

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GRACE DRAVEN

AUTHOR OF *ENTREAT ME*

The book cover features a romantic illustration of a man and a woman in a dramatic landscape. The man, with long dark hair and a beard, wears a red cloak and holds the woman from behind. The woman has long brown hair and is also wearing a red dress. They are standing on a grassy hill with mountains in the background under a sunset sky. A crow is flying in the upper left. The title 'MASTER OF CROWS' is written in a large, white, serif font, with 'OF' in a smaller font between 'MASTER' and 'CROWS'.

MASTER
OF
CROWS

A NOVEL

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KARGALARIN EFENDİSİ

"...Bu kitap hakkında ne kadar övgü dolu sözler !.. Kargaların Efendisi tekrar tekrar okuyacağım büyüleyici bir hikâye!.. "Derin ve karanlık seksi Silhara en sevdiğim kahramanlardan biri! Ne zaman portakal yesem iç çekerek onu düşünüyorum... Martise bir kadın kahramandan bekleyebileceğiniz her şeye sahip."

-Robin L. Rotham Alien

Overnight kitabının yazarı

... Martise, Kargaların Efendisi'ni ilk kez gördüğünde büyülenmiş gibi keskin bir nefes çekti.

Kirli odada canlı bir alev gibi, soğuk ve durgun bir ateşle yanıyordu. Uzun kırmızı cübbesi ayak bileklerinin etrafında kanlı bir duman gibi dönüyordu. Çoğu erkekten daha uzun boylu ve zayıftı, siyah saçlarını omzuna düşen sıkı bir örgü şeklinde örmüştü. Bu sert stil, ne yakışıklı ne de nazik olan ama avluya yayılmış aynı kayadan oyulmuş, güneşten yanmış yüzünü vurguluyordu. Siyah gözleri ve ince burnu ona bazen pazarlarda kilimlerini ve silahlarını satarken gördüğü Kurman göçebelerini hatırlatıyordu. Adam ona ve Cumbria'ya sinsî gözlerle kötü niyetle bakarken karnı dehşet içinde sıkıştı.

"Görüyorum ki kaybolmamışsınız. Yazık..."

[İçindekiler](#) [Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Övgü](#)

[Teaser'](#)

[1](#)

[İçindekiler Telif](#)

[Hakkı İthafı](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Dördüncü](#)

[Beşinci Altıncı](#)

[Bölüm Yedinci](#)

[Bölüm Sekizinci](#)

[Bölüm](#)

[Dokuzuncu](#)

[Bölüm Onuncu](#)

[Bölüm Onbirinci](#)

[Bölüm Oniki](#)

[Bölüm Onüçüncü](#)

[Bölüm](#)

[Ondördüncü](#)

[Bölüm](#)

[On Beşinci Bölüm On](#)

[Altıncı Bölüm On](#)

[Yedinci Bölüm On](#)

[Sekizinci Bölüm On](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Yirminci Yirmi Birinci](#)

[Bölüm Yirmi İkinci](#)

[Bölüm Yirmi Üçüncü](#)

[Bölüm Yirmi Dördüncü](#)

[Bölüm](#)

[Yazar Hakkında](#)

KARGALARIN EFENDİSİ

BY

GRACE DRAVEN

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu kitabı veya bölümlerini herhangi bir biçimde çoğaltma hakkı da dahil olmak üzere tüm hakları saklıdır.

Tüm isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişiler, yerler veya olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı 2009 Grace Draven

Kapak Resmi (Beyond Neith) Telif Hakkı 2009 Louisa Gallie

Yayınlayan Grace Draven

Daha önce Amber Quill Press 2009 tarafından yayımlanmıştır

AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİNDE YAYIMLANMIŞTIR

Bu kitap editörlerim Lora Gasway ve Mel Sanders'a ithaf edilmiştir. Hanımlar, sizin yardımınız olmasaydı "Son "u asla yazamazdım. Zamanınız, sabrınız, önerileriniz ve en önemlisi harika dostluğunuz için teşekkür ederim.

Yazdığım neredeyse her şeyi okuyan ve en hevesli hayranlarımdan biri olan kız kardeşim Kim Sayre'ye. Teşekkürler, ufaklık.

Son olarak, bu kitabın kalbini bulan ve Neith'in Ötesinde adlı çarpıcı tablosunda onu canlı bir hayata kavuşturan Louisa Gallieye coşkulu bir teşekkür.

BİRİNCİ BÖLÜM

"Bana boyun eğ, Kargaların Efendisi, seni krallıkların hükümdarı yapacağım."

Neith'li Silhara inledi ve karnını tutarak iki büküm oldu. Burnundan akan kan balkonun aşınmış taşlarına damladı. Tanrı'nın tanıdık ve sinsî sesi zihnini sardı. Sarılıklı bir yıldızın ışınları altında donup kalmış bir halde, yıkılmakta olan korkuluğa yaslanmış, rahiplerin çoktan yok ettiğini düşündüğü bir kötülükle savaşıyordu.

Tanrı onu baştan çıkarmış, kafasını fantastik ve korkunç görüntülerle doldurmuştu - öldürme taşının üzerinde biriken kurban kanı, güneşin kavurduğu bir çölde yürüyen ordular, tapınmak için diz çöken aç insanlardan oluşan bir deniz. İçinden büyü fişkırdı, nefretten doğan devasa bir güç. Durdurulamaz. Dehşet vericiydi. Orduların onun emriyle hareket ettiği ve insanların ayaklarına kapandığı bilgisiyle sarhoş olmuştu. Kesilen kurbanlar tanrıya sunuluyor ve Silhara onun önünde her şeye hükmediyordu.

Ses kötücül şarkısını söylüyordu. "Rakipsiz bir imparator, eşi benzeri olmayan bir büyücü olacaksın."

Silhara kafatasını yaran acıya karşı dişlerini sıktı. "Ve dilenci bir tanrının kölesi mi olacağım?" Dudakları soruyla birlikte kanadı. "Boyun eğmeyeceğim."

Yumuşak kahkahalar içinde . "Yapacaksın, Avatar. Her zaman yaparsın."

Tanrı onu aniden serbest bıraktı, neredeyse kemiklerinin iliğini emecek kadar güçlü bir çekişle. Haykırdı ve dizlerinin üzerine çöktü. İmgeler ve ses, görünmeyen bir pislik bırakarak kayboldu. Kanın tuzluluğu boğazını yaktı; ter ve idrar cüppesini ıslattı. Üzerindeki sarı yıldızdan zehirli bir ışık yayılıyordu.

Silhara balkonun zeminine yığıldı. "Bana yardım edin," diye kimseye dua etmedi.

Hizmetkârı onu saatler sonra, yükselen güneş doğu ufkunu aydınlatırken buldu. Silhara, Gurn'un sabitleyen ellerinin altında ayağa kalktı. Dev sempatiyle baktı ve büyücünün yüzünü işaret etti. Silhara onun burnuna dokundu ve burun deliğinden çenesine kadar kaba, kabuklu bir çizgi çizdi.

"Kan mı?"

Hizmetçi başıyla onayladı ve onu odasına doğru itti. Silhara onu görmezden geldi ve görünmez bir kordonun üzerinde kedi gözlü bir aytaşı gibi asılı duran yıldıza baktı. Yıldızın merkezinden gerçek bir aydınlık akıyordu, sadece gökyüzünü boğan bulanık bir pus vardı.

"Gurn, yıldızı görebiliyor musun?"

Gurn başını salladı, yüz hatları temkinliydi. Elleri karmaşık desenlerin izini sürdü ve Silhara şüpheleri doğrulanmış olarak iç çekti. Bir parça sezgiye sahip olan herkes tanrının varlığını hissedebilirken, sadece Üstün Yetenekliler fiziksel tezahürü görüyordu. Conclave'in rahipleri deniz kenarındaki kalelerinde koşturuyor, şanlı atalarının Yolsuzluk denen tanrıyı yenmeyi başaramadıkları bilgisiyle paniğe kapılıyorlardı.

Silhara'nın faaliyetlerinden şüphelenen ve kendilerine bağlılık yemini etmeyi reddetmesine içerleyen rahipler - bir büyü yapmadan kışlarını kaşıyamayan gösterişli din adamları - şimdi ona kötü gözle bakıyorlardı. Yine de, sırtında gezinen ve anlatılmamış güç ve boyun eğdirme vaatleriyle bilincine sızan kötü niyetli güç, Conclave'i kıyaslandığında bir baş belasından başka bir şey yapmıyordu.

Silhara iğrenerek kirli cüppesini karıştırdı. Yozlaşmanın varlığı terinin, giysilerinin, hatta saçlarının kokusuna sinmişti. İki kez tükürerek kokunun tadından kurtuldu. "O parazit beni bir bebeğe dönüştürdü," dedi. "Altıma işedim."

Harap olmuş giysilerini çıkarıp ayaklarının dibindeki nemli yığına bıraktı. Çıplaktı ve şafak öncesi serin havada titriyordu, Gurn'a geri dönmesini işaret etti ve bir büyü okudu. Giysileri alev aldı ve taş döşemelerin üzerinde kararmış bir kül çemberi bıraktı.

Gurn'un ağzı onaylamaz bir ifadeyle kapandı. Silhara gülümsedi. Bu bakışı biliyordu. Yoksullar, gerekçesi ne olursa olsun iyi giysileri yok etmezlerdi. "Üzerlerinde Yozlaşma'nın pis kokusu vardı, Gurn." Tıpkı şimdi olduğu gibi. "Böyle bir güç dokunduğu her şeyi kirletir."

Köşede yanan ocak ateşinin sıcaklığına şükrederek odasına doğru yürüdü. Gurn yıkama suyu getirmiş ve yatağın üzerine temiz, yırtık pırtık bir gömlek ve pantolon sermişti. Silhara doğrudan yıkama kabına gitti, Yozlaşma'nın lekesini teninden temizlemek için çırpınıyordu. Süngere uzandı, elleri tanrının saldırısından arta kalan şok yüzünden hâlâ titriyordu.

İnce ses geri döndü, zihnine fısıldadı. "Hoş , yeniden doğan hizmetkâr."

Silhara boğazının altından hırladı. Boyalı bir fahişenin becerikli ellerinden daha maharetli olan bu baştan çıkarıcılığı inkâr edemezdi. Ayaklarının dibindeki imparatorlukların ve parmaklarının ucundaki sınırsız gücün hayalleri tanrının yemiydi. Ondan daha büyük adamlar böyle bir ayartmanın önünde düşmüştü ve ondan daha büyük birçok adam vardı.

Gurn'ün omzuna hafifçe dokunması onu tekrar dünyaya getirdi ve baştan çıkarıcı düşünceleri kovdu. Burnundan akan kan eline damladı ve parmak eklemleri boyunca aktı.

"Barış, Gurn," dedi. "Henüz kırılmadım." Hizmetkârın gözleri onun sözleri karşısında kısıldı ama geri çekildi ve efendisinin banyo yapmasına izin verdi.

Talimatları verirken Silhara'nın kollarından ve gövdesinden su akıyordu. "Üçüncü kattaki odalardan birini hazırlayın - hangisinin çatısında delik yoksa." Gurn'un kaşları kalktı. "Neith'e bir misafir davet ediyorum."

Dev hizmetkârın kaşları daha da yukarı kalktı.

Gurn'un tepkisi onu eğlendirdi. Neith'i kimse ziyaret etmezdi. Malikânenin karanlık bir büyücünün -karga büyücüsünün- evi olarak ünlenmesi, gelen herkesi uzak tutuyordu ve Silhara da budestekliyordu, sıkıcı aristokratları eğlendirmekle ya da kötü şöhretli Kargaların Efendisi'ne meydan okuyarak isim yapmaya niyetli genç büyücülerini öldürmekle ilgilenmiyordu.

Şartlar değişmişti. Silhara bu fikirden ne kadar nefret etse de, Conclave'in yardımına ihtiyacı vardı. Hiçbir şey yıkıma karşı bağışık değildi, bir tanrı bile. Rahipler de Silhara'nın küçümsemesine aynı şekilde karşılık veriyordu ama Yozlaşma'yı yenmek gibi ortak bir amaç uğruna birbirlerini kullanabilirlerdi. Conclave'in karga büyücülerini ve onların yasak sanatlarını, eğer bu tür uygulamalar onlara yardımcı oluyorsa, görmezden geldiği biliniyordu. Silhara, Conclave'in çömezlerinden birini, kadim kitaplarda ustalaşmış, unutulmuş ve gizemli dilleri bilen bir ruhban kâtibini istiyordu.

Bir tanrıyı öldürmek, bir Conclave ritüelinden çok daha eski ve çok daha karanlık bir büyü gerektiriyordu ve bu tür bilgiler genellikle ölü dillerde ya da antik

parşömenler. Conclave'in katı kuralları vardı ama kâtiplerinin çeviri yetenekleri eşsizdi. Gerekirse kara arkana okuma yasağına bir istisna getirileceğinden hiç şüphesi yoktu.

Banyosunu bitirdiğinde sabah, açık pencereden içeri süzülen güneş ışığını getirdi. Uyumsuz bir gıklama günü selamladı, ardından benzer seslerden oluşan bir senfoni geldi. Portakal bahçesinden fırlayan siyah bir karga kanadı gökyüzünü lekeledikten sonra kuzeye yönelip malikânenin etrafında dönmeye başladı.

Büyücü gülümsedi. Mektubunu haberci karga ile gönderecekti. Rahipler gıdaklayacak, varsayımlarda bulunacak ve bağılılık tekliflerini ve ısrarlarını her zaman reddeden Kargaların Efendisi'nin neden aniden yardım istediğini merak edeceklerdi. Evine bir Conclave casusu yerleştirme şansı için can atarak cevap vereceklerdi.

Pencereden, Corruption'ın ufukta hâlâ alçaktan süzülen yıldızından uzaklaştı ve yazı masasına oturdu. Yüzey parşömenlerin, hokkaların ve kırık tüy kalemlerin altına gömülmüştü. Hâlâ sapasağlam duran bir tüy kalem bulunca, bir yığın yazmasının altından bir parça boş parşömen çıkardı ve tüy kalemi yakındaki bir hokkaya daldırdı. Bir an için ucu kâğıdın üzerinde gezindi. Silhara sırttı ve yazdı.

Eski tanrılar ölmedi. İblisin uyandı.

İKİNCİ BÖLÜM

Martise, Neith malikânesine giden uzun yolu inceledi ve bir çırak mı yoksa kurban mı olduğunu düşündü. Sisle kaplı yoldan lanet büyüğü kokusu burun deliklerinin seğıirmesine neden oldu.

"Sana hâlâ seçim hakkı tanıyorum Martise, ama bu yola girdikten sonra geri dönüş yok."

Ustasına baktı, ruh taşını tutan gümüş zincirin onun parmaklarının arasından geçtiğini gördü. Güneş ışığını yakalayan ve gözlerine gökkuşakları yansıtan kusursuz fasetler halinde kesilmiş masmavi mücevher, ruhunun bir parçasının kafesiydi. Anılar ona saldırdı. Yedi yaşındayken, onu buz gibi, ölçülü bir gözle değerlendiren ve açlıktan ölmek üzere olan annesinden bir avuç bozuk parayla satın alan sert, gaga burunlu rahipten çok korkmuştu. Onu acı içinde çığlık attıran bir büyüyle köleleştirmiş, ölene kadar ya da Cumbria onu satıp taşın sırrını yeni bir efendiye aktarana kadar Asher'in evine hizmet etmesini sağlamıştı. Ya da özgürlüğünü kazanana kadar.

Kararlılığı güçlendi. Çaresiz insanların korku lüksü yoktu. Çabaları başarısız olsa bile, uğruna ölmeye değer şeyler vardı.

"Fikrimi değıştirmedim, Majesteleri."

Cumbria, Conclave'in Baş Piskoposu, öğleden sonra ışığında sertleşen yüzüyle ona gözlerini indirmede. Kadının ifadesinde gördüğü her neyse onu tatmin etmişti. Yakınlarda atların yanında bekleyen üç hizmetkârına işaret etti. Biri ön kolunda büyük bir karga taşıyarak yaklaştı. Kuş, Cumbria'nın uzattığı kola doğru zıpladı ve Cumbria parmağını karganın tüylü sırtında nazikçe gezdirene kadar koyu renk kanatlarını çırpı.

"Micah. En iyi gözetmenim. Aramızda haberci olarak görev yapacak. Silhara'nın koruları kargaların istilasına uğramış durumda. Bir tane daha fark edilmeyecektir. Bilgi edindiğinizde, Nanteri ninnisini kullanarak Micah'ı aşağı çağırın. O da

mesajınızı iletin."

Piskopos kolunu kaldırıp onu gökyüzüne doğru gönderdiğinde karga itiraz edencesine bir kez ciyakladı. Güneye, Neith'in yolunu koruyan budaklı Solaris meşelerinin üzerinden Yolsuzluk'un yıldızına doğru uçu.

Cumbria talimatlarını hizmetkâra ilette. "Burada kal ve atlarla ilgilen. Yolu isteyerek yürümeyeceklerdir. En fazla iki saat içinde dönerim." Kaşlarını çatı, gri gözlerinde bir öfke kıvılcımı çaktı. "Silhara'nın aptalca bir şey yapacağını sanmıyorum ama belirlenen zamanda dönmezsem kardeşlerimi çağırın. Onlar ne yapacaklarını bilirler."

Hizmetçi eğildi. Martise onun ve yoldaşlarının durumuna acıyabilirdi. Asher hanesinin ağır cübbelerini giymişlerdi ve efendilerinin dönüşünü beklerken acımasız yaz sıcaklığında kavrulacaklardı ama hizmetkârın gözlerindeki karşılıklı acıma duygusu Martise'in kendi gözlerindeki acıma duygusunu bastırdı. O ve diğerleri katır gibi terleyebilirlerdi ama geride, çok daha güvenli bir yerde kalacaklardı.

Cumbria onun omzuna dokundu. "Gel Martise. Yakında hava ve burada oylanmak istemiyorum."

Yola adım anda kat kat giysilerine sızan bir soğuk nüfuz etti ve kara büyü'nün kokusu havayı kapladı. Omzunun üzerinden baktı, yarı yarıya arkasındaki güneş dolu ovanın kaybolmasını, ayak bileklerini okşayan kıvrımlı sisler tarafından kesilmesini bekliyordu.

Doğal ışıqla yıkanan, sallanan çimen denizi onu kasvetten ve tehlikeli bir görevden uzaklaştırıyordu. Günaha kapılmadan önce arkasını döndü.

Cumbria alay etti. "Tam ona göre. Silhara, Neith'e fazla yaklaşan ziyaretçileri ya da kayıp yolcuları için bir yol bulur."

Solaris meşelerinin kalın gölgeliklerinin altından geçerken adımları çakılların üzerinde garip bir şekilde boğuklaşarak yollarına devam ettiler. Martise, geniş dalları ve sık yapraklarıyla bu görkemli devlere her zaman hayranlık duymuştu. Çoğu zengin malikânenin büyük girişleri boyunca dikilmişlerdi - misafirleri daha da büyük evlere hazırlayan caddeler.

Ancak Neith'e giden yol farklı bir izlenim bıraktı. Büyük meşe ağaçları sıcaktan korunmayı sağlıyordu ama çevreyi yarı karanlıkta bırakıyordu. Siyah, kötürüm uzuvlar başlarının üzerinde yükseliyor, birbirleriyle boğuşurcasına dans ediyorlardı,

Sanki her ağaç düşmanını köklerinden sökmeye çalışıyormuş gibi.

Sadece ağaçlar değil, altlarında büyüyen daha küçük şeyler de ışığı bastırıyordu. Zayıf güneş ışığı birkaç yerde kasveti delip geçiyor ve gri yapraklar ve tehditkâr dikenlerle bezenmiş bodur çalılıklar tarafından söndürülerek yere kadar yarı yolda kayboluyordu.

Rahatlamak ve ısınmak için kendine sarıldı. "Burası karanlık bir yer," diye fısıldadı.

Sanki sözlerini noktalıyormuş gibi, zayıf, hayalet bir şekil çalılıkların arasından fırladı, ormanın derinliklerinde kaybolmadan önce alçaktan ve hızla koştu. Martise nefesini tuttu ve piskoposla arasındaki boşluğu kapattı.

"O da neydi?" Görebileceklerinden yarı yarıya korkarak ormanın karanlıklarına baktı.

Cumbria'nın normalde güçlü ve etkileyici olan sesi boğulmuştu. Omuz silktili. "Kim bilebilir ki? Bir leopar. Bir tilki." Kaşlarını çattı. "Daha doğal olmayan bir şey. Silhara bir kara büyücü ve onun akıl hocası, ilk Kargaların Efendisi, şeylerle deneyler yaptı. Bu ormanda herhangi bir sayıda dehşet dolaşıyor olabilir."

Onun ürperdiğini fark etti. "Malikâne senin en büyük koruman olacak Martise. Bu ormanda asla sığınak arama."

Onun sözleri karşısında teni vücudunun etrafında dans etti.

Yolculuklarını başka bir olay olmadan tamamladılar, ancak bir şeyin onları izlediğini hissetti - ya ormanın gölgesi ya da şekilsiz ağaçların kendisi.

Orman, yerini güneş ışığı alan ve harap metal kapılarla çevrili ağaçsız bir avluya bıraktı. Düzlükten gelen sıcak bir esinti, ormana nüfuz eden doğal olmayan soğuğu dağıtıyordu.

Kapılar bir darağacından sarkan kemikler gibi rüzgârda sallanıyor ve gıcırıyordu. Paslanmış bir zincir ve onları bağlayan kilit, ahenksiz bir çınlamayla metale çarptı.

Ötede, büyük bir malikânenin kalıntıları kayalık bir araziye ve solmuş otlara yayılmıştı. Yapının batı yarısı sanki dev bir el tarafından parçalanmış gibi moloz yığınının dönüşmüştü. Kırık taşlar ve harçlar avluyu kirletmiş, dolambaçlı bir merdivenin iskeleti hiçliğe doğru kıvrılmıştı.

Çürüyen kumaşlar rüzgârda dalgalanarak parçalanmış yükselticilere yapışmıştı. Kasvetli ve ölü olan tarafından kuşatılmıştı.

Martise yıkıntılara doğru döndü ve malikânenin hâlâ sağlam olan kısmını inceledi. Batan güneşe karşı silüetini koruyan zarif kemerler ve kuleler, insanların hüküm sürmediği, Neith'i inşa edenlerin ve ona giden yolu döşeyenlerin henüz tarihe karışmadığı bir çağı yansıtıyordu.

Batı kanadının kalıntıları arasından, sanki kurumuş topraktan yükseliyormuş gibi bir figür aniden ortaya çıktığında gözleri irkildi. Birkaç dakika önce o noktada kimse pusuya yatmamıştı ve onlara yaklaşan dev uzun süre gözden uzak kalamazdı. Üzerinde Neithian arması bulunan bir tunik giymiş olan dev, cüssesine ve cüssesine rağmen zarif adımlarla avluyu geçti. Kel kafası öğleden sonra ışığında parlıyordu.

Gülümseyerek selam verdi ve kocaman elleriyle kapıları açabilmesi için kenara işaret etti. Martise onun garip işaret dilini ve sözsüz komutlarını düşündü. Bir dilsiz. Yaşayan dünya tarafından unutulmuş bu ürkütücü yerde bu durum onu şaşırtmamıştı.

Kapılar ince bir çılgılla açılırken zincir ve kilit düştü. Cumbria avluya doğru ilerlerken Martise ona yakın durdu. Piskopos hizmetkârı görmezden geldi ama Martise utangaçça gülümsedi ve yanından geçerken başını salladı. O da karşılığında sırttı.

Piskoposu geride bırakarak onları malikânenin hâlâ sağlam olan kısmına yönlendirdi. Hava koşullarının yıpratığı, süslü bir şekilde oyulmuş bir kapının önünde durdular. Göğüslerinin arasından gergin bir ter damlası süzüldü.

Kendini suçlayarak kaskatı kesildi. Cumbria'nın elindeki ruh taşının görüntüleri zihninde parladı ve kendini uyardı. Şimdiye kadar ormanda gölgeler, yıkık bir malikâne ve dilsiz bir hizmetçi görmüşlerdi. Gerçekten korkutucu bir şey yoktu. Ama "Hepsi bir karga büyücü tarafından yönetiliyor ve yakında seni de yönetecek," diyen o küçük sesten kendini kurtaramıyordu.

Eve girdiklerinde hiçbir şeyin onlara saldırmaması onu rahatlatmıştı. Bursin'in kanatları, ne zaman bu kadar korkak oldunuz? Korkusundan utanarak kızardı. Daha cesur ruhlar bu iş için daha uygundu. Yine o iç ses onunla alay etti. Ama çok azı bu kadar istekli.

Boş bir antrepodan daha geniş, sessiz güneş ışığıyla dolu bir odaya geçtiler. Martise gözleri alışana kadar gözlerini kırptırdı, sonra önündeki manzara karşısında nefesi kesildi.

Bir toz örtüsünün altında kaybolan ana salonun soluk ihtişamı onu nefessiz bıraktı. Kararmış ahşaplar başının üzerinde yükseliyor, girişleri yüksek tavanı desteklemek için devasa bir örümcek ağında kesişiyordu. Devasa bir şömine bir duvar boyunca uzanıyordu, şöminenin kapağı ve çevresi ebedi bir savaşta birbirine dolanmış efsanevi canavarların şekillerine oyulmuştu. Burası bir zamanlar Cumbria'nın malikânesinden çok daha büyük, krallar ve onların savaşçı şampiyonları için inşa edilmiş görkemli bir yerdi.

Büyük ne kadar da . Ayaklarının altında kırılğan çalılar kırılıyordu. Birkaç parça mobilya kirden griye dönmüştü ve duvar halılarında güve delikleri vardı. Kir tabakalarıyla kaplanmış pencerelerden süzülen ışık sahte bir kasvet yaratıyordu. Duvarlar hâlâ ayakta olsa da, salon da batı kanadının harap olmuş yıkıntıları gibi terk edilmişti.

Hizmetçi eğildi ve ikna edici bir hareketle minderli bir tabureyi okşadı. Havaya bir toz bulutu yayıldı. Cumbria'nın dudağı tiksintiyle kıvrıldı.

"Hayır, oturmak istemiyorum." Cübbesini etrafına topladı ve çevresini inceledi. "Bir viraneden daha iyi değil. Neden daha fazlasını beklemeliydim ki?"

Martise piskoposa baktı, onun kabalığı karşısında şok olmuştu. Hizmetçiye baktı ve onun gülümsemesinin yerini boş, bekleyen bir bakışa bıraktığını gördü. Bu bakışı biliyordu
-Efendisiyle sık sık kullanırdı.

Cumbria kaşlarını çatı ve tabureyi tekmeleyerek yolundan çekti. "Pekâlâ," diye tersledi. "İşine bak dostum. Efendinin keyfi için oyalanmayacağım. Getir onu!"

Hizmetçi omuz silkti ve eğik apliklerdeki mumların aydınlattığı bir koridorda kayboldu. O geçerken alevleri titriyordu.

Cumbria'nın sesi nefretle yankılandı. "Küstah bir leş büyücüsünün küstah bir hizmetkârı. Sokak pisliğini yücelttiğinizde ne olduğunu görüyor musunuz?"

Onun koluna dokundu. "Sözlerine dikkat et ve o sana hitap etmedikçe sessiz kal Martise. Silhara tuzağa düşürmeyi sever. Keskin bir dili vardır ve bir konuşma sırasında birden fazla talihsiz rakibinin içini boşaltmıştır. Sen onun dengi olamazsın."

Martise başını eğdi ve gülümsemesini gizledi. Cumbria onu bu iş için yetenekleri nedeniyle seçmişti, bunların arasında sessiz kalma ve fark edilmeme yetenekleri de vardı. Uyarısı onu eğlendirmiş ve yaklaşan toplantıdan duyduğu tedirginliği açığa vurmuştu. Bir erkeğin kendi özelliklerine her zaman bir başkasında hayranlık duymaması ne kadar ilginçti.

Dilsiz hizmetkâr yeniden ortaya çıktı ve onu koridorun zayıf ışığında siluet halinde beliren ince bir gölge izledi. Ev sahipleri gölgelerin arasından çıkarken Cumbria onun yanında kaskatı kesilmişti. Martise, Kargaların Efendisi'ni ilk kez gördüğünde büyülenmiş gibi keskin bir nefes çekti.

Kirli odada canlı bir alev gibi, soğuk ve durgun bir ateşle yanıyordu. Uzun kırmızı cübbesi ayak bileklerinin etrafında kanlı bir duman gibi dönüyordu. Çoğu erkekten daha uzun boylu ve zayıftı, siyah saçlarını omzuna düşen sıkı bir örgü şeklinde örmüştü. Bu sert stil, ne yakışıklı ne de nazik olan ama avluya yayılmış aynı kayadan oyulmuş, güneşten yanmış yüzünü vurguluyordu. Siyah gözleri ve ince burnu ona bazen pazarlarda kilimlerini ve silahlarını satarken gördüğü Kurman göçebelerini hatırlatıyordu. Adam ona ve Cumbria'ya sinsi gözlerle kötü niyetle bakarken karnı dehşet içinde sıkıştı.

"Görüyorum ki kaybolmamışsınız. Ne yazık. Yüce huzurunuzda bulunma şerefini neye borçluyum, Majesteleri? Bir Conclave kölesi bekliyordum. Onun yerine Yüce Piskopos'un kendisiyle karşılaştım."

Derin sesi kulaklarını tırmaladı, kırık ve sertti, sanki kelimeleri harap olmuş bir boğazdan zorla çıkarıyordu. Küçümseyerek selam verdi ve dudaklarında küçümseyici bir yarım gülümseme belirdi.

Cumbria'nın yüzü dondu. İki adam arasındaki antipati odanın içinde kabarmış, duvarlara ve zemine sızmıştı.

"Hâlâ o sefil küçük krallığının hükümdarı mısın Silhara?" Cumbria'nın alaycı bakışları hizmetkârı taradı. "Sen ve senin tek kişilik ordun."

Silhara'nın sert kahkahası odaya yayıldı. "Pisliğin Kralı, Kargaların Efendisi. Yarınki unvanım ne olacak, Majesteleri? Her zamanki gibi, Meclis asla nihai bir karara varamıyor."

Piskoposun gözleri yandı. "Ne yazık ki yıllar önce seni boğarak öldürmediler."

Cumbria'ya ve Asher Hanesi'ne hizmet ettiği yıllar boyunca Martise, aile reisinin kontrolünü kaybetmek üzere olduğunu hiç görmemişti. Sessizlik tavsiyesi şimdi daha anlamlıydı. O bile büyücünün yanında soğukkanlılığını korumakta zorlanıyordu.

Silhara'nın kara gözleri kısıldı; bronzlaşmış yüz hatları soldu. Cumbria'nın tuhaf ifadesi kanını çekmişti.

"Bu, kötölüğün iradesinin ve uzun ömürlülüğünün bir kanıtıdır, Majesteleri. Kolay kolay yıkılmaz."

Silhara'nın sert yüzü aniden gevşedi ve Martise'nin içgüdüleri uyarıda bulundu. Merhametli ve kurnaz, ölümcül bir düşman olabilirdi. Birden özgürlüğünün bedeli çok yüksek göründü ve kendini evindeki mutfakların tanıdık sıcaklığına ve rahatlığına geri dönmeyi diledi.

Onu incelerken o obsidyen bakışlarında şüphe parıldıyordu. Gözlerini ondan ayırmadan Cumbria'ya hitap etti ve Cumbria'nın ona karşı filizlenmekte olan korkusu anında hoşnutsuzluğa dönüştü.

"Bu imparatorun nazik olamayacağı asla söylenmesin. Uzun bir yolculuk yaptınız. Gurn çay getirecek. Bana yolculuğunuzu ve beni eğlendirmek için getirdiğiniz hayvanı anlatabilirsiniz."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Silhara başarılı bir yalancıya hayrandı. Kendisi de öyleydi. Bu yetenek, Asher'li Cumbria'da hazmedebildiği birkaç şeyden biriydi. Peki, uydurma konusunda usta olan Conclave Baş Piskoposu neden bu kadar kötü kurgulanmış bir hikâye örmüştü?

Çalışma odasının rahat ortamında misafirleri çaylarını içiyordu. Küçük, sıkıcı bir yaratık olan kadın koltuğunun kenarına tünemişti. Bir çırak için fazla uzun boyluydu. Müstakbel öğretmeniyle de ilgileniyor gibi görünmüyordu. Bakışları odada geziniyor, kısa bir süre iksirlerin bulunduğu masaya, sonra da bir köşede gelişigüzel yığılmış parşömenlere takılıyordu. Cumbria'nın koğuşu mu? Pek olası değil.

Bu, Asher'in cömertliğine muhtaç bir fakir akrabası değildi. Yine de Cumbria'nın onu Silhara'nın çırağı olarak seçmesinin bir sebebi vardı ve Silhara kurnaz din adamını asla hafife almazdı.

Odadaki sessizlik Cumbria'nın kaşlarını çatmasına ve çayının tadını çıkarıyormuş gibi görünmekten kadar sürdü.

"Eee? Yapacak mı? Bir çırak istemiştiniz. Sana bir tane getirdim. Martise iyi bir kız, itaatkâr ve zeki. Sana iyi hizmet edecektir."

Silhara parmaklarını masaya vurdu. "Arkası güçlü ve gizli dilleri bilen bir din adamı istemiştim. Sen bana... koğuşunu getir.

Uzun süreli bir eğitimi yok, fark edilebilir bir tezahürü yok, herhangi bir yeteneğe dair bir ipucu yok." Sivriltilmiş bir tüy kalem baş ve işaret parmağıyla hafifçe vurarak parşömen yığınının üzerinde yuvarlanmasını izledi. "Köpeğim itaatkâr ve hizmetkârım zeki. Bu kızın bana ne faydası olacak?" Conclave'den bir casus bekliyordu ama büyücülükten anlamayan beceriksiz bir casus değil.

Piskopos sandalyesinde kaskatı kesildi, "Eğer bir çiftlik işçisi istiyorsan

Conclave'e başvurduğum," diye . Sakinleştirici bir nefes aldı. "Martise yetenekli bir kâtip ve çevirmen ve Yetenek'e sahip. Bir zamanlar Conclave'de eğitim görmüş. Büyü bulucular onun büyüsunu hissediyor. Onu Conclave rahipleriyle dolu bir odaya koyduk ve köpekler önce onu arıyor." Durakladı, yüz ifadesi ekşidi. "Bir leş uygulayıcısı olarak ününüze rağmen, aynı zamanda ünlü bir büyücüsünüz. Luminary, Martise'in Yeteneği'ni ortaya çıkarabilecek biri varsa o da sensin diyor."

Silhara yeni çırağını inceledi. Kız onun bakışlarına karşılık verdi, sade yüz hatları sakindi. Pek olası değil. Bir Conclave kölesiyle başa çıkabilirdi ama en nefret ettiği düşmanı tarafından seçilmiş ve teslim edilmiş biriyle değil.

"İlgi çekici bir bulmaca olduğu kesin, ancak Hediye'nin kutsamalarının kaprislerine dalmak için çok az zamanım var. Karmaşık çeviriler ve basit büyüler yapabilecek bir çırağa ihtiyacım var ki bu da şu anda verebileceğimden daha fazla zamanımı alıyor. Conclave gibi benim de ilk önceliğim Yozlaşmayı yenmektir."

"Öyle mi?" Cumbria'nın sorusuna şüphecilik karıştı.

Silhara sırtıttı. Piskoposun şüphelerini açığa vurup vurmayaacağı konusunda Gurn ile bahse girmişti. "Endişelendiniz mi, Majesteleri? Benim gibi bir leş büyücüsü bile küçük bir şekilde yardımcı olabilir. Yoksa şüphelerinizde tüm kanonluğu mu temsil ediyorsunuz?"

Cumbria'nın sesi sinsileşti. "Elbette, Tanrı sizinle konuşuyor, sizi her türlü vaatle baştan çıkarıyor, yeter ki Conclave'i reddettiğiniz sadakati gösterin."

Silhara'nın eğlencesi buharlaştı. Cumbria geceleri hangi rüyaların uykusunu kaçırdığını, hangi fısıltıların onu baştan çıkardığını bilseydi, gün ışığında bile Conclave'in huzursuzluğu düpedüz cadı avına dönüşürdü.

Martise onun alanına ilk girdiğinden beri sessiz kalmış, karakteri hiçbir ipucu vermemişti. Eğer onu reddederse, bu durum rahipleri daha da telaşlandıracaktı.

"Asher'lı Martise." Kadın sertleşince gülümsedi. "Majesteleri tüm bu toplantı boyunca sizin adınıza konuştu. Senin söyleyecek sözün yok mu? Yoksa hizmetkârım olarak acı çektin ve dilin mi kesildi?"

Onun bakışlarını Gurn'a kadar takip etti. Hizmetkâr ona cesaret verici bir baş selamı verdi. Silhara, sakın tavrı olmasa onun kolayca gözünü korkutabileceğini düşünebilirdi.

"Hayır efendim, ben dilsiz değilim. Sırası gelmeden konuşmak kabalıktır, değil mi?"

Kadının sorusu karşısında sustu. Bursin'in kanatları, hangi cömert tanrı bu kadına böyle bir ses bahşetmişti? Zarif ve şehvetli, ipeksi bir niteliğe sahipti, sanki onu fiziksel olarak okşuyordu.

Martise'nin yumuşak ses tonu ile mülayim görünüşü arasındaki tezat onu ürkütmüştü. Konuşmadan önce Martise çevresindekilerin arasında kaybolmuş, unutulmuştu. Şimdi ise parlıyor, duyma mesafesindeki herkesin dikkatini üzerine çekiyordu. Kendisine kendini beğenmiş bir gülümsemeyle yaklaşan Cumbria'ya baktı.

Hazırlıksız yakalanmaktan hoşlanmadı ve . "Bir hanımefendinin nezaketinden ödün vermem benden uzak olsun. İyi eğitilmiş bir köpeği 'Getir' ve 'Otur' komutlarını unutmaması için kışkırtmam."

Çenesi gerildi. Bakışlarını kaçırdı, ama bu onun gözlerindeki öfke görmesinden önce olmadı. İlk bakışta sanıldığı kadar uysal değildi ama yeni çırağı duyguları üzerinde takdire şayan bir kontrol uyguluyordu. Uzun süredir hizmet eden birinin davranışları. Cumbria ona gerçekten de bir casus getirmişti.

Dirseklerini masaya dayadı. Pazarlıklar başlamıştı. " alacağım," diye duraksadı, "üç aylığına, daha fazla değil. Eğer içinde yatan Yeteneği bulamazsam, onu size geri göndereceğim. Gereğinden fazla bir boğaz daha beslemek gibi bir niyetim yok."

Cumbria kaşlarını çatı. "Altı ay ve ben ona ödeyeceğim."

Parşömen yığınının üzerine küçük kadife bir çanta yerleştirirken paralar şıngırdadı. Kız gözle görülür bir şekilde irkildi ve saç diplerine kadar kızardı.

"Dört," dedi Silhara, "Ve tüm miktar bende kalacak." Piskoposun alaycı gülümsemesini görmezden gelerek çuvalı avucunun içine aldı.

Cumbria ayağa kalktı ve cüppesindeki hayali tozu fırçaladı. "O zaman bir pazarlık yapıldı. Dört ay." Hiç vakit kaybetmeden yola koyuldu, gardiyanı için endişe artık geçmişte kalmıştı.

Martise sandalyesinden sertçe kalktı ve Cumbria ile yüzleşti.

Silhara da ayağa kalktı ve masasının kenarına yaslandı. Piskopos onun bu gayri resmi tavrı karşısında kaşlarını çatı. Silhara bir kaşını kaldırdı. "Siz Conclave'in Yüksek Piskoposusunuz. Ben Conclave'e bağlılık yemini etmedim, Majesteleri. Siz de benim gibi bir büyücüden başka bir şey değilsiniz."

Martise, Cumbria'nın ölümcül ifadesi karşısında telaşla geri adım attı. İnce çizgiler

Kıpkırmızı ılık seğiren parmaklarının etrafına dolanmıştı.

"Kendini asla benimle kıyaslama, karga büyücü!" Yüzü solan ılıkta iskelet gibiydi, nefret gri gözlerini karartıyordu.

Silhara elleri ve kolları savunma büyüsüyle karıncalanarak bekledi. Yap şunu ihtiyar, diye düşündü. Bana bir sebep söyle ki seni unutulmaya terk edeyim.

Cumbria derin bir nefes aldı ve arkasını dönüp kapıya doğru yürümeden önce mağrur bir tavırla çenesini kaldırdı.

Silhara onu son bir kez daha kışkırtmaktan kendini alamadı. "Sevgili koğuşunuz için bir vedanız yok mu, Majesteleri?"

Bu soru Baş Piskopos'u durdurdu. Martise'döndü, nazik bir jestle elini tuttu ve sertçe eğildi.

"İyi şanslar, Martise."

Açıklamanın harareti Silhara'yı şaşırtmıştı ama onu en çok etkileyen Martise'nin tepkisiydi.

Eli piskoposun avucunda sarsıldı ve ince gülümsemesi dalgalandı. "Üstünüzde adil bir ay var, Mas... Efendim."

Yaptığı gaf karşısında gözleri büyüdü ve Cumbria irkildi. Silhara sırıttı.

Cumbria ona ters ters baktı. "Sizden ayrılıyorum. Yolsuzluk'un eylemlerindeki herhangi bir değişiklikten Conclave'i haberdar edecek misin? Luminary sana güvenebileceğini düşünüyor ama nedenini anlayamıyorum."

Silhara omuz silkti. "Benim dürüst yüzüm, belki?"

Piskopos dudak büktü ve kapıyı arkasından çarparak odadan çıktı. Gurn onu takip etmeye çalıştı ama Silhara onu durdurdu.

" etmeyin. O kendi yolunu bulacaktır ve sizin rehberliğinizi takdir etmeyecektir. Ne de olsa o Conclave'in Baş Piskoposu. Kendi başının çaresine bakabilir."

Gurn omuz silkti ve öylelikle kapıya bakan Martise'i işaret etti. Silhara masanın etrafında dolaştı, sandalyeleri ve bir yığın parşömeni kızın önünde durdu. Kız onun gözleriyle karşılaştı, yüz hatları sakindi.

Belli ki, Cumbria onu kendisini baştan çıkarmak için seçmemişti.

bir sapkınlığı açığa vuruyordu. En nazik standartlara göre bile güzel sayılmazdı, ona bir tavuğu hatırlatıyordu, cansız ve kahverengiydi. Giysileri iyi kaliteliydi ama sanki ödünç alınmış gibi üzerine tam oturmuyordu ve küçük bedeninde boş tahıl çuvalları gibi sallanıyordu.

Donuk kızıl saçları solgun yüzünü çevreliyordu. Gözleri ilginçti; yeni bakır rengindeydi ve koyu kirpiklerle çerçevelenmişti ama bakışlarını kurtaramıyordu. Genel olarak sıkıcı bir yaratıktı, kalabalıkta fark edilmeyen ve dikkat çekmeyen biriydi.

Sesi başka bir konuydu. Wyvern'leri uyutmaya ve erkekleri tapınmaya çağırmaya muktedir olan bu ses onu büyülemişti. Sesi ve sade yüz hatları arasındaki çarpıcı uyumsuzluk merak uyandırıcıydı. Yeteneği sözcüklerinin boğucu ritminde mi yatıyordu? Bunu sorgular sorgulamaz, bu fikirden vazgeçti. Böyle bir yetenek çok açıktı. Asher'li Martise -kâhya, hizmetçi, muhbir- Yeteneğe sahipti. Onun sihrini ortaya çıkaran şeyin ne olduğunu henüz kimse bilmiyordu.

"Neden buradasın?"

"Beni istemişsiniz, Efendim."

Vücudunu sarmalayan bir sıcaklık vardı ve o melodik tınıları duymanın verdiği zevkle gözlerini kapatmaya çalıştı.

"Efendim. Bu adres size kolayca geliyor, sanki tüm hayatınız boyunca kullanmışsınız gibi."

Demek anlaşıldı. Pasif maskenin ardına düşmeden önce yüzünde bir tedirginlik belirdi.

"Başka bir şey mi tercih edersiniz?"

"Hayır." Gurn'e işaret etti. "Burada uygunsuzluğa başvurmaya gerek yok."

Kapıyı açtı. "Gurn seni odana götürecek. Akşam yemeğini orada yiyeceksin."

Kendini korumak için onu öldürmek zorunda kalsaydı ne yazık olurdu. Böylesine büyüleyici bir sesten mahrum kalan dünya daha kötü bir yer olurdu. Yüzüne uzun süredir acı çeken bir ifade yerleşmişti, sanki ona iradesinin gücüyle tahammül ediyordu. Kaşlarını çatı.

"Bu gece erkenden dinlenin. Güneşle birlikte doğacağız. Ekmeğini kazanmaya başlayacaksın ve ben de seni Cael ile tanıştıracam. Buradaki diğer sakinimiz hakkında ne düşüneceğini merak ediyorum. Gurn'ün onaylamayan kaşlarını görmezden geldi. "İyi akşamlar."

Kapıyı kapattı ve onu malikânenin derinliklerine götüren gölgeli geçitlerden ilerledi. Batı kanadındaki açıkta duran ve paramparça olmuş merdivenin ikizi olan bir merdiven yukarıya, karanlığa doğru kıvrılıyordu. Silhara emin adımlarla tırmandı ve bir kez eliyle işaret etti. Cadı ateşi meşaleleri yaktı ve gölgeleri duvarların üzerinden odalarına doğru gönderdi.

Kapısı gıcırdayan menteşeler üzerinde açıldı. Gurn balkona açılan açık bırakmıştı. Serin bir akşam rüzgârı içeri girerek günün bunaltıcı sıcaklığını hafifletti. Yatak hazırlanmış, komodinin üzerindeki ibrik doldurulmuş, akşam içeceği sigara için hokka hazırlanmıştı. Silhara idareli yaşıyordu ama dilsiz hizmetkârı için minnettardı. Bu adam Neith'in tamamından daha değerliydi.

Boğucu kırmızı cübbesini silkerek çıkardı ve tercih ettiği sade beyaz gömleği ve koyu renk pantolonu giydi.

Çalışma masasının üzerinde bir çift maşa duruyordu ve soğuk ocağın yanındaki mangalda parlayan kömürleri karıştırmak için onları kullandı. Hokka kâsesi için bir kömür şeridi seçerken küçük kıvılcımlar yukarı doğru uçuyordu.

Çok geçmeden matal tütününün ve turunçgillerin baş döndürücü kokusu burun deliklerini doldurdu. Su kabının ritmik fokurdaması ve dışarıdaki ağaçların arasından gelen rüzgârın fısıltısı odanın sessizliğini bozan tek şeydi. Pencereden dışarı bakarken ve piposunu çekerken duman başının etrafında hayali desenler halinde dönüyordu.

Yatak odasından görünen manzara, Neith'e gelen nadir ziyaretçileri karşılayandan çok farklıydı. Olgunlaşmış meyveleriyle ağırlaşan portakal ağaçlarının sıraları, araziye düzgün izlerle keserek taş bir çitin sınırlarına kadar uzanıyordu. Ölümçül büyüler koruyu davetsiz misafirlerden koruyordu. O ve Gurn, duvarlara tırmanıp ölümle burun buruna gelen talihsiz hırsız birden fazla kez bulup gömmüştü.

Korunun ötesinde, düz ova sonsuz bir alacakaranlığa doğru akıyordu ve gökyüzü kararırken Corruption'ın yıldızı parlıyordu.

Silhara matalını yudumlarırken ve ufku incelerken ağzından mavimsi bir duman çıkıyordu. Tanrı güney sınırlarına yaklaşırsa da onun yakınlığını hissediyordu; görünmez bir bakış, hırslı ve vahşi.

Koruda bir hareketlilik yakaladı. Hayalet gibi bir şekil karanlıkta süzülüyor, eve doğru hızla ilerlerken kayboluyor ve yeniden ortaya çıkıyordu. Hayalet çekirge sürüsü gibi vızıltılı bir ses eşlik ediyordu. Silhara hokka hortumunu bıraktı ve daha iyi için balkona doğru yürüdü. Ensesindeki tüyler

Gül.

Beyaz bir köpek, ya da bir zamanlar köpek olan bir şey, kocaman kafasını kaldırdı ve kandil sarısı bakışlarıyla onu olduğu yerde dondurdu. Yaratık en büyük büyücü erkeği bile cüceleştiriyordu ve şekilsiz bir kafatası ve kılıç gibi dolu bir ağız vardı. İskelet bir iskelet boyunca uzanan alacalı bir saç ve yara bere içinde bir deri parçası.

Silhara o parlayan gözlerde boğuldu. Bir kez daha yıkılan krallıkların ve tapınan kalabalıkların görüntüleri zihnini doldurdu. Conclave Redoubt'un enkaza dönüştüğü ve denizde boğulduğu, rahiplerin yok olana kadar avlandığı görüntüsüyle içinde derin bir tatmin oluştu. Dudaklarını yaladı ve dilinde demirin tadını yakaladı. Yozlaşma içine güç akıtıyor, onu köleleştirmek isterken bile hediyeler sunuyordu.

Tanrı daha önce olduğu gibi zihnine fısıldamadı ama Silhara'nın bakışlarını tutan beyaz kâbusun içinden konuştu. "Ortaya çık, Avatar. Beni tanımıyor musun, Yalanların Oğlu?"

Boş bir mezar gibi içi boş olan ses, böcek vızıltılarının üzerine yükseldi ve Silhara'yı sersemliğinden kurtardı.

Korkuluktan hızla uzaklaştı. Odasına koşarken komodine çarptı ve sürahiye su ve kırık çanak çömlek yağmuru altında yere düşürdü. Bir köşeye sakladığı arbaleti ve sürgüleri kapıldığı gibi bir su birikintisinin içinde kaydı.

Öfke, ruhunu Yolsuzluk'un büyüsünden arındırdı. "Neith bu akşam davetsiz misafirlerle dolup taşıyor." Kavga oluşuna bir sürgü yerleştirdi ve kapıya doğru yürüdü. "Ama ben her zaman nazık bir ev sahibiyimdir."

Büyük salona çıkan basamaklarda neredeyse Gurn'ü eziyordu. Dev, Silhara onu duvara doğru itip yanından geçene kadar kandilini tutarak merdivenin kenarında sallanıyor, basamakları ikişer ikişer atlarken emirler . "Kızın kapısını kilitle ve Cael'le birlikte evde kal."

Birinci kat koridorları mezar karasıydı ama o hiç yavaşlamadı, öfke ve Tanrı'yla kendi şartlarında yüzleşme dürtüsüyle tutuşuyordu.

Arka kapıyı tekmeleyerek açtı ve kadavra gibi bir köpeğin onu beklediğini gördü. Köpek ona doğru süzüldü, korkunçtu ve güneşte kalmış cesetlerden bile daha kötü kokuyordu. Silhara safrasını yuttu ve yayının nişangâhını yaratığın üzerine doğrulttu. "Ne istiyorsun?"

bozucu drone aniden kesildi ve Corruption köpeğin dişlerinin arasından konuştu. "Ne istiyorsun, Avatar. Hürmet, saygı, güç."

"O zaman bana ihtiyacın yok. Burada tanrı olan sensin, ben değil."

Köpek başını yana eğdi. Çürüyen kulağından bir solucan akıntısı döküldü. Silhara'nın ayaklarının yanında kaygan bir yığın halinde kıvranıyorlardı. Bu şeyin gülümseyebileceğini sanmıyordu. Yanılıyordu. Ağır gıdıları bir ölü kafanın yüz buruşturmasıyla geriye doğru uzanıyor, sönmekte olan ışıktaki gümüş gibi parlayan kıvrımlı köpek dişlerini ortaya çıkarıyordu.

"Sana ihtiyacım var, Kargaların Efendisi. Sana neden Avatar dediğimi merak etmiyor musun?"

Hayaletin sesi değişti, yağlı ve kandırıcı bir hal aldı. "Aklını ve ruhunu biliyorum büyücü. Nefretin rahipler için yanıyor - bir fahişenin kazancına tüküren bu adamlar için. Bana teslim ol ve senin adına onları yok edeyim."

Silhara tetiği çekti. Sürgü sert bir gümbürtüyle cur'un gözüne çarptı ve hayvan bir yığın halinde yere yığıldı. Kül rengi deri ve kürk eriyip , ortaya bir yığın kemik ve daha fazla kokuşmuş solucan çıkmıştı. Onlar bile çok geçmeden ateşlenen okla birlikte eriyip gitti ve geriye harap olmuş otların arasında sadece yağlı bir duman tabakası kaldı. Dumanları sabırsızca uzaklaştırdı ve korunun derinleşen gölgeleriyle konuştu.

"Pek çok şeyden ve pek çok insandan nefret ediyorum; hiçbiri irademi boyun eğdirmeye değmez. Beni birkaç ölü rahipten daha iyi bir şeyle ikna etmeniz gerekecek." Tükürdü, kan ve tükürük karışımı bir madde yere çarptı. "O zamana kadar aklımdan ve koruluğumdan dur."

Yıldız ona cevap verdi, arduvaz bulutların arkasında asık suratla titreşiyordu. Eve döndü ve Gurn'ü kapı , korunun karanlığına bakarken yakaladı. "İçeride kal demedim mi ben?"

Hizmetçi ayaklarını işaret ederek eşiği geçmediğini gösterdi. Silhara, akşamki olaylara ve gözlerinin arasında diken diken olan baş ağrısına rağmen kıkırdadı.

"Sen çok kötü bir hizmetkârsın, Gurn. Yerini hiç öğrenemeyecek misin?"

Gurn umursamaz bir tavırla omuz silkti ve efendisi için kapıyı açtı. Silhara omzunun üzerinden koruya baktı. "Yardımcı olacağından ama

Bu gece duvarlardaki koğuşları güçlendirin." Tavanı işaret etti. "Odasından çıkmayı denedi mi?"

Gurn başını salladı ve yanağını eline dayayarak uyuma pozisyonu taklidi yaptı. Silhara gözlerini devirdi. "Kapısının kilidini aç, yoksa onu esir aldığımızı düşüncek."

Yolsuzluk'la karşılaşmasından zarar görmediğine ve iyi olduğuna dair birkaç teminat verdikten sonra Gurn'ü yatağına gönderdi. Kapıyı arkasından kapatmadan önce son bir kez koruyu inceledi ve odasına döndü.

Gurn mangalın kömürlerini söndürmüş ve hokkayı kaldırmıştı. Silhara odadan aceleyle çıktığında dağınıklık süpürülmüştü. Dik duran masanın üzerinde bir sürahi tatlı şarap duruyordu.

Arbaleti ve okları yerlerine koydu ve bir kadehe bolca şarap doldurup iki yudumda bitirdi. Başındaki ağrıyı dindirmek için hiçbir şey yapmadı, bu yüzden bir tane daha doldurdu ve pencereye doğru yürüdü. Ülkesinin dışı aldatıcı bir şekilde huzurluydu. Sadece uyuyan kargaların hışırtısı ona fısıldıyordu. Yozlaşma'nın sözlerini hatırladı.

"Sana neden Avatar dediğimi merak etmiyor musun?"

Tabii ki merak etti ve şüphesi ruhunda kalıcı bir korku bıraktı. Başı kadar boynu da ağrıyordu ve omuzlarını yuvarladı. Conclave casusları, iblis köpekler ve asalak tanrılar; hasat mevsiminde tam da ihtiyacı olan şey. "Bu çarktan bıktım artık," diye mırıldandı.

Yıldız parıldadı. Silhara kadehini tanrının göksel yüzüne doğru kaldırarak alaycı bir şekilde kadeh kaldırdı. "Silhara'ya, hiçbir şeyin efendisine."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Martise'nin etrafını kokuşmuş çöp yığınları sarmıştı. Ekşimiş koku, buharlı hava püskürtüleriyle burun deliklerine doluyor ve öğürene kadar yüzüne çarpıyordu. Koku ve sıcak başını ve omuzlarını dövüyor, ardından serin bir nem boynunu dürtüyordu. Bu dokunuş onu huzursuz uykusundan uyandırdı. Yuvarlandı ve gözlerini gri tüylerle kaplı bir yüz ve ağzı tıkanmış yara izlerinin görüşünü doldurduğunu gördü. Silhara'nın büyücü köpeği Cael, ıslak siyah burnunu onunkine dokundurdu ve kokladı.

"Bursin'in kanatları." Arkasına yaslandı ve yorganı başının üzerine çekti. "Cael, ölü gibi kokuyorsun. Yine domuz ahırında mı yuvarlanıyordun?"

Köpek sızlandı ve burnunu battaniyenin içine soktu. Martise iğrenç kokusuyla arasına biraz mesafe koymak için yataktan . Martise aceleyle pencereye gidip panjurları açtığı anda köpek de onun peşinden gitti.

Solgun sabah ışığı pencerenin kenarını süslüyor ve şafak öncesi son gölgeleri keskin bir şekilde ortaya çıkarıyordu. Portakal bahçesinde uyuyan kargalar canlandı, tünekte tüneğe zıplayıp ağaç tepelerinde yer kapma mücadelesi verirken sarkık dalları sallıyorlardı.

Cael de ona katıldı. Arka ayakları üzerinde durmuş, iri pençelerini pencere dayamıştı. Martise, üzerinde yükselen Caele korkuyla baktı. Büyücü-bulucu devasa bir hayvandı, Conclave'de gördüğü sürüdeki erkeklerin hepsinden daha büyüktü. Beyaz burunlu ve yaşı ilerlemiş olsa da hâlâ heybetliydi. Onu Neith topraklarında avlanırken izlemişti, en hızlı avı bile uzun ve hızlı adımlarla kolayca yere sererdi. Öldürdükleri hızlı ve etkiliydi ve saatler sonra Martise'nin kollarını ürpertiyordu. Bir zamanlar, uzun zaman önce, büyücü bulucular Üstün Yeteneklileri aynı şekilde avlamış ve öldürmüşlerdi.

İki hafta önce büyücü köpeğiyle ilk tanışması ömründen on yıl çalmıştı. Neith'teki ilk sabahında Gurn'ün rahat mutfağında dururken, Cael yavaşça onun etrafında dönerken donup kalmıştı. Gurn kadar büyük

Bir midilli, ama bir kedinin zarafetiyle mutfaka süzöldü ve siyah pençelerini taş zemine vurarak doğrudan ona doğru ilerledi. Onu gördüğü anda kıpkırmızı kesilen kara gözleri her hareketini izliyordu. Kıvrımlı sırtındaki gri tüyler dikenli bir kavisle yükseldi; kırbaç gibi kuyruğu Gurn'un çalışma masasına uyarı dövmesi vurdu.

Martise sessizce Gurn'e büyü bulucuyu geri çekmesi için yalvardı. Gurn özür dileyen bir işaret yaptı ve ellerini çırparak emretti. Cael isteksizce hizmetkârı iç bailey'e açılan kapıya kadar takip etti, ama o parlak kırmızı gözleriyle birkaç kez ona edemedi.

Gurn döndüğünde Martise destek almak için masaya yaslanmıştı. "Bir büyücü bulucunuz var," dedi zayıf bir sesle. Adam başıyla onayladı. Derin bir nefes aldı ve öfkenin ilk kıpırtılarını hissederek doğruldu. "Efendinizin bahsettiği 'denizci' o." Gurn başını bir kez daha eğdi.

Kalpsiz piç. Caeliyankıladı, nefesinin altında homurdandı. Silhara'nın Cumbria'nın güvencelerine inanmasını beklemiyordu. İki adam arasındaki düşmanlık çok büyüktü. Ama onun Üstün Yeteneklilerden biri olduğunu doğrulamanın daha az uç yolları da vardı. Ölümcül bir büyücünün eteklerini koklamasını gerektirmeyen yollar.

Yüz ifadesini sakın bir maskeye dönüştürdü. "Şimdi tatmin olacak mı?"

Gurn omuz silkti, gözleri buz gibiydi. Martise onun onaylamamasının kendisine yönelik olmadığını hissetti. Ona oturmasını işaret etti ve kahvaltısını hazırladı.

O zamandan beri hızla yeni bir rutine alışmıştı. Cael başlangıçtaki temkinliliğine rağmen onu kabullenmişti. meraklıydı ve Gurn'un gün içinde ona verdiği sayısız işi yaparken onu malikânede takip ediyordu ve kız onun sessiz, ama kokulu arkadaşlığına alışmıştı.

Bu süre zarfında Silhara'yı hiç görmemişti ama varlığını Neith'in her kıvrımında ve yarığında hissediyordu. Onunla şimdiye kadar sadece bir kez karşılaşmıştı ama görüntüsü zihnine kazınmıştı. Ona, hapsedilmiş bir kasırgayı hatırlatıyordu, yerinde şiddetle dönüyor, sadece sınırlarından etrafındaki toprakları patlatacağı anı bekliyordu. Cumbria ona kolay bir görev vermemişti. Özgürlüğü zor kazanılacaktı.

Açık penceresinden içeri giren sert bir esinti Cael'in keskin kokusunun bir kısmını dağıttı. Toz zerrecikleri spiral çizerek dans ediyor, sonra parıltılı bir ağ halinde ceketinin üzerine konuyordu. Şafağın ilk ışıklarında Corruption'ın yıldızı renkli bulutların arasında donuk görünüyordu. Yıldız hiç sabit kalmadı. Dün yıkanmış

güney ufkunu bulanık sarı ışıkla aydınlatıyordu. Bu sabah doğu gökyüzünde geziniyor, güneşin ateşli yükselişiyle neredeyse örtülüyordu.

Cael usulca hırladı. O da yıldızı izlerken gözleri bir kez daha kızardı ve tüyleri diken diken oldu. Tazıları büyüye çeken şeyin ne olduğunu kimse bilmiyordu ama sıradan bir köpeğin avını takip ettiği gibi onlar da büyüü arıyorlardı. Cael ona ilk başta, Üstün Yeteneklilerden biriyle tanışan eğitimli bir büyücü için tipik olan ölçülü bir düşmanlıkla tepki vermişti. Yozlaşma'nın tezahürüne verdiği tepki farklıydı. Hayvandan nefret yayılıyordu, en vahşi haliyle hayvani bir düşmanlık. Dudakları geriye kıvrıldı ve parmakları kadar uzun dişleri ortaya çıktı. Eğer tanrı daha dünyevi bir şekle bürünseydi, Cael'in onu avlamak ve parçalamak için pencereden atlayacağından hiç şüphesi yoktu.

Eğer o bir büyücü değil de sıradan bir köpek olsaydı, Martise onu rahatlatmak için sırtını sıvazlayabilirdi. Ama ona dokunmaya isteksizdi, küstahlığı yüzünden elinin ısırılmasından çekiniyordu. Ve bir heladan daha kötü kokuyordu.

"Hadi oğlum," dedi ve pencereden çıktı. "Gurn nerede merak edecek." Karnı guruldadı ve Cael'in gür kaşlarının eğlenerek kıpırdadığına yemin etti. "Yulaf lapasını da kaçırmak istemiyorum."

Hızlıca abdestini aldı ve Cumbria'nın karısının sürekli değişen gardırobundan ödünç aldığı cyrtel'lerden birini giydi. Saçlarını sıkı bir topuz yaptı ve iki tahta tokayla sabitledi. "Bir patates kadar donuk ve sade," diye mırıldandı ve cyrtel'inin önünü düzeltti. Buraya baştan çıkarmaya değil, sadece ihanet etmeye gelmişti. Güzelliğinin ya da güzel olmamasının bu oyunda hiçbir rolü yoktu. Ve Silhara'yı daha sık görmezse oyun hiç başlamayabilirdi.

Gurn onun için yarısı dolu bir kandil bırakmıştı, Neith'in karanlık koridorlarında gerekli bir yön bulma yardımcısıydı. Martise lambayı yaktı ve Cael'e kapıdan çıkmasını işaret etti. Malikânenin ikinci katına doğru kıvrılan koridor sabahki kadar karanlıktı. Lambası tek ışığı sağlıyordu, çatlak duvarlarda ve eğilmiş zeminde birbirini kovalayan gölgeler gönderen zayıf bir parıltı.

Cumbria'nın Neith'in izbe bir yer olduğuna dair yorumu kabaydı ama çok da haksız sayılmazdı. Büyüklüğüne ve eskimiş ihtişamına rağmen burası gerçekten de fakir bir adamın eviydi. Zemindeki bir deliğin üzerinden atladı ve tahtalar ayaklarının altında protesto edercesine inlerken parmak uçlarında yükseldi. Toz her yüzeyi kaplamıştı.

Örümcek ağlarının kalıntıları tavan kirişlerinden yırtık pırtık danteller gibi sarkıyor, geçerken başını okşuyordu. Cildi ürperdi ve saçlarına bir örümceğin hapsolmuş olma ihtimali üzerinde durmamaya çalıştı.

Silhara, kendisine değer katan tek şey soyu olan bir aristokrat mıydı? O daha çocukken uzak diyarları kasıp kavuran kuraklık ve kıtlıklardan sonra, aristo ailelerinin çoğu sadece karınlarını doyurabilmek için dilenmeye ve mallarını satmaya başlamıştı. Böyle talihsizlikler ailesini mahvetmiş miydi?

Onun kibrini açıklamak için aklına gelen tek şey buydu. Yönetmek için doğmuş bir adam gibi görünüyordu - bir ülke değilse bile kesinlikle bir derebeylik, bir dale. Cumbria'ya karşı davranışları küstahçaydı, sanki kendini piskoposun sadece dengi değil, üstü olarak görüyordu. Onun deneyimlerine göre, sadece soylu bir aileden ve büyük servet sahibi olanlar bu tür davranışlar sergilerdi. Martise böyle insanları hor görürdü.

Karga büyücüye karşı duyduğu hoşnutsuzluğu yumuşatmak zorundaydı. Diğer toprak sahiplerinden ya da yüksek rütbeli din adamlarından hiçbir farkı yoktu ve şimdiye kadar ona birkaç iğneleyici sözden daha fazla zarar vermemişti. Yine de onda doğası gereği tehlikeli bir şeyler vardı. Conclave her zaman paranoyayla yönetilmezdi; içgüdüleri onu yanında dikkatli davranması konusunda uyarıyordu, yine de küstahlığı yüzünden kulaklarını çekmek istiyordu.

Adam her şeyden çok kafasını karıştırmıştı. Onun sınıfından olanların kibirli davranışlarına alışkındı ve bir hizmetkârın hizmet ettiği kişilere karşı olağan küçümsemesinden başka bir şey hissetmemesi gerekirdi. Ama onu ilk gördüğünde içini bir ateş yaladı. Yüzü, artık bakire olmayan bir kadının yüzünü süsleyen en sıcak kızarıklıkla kızarmıştı. Böyle duyguların burada yeri yoktu. O bağlıydı; o ise dışlanmıştı. Onu gözetlemek için Neith'te ikamet ediyordu ve eğer yüz ifadesindeki vaat bir ipucuysa, ona eşliğinden hiç geçmemiş olmayı diletecekti.

Gri ve soluk kahverenginin tonlarına boyanmış bir evde parlak ve ezici kırmızı cübbesi hafızasını kurcaladı. Sade bir güzelliği, çıkık elmacık kemikleri ve çengel burnuyla keskin kemikli yüzünde zorlayıcı bir güç vardı. Cumbria gibi o da omuzlarının duruşundan ve kara gözlerindeki meydan okumadan güç alıyordu. Yetenekli ama başarısız Martise bile bunu hissetmişti. Büyücü bulucular onun kokusunu ilk aldıklarında çılgına dönmüş olmalıydılar. O bir dönek ve muhtemelen bir kâfirdi. Eğer kilisenin inandığı kadar zorlu biriye ve şüphelendikleri kadar Yozlaşma'nın baştan çıkarmasına açıksa, o zaman din adamlarının kuşku duymakta hakları vardı.

Birinci kata inen çürük tahta merdivenleri görünce Neith'in efendisine olan kızgınlığını unuttu. Martise durakladı, Cael'in onu geçip basamakları ikiye ikiye çıkarkenki emin adımlarını kısılandı.

Yer yer sarkmış, yer yer kırılmış, tam bir ölüm tuzağıydı.

Ama bu

onun yeri şikayet etmekte. Bunun yerine, günde iki kez derin bir nefes aldı, içten bir dua etti ve hain yolda ilerledi.

Ayaklarının altından daha fazla inleme ve patlama sesi geliyordu. Kendisinden çok daha iri olan Gurn'ün aynı merdivenleri sayısız kez tırmanmış ve kötü bir sonla karşılaşmamış olduğunu bilerek rahatladı. Onun şansı o kadar iyi olmayabilirdi. Tırabzan neredeyse kavrayışının altında parçalanıyordu. Kendini tökezlerken ve kırık korkuluktan baş aşağı düşerken hayal etti. Silhara onu büyük salonun zemininde ölü olarak bulursa Cumbria'nın gözcüsü olarak pek işine yaramayacaktı. Onun da memnun olacağını sanmıyordu. Salonda çürümüş mobilyalar, isle kararmış duvarlar ve soğuk bir ocak vardı. Terk edilmiş ve ürkütücü, evet, ama dekorun bir parçası olarak cesetlerle dolu değildi. Bildiği kadarıyla. Bu yerde ne gibi tuhaflıkların gizlendiğini düşünmek istemiyordu.

Merdivenlerin dibinde rahatlayarak iç çekti. Cael onu bekledi, yavaşlığı karşısında onaylamaz bir tavırla homurdandı. Omuz silkti. "Ben senin kadar çevik değilim Cael." Kürkünden yayılan kokuya burnunu kırıştırdı. "Yarısı kadar da kokmuyorum." Tekrar hırladı ve onu mutfağa götürdü.

Gurn malikânenin geri kalanını toparlamakla pek ilgilenmiyor olabilirdi ama mutfağıyla gurur duyardı. Tertemiz ve düzenli olan oda adeta pırıl pırıl parlıyordu. Kuru lavaboda yıkanmamış kapacak yoktu; hayvanlar ortalıkta dolaşmıyor, av köpekleri ocağın başında yayılmıyordu.

Uzaktaki bir duvara yerleştirilmiş hırpalanmış dolaplarda bir dizi yontulmuş tabak, tencere ve kâse yığını bulunuyordu. Kuru lavabonun yanındaki alçak bir kırıktan sarkan sarımsak zincirlerinin yanında kurutulmuş adaçayı ve biberiye yelpazeleri asılıydı. Düzgün bir kule halinde istiflenmiş portakallardan oluşan sıg bir kase, bir pencerenin yanındaki masada olan ekmek somunlarıyla aynı alanı paylaşıyordu. Yoğun kullanımdan dolayı ezilmiş ve çizilmiş olan hazırlık masasında, sadece çalışkan bir fırçalamadan kaynaklanan yumuşak bir parlaklık vardı.

Martise'in dilsiz hizmetkâra duyduğu hayranlık Neith'te geçirdiği haftalar boyunca katlanarak artmıştı. Asher'in aşçısı Bendewin'e bile hazırlık masasını sürekli olarak cilalaması gerektiğini hatırlatmak gerekiyordu. Kimse yemeğine kıymık batmasından hoşlanmazdı. Malikânenin çoğunun aksine, yüzeylerde tek bir toz zerresi bile yoktu ve tüm oda, alçak bir ocak ateşinin üzerinde asılı duran demir bir kazanda kaynayan yulaf lapasının zengin kokusuyla doluydu. Ağzı sulandı.

"Güzel bir sabah, Gurn," dedi selamlarken. "Kahvaltı harika kokuyor."

Tencerenin üzerine eğilmiş, yulaf lapalarını karıştırırken ona memnun bir gülümseme verdi. Cael geçip masanın altındaki alışılmış yerine çöktüğünde gülümsemesi iğrenerek kaşlarını çatmasına dönüştü.

Gurn'ün yönlendirmesini beklemeden bir köşedeki soğuk mahzene doğru ilerledi. Mutfak zeminine gömülü olan ve bir kapakla ulaşılabilen derin alan, konserve kavanozları, tuzlanmış pastırma ve jambon parçaları, bir kase yumurta ve tereyağı, krema ve süt çömllekleriyle doluydu. Tereyağı ve süt topladı ve en azından sağlam olduklarına şükrederek kiler basamaklarını çıktı.

Gurn çömllekleri masaya koyana kadar iki kase dumanı tüten lapası masaya konmuştu. Martise üçüncü bir görmediği için rahatlamıştı. Silhara ile uğraşması kaçınılmazdı, hem de sık sık. Ancak mümkün olduğunca geciktirmeyi tercih ediyordu ve kahvaltısını yaparken o delici siyah gözlerin kendisini izlediği düşüncesinden hiç hoşlanmıyordu.

Bu sabah şansı yaver gitmedi. Gurn yemek için bir kase portakal ve bir demlik çay koyar koymaz kapı açıldı ve Kargaların Efendisi içeri girdi. Onun aniden ortaya şaşırın Martise, kaşığını ağzına götürmüş bir halde ona bakakaldı. Yüzü buruşuk ve kaşları çatık olan adam ona bir bakış bile atmadan ayaklarını sürüyerek masaya gitti ve Martise'nin karşısındaki sıraya çöktü. Kollarını kavuşturdu ve bir iniltiyle alnını ellerine dayadı.

Günler önce tanıştığı mağrur, görkemli büyücü, geceyi su kenarındaki dalış yerlerinde geçirmiş olabilecek bir adama dönüşmüştü. İçki Aslında kokusu burun deliklerini okşuyordu; narenciye ve tütün dumanı. Onu ve Cumbria'yı ilk karşıladığında düzgünce sıralanmış olan uzun siyah saçları omuzlarına ve masanın üzerine karışık bir örtü gibi yayılmıştı. Kıyafetleriyle uyumuş gibi görünüyordu. Sade pantolonu ve beyaz gömleği kocaman bir kırışıklığa sahipti ve ayakları çıplaktı.

Gurn'a baktı. Silhara'nın beklenmedik ve dağınık görüntüsünden etkilenmeden, Silhara'nın önüne bir fincan ve bir demlik çay daha koydu ve yanına oturdu. Bu her zamanki sabah ritüeli miydi? O geldiğinde kısa bir süreliğine kesintiye uğrayan bir ritüel mi?

Yemeğe geri döndü ve gülmemeye çalıştı, onun yerine Baş Piskopos'un burada olduğunu ve ne kadar kırılacağını hayal etti. Dışlanmış büyücünün rahip için özel bir ayrıcalık yapmayacağından şüpheleniyordu. Malikânenin efendisi ve hizmetkârıyla birlikte mutfaktaki herkes gibi ona da aynı yulaf lapası servis edilecekti.

"Neden gülümsüyorsun?"

Silhara'nın sorusu onu ürküttü ve neredeyse bir yudum çayda boğuluyordu. Ağzını kapamak ve öksürüğünü bastırmak için Gurn'ün uzattığı peçeteyi kaptı. Büyücünün koyu renk gözleri mutfağın aydınlığına karşı kısılmıştı,

sabah ışığı. Yanaklarını gölgeleyen sakal izleri güçlü çenesini vurguluyordu.

Boğazını temizledi. "Ben Baş Piskopos'u düşünüyordum, Efendim. Önemli bir şey değil. Özür dilerim."

Siyah bir kaşı kalktı ve bakışları adamın ağzına kaydđ, dudakları belli belirsiz bir gülümsemeyle kıvrılırken büyülenmişti. Ne kadar sert bir yüz. Ne kadar güzel bir ağız. Belirgin bir sıcaklık kulaklarını yaktđ ve bakışlarını kaçırđı.

"Cumbria'nın bu söze itiraz edeceğini tahmin ediyorum. Kendisinin her zaman büyük bir önemi olduğuna inanmıştır."

Ona tekrar bakma isteğine karşı koyamadđ. Açık gömleği pürüzsüz kahverengi tenini ve ilk karşılaşmalarında kaçırđıđı bir şeyi ortaya çıkarmıştı -Resmi kıyafetlerin ardına gizlenmiş bir şey. Beyaz, sıkışmış etten bir ip boynunu çevreliyor, boğazının çukurunu kesiyor ve arkasında kayboluyordu. Bir darağacı izi. Şok olmuş bir halde bakakaldı. Neith'li Silhara hayatının bir döneminde boğulma girişiminden kurtulmuştu.

Çenesini ellerinin arasına aldı. Sert yüz hatlarını kısa süreliğine yumuşatan mizah duygusu kaybolmuştu.

"Sıradan şeyler için aşırı derecede pişmanlık duyuyorsunuz, özellikle de zengin bir ailenin koruması altındaki genç bir kadın için."

Yönlendirici soruları ve gözlemleriyle bu sıradan şüphe, böyle bir incelemeye alışık olmadığı için soğukkanlılığını tehdit ediyordu. Cumbria ya Silhara'nın hayatı boyunca sergilediği kölece davranışların üstesinden gelebileceğine çok fazla inanmıştı ya da Silhara'nın zekâsını fena halde hafife almıştı.

Koyu renk gözlerinde sinsi bir zekâ parıldıyordu. Fil ile oturup onun çıraklığını konuşmadan önce oyunlarını tahmin etmiş miydi? Büyücü, ona karşı kullanmadan önce neyi açığa çıkarabileceğini görmek için mi bekliyordu? Kaşışını kavradı ve yavaş bir nefes aldı. Leoparlarla yemek yemek rahatsız ediciydi.

"Ailem sosyal olarak varlıklı ama fakirdi," diye yalan söyledi. "Asher'de yaşamaya başladığımda kısa sürede hürmeti öğrendim. Ben bağımlı bir akrabayım ve özellikle piskopos ve karısına daha fazla yük olmak istemiyorum."

Bir portakala uzandı, seçiminde acele etmedi. "Ah, Asher'in metresi. Cumbria'nın itiraf edilmemiş günahlar için kefareti. Merak ediyordum da

hala o cadaloz Dela-fé ile evli." Sırıtişı umursamaz ses tonuna uyuyordu. "Daha zeki ve daha az açgözlü olsaydı, onu öldürmenin bir yolunu bulurdu. Onun zenginliği çekici. Ama deliliği değil."

Bu soğukkanlı ve gerçekçi ifade karşısında kadının nutku tutuldu. Uzun ve çevik parmaklarıyla portakalın kabuğunu soyan adama bakakaldı. Cumbria'nın karısının hapsedilmiş bir falina kuşundan daha deli olduğu doğrudu ama Martise birinin bu gerçeği yüksek sesle kabul ettiğini duyunca irkildi. Genellikle Dela-fé hak etmediği bir dayak attıktan sonra kadını kendisi öldürmek istemişti.

Göz kırpan ve sakın sakın kahvaltısını yemeye devam eden Gurn'e baktı.

"Portakal ister misin?"

Silhara'nın kendisine uzattığı meyveye baktı, masum görünen bir portakalın ne gibi ölümcül bir aldatmaca merak ediyordu. Silhara onu amansız bir ilgiyle izledi.

Bursin'in kanatları, Conclave kadar şüpheli olmaya başlamıştı. Paranoyasını bastırdı ve mırıldanarak "Teşekkür ederim," diyerek portakalı adamın elinden aldı.

"Portakal sevmez misin?" Sesi kırınglıktan çok meraklı ve eğlenmiş gibiydi. "Benim bahçem en tatlılarını üretir."

"Bir çiftçiye benzemiyorsun," dedi, sesindeki şüpheyi saklamayı başaramayarak. Bu fikri hâlâ tuhaf buluyordu; Conclave'i reddetmesi ve karanlık arcana'ya dalmasıyla ünlü bu büyücünün bu kadar sıradan ve zahmetli bir geçim kaynağı peşinde koşması.

Gözleri büyüdü. Gurn bile çayını içerken durakladı.

"Karnımızı böyle doyuruyorum ve bu hulk'un etrafımızda parçalanmasını önliyorum." Alaycılık dilini keskinleştirdi. "Ne? Gurn beni üzümle beslerken bütün gün koltuğumda uzanıp kitap okuduğumu ve büyülü sözler mırıldandığımı mı sanıyordun?"

O daha iyi biliyordu. Yirmi iki yıllık kölelik onu sessiz tutmalı, küstahlığı için özür dilemesini sağlamalıydı ama yetiştirilme tarzına ve tüm içgüdülerinin aksi yönde uyarmasına rağmen küçük bir iblis onu aynı şekilde karşılık vermeye itti.

"Bu tozu açıklar."

Gurn fincanına boğulacak gibi oldu, sonra da fincanı masaya çarparak bıraktı. Yüzü ve kel kafası pembenin etkileyici bir tonuna dönüştü ve gözleri yaşlarla doldu. Martise bunların kahkaha gözyaşları mı yoksa boğulma gözyaşları mı olduğunu bilmiyordu ve umursamayacak kadar utanç içindeydi. Aşağılanma duygusu göğsünden ensesine kadar uzanan bir yolu kavurdu. Başını öne eğdi ve sanki eskilerin tüm sırlarını taşıyormuşçasına, artık katılmış olan yulaf lapasına baktı.

Dışarıdan gelen karga çığlıkları mutfaktaki sessizliği bozuyordu. Sert bir şekilde oturmuş, küstahlığı yüzünden kafasına inecek tokadı ya da kelepçenin gözünü karartacak acısını bekliyordu. Onun nesi vardı ki?

Kalp atışları kulaklarında gümbürdüyordu. Silhara tehlikeli bir bilinmeyendi. Ona hiç dokunmayabilir, sadece ağaçlarında yuva yapan kargalar için onu yağlı, sulu bir solucana dönüştürebilirdi. İkisini de yapmadı. Bir bakış atma cesaretini gösterdiğinde, onun kendisine spekülâtif bir bakışla baktığını gördü.

"Akıllıca olmayan bir şey yaptın, Asher'li Martise," dedi usulca. "İlgimi çektin."

BEŞİNCİ BÖLÜM

Sabahları da gün sonundakinden daha sevimli değildi. Silhara'nın yeni çırağı onunla ilk tanıştığında olduğı gibi görünüyordu; tunik giymiş, etekleri bol gelmiş, saçlarını sıkı bir topuz yapmış ve yırtık örümcek ağlarıyla süslemişti. Sabah ışığında yarı kör bir halde mutfağı girdiğinde onu görünce irkildi. Ve sonra hatırladı. Conclave'in yardım talebine verdiği cevap. Gülse mi sövse mi bilemedi.

En basit büyüyü bile yapamayan ya da bir sepet portakalı kaldıramayan bir yardımcıyla ne yapacaktı ki?

Çayını yudumladı ve fincanın kenarından ona baktı. Lanet olası rahipler. Ona güzel birini veremezler miydi? Cömert kıvrımları ve içinde boğulacak göğüsleri olan bir kadın? Sırlarını ararken ve ona ihanet etmenin yollarını planlarken koridorda sevişebileceğı birini? Onun yerine bu sıradan, çekingen, yeteneksiz kızı gönderdiler. Onun varlığı en iyi ihtimalle bir baş belasıydı; en kötü ihtimalle de tehlikeli bir engel.

Yine de ilk görüldüğü kadar renksiz değildi. Tozla ilgili verdiği cevapla onu gafil avlamış, zekâsının parıltısını etkileyici bir kızarıklık izlemişti. Onu meraklandırmış ve gülümsetmişti. Sadece bu bile onu duraksatmıştı.

Silhara en son ne zaman alay içermeyen, gülümsemeye değer bir şey bulduğunu hatırlamıyordu ama son on dakika içinde Cumbria'nın küçük casusu yaptığı yorumla ve portakalı uzattığında ona bakışıyla neredeyse onu güldürecekti. Ona canlı bir çukur engereğı uzatmış olsaydı yüz ifadesinin daha şüpheli ya da korkulu olabileceğini düşünmüyordu.

"Yiyecek misin?" Kasenin yanındaki dokunulmamış portakalı işaret etti.

Sanki kendini tatsız bir şeye hazırlıyormuş gibi kaskatı kesildi. Meyveyi almak için isteksizce uzanan ellerine dikkat etti. Parmak eklemleri kızarmış, sürtünmüştü.

-Onunki gibi. Gurn'ununki gibi. Bu Cumbria'nın evinde çalışan bir kadındı. Burada şımartılmış bir evlatlık değil, gündelik işler yapan biri vardı.

Portakalı soyma biçiminde titiz bir zarafet, yeme biçiminde ise büyüleyici bir şey vardı. Ya dikkatle ya da zevkle portakalı yavaşça ısıırıyordu ve bu hareketleri adamın dikkatini çekmişti. Başını iki yana salladı. , bir kadınla birlikte olmayalı çok uzun zaman olmuştu. Kadın ilk ısıırıktan sonra gözlerini açtığında sıııttı.

"Çok tatlı!"

"Burada en iyi meyveleri topladığımızı söylediğimde boş bir övünme değildi. Neith'in portakalları pazarda her zaman yok satar."

Onun takdirini paylaşmadı. Portakallar diyetinin temelini oluşturuyordu ve onlardan nefret ediyordu. Her yediğinde öğürme dürtüsünü yenerdi. Ama bir gün onları sevmeye başlayabileceği ve onlara bağlı anılardan kurtulabileceği düşüncesiyle hep yedi.

Martise portakalı daha büyük bir şevkle bitirdi ama bir tane daha teklifini reddetti. Gurn'e yulaf lapası için iltifat etti ve ikisi sıcak bir gülümsemeyi paylaştı. Aralarındaki ani dostluk Silhara'yı şaşırtmıştı. Bu bir erkek ve hizmetçinin çiftleşme dansı değildi, daha çok uzun süredir ayrı olan arkadaşların nihayet bir araya gelmesiydi. Gurn'ün kıza hemen bağlandığını fark etmişti. Martise hizmetkârın sevgisine karşılık veriyor gibi görünüyordu. Gözleri kısıldı. Cumbria'nın anlattıkları dışında onun hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı. Asher'lı Martise'de gergin kızarıklıklar ve melodik bir sestten daha fazlası vardı. Bir amacı vardı, yoksa burada olmazdı. Kendisine ulaşmak için Gurn'ü kullanmasına izin vermeden önce onu yerin dibine sokardı.

Ona Gurn'un kökenlerini -Silhara'nın onu bir adamı dizinden ikiye böldüğü için bir Prime hapishanesinde çürürken bulduğunu- anlatmak istedi ama vazgeçti. Sinirlenmiş bir Gurn'un, bir yabancıya özel şeylerini açıkladığı için kafasını omuzlarından koparıp avluya fırlatması fikri hoşuna gitmemişti.

Bağlılıklarıyla ilgili küçümseyici bir söz dudaklarında gezinirken masanın altından yükselen kötü bir koku onu durdurdu.

"Bursin'in kanatları! Bu koku da ne?" Martise'ye bir kaşını kaldırdı. Kızın gözleri büyüdü.

"Ben yıkanmadım. Bu sabah banyo yaptım."

Gurn onu dürttü ve ayaklarının olduğu yönü işaret etti. Masanın altına bakmak için eğildi ve neredeyse öğürüyordu. Cael yerde uzanmış yatıyordu ve Corruption'ın emriyle Neith'i istila eden karmakarışık, yarı çürümüş köpekten bile daha kötü kokuyordu. Cael'i tek ayağıyla itti ve tazı bir uyarı hırıltısı çıkardı.

"Çık buradan, Cael. Şimdi." Bu sefer daha sert itti. Cael yerini terk edip bailey'e açılan açık kapıdan sıvışmadan önce yarım ağızla ayak parmaklarına vurdu.

Silhara dikkatini tekrar Martise'ye vermeden önce onun gidişini izledi. "Gurn bana büyücü bulucumun Cumbria'nın hikâyesini doğruladığını söyledi. Sen Üstün Yeteneklisin."

Yüzü soldu ve ifadesini gizlemek için gözlerini indirdi. "Evet. Bizi Gurn tanıştırdı."

Sıra dışı sesi donuklaşmış, kısık gözlerinde olduğu gibi duygu zenginliğini gizlemişti. Onu kandıramamıştı. Gerçeği ortaya çıkarmak için Cael'i kullandığı için kızgındı.

"Cael evimin değerli bir üyesidir, Martise. Onun kararlarına herkesten daha çok güvenirim. Conclave'in istekleri ve Cumbria'nın bana çırak olarak gönderme cömertliği ne olursa olsun, eğer Cael seni onaylamasaydı, burada kalmazdın."

Kadın adamın bakışlarını karşıladı, bakır sikkeden gözleri hiç kırılmamıştı ve kararlıydı. "Piskopos benim dört aylık bakım masraflarımı sana ödedi."

İçindeki öfke, uyuşukluğun son kırıntılarını da yakıp kül etti. Ona meydan okumaya cüret etmişti! Ona dişlerini gösterdi, kız irkildiğinde zar zor sakinleşti. Yine de gözlerini indirmeyi reddetti.

"Evet, öyle yaptı," dedi. "Ve küstah koğuşunu ona geri , yulaf lapasının fahiş fiyatını ve bir Neith portakalının tüm parasını tutarak masraflarımı karşılamamı gerektirdiğini belirten bir not ekleyeceğim."

Mutfaktaki gerilim kesilecek kadar yoğundu. Silhara'nın öfkesi, Martise yenik bir iç çekiş yapana kadar onunla birlikte yükseldi. Sesi eşitti, bakışları dikkatle boş ve sakin bir şekilde adamın sol omzunun üzerindeki bir noktaya odaklanmıştı.

" ediyorum. Özür dilerim, Efendim."

"Nedense bundan şüpheliyim." Kız ona şaşkın bir bakış fırlattı. "Ama sanırım birbirimizi anlamaya başladık."

Kadının kaşığıyla oynamasını ve lapasının üzerinde desenler izledi. "Saçında örümcek ağları var."

Saçlarını okşadı, parmakları tokalarından sarkan örümcek ağı dokununca yüzünü buruşturdu.

"Önemli değil Martise. Böyle bir süslenmeye gerek yok. Görünüşünüz burada ilgi çekici değil."

Bakışlarını indirmeden önce yüz hatlarında incinmiş ya da utanmış bir ifade dans etti. İstemedi de olsa onu kesmişti. Neith'te kimse törene önem vermezdi. O ve Gurn, zengin bir evdeki en düşük hizmetkârdan daha iyi giyinmiyorlardı. Bu sabah kahvaltıya inmeden önce sakalını tıraş etme ya da ayakkabılarını giyme zahmetine bile katlanmamıştı. Saçındaki ağlarla ilgili sözleri boş bir sohbetti. Kadın onun bu sözünü bir hakaret olarak yorumlamıştı. Kendini açıklamamayı tercih etti.

"Gurn," dedi. "Bir süre onsuz idare etmek zorunda kalacaksın. Yeni çırağıma derslerini öğretmekte geciktim. Ve Conclave'in ona ne öğrettiğini merak ediyorum."

Dev ona ters ters baktı ve aniden oturduğu yerden kalktı. Silhara onun çaydanlığı masadan, fincanı da elinden kapmasına engel olacak kadar hızlı değildi. Hizmetçi kuru lavaboya doğru yürüdü ve bulaşıkları bir takırtıyla içine bıraktı.

Martise karşısında oturmasaydı Silhara onu azarlayabilirdi. Sert bir tavırla doğruldu, onun talimatlarını beklerken solgun yüz hatları daha da kansızlaştı.

"Gurn seni büyük salona götürsün. Seninle orada buluşuruz. Sen Conclave eğitimlisin ama güçsüzsün. Bakalım sihrini ne uyandıracak."

Suçluluk duygusu ona bir yol açtı. Yalan söylemedi. Eğer umduğu gibi çılgılık atarak Asher'a geri dönmezse, onun Yeteneğini bulup ortaya çıkmaya zorlamak için her niyeti vardı. Sadece onun yöntemlerinden hoşlanmayabilirdi.

Onu Gurn'la birlikte güneşin aydınlattığı mutfakta bıraktı ve giyinmek için odasına döndü. Bir yanı kalmak, sabah sıcaklığının tadını çıkarmak ve Gurn günlük fırınıni hazırlarken kabaran hamurun kokusunun tadını çıkarmak istiyordu. Mutfak

Bir zamanlar yatak odasının olduğu gibi bir tür sığınak. Yozlaşma'nın yükselişiiyle birlikte odası bir sığınak olmaktan çıkmış, kendisi ve düşmüş tanrı arasında bir savaş alanına dönüşmüştü. Uykuya, gerçek uykuya ihtiyacı vardı; yarı uyukladığı, tanrının rüyalarına kaçınılmaz istilasına hazırlandığı kısa şekerlemelere değil.

Yozlaşmanın dokunuşu büyüleyici ve bereketliydi, kanamasına ve sarsılmasına neden olsa bile onu ölçülemez güç, saygı ve intikam vaatleriyle cezbediyordu. O artık bir fahişenin piç çocuğu değil, imparatorlukların hükümdarı, ölümsüz bir büyücüydü. Bu vaatlerle birlikte talepler de geldi. Bir başkasının iradesine tamamen boyun eğmek, en aşağılık efendiye mutlak itaat etmek. İlkinin cazibesine karşı koyacak kadar ikincisinden nefret edebilir miydi?

Silhara kapısını kapattı ve açık pencereye doğru yürüdü. Yıldız uzakta titreşiyordu. "Hâlâ burada mısın?" diye sordu usulca. "Yapacak daha iyi bir işin yok mu? Salgın hastalıklar mı? Yok edilecek şehirler?"

Gözlerinin arkasında keskin bir acı patlaması onu irkiltti. Yozlaşma'nın eğlencesi iliklerine kadar işledi. Sadece seni bekliyorum, Avatar.

Panjurları çarparak kapattı ve odayı karanlığa gömdü. Kırılğan ahşap kâbusları asla engelleyemezdi ama bu yanılsama ufukta Tanrı'nın gerçekliğini saklıyordu.

"Henüz değil," diye mırıldandı ve odayı cadı ışığıyla dolduran bir büyü yaptı. Parmakları boynunu çevreleyen yara izi boyunca dalgalandı. Ah, daha basit zamanlara . En azından o zamanlar celladı, açlıktan ölmek üzere olan bir hırsıza merhamet etmeyen bir rıhtım konseyiydi. Şimdi ise mutfağında Conclave ve kapısının eşiğinde Corruption vardı ve her biri onu kendine özgü ve korkunç bir şekilde yok etmek istiyordu.

Her iki sıkıntıya da ayıracak zamanı yoktu. Hasat edilecek ve pazara götürülecek portakallar, Kurmanlarla yapılacak pazarlıklar ve onarılacak binalar vardı. Dürüst bir adamın işi asla bitmezdi - özellikle dürüst bir adam olduğundan değil.

Martise, salonun soğuk ocağının yanında, toz zerreciklerinin titrek ısıltılarıyla çevrili şekilde onu bekliyordu. Örümcek ağı ve kahverengi yünlerle süslenmiş solgun bir kraliçe gibi, neredeyse ruhani görünüyordu.

Eğildi. "Efendim."

Silhara yarı yarıya gecikmesiyle ilgili bir şikâyet bekliyordu, ama hiçbir gelmedi ve adam onun etrafında dönüp kokusunu-uykusunu- içine çekerken yüzü sakinliğini korudu

ve bahar nanesi. "Havaya yükselme büyüğü nedir?" "Hangisi?"

Mysanthanese mi Hourlis mi?"

Onun önünde durdu, ilgisini çekmişti. "İkisi de."

Yakarışları kusursuzdu, vurguları mükemmel bir şekilde yerleştirilmişti, ses tonlaması doğrudu. Mysanthanese'nin havalanması onu başının üzerine kaldırmalıydı; Hourlis'inki ise kırılganlara, ama ayakları yere sağlam basmaya devam etti. Cael'in ona verdiği tepki olmasaydı, Silhara onun Yetenekli olduğuna inanmazdı, sadece eğitimli olduğuna inanırdı.

Onun şüphesini görmüş olmalıydı. "Belki de büyü bulucun yanılmıştır."

"Köpekler asla yanılmaz, özellikle de benim köpeğim," diye tersledi.

Kadının etrafında dönmeye devam etti. Hafif yapılı, ufak tefek bir kadındı. Konuşkan ve iyi okumuştı, bir bulaşıkçı hizmetçisinin ellerine ve Conclave bilgisine sahipti. Bu çelişkili yaratıkta hangi Yetenek saklıydı?

Onun Hourlis büyüğü versiyonu, sessiz bir hareket, onu uyarmadan aldı. Ayakları havaya kalktı, Silhara kolunu kaldırıp onu tavana doğru uçururken bir hava akımı onu sırt üstü döndürdü.

Korku dolu çılgılığı koridorda yankılandı. Martise çırpınarak yerden yüksekte asılı kaldı. Martise ayaklarını tekmeleyip çatı kırılganlarından birine doğru hamle yaparken ince beyaz bacakları ve birbirine dolanmış ketenleri bir anlığına gözüne ilişti. Saçları tokalarından kurtulmuş, uzun örgüsü boş havada sallanıyordu.

"Aşağı inme büyüğü nedir, Martise?"

Çırpınmayı bıraktı, ancak nefes alış veriş gültülü ve zorluydu. "Ne?" Nefes nefese kalmıştı, onun üzerinde havada asılı dururken sesi bir ciyaklamaya dönüşmüştü.

"Aşağı inme büyüğü nedir?"

"Hatırlamıyorum! Lütfen, bırakın beni."

Kadının dehşeti adamın üzerine çöktü ama o niyetinden vazgeçmedi. ". Beni hayal kırıklığına uğrattın. Yetenekli bir büyüğü her fırsatta büyülerini bilir, tehlike anlarında bile."

"Ben büyüğü değilim!"

Silhara parmağıyla alt dudağına dokundu. "Ama sen Conclave eğitimlisin. Havaya yükselmeyi iki dilde biliyorsan, iniş de aynı iki dilde biliyorsundur herhalde? Sana soğukkanlılığını koruman öğretilmedi mi?"

Havada yarım bir daire çizdi. Martise yavaşça ona bakarken nefesi kesildi. Yüzü kıpkırmızıydı, gözleri kocaman olmuştu. Adam dokunamayacağı kadar aşağıdayken bile ona uzandı.

"Efendim," diye yalvardı. "Size yalvarıyorum. Beni yere yatırın, ben de Hourlis Arcana'da yazılmış her büyüü ezbere okuyayım."

Gözlerini sıkarak kapattı, dudaklarından hafif, ürpertici bir iç çekiş kaçtı. Suçluluk duygusu midesini bulandırdı. Bunu acımasız bir kararlılıkla bastırdı. Eğer Yolsuzluk'un onun üzerindeki etkisi gerçeğini öğrenirse, Conclave onu en yakın kazığa bağlayacak ve neşeyle ateşe verecekti - ancak saatler ya da günler süren işkenceden sonra.

"Düşün Martise. İniş nedir?"

Adam havaya kaldırma büyüünü bitirdi ve kadın yere düştü. Eteklerinin ılık çalarak dalgalanması, çığlık atarak hayat kurtarıcı bir karşı büyü yapmaya çalışmasına eşlik etti. Kız taşlara çarpmadan bir an önce havaya kaldırma büyüünü yaptı.

Büyük salondaki sessizliği sadece onun kekeleyerek aldığı nefesler bozuyordu. Silhara eğilip onun gözlerine baktı. Dehşetten simsiyah olmuşlardı, gözbebekleri bakır rengini yutuyordu.

"Bu işe yaramalıydı. İnatçı bir yeteneğin var."

Avuç içi kadının göbeğinin üzerinde gezindi. Onu yavaşça yere indirdi, ta ki etekleri ve sarmal örgüleri bir denizin içinde yatana kadar.

Martise ondan uzaklaşarak yan yattı ve yüzünü bir elinin arkasına sakladı. Sert ürpermeler onu sarstı. Dizlerini göğsüne çekti ve derin derin aldı. Yaptığı iğrenen Silhara başka tarafa baktı. Bursin ikisine de merhamet etsin; bu onu korkutup kaçırmaya yetsin.

Onun sakinleşmesini bekledi, sendeleyerek ayağa kalkıp önünde durduğunda temkinli bir adım geri çekildi. Başı sanki dua ediyormuş gibi eğikti. Dua ediyor muydu? Hiç şüphesiz onun zamansız ve acı dolu ölümü için dua ettiğini düşündü. Kadın başını kaldırdığında gözlerini kırptırdı.

O anda ona bir düzine yıl önce gördüğü Astris heykellerini hatırlattı. Akıl hocası onu doğuya, kadınlar tarafından yönetilen Quay eyaletine götürmüştü. Dar boğazlardan ana limana doğru yelken açmışlar, su kapılarını koruyan Beş Kraliçe'nin yanından geçmişlerdi. Silhara, ne zamanın ne de havanın yıprattığı gururlu ve kararlı yüzleriyle kadim yöneticilere büyülenmiş gibi bakmıştı. Onları asla kırılmamış güçlü ruhlardan doğan sessiz bir güçtü. Martise, o kasvetli, buyurgan bakışlarıyla ona Kraliçeleri hatırlatıyordu.

"Büyüyü hatırladım."

Ona duyduğu hâlâ yüz hatlarından okunuyordu. Şimdilik yeterince iyiydi. Onu korkutup gitmesini sağlamayı başaramamıştı ama nefretini kullanarak onu ikna edebilirdi - tabii önce sırtına bir bıçak saplamazsa. Kadın beklediğinden daha güçlü ve tahmin ettiğinden çok daha inatçıydı. Cumbria, Neith'te aylarca acı çekmesi için ona küçük bir servet teklif etmiş olmalıydı. Silhara her kuruşun hakkını vermesini istiyordu.

"Evet, yaptın, çırak. Ve hepsi boşunaydı, değil mi? Yarın tekrar deneyeceğiz." Kızın istemsiz ürperişine sırttı. "Anladığım kadarıyla Gurn'a yardım ediyormuşsun. Basit bir büyüü yapamasan da en azından bir keçiyi sağabileceğini bilmek rahatlatıcı."

Elleri iki yanında gevşemeden önce seğirdi. Yumruğunu onun çenesine vurma dürtüsünü yenip yenemeyeceğini merak ediyordu. Parmak eklemleri beyazlaşana kadar parmaklarını birbirine geçirirken öyle görünüyordu.

"Evet, efendim. Hayatım boyunca inekler, domuzlar, keçiler... ve eşekler de dahil olmak üzere çiftlik hayvanları arasında çalıştım."

ALTINCI BÖLÜM

Başka bir sabah, başka bir ders - bu seferki diğerlerinin toplamından daha kötü. Kargaların Efendisi nefret dolu, aşağılık bir domuzdu. Eğer kötü niyetli büyüleriyle onu korkutmaya çalıştıysa, taktiği işe yaramıştı. Ona yaşattığı korku yüzünden kalbi hâlâ göğsünde gümbürdüyordu. Şimdiye kadar onu maruz bıraktığı pek çok ders arasında bu, kâbusların zirvesiydi. Eğer onu korkutup kaçırmak istediye, çabası başarısız olmuştu. Martise'i göreviyle ilgili rahatsız eden suçluluk duygusu buharlaştı. Silhara'yı kâfir olarak damgalayacak bir kanıt bulacağına yemin etmişti. Rahipler onun idam ateşini yaktığında, ilk meşaleyi yakmak için gönüllü olacaktı. Kafasını kesmeyi seçerlerse, baltayı bilemeyi teklif edecekti.

Dehşetle karışık bir öfke boğazının arkasını yaktı. Tökezleyerek mutfağa girdi ve kapının yanında yatan pasaklı büyücü bulucuya takıldı. Köpek hırlayarak onu uyardı ve peşinden koşmaya başladı. Martise bunu fark etmedi bile. Piç kurusu! Alaycı gülümsemesiyle kibirli, acımasız bit! Bursin'in kanatları, Yeteneği'nin ortaya çıkması ve onun üzerine çılgılık atan, kan delisi bir iblis salarsa bundan nasıl hoşlanacağını görmek için neler vermezdi. Böyle bir şey asla olmayacaktı ama senaryoyu hayal ederek rahatlıyordu.

Gurn masaya doğru eğilmiş, kahvaltının son kalıntılarını temizliyordu. Onu görünce durdu, ıslak havlusunu omzuna attı ve onu banklardan birine yönlendirdi. Kadın ona el salladı. Silhara'nın onun dehşet içinde çılgılık atmasına tanık olması yeterince kötüydü. Gurn'ün onu narin bir sakat sanmasını istemiyordu. En azından etekleri sallanan dizlerini gizliyordu.

Kız oturana ve ona zayıf bir gülümseme verene kadar onun üzerinde gezindi. "Bu sefer bir Woman's Bane iblisi. Üzerime atlamadan hemen önce onu kovdu."

Gurn'un mavi gözleri sempati ile kararmıştı. İçindekileri karıştırmak için dolaplardan birine doğru yürümeden önce onun omzunu sıvazladı. Elinde soluk yeşil bir sıvıyla dolu küçük bir fincanla geri döndü. İçmesi için ona işaret etti.

Martise taslağa baktı ve temkinli bir şekilde kokladı. Peleta'nın Ateşi'nin güçlü ve tanıdık dumanı burnunu yakarken öksürdü. İçenin bağırsaklarını kabartması ve ikinci fincanda aklını başından alması garanti olan bu ateşe hayranları daha kaba bir isim olan Ejderha Sidiği derlerdi. Bu tanımın uygun olduğunu düşündü. İlk ve tek tadımı neredeyse öğürmesine neden olmuştu ve o zamandan beri bundan kaçınıyordu. Şimdi, soğukkanlılığı dağılmışken, içkiyi memnuniyetle karşıladı.

Bir nefes aldı, gözlerini kapadı ve fincanın içindekileri tek bir yudumda yuttu. Ateş, boğazından aşağıya ve karnına doğru beyaz bir yol açarken, Gurn'un şaşkın ifadesi gözlerinin önünde bulanıklaştı. Hırıltıyla soludu ve alnı dizlerine değene kadar öne eğildi, son korkusunu unutmuştu. Sadece nefes alıp vermeye konsantre oldu.

Tam karnının alev alev yanacağını düşündüğü anda, sıcaklık yerini ısıtılı bir sıcaklığa bıraktı. Hoş bir coşku kapladı içini ve görüş alanında zemin eğildi. Martise yavaşça doğruldu ve Cael ile yüz yüze geldi. Bu kadar yakından, körelmiş ağzı ve gür kaşlarıyla iri kafası kocaman görünüyordu. Büyücü bulucuların Üstün Zekâlıların etrafında sergiledikleri yoğun, yırtıcı bakışlarla ona baktı. Ateş'in neden olduğu uyuşukluğa kapılan Martise tedbiri elden bıraktı ve Cael'in burun deliklerine hafifçe nefes verdi. Cael homurdanarak ve protesto edercesine başını sallayarak geri . Kadın kıkırdadı. Onu suçlamıyordu. İster fincanda, ister insanın nefesinde olsun, buruk dumanlar sütü kesmeye yetiyordu.

Cael sızlandı, Martise elini uzattığında daha da geri çekildi. ", benim büyük delikanlım," diye mırıldandı. "Sana zarar vermeyeceğim." Gurn'un gülüşüne sııttı.

Yavaşça ayağa kalktı ve hıçkırdı. Oda eğimli bir eksende dönüyordu. Kendini desteklemek için masanın kenarına tutundu. "Efendi beni sana geri gönderdi, Gurn. Bana makas ve bir çanta vermen gerekiyordu."

Sesi kelimeleri bulanıklaştırdı. Şişmiş ve kalınlaşmış bir dilden yuvarlanıp gidiyorlardı. Ateş onun içinde dönüyor, kanını ısıtıyordu. Gurn onu oturttu ve yemesi için bir parça ekmek getirdi. Gözlerini kırptırdı, bir an için önünde iki parça olduğundan emindi. Gurn ekmeği yaklaştırmadan önce eli ikisinin üzerinde gezindi ve ekmek tekrar tek parça haline geldi. Yavaş yavaş yedi, kahvaltıdan sonra hâlâ toktu ve pazar gününün sonundaki bir şarap tüccarından daha sarhoştu.

Salondan mutfığa açılan kapı, çatık kaşlı Silhara'yı içeri aldı. Onu görünce kısa bir süre durdu. Ayağa kalkmaya çalıştı ama Gurn'un omzundaki büyük eli onu yerinde tuttu.

Büyücü saçlarını örmüş ve başına bir tülbent bağlamıştı. Giydiği

İş kıyafetleri sahip olduğu her şeyden daha pejmürdeydi ve o bir köleydi. Martise, birkaç dakika önce onun hakkındaki ölümcül düşüncelerine rağmen, sarhoş bir hayranlıkla ona gülümsedi. Yıpranmış giysileriyle bile, Gurn'un güneş ışığı alan mutfağında dururken çekici bir görüntüsü vardı. Yakışıklı olmak için fazla münzevi olan adamın yüzünde ve kendinden emin duruşunda çarpıcı bir şeyler vardı, sanki bu sefil malikâne yerine bir krallığı yönetiyormuş gibi.

Gülümsemesi soldu. Az önce üzerine bir iblis salmış ve o boş büyüler okuyarak anlamsız iğrençliğin üzerine atlamasını engellemek için nafil bir çaba harcarken, dudaklarını eğlendirerek öylece durmuştu. Oh evet, sadece ilk meşaleyi yakmakla kalmayacak, seyircilerle paylaşmak için bir araba dolusu ekstra meşale de getirecekti.

Kızgınlık yüz hatlarını gergin çizgiler halinde çizdi. "Ne yapıyorsun sen? İlilenmeniz gereken işleriniz yok mu? Biz sana hizmet etmek için yaşamıyoruz Martise, piskoposun senin bakımın için yaptığı cömert katkıya rağmen."

Ah, ona öyle bir fırça atmak istiyordu ki, kulaklarını tıkayıp duyan herkese cömertçe savurduğu susturacak bir şey, ama Silhara'yla sözlü olarak tartışmak şöyle dursun, tutarlı bir düşünce yakalayamayacak kadar sarhoştur. Gurn onu kurtarmaya geldi, elleri onun takip edemeyeceği kadar hızlı hareket ediyordu.

Gurn'un sessiz konuşması karşısında Silhara'nın gözleri büyüdü. "Hepsini içti mi?" Sesindeki küçümsemeye öfke de katılmıştı. " ne geçiyordu, seni aptal kız?" diye çıkıştı. "O bardakta muhtemelen bir saban atını düşürecek kadar vardı." Hizmetçisine karşı da aynı sertlikteydi. "Ona bu kadar çok vermek için ne düşünüyordun?"

Martise omuz silkti. Peleta'nın Ateşi yalancıları da dürüst yapardı. "Düşünemeyecek kadar korkmuştum," diye mırıldandı. "Gurn sadece beni sakinleştirmeye çalışıyordu."

Silhara'nın gözlerinden perili bir ifade geçti, o kadar hızlıydı ki bunun Ateş'in sersemlemiş duyuları üzerindeki etkisinden kaynaklanan bir halüsinasyon olduğunu düşündü. Kaşlarını çatarak Gurn'e baktı, o da kaşlarını çatarak karşılık verdi ve elleriyle bir başka süpürme hareketi yaptı.

" başımdan, Gurn," diye tersledi. "Hiç havamda değilim."

Martise şaşkınlık içinde iki adama baktı. Aralarındaki sözsüz konuşma gerginlikle doluydu. Hizmetçinin kendinden emin, neredeyse azarlayıcı tavrına ve uçarı efendisinin bu tür davranışlara gösterdiği sabra hayret etti. Cumbria bu tür bir küstahlık için onu soydurup avluda dövürürdü.

Silhara geldiği yoldan geri döndü ve giderken omzunun üzerinden emirler yağdırdı. "Ekmeği bitirmesini sağla. Bu onun içindekileri kusmasını engeller. Geri döneceğim." Ona iğrenmiş bir bakış fırlatacak kadar durakladı. "Değerinden daha fazla belasın." İfadesini, arkasından kapıyı Gurn'ün kuru lavabosundaki tabak ve bardakları şingırdatacak kadar sert bir şekilde çarparak noktaladı.

Midesini sakın tutmaya odaklanan Martise sessizce tezgâha oturdu ve ekmeğini çiğnemeye başladı. Mutfakta çalışan Gurn'un uzun boyu gözünün önünden gitmiyordu. Şimdiye kadar bir casus olarak çok başarısız olmuştu. Kendini Silhara'nın evine olabildiğince sorunsuz bir şekilde sokma çabası tam bir felaketti. İki haftadan biraz daha uzun bir süredir Gurn'un asistanlığını yapmaktan ve Silhara'nın günlük testlerine tabi tutulmaktan başka bir şey yapmamıştı. Onunla ilgili bazı can sıkıcı bilgileri açığa çıkarmaya geldiği ilk günden daha yakın değildi. Cumbria'nın haberci kargası, tüyleri beyazlaşana kadar ağaçların arasında onun çağrısını bekliyordu.

Martise ekmeğinden bir ısırık daha aldı ve karnındaki tehditkâr çalkantı karşısında irkildi. Cumbria kızmış olabilirdi ama iblislerle savaşıyor, ateşe verilen ya da merhameti şüpheli bir büyücü dışında kendini kurtaracak hiçbir aracı olmadan malikânenin çatısına doğru fırlatılan o değildi.

Büyük salona açılan kapı bir kez daha çarparak açıldı. Silhara geri dönmüştü. Burnunun dibine bir kadeh itti. "İç bunu," diye emretti.

Kurman düğümleriyle işlenmiş gümüşten ince ince işlenmiş fincan avucunda serinledi. Kadehi ağzına götürdü, sonra tereddüt etti. Kadehin kenarından Silhara'nın bakışlarıyla karşılaştı ve ona verdiği şeyin gerçekten bir onarıcı olup olmadığını merak etti. Siyah gözleri kızgınlık ve biraz da meydan okumayla parlıyordu.

Kindar sefil. Martise onun karakteri hakkında edindiği bilgilerden dolayı yarı pişmanlık duyuyordu. Büyük salondaki işkence seanslarından sonra, onun kendisini zehirleme zahmetine girmeyeceğini biliyordu. Bunun hiçbir eğlence değeri yoktu. Gözlerini ona dikti, Ateş'in sarhoş edici etkisi ona geçici bir cesaret verdi ve kadehin içindekileri geri fırlattı.

Boğazına soğuk, diline acı gelen bu içki, karnında yanan kömürleri söndürdü ve hatta tek bir yudumda mide bulantısını dindirip kafasını boşaltmayı başardı. Önce fincana, sonra da Silhara'ya baktı ve iksirin işe yarama hızına hayret. "Bu içeceğin içinde ne var?"

Bakışları onu alaya aldı. "Her türlü küçük kötülük, çırak. Gerçekten bilmek istiyor musun?"

"Hayır."

Kadının elinden fincanı kaptı. "Çalışacak kadar iyileşmişsin." Gurn'e seslendi. "Görevini bitirdiğinde onu koruya getir." Arkasına bile bakmadan oradan ayrıldı.

Bailey de malikânenin geri kalanından daha iyi görünmüyordu. Onu çevreleyen duvar bir köşede parçalanmış; diğer bölümler kırık tuğla ve kereste parçalarıyla onarılmıştı. Bölgenin geri kalanı gibi Neith de yaz kuraklığından muzdaripti ve bir zamanlar otlayan hayvanların bataklığa çevirdiği çıplak toprak parçaları, kurumuş çamurdan oluşan çatlak ve dalgalı desenler halinde avluya yayılmıştı. Rüzgârda dalgalanan bir sıra çamaşır, yakındaki bir samanlıkta beslenen büyük bir atı ve kurumakta olan bir gömleğin eteğini hevesle çiğneyen siyah bir keçiye kısmen gizliyordu. Daha da kirli bir Cael tarafından ahırlarından çıkarılan bir dişi domuz ve üç domuz yavrusu, ciyaklayan bir tavuk sürüsü eşliğinde bailey'nin çevresi boyunca kök salmıştı.

Tüm köhne görüntüsüne rağmen, bailey Martise'i gülümsetiyordu. Gurn gibi o da bu garip, unutulmuş yerde normalliğin bir noktasıydı.

Sabahın geri kalanını kendisine verilen görevleri tamamlayarak geçirdi. Keçiye sağdı, tavukları besledi ve yumurta topladı, yıkanmak için kuyudan kovalarla su taşıdı ve Gurn'un temiz çarşafı katlamasına yardım etti. Ancak Gurn bir duraklama işareti verip onu koruya takip etmesini söylediğinde, görevinin niteliğini hatırladı ve ağzı kurudu.

Eve döndüler, malikânenin arkasına ve siyah bir patinaya dönüşmüş zengin oymalı bir kapıya ulaşana kadar loş koridorlardan oluşan labirentte . Gurn kapıyı açıp onu nazikçe dışarı çağırdığında Martise parlak güneş ışığına karşı kıstı. Bu görüş noktasından ve malikânenin arka cephesini gördü. Pencereleer panjurlu gözlerle güneye bakıyordu ve odasını binanın en ucunda buldu. Kendi odasının altındaki odada sadece bir pencere açık kalmıştı. Soluk lapis ve pas rengi perdeler, Kurman dansçısının etekleri gibi rüzgârda uçuşarak dışarıya doğru sallanıyordu.

Tekrar koruya baktı. Turuncu ağaçlar düzenli bir şekilde tarlayı kaplamış, yapraklı dalları olgun meyvelerle eğilmişti. Koyu yeşil yapraklar dallara yuva yapan kuşları kamufle ediyor, ara sıra siyah bir gaganın üzerindeki güneş ışığının parıltısını ortaya çıkarıyordu. Cumbria'nın haberci kargası, bu kanat hışırtısı içinde bir yerlerde ondan bir işaret bekliyordu.

Koruda ilk kez yürüyordu. Şimdiye kadar yaptığı gezintiler

malikânenin içi ve bailey ile sınırlıydı. Koruyu sadece her sabah ve akşam penceresinden görüyor, sıralı ağaçları hayranlıkla seyrediyor ve ılık havada asılı kalan portakal çiçeği kokusunu içine çekiyordu.

Gurn onu koruya doğru götürdü, adımları meyve bahçesinin labirentinde emin adımlarla ilerliyordu. Martise ona yakın durdu. Gölgeyi yolların her biri diğerine benziyordu. Malikâne bile artık bir işaret olarak görülemiyordu.

Bir köşeyi döndüler ve portakal dolu bir dizi kasanın ve bir ağacın eğik dallarına yaslanmış uzun bir merdivenin önünde durdular. Merdivenin tepesi yaprakların arasında kaybolmuştu ama Martise basamaklardan birinin üzerinde dengede duran bir çift ayakkabı gördü. Gurn alçak sesle ısıklık çaldı ve ayakkabılar hareket etti. Silhara merdiveni yarıya kadar indi ve onlarla yüzleşti. Martise ve onun ortaya çıkışına verdiği içgüdüsel tepki için sessizce kendini uyardı.

Sabah sıcağında çalışmak terden bir parıltı bırakmıştı ve esmer teni ışıktan parlıyordu.

Gömleği sırtına ve göğsüne yapışmıştı; bu da ona yağsız, sinirli kasları ve ağır inşa ettiği güçle dalgalanan omuzları net bir şekilde görme imkânı veriyordu. Belirgin elmacık kemiklerinde pembe bir kızarıklık vardı ve bir ter damlası boynundan aşağı süzülüp gömleğin açık yakasının altında kaybolmadan önce beyaz bağ izi boyunca kıvrımlı bir yol izliyordu.

Kolunu alnında gezdirdi ve yarısı portakal dolu çuvalı omzunda düzeltti. Son basamağa inerken merdiven ağırlığının altında . Martise yüzündeki hayranlığın belli olmamasını umarak aşağı baktı. Daha birkaç saat önce kendisini korkudan neredeyse öldürecek olan adamı arzulamasının sebebi neydi?

"Yardım mı etti yoksa engel mi oldu?"

Başını kaldırdı. Engel mi? Tırnakları avuçlarının içine battı. Haklı olarak suçlanabileceği pek çok şey vardı -sadelik, utangaçlık, bazen korkaklık- ama asla tembellik ya da beceriksizlikle suçlanamazdı. Ellerini yumruk yaparak sıktı ve ona saldırmaktan vazgeçti. Köleydi ve itaatkâr davranış sanatında erken yaşta ustalaşmıştı, ancak Kargaların Efendisi'nde tüm eğitimini, dünyadaki düşük yerini unutturan bir şey vardı. Diğer toprak sahibi soylulardan daha buyurgan ya da zorba değildi ama her konuştuğunda kızın içinde öfkeli bir akor oluştuyordu.

Gurn elleriyle işaret etti, kel kafası coşkulu hareketleriyle aynı anda sallanıyordu. Martise kendini haklı hissetti. Burada en azından bir kişi

ana kadarki performansından memnunum.

Büyücü homurdandı ve boş bir sandığı karıştırmak için uzaklaştı. Gurn'ün sabahki çalışması hakkındaki sessiz değerlendirmesini kabul etse de etmese de, hiçbir iltifat gelmedi. Adam geri döndüğünde kadın kaskatı kesildi.

"Yükseklik korkun var mı?"

"Hayır," dedi yumuşak bir sesle, yüz hatlarını sakın bir ifadeye büründürerek. "Ben değilim."

"Güzel. Gurn öğlen yemeğimizi hazırlarken koruda bana yardım edebilirsin. Çantanı giy." Kadın omzundaki çantayı düzeltirken bekledi. "Yanlış hatırlamıyorsam, piskopos kendi arazisinde zeytin yetiştiriyor."

Silhara ne zaman Asher'deki Cumbria'yı ziyaret etme fırsatı bulmuştu? Onu orada hiç görmemişti ve yedi yaşından beri malikâneye ve efendisine hizmet ediyordu. Ama o haklıydı. Asher'deki zeytinlikler Silhara'nın küçük meyve bahçesinden kat kat büyüktü.

"Hâlâ Conclave çömezlerini ücretsiz işçi olarak hasada getiriyor mu?" Adamın ağzı hafif bir küçümsemeyle yukarı kalktı ve bu gülümseme yerini isteksiz bir gülümsemeye bıraktı. "O bir dazlak ama kurnaz biri. Aynı tekniği ben de kullansaydım, Gurn beni bütün gün üzümle besleyebilirdi."

Martise bu kez bir kahkahayı bastırmak için dişlerini daha sıkı sıktı. Hataları ne olursa olsun, Kargaların Efendisi Baş Piskopos'un cimri yöntemleri hakkında çok şey biliyordu. Cumbria her hasat mevsiminde acemileri ekinlerin toplanmasına yardım etmeleri için korularına getirirdi. Ağaçları meyvelerinden arındırmak ve onları bekleyen bezlere toplamak için hareket büyülerini uygulayabilecekleri bahanesini kullanırdı.

"Bu gelenek devam ediyor."

Homurdandı. "Ben de öyle düşünmüştüm." Yüz ifadesi karardı. "Ben bu uygulamaya katılmıyorum. Büyünün dünyada bir yeri var ama kolay bir yaşam için bir araç olarak değil. Cumbria kabul etse de etmese de bu büyüler onun ağaçlarına zarar veriyor. Burada bunların hiçbirini yapmayacağım. Bunu zor yoldan yapacağız, tıpkı yetenekli olmayanların yaptığı gibi. -Merdivenler, çantalar ve ağrıyan sırtlarla." Onu bir bakışla taradı. "Sende pek bir şey yok, çırak. Yardımcı olabileceğinden şüpheliyim."

Onun bu varsayımına kızarak kaskatı kesildi. "Göründüğümden daha güçlüyüm, Usta ve iyi yönlendirilirim."

İkna olmuş görünmüyordu. "Göreceğiz bakalım." Gurn'ün omzuna bir tokat attı ve kasaların yanında yerde duran başka bir merdiveni almak için uzaklaştı. "Onu şimdi ben alacağım, Gurn. Yemek hazır olduğunda işaret ver."

Gurn, Martise'nin kolunu okşadı ve eve geri döndü. Silhara'nın yasaklayıcı bakışları karşısında dondu kaldı.

"Hizmetkârımın güvenini kazandın. Bunu kötüye kullanma."

Damarlarında soğuk bir endişe dolaşıyordu. Uyarı üstü örtülü bir tehditti ve Gurn'dan yararlandığı takdirde ölümcül bir intikam vaat ediyordu. Silhara ister hizmetkârına karşı bir sevgi duysun isterse her ne pahasına olursa olsun sadakatini talep etsin, Gurn'la olan ilişkisinin Neith'te hayatta kalması için çok önemli olduğunu biliyordu.

"Ben kaba bir kadın değilim. Gurn'ü ben de severim."

Soğuk bakışları hiç ısınmadı. "Bunu ve içinde barındırabileceğin her türlü kendini koruma duygusunu aklında tut."

Yutkundu ve adam ikinci merdiveni alıp sıranın daha aşağısındaki başka bir ağaca taşırken onun peşinden koştu. Merdiveni sarkık dallara yasladı ve bir karga sürüsü yukarı doğru fırladı, gölgeli sığınaklarından kovulmalarını protesto etmek gakladılar.

"Çantanda bir çift eldiven bulacaksın." Ellerini kaldırdı, avuç içlerinde incelmış lekeler ve lekeler olan iyi yıpranmış eldivenleri gösterdi. "Portakal ağaçlarının parmaklarınız kadar uzun dikenleri vardır ve çok keskindirler."

El çantasına uzandı ve aynı derecede yıpranmış bir çift buldu. Çok büyüktüler ama onu sakarlaştıracak kadar da büyük değillerdi. Silhara gelip önünde durdu ve Martise neredeyse nefes almayı unuttu. Ona bu kadar yakınken bir sürü his tarafından bombardımana tutulmuştu: terlemenin misk gibi sıcaklığıyla birleşen narenciye ve portakal çiçeği kokusu, eldivenleri ayarlamasına yardım ederken nefes alış verişinin sessiz ritmi ve hepsinden önemlisi, hızlı akan bir dereden su gibi akan Hediyeşinin karıncalanma hissi.

Silhara eldivenleri bileklerinde tutan deri kayışları sıkılaştırdı. Martise dilinin ucunu kuru dudaklarının üzerinde gezdirince hareketleri yavaşladı. Adamın hesapçı bir ifadeye bürünen tutuk ifadesi karşısında kızardı.

"Seni sinirlendiriyorum." Hırıltılı sesi sessizdi, neredeyse okşayıcıydı.

Gurur dışında yalan söylemek için hiçbir nedeni yoktu ve bu da gerçekten zayıf bir nedendi. "Evet, Efendim." Bakışlarını indirerek onun yara izine baktı. "Tehlikeli ve güçlü bir büyücü olduğunuz söyleniyor."

Üstünden belli belirsiz bir kahkaha fısıldadı. "Ölüleri dirilttiğim, ölülerle konuştuğum ve ölüleri yediğim de söylenir." Ona bakması için parmak ucuyla çenesini eğdi. O kadar yakındı ki, siyah gözlerinden yayılan ince çizgileri ve yanaklarının altındaki çukurları gördü. Şehvetli ağzı alaycı bir gülümsemeye dönüştü. "Neye inanıyorsun?"

"Başkalarının kulaktan dolma bilgilerine güvenmek yerine kendi kendime öğrenmeye inanıyorum."

Elini indirip ondan uzaklaşmadan önce gözlerinde bir onay parıltısı belirdi. Martise rahatlamış bir şekilde iç çekti. Kargaların Efendisi ezici bir varlıktı, korkutucu, sinir bozucu ve büyüleyiciydi. Ona bu kadar yakın olmak, duyularının onun ve erkekliğinin gücüyle dolup taşması düşünmeyi zorlaştırıyordu.

Adamın dirseğine dokunmasıyla kaskatı kesildi, sonra onu merdivene ve kendisine tahsis edilen ağaca kadar takip etti. Az önceki sıcaklık kıvılcımı kaybolmuştu. Sesi soğukkanlı ve öğreticiydi; öğrencisine ders veren bir öğretmenin sesiydi.

Silhara alçak bir daldan salkım halinde sarkan portakallardan birini avuçladı ve çantasının dış cebine uzandı. Bir çift küçük makas çıkardı. "Meyveleri nazikçe kırıpın. Eğer makas yerine ellerinizi kullanmayı tercih ederseniz, bu şekilde koparın." Portakalı dikkatlice büküp dalından çekerek gösterdi, bir parça sap ve meyvenin düğmesini bıraktı. "Sapları kesmek için yine de makas kullanmanız gerekiyor yoksa bıraktığınız meyveyi deler ve bozulmasına neden olur." Kalan sapı makasla kopardı. "Şimdi sen."

Portakallara dokunduğunda soğuktu söyleneni yaptı, dikkatli bir çekişle bir portakalı büküp çıkardı.

Makası ona verdi. "Bunları kullanabilirsin. Bende fazladan bir çift var."

Yeterliliğini onu tatmin edecek şekilde gösterdiğinde, bir sonraki derse geçti ve çantasını kaldırarak alttaki büzme iplerini görebilmesini sağladı. "Çantanız çok ağırlaştığında bu ipi çözün. Alt kısmı açılacak ve meyvelerinizi dışarı yuvarlanacak. kasalara götürüp bırakmanı tercih ederdim ama sıralarda yürürken çok zaman kaybedeceksin, o yüzden merdivenden in ve ağacın yanında bir yığın yap." Gözleri kısıldı. "Sakın açmayın"

Merdivenin tepesindeyken torbaya koy. O kadar uzağa düşmelerine izin verirseniz meyveleri çürütürsünüz."

"Ağaçta nereden başlamalıyım?"

Bir kez daha o alaycı gülümseme ağzını süsledi. "Tepeye ulaşabildiğin kadar yakın. Yükseklik korkun olmadığına emin misin?"

Onu yine kıskırtıyordu. Sabah dersleri saçlarına aklar düşürmüştü ama bu dersler onda ani bir yükseklik korkusu yaratmış olsa bile, Martise bunu görmesine izin vererek onu tatmin etmeyecekti. Köle olsun ya da olmasın, gururunun yapmasını emrettiği bazı şeyler vardı.

Gergin parmaklarıyla makası kavradı. "Çok eminim."

"Güzel. O halde gecikmek için bir neden yok. Merdivene çıkın - tabii o eteklerle tırmanabilirsiniz."

Sözsüzce makası ona uzattı ve portakalını çantasına attı. Birkaç dakika içinde eteklerini derme çatma bir pantolon gibi bacaklarına doladı ve uçlarını sıkıca cyrtel'inin içine soktu.

Bu kez küçük gülümsemesi gerçektir. "Pratik bir kadına hayranım." Makası kadına geri verdi ve uzaklaştı. "Talimatlarımı unutma," dedi bir omzunun üzerinden. "Dikkatlice bükün ve çekin; saplarını kesin; meyveleri düşürmeyin."

Yoksa ne? Nadir bir isyan anında sormak istedi.

Silhara yürümeye devam etti. "Yoksa yarınki büyü dersine özel bir değişiklik eklerim, çırak."

Düşen makası neredeyse ayağını yere sabitliyordu.

YEDİNCİ BÖLÜM

Bir karga pencerenin pervazına kondu ve sabah için giyinmekte olan Silhara'ya baktı. Odanın içine süzülen ışık kuşu gölgede bırakmış, turuncu ağaçların ve yaz göğünün fonunda bir karanlık nokta oluşturmuştu.

Ziyaretçisini görmezden geldi ve kanı ve uykunun son kalıntılarını temizledi. Işık gözlerini acıtıyordu ama birkaç saatlik kâbussuz uykuyu yakalama umuduyla yatağa geri dönmesini engelledi. Yozlaşma, gece boyunca tanrının egemenliği altındaki bir dünyanın uğursuz rüyalarıyla ona işkence etmişti. Bu hayallerde, çökmekte olan ayrıcalıklı bir hayat yaşıyordu. Anlatılamaz bir zenginlik, emirlerini yerine getirecek ordular, her türlü cinsel arzusunu yerine getirecek kadınlar, bir parmak şıklatmasıyla tatmin olacak her türlü lüks ve arzu. Hepsi insanlığının bedeli karşılığında mümkündü. En cazip olanı ise sınırsız sihirdi. Dağları yerinden oynatma, nehirlerin yönünü değiştirme, neredeyse ölümsüz bir hayata kavuşma yeteneği... Bu, tanrının sunduğu en büyük armağandı ve uyuyan büyücünün içine böyle bir gücün kışkırtıcı akışını akıtıyordu.

Bana teslim olursan sana verebileceklerimin tadına bak Avatar.

Ses azaldı, yerini yeni bir rüyaya bıraktı; Silhara'yı hâlâ ürperten bir kâbusa. Kum yerine külden yapılmış uçsuz bucaksız bir kumsalda duruyordu. Üstünde, yıldızlardan ve aydan yoksun bir gece göğü, aynı derecede siyah bir okyanusa karışıyordu. Sadece Yozlaşma'nın yıldızının donuk ışığı herhangi bir aydınlatma sağlıyordu ve onun yansıması sedefli yollarda yuvarlanan suyun üzerinde dans ediyordu. Dalgakıran ya da balık değil, yanmış kemik kokan sabit bir rüzgâr saçlarını dalgalandırıyor, külleri ayaklarının üzerinde usulca savuruyor, serin, ölü parmakların okşamasını ayak parmaklarının gezdiriyordu.

Önünde okyanus sınırsız bir ufka doğru uzanıyordu. Tepesinde martılar uçmuyor, sudan balıklar sıçramıyor, dalgalarda gemiler yüzmüyordu. O biliyordu,

Tüm rüyaların kesinliğiyle, eğer kumsaldan çıkıp suya girerse, dokunabileceği bir dip olmayacağını, sadece içinde boğulacağı uçsuz bucaksız bir sıvı karanlığı olacağını biliyordu.

Dalgalar, içi boş ninnilerinde durmaksızın yükselip alçalıyordu. Müzik, derinliklerden yükselen bir karanlık kıvrımıyla aniden kesildi. Şekil tekrar yükselmek üzere suyun altına battı. Balinalar bu cansız denizlerde yüzmezdi. Dalgaları neyin sürdüğünü ve bu ölü kıyılarda neyin dolaştığını biliyordu. Ölümsüz ve acımasız bir leviathan, ruhları yutan bir ağzı vardı. Yaratık yüzerek yaklaşırken dalgaların sabit kırılışı rüzgârın ritmine ayak uyduruyordu.

Dehşet onu olduğu yere mıhladı ve bekledi. Bir zamanlar yaşayan bir dünyada gezinen yaratıkların yakılmış kalıntılarının kül olduğu bir sahilde bekledi. Canavarın yüzeye çıkmasını, siyah ağzını açmasını ve onu sonsuz bir hiçliğe doğru çekmesini bekledi.

Yolsuzluk bir kez daha rüyalarına fısıldadı. Eğer

yapmazsan tadına bak.

Kanlı bir yastık ve Tanrı'nın dokunuşuyla karıncalanan ellerle uyanmıştı. Mutfağa gidip Gurn'un Ejderha Sidiği'nden biraz aşırmaq istemişti. Sadece hizmetkârının yüz ifadesi ve çırağının dikkatli bakışları onu bundan alıkoymuştu. Yüzündeki kanı ya da ellerinin neden bir kadehi sabit tutmakta zorlanacak kadar titrediğini açıklamak .

Abdestini bitirdi ve hâlâ onu izleyen kargaya baktı. Büyük bir kuştı. Normalde korunun gölgeliklerinde yuva yapanlardan daha büyüktü.

"Gel," dedi ve eliyle işaret etti. Kolundan aşağı şimşekler çıktı. Karganın gözleri büyüdü ve son bir gaklamadan sonra dumanlı tüyler ve kömürleşmiş kemiklerden oluşan dağınık bir yığına dönüştü.

Silhara yanan elini göğsüne bastırarak çıkıntının üzerindeki için için yanan tümseğe baktı. Yozlaşma, önceki gecenin izlerini üzerinde bırakmıştı. Zorlamak yerine ikna etmesi gereken nazik bir çağrı olan büyü korkunç bir şekilde yanlış gitmişti. Elini kaldırdı. Sert nasırlardan ve mürekkep lekelerinden başka bir şeyle lekelenmemiş olan parmakları ve avucu artık büyüünü öngörülemez kılan çarpık bir güce sahipti. Hırladı. Bu iyi bir şey değildi. Kontrol edilmeyen ve bilinmeyen güç işe yaramazdı. Şu an için, sonucu ne olursa olsun herhangi bir büyü yapmayı seçmediği sürece, tanrı

büyücülüğünü etkisiz hale getirmişti.

Yine de kanında dolaşan coşku dalgasını inkâr etmedi. Parmakları seğirdi ve uçlarından ışık noktaları fırladı. Böyle bir güç, güzel ve istekli bir kadından daha baştan çıkarıcıydı. Silhara onun zayıflıklarını biliyordu. Tanrı da öyle.

Elini indirdi ve pencereye yaklaştı. Ilık sabah esintisi, yanmış siyah tüyleri korunun üzerinde savuruyordu. "Özür dilerim dostum. Seni öldürmek benim..."

Ne onun ne de Yozlaşma'nın büyüsünün kokusu burun deliklerini okşadı. Hem tanıdık hem de nefret ettiği bu kokuyu biliyordu. Kuş Conclave kokuyordu. Elini keskin bir hareketle kalıntılara sürterek çıkıntıyı temizledi. İnce siyah bir yağmur halinde aşağıdaki zemine düştüler.

Rahipler için bir casus daha. Çırağı kuşu yanında getirmiş olabilirdi ya da kuş aylarca kargaların arasında yaşamış, ara sıra efendilerine ispiyonlamak için eve uçmuş olabilirdi. Kuşu yok ettiği için duyduğu pişmanlık yok .

Giyinmeyi bitirdi ve mutfağa doğru yola çıktı. Her zamanki gibi çay ve portakallar masada onu bekliyordu. Gurn ve Martise oturmuş, el işaretleri ve Martise'nin lirik sesiyle sohbet ediyorlardı. Silhara kapı aralığında durakladı, fark edilmeden gözlemlemekten memnundu.

Onun evinde yerleşik olmasından da Cumbria'nın casusuna hayranlık başlamıştı. İnatçı ve kararlı, sabah derslerine hiç bocalamadan Yeteneği henüz ortaya çıkmamıştı ama dehşet içinde kaçmamıştı. Silhara başarısızlığı kabullenmekten nefret ederdi ama sabah egzersizlerini bırakmayı düşündü. Şimdiye kadar ona midesinde hastalıklı bir his vermekten başka bir işe yaramamışlardı.

En şaşırtıcı olanı da Martise'in iyi bir hasatçı olmasıydı. Güç konusundaki eksikliğini hız ve titizlikle kapatıyordu. Meyveleri toplamak için doğru tekniği ona sadece bir kez öğretmek zorunda kaldı. Sıcak, karınca ısırıkları ve ara sıra fermente portakaldan sarhoş olmuş bir yaban arısının sokması onu caydırmadı. onu. Bir hafta sonra neredeyse Gurn kadar hızlıydı ve daha az portakal mahvetmişti.

Onun kızıl saçlarındaki güneş ışığı oyunlarına ve muhteşem sesinin tınısına hayran kalmıştı. Nadiren gülümserdi, onun için asla gülümsemezdi ama kısa süreli zekâ parıltıları onu sık sık eğlendirirdi. Çalışma odasının gölgelerinde kaybolan donuk hizmetçi yavaş yavaş yok oluyordu. Onun yerine ortaya çıkan kadın onu her gün biraz daha büyülüyordu.

Cumbria ilk başta sandığından daha kurnaz ve zekiydi. Bu kadında dış görünüşünün gösterdiğinden daha fazlası vardı. Görünüşte, casusluk rolünde berbattı ama Cumbria asla yüzeysel görünüşe güvenmezdi. Martise eşsiz bir şeye sahipti, Cumbria'nın en nefret ettiği düşmanını alt etmek kullanabileceği bir şeye. İşin püf noktası, onu Conclave'in adalet anlayışını çıkaracak lanet olası bir ihanetle köşeye sıkıştırmadan önce onu bulmaktı.

Onu ilk gören masanın altına uzanmış olan Cael oldu. Bir selam verdi ama ayağa kalkmadı, Martise'in ayağının altına uzanmakla yetindi, o da topuğuyla karnının uzunluğunu metodik bir şekilde ovdu.

Masada Gurn'ün yanındaki yerini alırken, "Tembel it," diye mırıldandı. Kendisini mülayim bir bakışla ve yumuşak bir ses tonuyla "Usta" diyerek selamlayan Martise'e baktı.

"Köpeğimi mahvettin."

Cael'in itiraz eden homurtusu Martise'in masajı bıraktığını gösterdi. Silhara'ya temkinli bir bakış attı. "Affet beni, anlamıyorum."

Kasedeki portakallar bu sabah parlak, gür ve iştah açıcı görünüyordu. Bir tanesini aldı ve kabuğunu sürekli bir spiral şeklinde yavaşça soydu. "Senden bir özür daha, sanırım seni kuyuda boğacağım." Martise solgunlaşınca kahkahasını yuttu. "Martise, geçmiş günahların yüzünden korkunç bir suçluluk yükü taşıyor olmalısın. Bu kadar az tahrikle senin kadar sık 'özür dilerim' diyen birini daha önce duyduğumu sanmıyorum." Ağzına bir portakal dilimi attı ve suyu dilinde patlarken öğürme isteğini bastırdı.

Martise kıpkırmızı oldu ama hiçbir şey söylemedi. Silhara portakal lokmasını yuttu ve ağzını temizlemek için çayını yudumladı. Masanın altına baktı ve kaşlarını çatarak Cael'e baktı. Tazı onu görmezden geldi ve Martise'in ayağının altında yuvarlanarak okşamaya devam etmesini istedi.

"Onu şımartıyorsun. Artık günlerini domuzlarla aylaklık ederek ve bir kadından okşama dilenerek geçiren bir büyücü var." Gurn çay bardağına doğru homurdandı ve Silhara kaşlarını kaldırdı. "Sonuncusu için onu suçladığımdan değil."

"Kafam karıştı, Efendim. İnsanların mı yoksa köpeklerin mi başarısızlıklarından bahsediyorsunuz?"

İkinci portakal parçasını neredeyse yutacaktı ve yere tükürdü. Martise'nin gözleri sulanırken yüzü bulanıklaştı. Gurn kıkırdadı. Çırağı onu izledi, bakır bakışları sabitti. Silhara bir an için onun gözlerinde alaycı bir mizah parıltısı yakaladı ama sonra bu parıltı kayboldu.

"Fark eder mi? Biz genellikle bir ve aynıyız." Gurn'la birlikte Doğu Prime'daki pazar günü için planlar yaparken, onun yulaf lapasını bitirmesine izin verdi.

"Şu anda elimizde ne varsa alacağız ve pazar açılmadan bir gün önce Fors'a teslim edeceğiz. Depo ücreti almaya çalışacaktır." Silhara bir fincan çay daha doldurdu. "Bunca yıllık ticaretten sonra benim kolay lokma olmadığımı öğrenir sanırsın."

Silhara izleyip cevap verirken Gurn'un elleri havada desenler çiziyordu.

"Martise bizimle seyahat edecek. Ben açgözlü küçük tüccarımızla pazarlık yaparken siz ikiniz de erzak satın alabilirsiniz. İşimiz ne kadar çabuk biterse o kadar iyi. Hasat edilecek daha çok şey var ve meyvelerimin biz toplayamadan ağaçlarda çürümesini istemiyorum."

Martise'in son kaşık kahvaltısını yemesini bekledi. "Hiç Doğu Prime'a gittin mi?"

"Çocukluğumdan beri görmedim. Asher'den çok uzak olduğu için . Baş Piskopos, daha küçük bir kasaba ve pazar olmasına rağmen faktörünü Calderes'e gönderiyor."

"Ama lüks malları ve zengin patronlarıyla tanınır." Yaralı masanın üzerinde bir Calderan ticaret sembolünün izini sürdürdü. "On gün içinde Doğu Prime'a giderken bize eşlik edeceksin. Hazırlıklı olun. Hatırlamıyor olabilirsin ama Prime bir liman kentidir. Calderes'ten daha büyük ve çok daha az kibar. Orada köle pazarları var ve fahişeler genç kadın peşinde koşuyor. Oraya gittiğimizde Gurn'a yakın dur."

Silhara kaşlarını çattı, onun aniden kasvetli bir hal almasına şaşırmıştı. "Bu bir dilek değil Martise. Bu bir emir."

Yerini temizlemek için ayağa kalktı, boşta eli masanın kenarını sıkıca kavrayınca irkildi. Sağlıklı bir genç kadından çok yarı ölü bir kocakarı gibi hareket ederek lavaboya doğru yürüdü. Cildini gri bir solgunluk kaplamıştı ve onunla yüzleştğinde irkildiğini gizleyemedi.

"Dersimiz için sizi salonda bekleyeyim mi?"

Yok edilen karganın görüntüsü hafızasında canlandı. Silhara dersleri sırasında bir keresinde Martise'yi ateşe . Hem amaç hem de uygulama açısından acımasız olan bu büyüünün tamamını kontrol etmişti. Çırağı bu deneyimden şokla sersemlemiş olarak çıkmıştı ama

Yanık bir etek dışında yarası yoktu. Solduğunu hissetse de, tanrının dokunuşu hâlâ ellerindeydi ve parmaklarının kısa aralıklarla kasılmasına neden oluyordu. Ona karşı temkinli olmasına rağmen, Silhara çırağına aynı sonu ya da daha kötüsünü yaşatmak istemiyordu. Eğer onu öldürmek zorunda kalırsa, bunu şartlarında ve büyüsunü kontrol altında tutarak yapacaktı.

Onun önünde sabırla durmuş, cevabını bekliyordu. Adam bakışlarıyla onu taradı. Martise her zaman hayranlık sessiz bir asaletle dik dururdu. Bu sabah kambur duruyordu, sağ omzu sol omzundan biraz daha aşağı eğikti.

"Sanırım bugün derslerden vazgeçeceğiz." Şaşkınlıktan gözleri büyüdü. Gurn bile şaşkınlıkla ona baktı. "Yaşlı bir kadın gibi yürüyorsun. Neden Gurn'a hasattan dolayı ağrın olduğunu söylemedin?"

Boynundan yanaklarına doğru yükselen kızarıklık griyi kovdu. Gizliliği karşısında kaşlarını çatarak onaylamayan Gurn'e baktı. "Önemli olduğunu düşünmedim. İşim bunun için acı çekmedi."

Silhara ayağa kalkarak onun önünde durdu. Kadın kaskatı kesildi ve yüzünü buruşturdu. Onun güneş ışığı ve Gurn'un gülsuyu sabunu kokan kokusu hoşuna gitmişti. "Hayır, henüz değil. Ama olacak. Zorlukla yürüyebildiğin ya da kendini dik tutabildiğin bir merdivende bana pek bir faydan dokunmaz."

"Yeterince iyi çalışabilirim..." diye itiraz etti ve isyankâr bir sessizlikle ağzını kapattı. "Ne yapmamı istersiniz, Usta?" diye sordu sonunda.

"Ayaklarım yerine bana bakabilirsin."

Onun gözleriyle karşılaştı, ifadesi boştu. Silhara başını salladı. "Bu başkalarını kandırabilir ama beni değil." Omzunun üzerinden Gurn'a seslendi. "Zaten ona bugün kütüphanede ihtiyacım var. Yarın hasat yapacağız. Fidanlıkta mum var mı?"

Hizmetçi başını salladı ve masadaki kahvaltı kalıntılarını temizlemeye başladı. Kaşlarını da çatarak Martise'ye elini salladı. Silhara içini çekti ve ona baktı. "Gurn senin benim hak eden kırılğan bir şey olduğuna inanıyor." Martise avuçlarını havaya kaldırıp bir sürü nasır, su toplaması ve bir iki yara izi gösterdiğinde belli belirsiz gülümsedi.

"Bunlar narin bir kadının elleri değil. Özel bir muameleye ihtiyacım yok." Gurn'e göz kırpmak için etrafına bakındı. "Yine de Gurn'ün endişesini takdir ediyorum."

Silhara gözlerini Gurn'a dikti. Hizmetkârı omuz silkti, Conclave'in kuklasıyla olan bariz dostluğundan dolayı özür dilemiyordu. Martise'nin ifadesi de Gurn'ünkini yansıtıyordu, gözlerinde bir an için bir isyan parıltısı dans etti, sanki böyle bir ilişkiyi yasaklaması için ona meydan okuyordu.

Kadının etrafından dolaştı ve bailey'e açılan kapıya doğru yürüdü. "Neith'te kimseye özel muamele yapılmaz ama elinden gelenin en iyisini yapmanı istiyorum. Bugün orada değilsin." Ona el salladı. "Gel bakalım. Ağrılarını dindirecek bir şeyim var."

Dehşet ve merak yüz hatlarında ama yine de onu takip etti, malikânenin güney tarafına bitişik küçük bir ek binaya ulaşmadan önce bailey avlusunu geçip Gurn'un gül çalılarının arasından geçerken onun arkasında bir mesafe bıraktı.

Gözlerinin hareketsiz odanın karanlığına alışması birkaç dakika aldı. Kapının yanındaki bir kutuda mumlar buldu ve dördünü yaktı. Martise iki tanesini odanın ortasındaki uzun masada işaret ettiği tutacıklara koydu. Kendi mumlarını yerine yerleştirdi ve Martise etrafını incelerken bekledi.

Portakal çiçeği ve zeytinyağı kokularına boğulmuş natürmort odası onun gerçek para kazanma yeriydi. O ve Gurn her sezon Doğu Prime'in kalabalık pazarında satılmak üzere araba yükü portakal toplarken bellerini kırarlardı. Bu iş ikisinin de karnını doyurmaya yetiyordu. Ama ona en büyük kârı getiren şey damıttığı neroli yağı ve petitgrain idi. Küçük partiler halinde üretilen ve zengin aristolar tarafından aranan lüks ürünler, pazarda yüksek fiyatlara alıcı buluyordu.

Duvara dayalı masa ve raflardaki her boşluğu dolduran şişe ve sürahi sıralarından büyülenen çırağı odanın içinde dolaşüyor, arada sırada boş bir damıtma kazanına ya da bir kadının çekmek için yapılmış dekoratif bir parfüm şişesine dokunuyordu. Masanın üzerinde bir dizi şamdan, kase, süzgeç, havan ve havaneli duruyordu. Kurutulmuş otlar, alçak kırışlardan ipler halinde sarkıyor ve kuru portakal çiçekleri ayak altında çıtırdıyordu.

"Parfüm yapıyorsunuz." İfadesini belli belirsiz bir özlem renklendirdi.

"Diğer şeylerin yanı sıra. İlkbaharın sonlarında belirli sayıda ağaçtan çiçek, yaprak ve genç dallar topluyoruz. Yağlar ve küçük taneler, şuruplar ve iksirlerden daha yüksek fiyatlara satılıyor ama son ikisi yeterince iyi iş yapıyor.

Sonbaharda tekrar hasat yapacağız. Verim o kadar iyi ya da kaliteli değil ama insanlar yine de satın alıyor."

"Madam Dela-fé her zaman portakal çiçeği kokusu sürerdi. Kadını sevmezdim ama kokusuna bayılırdım."

Martise gerildiğinde Silhara bir elini kaldırdı ve kaçınılmaz özür için dudaklarını araladı. "Bu bilgiyle sabahımı aydınlattın Martise, ama özür dilemekten bıktım." Cumbria'nın dengesiz karısının ürünlerini satın aldığını bilmekten aldığı zevki .

Bir köşede büyük, yıpranmış bir dolap duruyordu. Kapaklar kaldırılınca küçük kavanoz ve çömlerle dolu raflar ortaya çıktı. Bir tanesini aldı ve Martise'nin durduğu yerin yakınındaki masanın üzerine koydu.

"Giysilerinizi çıkarın," dedi.

Kadının bakışlarında filizlenen dehşet karşısında kaşlarını çatı. Kötü şöhretini hak etmiş, hayatı boyunca komşuları, tanıdıkları ve onu kontrol etmeye çalışan güçlü rahipler arasında dışlanmasına neden olan pek çok şey yapmıştı. Ama hiçbir zaman bir kadına tecavüz etmemişti ve şimdi de böyle bir niyeti yoktu.

Ona ve masaya yaslanırken harika sesi bir fare ciyaklamasına dönüşmüştü. "Lütfen," diye fısıldadı, onu uzaklaştırmak için bir elini kaldırdı. "Sana yalvarıyorum..."

"Martise." Sesini tonlamadan korudu ve raftan aldığı kavanozu işaret etti. "Sırtındaki ağrıyı hafifletmek için bir merhemim var." Sözleri kadının panik içindeki zihnine sızarken kıpırdamadan bekledi. "Seni zorlamak isteseydim, bunu şimdiye kadar yapmaz mıydım sanıyorsun? Gurn bile, onunla olan arkadaşlığına rağmen, beni durduramazdı. O da durduramazdı."

Gözleri hâlâ korkudan kocaman olmuş halde ona bakıyordu ama sözleri üzerine nefes alıp vermesi yavaşlamıştı. Silhara onun önünde sinmişken, onu sembolik olarak uzakta tutmayan elinin arkasındaki masada bir silah aradığını fark etti. Başını onaylarcasına eğdi. Korkmuş olabilirdi ama yenilmemişti. Zorlu ihtimallere rağmen onunla savaşacaktı.

"Yardımlımı kabul edip etmemen benim için pek bir şey ifade etmiyor. Portakal sürece tüm asil acılarınla portakal toplamaya devam edebilirsin. Kararını ver artık. Gün boşa geçiyor."

O beklerken birkaç gergin an sessizlik içinde geçti. Martise derin bir nefes aldı ve düğümlemiş kaslarını teker teker gevşetti. "Sırtım ve omzum ağrıyor."

"Sanırım öyle." Kadına sırtını dönmesini işaret etti ve kavanozun mantar tıpasını çıkardı. "Bu merhemi Gurn yapıyor, ben değil. Daha iyi bilmesem, yapımında büyü kullandığını düşünürdüm. O kadar etkili." Kadın ona sırtını dönüp tuniğinin ve leininin bağcıklarını çözmeye başladığında Gurn konuşmaya devam etti. "Tarif konusunda ketum bir piç kurusu. Sırlarını açıklamayı reddediyor. Sanırım bugünlerde ona işkence ederek bunu öğrenmem gerekecek."

Martise giysilerini indirerek kollarının arasına yaslandı. Sesi ilkeldi. "Bu kadarı yeterli olmalı."

manzara dikkatini bu kadar dağıtmasaydı gülebilirdi. Dışarıda çalışmaktan bal rengine dönmüş ensesi, omuzlarının fildişi teniyle keskin bir tezat oluşturunuyordu. Döküntü yünlerinin içinde, bir patatesin tüm çekiciliğine sahip bir şekil sergiliyordu. Giysileri çıkarıldığında öyle değildi. Sırtının zarif çizgisi ince bir bele ve kalçalarının yumuşak kıvrımlarına doğru akıyordu. Sırtının alt kısmındaki iki sığ çukur, parmağını girintilerine bastırması için onu cezbediyordu. Silhara heykeltıraş değildi ama birdenbire bu kadar yetenekli adamların neden güzelliği taşa kazımak için ilham aldıklarını anladı.

O kusursuz sırt, şu anda sağ kürek kemiğinin altında kıvrılan şekilsiz bir kas dalgalanmasıyla gölgeleniyordu. Boynunun omzuyla birleştiği yerde bir yumru daha .

Mermer bir sütun gibi hareketsiz duran Martise, onun sessiz incelemesi karşısında daha da gerildi. Acı içinde tısladı ve diğer eliyle omzunun üst kısmına masaj yapmak için otomatik olarak uzandı. Silhara, pozisyonunu hatırlayıp elini yerine geri çekmeden önce bir göğsünün kıvrımına kısa bir bakış attı. Kızın ensesini kızartan allık karşısında kıkırdadı.

"Alçakgönüllülüğün benim için boşa gidiyor." Sırtına bir parça soğuk merhem sürdü, soluk soluğa aldırmadı. "Hayatım boyunca ıslak hemşireler loncasından daha fazla çıplak meme gördüm." Parmakları sırtında ve omzunda sabit daireler çizerek iyileştirici merhemi masajla yedirdi. Kürek kemiğinin altındaki donmuş kas ilk başta inatçıydı ve tek bir şikâyet kelimesi etmeden günlerce hasat yapmayı nasıl başardığını merak etti.

"Annem çiçek hastalığına yakalanmadan önce aristolara hizmet veren bir genelevde çalışıyordu. Ayak işlerini yaparak ya da diğer saatçiler için mesaj taşıyarak bir iki kuruş kazanıyordum. Bir houri'nin kendini çıplak bırakması yaygın bir uygulamaydı - mallarını potansiyel bir müşteriye göstermenin kolay ve etkili bir yoluydu."

Başını bir parça çevirdi. Yan bakışları meraklıydı. "Kaç yaşındaydın?"

"Altı ya da yedi. Ben büyüdüğümde de durum aynıydı, annem rıhtımda çalışıyordu." Sırtını yoğurmaya devam etti, omzunun üstündeki sıkı çıkıntıya kadar ilerledi. ellerinin altında yavaşça gevşerken gülümsedi. "Ve Conclave Redoubt'ta acemilikten payıma düşeni aldım." Elinin topuğunu sıkı bir kas bandına bastırdı ve Martise inledi. "Şimdi, eğer üç göğsün olsaydı, sana bakacak kadar merak edebilirdim."

Kahkahası küçük odayı doldurdu, sonra öksürükle gizledi. Bu, teninin avuçlarının altında ipeksi bir şekilde kaymasından daha fazla, onu büyüledi. Onun güldüğünü daha önce hiç duymamıştı. Sesi kadar lirik olan kahkahası onu tavus kuşundan kuğuya dönüştürüyordu. Onun arkasında dururken, sadece sıkıca bağlanmış saçlarını ve esnek sırtını görebiliyordu. Omzunun üzerinden bakabiliyor ve göğüs dekoltesinin kıvrılmış kollarına yaptığı baskıyı görebiliyordu ama yüzünü göremiyordu. Gülüşünü tekrar izleyebilmek için döndürme dürtüsü neredeyse karşı konulmazdı.

Kaygan elleri kızın beline doğru kaydı, parmakları kızın yanlarına bastırdı ve başparmakları kızın sırtını ilk gösterdiğinde onu kızdıran gamzelerin üzerinde durdu. Uzuvarlarını bir sıcaklık dalgası sardı. Pürüzsüz tenli, çiçek ve sıcak kadın kokan Martise, sırtına doğru eğildiğinde kalp atışları göğsünde titreşimler yaratacak kadar yakınında duruyordu. Hareket etmedi ama hareketsizliği kapana kısılmış bir av gibiydi. Sığ nefesler alıyordu ve boynu ile omuzlarında pembe bir kızarıklık vardı.

Geri , kadının korkusunun farkına varmasıyla sersemliği geçti. Ellerini gömleğinin eteğine sildi ve merhem kavanozunun kapağını kapattı. "Burada işimiz bitti. Giyin." Sesindeki soğukluktan dolayı kendini tebrik etti.

Tek bir hamlede tuniğini ve mayosunu yukarı , ona bağcıklarını bağladı. Adam kavanozu ona doğru kaydırdı. "Al bakalım. Sanırım bacakların da sırtın gibi hissediyor ama onlara kendin bakabilirsin, burada kimin efendi olup kimin olmadığını unutmayalım."

Kısa süreli kontrol dolayı öfkelenerek sözlerine bir sürü küçümseme kattı. Martise onunla yüzleşti, yüzü ifadesizdi, gözleri natürmort odasının gölgelerinde . Kavanozu kavradı. "Teşekkür ederim, Efendim."

Kapıya doğru yürüdü. "Onu odana götür, sonra benimle kütüphanede buluş. Eğer bilmiyorsanız, Gurn size nerede olduğunu gösterecektir. Kullanma vaktim geldi

Seni çatımın altında tutan amaç için."

Ölü odasından çıkıp eve doğru ilerledi ve yol boyunca tembel köpekler, küstah hizmetkârlar, işe karışan tanrılar ve kadınların kötülükleri hakkında mırıldandı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Martise dikenlerle kaplı dalların arasına uzandı ve bir salkım portakalı kopardı. Avucuna düşen dikenler elini yakındaki bir dikene bastırarak kadar sertti, öyle ki diken eldivenini delip orta parmak eklemine battı.

"Ah!" Dalından çıkan şeytani görünümlü dikenden uzaklaştı. Diken kırıldı ve parmaklarına yayılan keskin bir acı bıraktı. Portakalları çantasına bıraktı ve yarasını kontrol etmek için eldivenini çıkardı. Kırmızı bir iğne batmasından başka bir şey değildi, sanki Cael köpek dişlerinden birini ona batırmış gibi hissediyordu. Ağaca ters ters baktı. Portakal toplamak kirli ve acı verici bir işti; zeytin toplamaktan çok farklıydı. Şimdiye kadar ağaçların üzerinde sürünen ya da uçan çeşitli böcekler ve ağaçların kendileri tarafından dürtülmüş, sokulmuş ve ısırılmıştı. Kargalar da ayrı bir belaydı. Şapkasındaki pislikleri temizlemediği bir gün nadiren geçiyordu.

Silhara'nın kütüphanesi için merhametli Bursin'e şükürler olsun. Öğle yemeğini ve onu takip eden saatleri ipe çekiyordu. Günün ve akşamın ikinci kısmını küf kokulu kitapların arasında geçirmek ve ölü dilleri tercüme etmek, ara sıra bir el yazması üzerinde örümcekle mücadele etse bile buna tercih edilirdi.

Islak bir sıçrama şapkasının kenarına çarptı. Tepesinde, bir dalın üzerine tünemiş bir karga boncuk gibi siyah bakışlarıyla onu süzüyordu. Kargayı gevşek eldiveniyle kovaladı.

Kuş kanatlarını çırpı ve zıplayarak menzilden çıktı ama yerini bırakmayı reddetti.

"Kargaların Efendisi," diye mırıldandı. "Daha çok Karıncaların Efendisi, Yaban Arılarının Efendisi ya da Kuş Pisliklerinin Efendisi gibi." Eldivenini ağrıyan elinin üzerine geri çekti ve kargaya ters ters baktı. Silhara, Cumbria'nın zeytin mahsulünü toplamak için büyü kullanmasını onaylamayabilirdi ama dikenlerle kaplı dalların arasına sıkışmış, çürük bir merdivenin üzerinde dengede durduğu yerden bakınca bu fikrin gerçek bir değeri vardı.

Kargaya baktı. Neith'te zaman akıp gitmişti. Bir aydan fazla olmuştu.

ve Silhara'nın işlediğinden şüphelenilen suçlara dair kanıt bulmaya ilk geldiği zamankinden daha yakın değildi. Cumbria haber almak için sabırsızlanıyor olmalıydı. Martise'in ona verebilecek hiçbir şeyi yoktu ama bugünlerde Yolsuzluk yıldızı malikânenin üzerinde geziniyor gibiydi ve büyücü onun varlığını özenle görmezden geliyordu. Piskopos artık kütüphaneye erişimi olduğunu bilmekle ilgilenebilirdi ama tanrıyı yok edebilecek bir öldürme ritüeli bulma görevinin ona verildiğinden başka söyleyecek pek bir şey yoktu. Hiç yoktan iyiydi.

Koruda yaşayan yüzlerce, hatta binlerce karga varken, Cumbria'nın haberci kargasının yakınlarda olup olmadığını ve onu çağırmasını bekleyip beklemediğini bilemezdi. Keşke Micah'yı yanına çağırmak için başka bir yol seçseydi. Kalabalıkları büyüleyen bir konuşma sesine sahip olmasına rağmen tek bir nota bile söyleyemiyordu. Asher'in hizmetkârları yün taşıırken, zeytin sıkarken ya da Asher'in sorunsuz çalışmasını sağlayan bitmek bilmeyen işleri yaparken onlarla birlikte ilahi söylememesi için ona yalvarmışlardı. Ve av köpekleri onu duyduklarında uluma korosu oluşturmayı asla ihmal etmiyorlardı.

Omuz silkti. Kuşu çağırmak için ona şarkı söylemesi Cumbria'nın fikriydi ve o da itaatkâr bir köleydi. Merdivenin iki basamağını indi ve dalların altına baktı. Etrafındaki koru sessiz ve boştu. Silhara bahçenin başka bir köşesindeki ağaçları hasat ediyordu ve Gurn evde öğle yemeğini hazırlıyordu. Şapkasını nezaketle süsleyen karga dışında burada yalnızdı. Martise onun ninnisinin ilk nağmelerini duyacak kadar uzun kalmasını umuyordu. Uygun bir intikam.

Tekrar ağaca tırmandı ve bu kez ağacın örtüsüne minnettar oldu. Merdivene dayanarak boğazını temizledi ve Nanteri ninnisinin ilk nakaratını söyledi. Tahmin ettiği gibi, karga hızla tüneğini terk etti ve uçup gitti. Hiçbir kuş onun yerini almak için geri dönmedi. Martise ninniye bitirdi, dudaklarından dökülen akortsuz notalardan irkildi ve bekledi. Micah gelmedi. Biraz daha yüksek sesle tekrar denedi. Hâlâ haberci karga yoktu. Üçüncü kez denedi, kuş duysun diye kelimeleri neredeyse bağırarak söylüyordu. Uzaklardan Cael cevap olarak uludu.

İkinci koronun çok ilerisindeydi ve çabalarından neredeyse sesi kısılmıştı, etrafındaki dallar sallanana kadar ziyaretçisini duymadı. Merdiveni destek dalına çarptığında şaşkınlıkla çığlık attı. Yapraklar hışırdayarak ayrıldı ve Silhara'nın keskin, tozlu yüz hatları ortaya çıktı. Gözleri şaşkın bir dehşetle açılmıştı. Adam onun ağacına tırmanmış ve hemen altındaki kalın bir dalın üzerinde dengede duruyordu. Boyu onunla göz hizasındaydı ve Silhara onun yüzündeki dehşet dolu ifade karşısında kızardı.

"Bursin'in kutsal adı adına bu da ne?" diye hırladı.

Eğer utançtan ölmek mümkün olsaydı, Martise önümüzdeki birkaç dakikayı atlatamayacağından emindi. "Şarkı söylüyordum."

Kaşları neredeyse saç çizgisine kadar yükseldi. "Şarkı söylemek. mi diyorsunuz? Sanki biri bir kediye işkence ediyormuş gibiydi."

"Şarkı söylersem daha hızlı çalışabileceğimi düşündüm." Eldivenli eliyle alnındaki teri sildi ve yaptığına pişman oldu. Cildinde bıraktığı narenciye yağı yanıyordu. Cael ulumaya devam etti ve bir kapı gürültüsüyle kapandı.

"Gurn bizi saldırdığını düşündüğü şeytandan kurtarmaya geliyor olacak." Silhara'yı destekleyen dal, duruşunu düzelterek ona doğru eğilirken gıcırdadı. "Bana bir şey söyle Martise." Bir yaprak gözüne çarptı ve sinirli bir şaklamayla onu dalından kopardı. "Nasıl oluyor da bir erkeğin boşalmasını sağlayacak bir sesle kutsanmış bir kadın, ölümleri korkutacak kadar kötü şarkı söyleyebiliyor?"

Bu tuhaf soruya cevap vermek zorunda kalmaktan koşan ayak seslerinin hızlı gümbürtüsüyle kurtuldu. Silhara ziyaretçilerini selamlamak için eğildiğinde kısa süreliğine gözden kayboldu. Ne yazık ki, Gurn'un dile getirilmemiş sorularına verdiği cevaplar açık ve netti.

"Duyduğun Martise'di. O... şarkı söylüyordu." "Güven

bana, şaka yapmıyorum. Yayını boşaltabilirsin."

Bir sonraki öfkeli cevabı onu gülümsetti. "Hayır, onu dövmüyordum! O iğrenç feryatlarıyla bana eziyet eden oydu!"

Adam tekrar karşısına çıktığında Martise gülümsemesini gizledi. Kaşları çatılmıştı. "Şarkı söyleme." Vurgu yapmak için parmağıyla onu işaret etti. "Köpeğimi, kuşlarımı ve hizmetçimi miyavlayanla korkuttun." Durakladı. "Beni bile korkutmayı başardın."

"Özür dilerim, Mast..." Kaşları da çatılınca durdu. "Şarkı söyleme," diye tekrarladı.

Başıyla onayladı. Daldan inip çevik bir hareketle ağaçtan aşağı inmeden önce onu son bir kez uyarırcasına baktı.

Martise düşündü. Bu tam bir başarısızlık ve aşağılanmayla sonuçlandı. Habercisi çağrılarına cevap vermezken Cumbria'nın ona nasıl mesaj göndermesini beklediğini bilmiyordu. Yine de Micah'nın aklı varsa, ilk tiz sesinde diğer kargalarla birlikte uçup giderdi.

Düşünceleri Silhara'nın sesiyle ilgili kaba yorumuna takıldı. Şimdiye kadar aldığı en solak iltifattı ama yine de içinde hoş bir sıcaklık yaratmayı başarmıştı. Çoğu zaman insanlardan, hatta daha kibar olanlardan bile bu tür sözler duymaktan korkardı. Bu tür yorumlara genellikle yüzünün sesine uymamasının ne kadar üzücü olduğuna dair duygusuz bir gözlem eşlik ederdi.

Görünüşüyle ilgili hiçbir zaman yanılsamalara kapılmamıştı. Bir keresinde bir başkası için önemli olmadığını düşünerek kandırılmış ve hatası yüzünden kalbi yaralanmıştı. Kasıtlı ya da kasıtsız olsun, sadeliğiyle ilgili küçük kesikler yıllar sonra daha az acı veriyordu ama acısı hiçbir zaman tam anlamıyla geçmemişti. Silhara'nın, zaman zaman ne kadar kaba ve alaycı olsa da, görünüşü hakkında sadece bir kez yorum yapmış olmasına minnettardı. O zaman bile, onlar için süslenmeye zahmet etmediğine dair sözlerini yanlış anlayıp anlamadığından emin değildi. Eğer onun da diğerleri gibi sıkıcı olduğunu düşünüyorsa, fikirlerini kendine saklıyordu.

Bir portakal salkımına daha uzanırken durakladı ve onunla hareketsiz odada geçirdiği zamanın hatırasından kurtulmak için başını salladı. Tecavüz için güzellik gerekmiyordu. Silhara'nın soyunmasını açıkça emretmesi onu neredeyse kör bir paniğe sürüklemişti. Sadece gözlerindeki bariz ilgisizlik ve kaba sesindeki yarı sıkılmış, yarı sinirli nota onu sakinleştirdi. Güçlü parmaklarıyla merhemi sırtına masaj sürmüş, kız neredeyse kemiksiz bir yığın halinde yere düşene kadar sıkı, ağrıyan kaslarını yoğurmuştu.

İyi elleri vardı. Zarif, usta. Parmak uçlarını kaplayan ve avuç içlerini sertleştiren kaba nasırları saymazsak, bir bilginin elleri gibiydiler. Portakal hasadının zorluklarına alışkın olmayan kaslarının ağrısını hafifletirken, bir yandan da geçmişiyile ilgili anekdotlarla onu eğlendiriyordu. Zor bir çocukluk geçirmişti ama yine de çocukluğundan ve annesinden, sanki her altı yaşındaki çocuk bir genelevde yaşıyormuş ve saatçilere ve hizmet ettikleri adamlara elçilik ediyormuş gibi, gerçekçi bir tonda bahsediyordu. Hatta onu gülmekten kırıp geçirmişti.

Onunki saygısız bir mizahtı, kuru ve genellikle iğneleyiciydi.

Martise kaşlarını çattı ve portakal salkımını gereğinden fazla güç kullanarak dalından kopardı. Adam onu büyülüyor, daha önce hiçbir erkeğin yapmadığı şekilde kendine çekiyordu. Bir zamanlar sevdiğini sandığı eski sevgilisi Balian bile. Silhara'nın arkasından yaklaşıp tenini yumuşattığını hissetti.

kaba elleri onu büyülemişti. İlk korkusu buharlaşıp gitmiş, karanlık, mis kokulu natürmortta onunla yalnız olduğunun farkına varmıştı.

Bu farkındalık, elleri beline indiğinde omurgası boyunca dans eden uğultulu bir gerilime dönüşmüştü, parmakları teninde hafifçe esniyordu. Adam uzun boyunu kızinkine doğru eğmişti ve kız sayısız hissin içinde : tütünün ve portakal çiçeğinin dumanlı tatlılığı, kumaşın fısıltısı, adam yaklaştıkça kulağını gıdıklayan havanın nefesi. Bursin'e şükürler ki o anda geri çekilmişti, yoksa Neith'teki amacını ve onu hor görmesi için birçok nedeni unutarak onun sıcaklığına geri yaslanabilirdi.

O bir muammaydı. Belki Gurn hariç herkes için. Bir fahişenin oğlu, fakir bir toprak sahibi, Conclave eğitimi almış, şöhret yerine kötü şöhret sahibi bir büyücü, birbirine zıt rollerin tuhaf bir bileşimiydi. Belagatli ve kabaydı, bir espri ya da hakarete hızlıydı. Yeteneğini ortaya çıkarmak için kullandığı yöntemler korkunç ve aşırıydı. Bu yöntemlerin işe yaramadığını söyleyip durdurduğunda Martise rahatlamıştı. Katı bir görev yöneticisiydi, yanlış bir şey yaptığında onu azarlar ama görevi tamamlamanın doğru yolunu göstermeye de bir o kadar istekliydı. Onu ve Gurn'u şafaktan gün batımına kadar ve hatta daha sonra, Gurn mum ışığındaki kütüphanede çeviriler ve araştırmalarla uğraşırken bile çalıştırdı. Kimse burada kimin hüküm sürdüğünü sorgulamıyordu ama Silhara en az onlar kadar, hatta onlardan daha çok çalışıyor ve kendini hiçbir işten üstün görmüyordu.

Şu anda bile yakınlardaki bir portakal ağacına yerleşmiş, muhtemelen eşek arılarını kovalıyor, kuş pisliklerinden kaçıyor, meyve topluyor ve ninnisiyle kulaklarını tırmaladığı için ona küfrediyordu. Bu görüntü sırtmasına neden oldu ve karnında biriken baştan çıkarıcı sıcaklığı kovdu.

Daha fazla iç gözlem yapmaktan yüksek sesli bir çınlamayla kurtuldu. Gurn onları öğle yemeğine çağırmıştı. Midesi guruldamaya başladı ve hemen meyve bahçesinden çıkıp şapkasını çıkardı ve kuyu pompasının başında yüzünü ve ellerini temizledi.

Hizmetçinin mavi gözleri mutfak kapısından işaret ederken ona bakıyordu. Artık onun özel diline alışmış olan Martise kızardı ve çenesini kaldırdı. "Abartıyorsunuz. Şarkı söylemem o kadar da kötü değildi." Adam aynı fikirde değilmiş gibi homurdandı ve onu masaya doğru itti.

Silhara kapıdan girdiğinde oturmuş herkese çay dolduruyordu. Hızlıca yıkandığı için hâlâ nemli olan yüzü asıktı. Martise'nin karşısındaki geleneksel yerine oturdu. Martise onun şarkı söylemesi hakkında daha fazla asidik yorum bekliyordu ama o sadece Gurn'a hitap etti.

"Yağmura ihtiyacımız var. Bu kuraklık çok uzun sürdü. Bazı genç ağaçlar yapraklarını döküyor. Böyle devam ederse sonbaharda çok az çiçek açacak."

Gurn'un normalde sevimli olan yüz hatları Silhara'nınki kadar karardı. Öğle yemeğinin geri kalanını hazırlamayı bitirdi ve . Merakla yemek yiyen Martise konuşana kadar mutfakta sessizlik hakimdi.

"Bu meyve bahçeniz için ne anlama geliyor?"

Silhara tabağını peynir, ekmek, tütsülenmiş domuz eti dilimleri ve Gurn'un bahçesinden küçük domateslerle doldurdu. "Gelecek yıl için kötü bir hasat." Elindeki portakal dolu kâseyi Gurn'a doğru kaydırđı. "Çok fazla yaprak dökümü daha az çiçek demektir. Daha az çiçek de daha az meyve demek. Satılacak daha az meyve, kazanılacak daha az para. Açlıktan ölürüz." O tanıdık, alaycı yarı gülümsemesini takındı. "İyi ki ben bir karga büyücüsüyüm. Saatin bedenini sattığı gibi biz de büyümüzü satıyoruz."

Martise cevap vermedi. Herkes Conclave'in, Hediyelelerinin emeklerini para karşılığında satan büyücülere karşı duyduğı hoşnutsuzluğu biliyordu. Silhara' verilen Kargaların Efendisi unvanı bir iltifat değildi.

Çayını yudumlayıp onun Gurn'la sohbetini ve Doğı Prime'a yapacakları yolculuğı planlamasını dinlemekten memnundu. Artık o yemek yerken şaşkınlıkla izlemiyordu.

Gurn ve onunla ilk kez öğle yemeğine oturduğunda, Gurn bir somun ekmek, yarım küçük tekerlek peynir, bütün bir tavuk, beş haşlanmış yumurta ve bir kase zeytin yerken aval aval bakmıştı.

Gurn'ün öğle yemeğinde kahvaltıda yediğinden daha fazla yemesini bekliyordu ama Gurn onu şaşırttı. Koruda saatlerce çalıştıktan sonra, Gurn'un yulaf lapası kaburgalarına yapıştığında öğle yemeğinde açlıktan ölüyordu. Silhara'nın bu kadar az kahvaltıyla çalışmayı nasıl başardığını bilmiyordu. Sabahları çay ve iki portakaldan oluşan yetersiz öğünü bir çocuğı öğlene kadar idare etmezdi. Öğle yemeğinde bunu telafi ederdi. Hizmetkârın bir orduya yetecek kadar ekmek pişirmesine ve bir kümes dolusu tavuk beslemesine şaşmamalıydı.

"Tanrı ritüelleri hakkında bir şey bulabildiniz mi?" Ağzına bir domates attı ve çiğnedi.

Bir dilim ekmeğı yağlarken durakladı. "Sadece birkaç şey var ve hiçbirisi büyü yoluyla birini yenmekten bahsetmiyor. Dalatian kroniklerinde inançsızlıkla yok edilen bir tanrıdan bahsediliyor. Ama bunu başarmak nesiller sürmüş ve yeni bir tanrının ortaya çıkması gerekmiş."

Silhara bıçağını bir dilim domuz etine sapladı. "Nesiller mi? Bu bizim sahip olmadığımız bir zaman lüksü. Yozlaşmanın kontrolü ele geçirmeden önce birkaç yüz yıl daha beklemekten memnun olacağından şüpheliyim."

Başını salladı. "Ben Neith'e gelmeden önce güney eyaletlerinde garip salgın hastalıklar olduğuna dair söylentiler vardı. Ekinler görünürde hiçbir neden yokken ölüyor ve uzak bölgelerde kıtlık ."

Kaşlarını çattı. "Sabırsız tanrı tehlikelidir." Ellerini birbirine kenetledi ve parmaklarının üstünden ona baktı. "Daha çok çalış. Kütüphanem çok geniştir. Bir şeyler olmalı."

Boğazında bir hayal kırıklığı hırıltısı yükseldi ve onu yuttu. Ona hiç de kolay bir görev vermemişti. Kütüphanesi olağanüstüydü. Yerden tavana kadar uzanan raflardan oluşan bir oda, tomarlar, parşömenler ve gevşek yapraklı el yazmalarıyla dolup taşıyordu. Bazıları neredeyse yeni görünüyordu, bazıları ise parmaklarının altında ufalanıyordu, o kadar eskiydiler ki mürekkepleri sararmış parşömen üzerinde sadece gölgelere dönüşmüştü. Bu bilgi dağının içinde bir bilgi mücevheri saklı olduğundan hiç şüphesi yoktu, ancak arayışının muazzam ve bunaltıcı olduğu kanıtlandı. Okuduğu her ayrıntıyı, duyduğu her konuşmayı hatırlama konusunda eşsiz bir yeteneğe sahipti. Ama o binlerce belge arasında tek bir kadındı.

Silhara geceleri, korudaki işi akşam için bittiğinde ona yardım ediyordu. Bazen akşam yemeklerini kütüphanede yerlerdi; Gurn yüksek raflardan kitaplar alırken, o ve Silhara arkaik kelimelerle dolu sayfaları karıştırır, kendilerine yardımcı olabilecek bir tören ararlardı. Yeteneğinin tüm gücüne rağmen, ne onun çeviri yeteneğine ne de hafızasına sahipti. Metinleri ondan çok daha yavaş çözüyordu. Onu daha fazla bilgi için belirli bir grimoir'ın belirli bir sayfasına yönlendirdiğinde, spekülatif bir bakışla onu sıkıştırdığı zamanlar oldu. Şimdiye kadar gösterdikleri çabalar sonuçsuz kalmıştı ve Martise de ilerleme kaydedemedikleri için en az onun kadar hayal kırıklığına uğramıştı. Daha çok çalış. Tabağına ters ters baktı.

"Martise, bıçağını indir. Kalbimi oymaya hevesli birkaç kişiden fazlası var. Sırada yerini almalısın."

Şaşkınlıkla başını kaldırıp baktı. Adamın kara gözlerini eğlence aydınlatıyordu. Yemek bıçağını ölümüne kavrayan eline . Bıçak bir takırtıyla masaya çarptı. Boğazını temizledi ve adamın gözleri kısılınca özür dilemeden hemen önce durdu. "Ben..."

"Ne değil miydi? Derimi yüzüp odama çivilemenin yollarını hayal ediyordum.

Kapı mı?" Güldü, kaba bir sesle. "Düşüncelerini gizlemekte herkesten daha iyisin." Durakladı ve bakışları alçaldı. Sesinin değişti, yumuşadı ve derinleşti. "Ama etkileyici bir ağzın var. Gözlerinizde sakladığınız şey orada ortaya çıkıyor."

Midesi kaburgalarına karşı takla attı. Alt dudağını yaladı. Gözleri en yasak arcana büyüsünden bile daha fazla karardı. Nefes aldı, onun sözlerine verdiği tepkiden de en az sözlerin kendisi kadar rahatsız olmuştu. "Daha çok çabalayacağım."

"Eminim yapacaksın." Bakışlarını Gurn'e çevirdi. "Güney penceresinin yanındaki köşede duran büyük sandığı çıkar ve kilidini aç. Büyü kitaplarını arayabilir."

Arkasına baktı. Sesi yine hırıltılıydı. "Bu gece yeni bir şey deneyeceğiz. Iwehvenn Kalesi'nden alınmış kitaplarım var. Çorak Topraklar ve kadim büyüleri hakkında yazılar içeren eski kitaplar. İşimize yarayacak bir şey olmayabilir ama bakmaya değer."

Aldığı çay yudumu ağzında ekşidi. Sertçe yutkundu. "Iwehvenn Kalesi mi? Lich'in kalesi mi?"

Başını salladı. "Aynen öyle. Ruh Yiyen, şanssız gezginlerin ruhlarıyla ziyafet çekmeye okumaktan çok daha fazla ilgi duyar. Aldığım şeyi kaçırmayacaktır."

Martise ona ağzı açık bakmamak için kendini zor tuttu. Iwehvenn'in Ruh Yiyen'i ve onun açgözlü iştahına yenik düşen talihsiz kurbanlarla ilgili korku hikâyelerini dinleyerek büyümüştü. Silhara'nın kendi isteğiyle Lich'in kalesine girip zarar görmeden çıkması olağanüstüydü ve kurnazlığının ve Yeteneğinin gücünün bir kanıtıydı.

Rahiplerin ondan korkmasına şaşmamalı. Bu kadar genç ve bu kadar güce sahip bir büyücü çok güçlüydü ve kolay kolay yenilmezdi.

Silhara fincanını boşalttı ve ayağa kalktı. "Yeterince zaman kaybettim." Martise'ye baktı. "Gurn sana o kitapları nerede sakladığımı gösterecek. Parmakların acıyabilir. Lich'in lekesi hâlâ sayfalarda duruyor."

Ona bir uyarı hatırlatması bıraktı. "Kütüphanede şarkı söylemek yok. Hiçbir yerde şarkı söylemek yok. Eğer seni duyarsam, Neith'te kaldığın süre boyunca Gurn kadar dilsiz olmanı sağlarım."

Teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Şarkı söylemek yok. Yemin ederim."

Öğle yemeğinin geri kalanı hızlı ve olaysız geçti. Martise, Gurn'ün yiyecekleri toplamasına ve bulaşıkları yıkamasına yardım etti.

"Gurn," dedi. Kileri düzeltirken durakladı. "Koru bir gelir kaynağından daha fazlası, değil mi? Silhara o ağaçları çok seviyor."

Dilsizdi ama düşüncelerini ve fikirlerini ifade etmekte ustaydı, uzun kollarını kiler kapısının üzerine sarkıttı ve kasvetli bir onaylamayla ona baktı. Başını sallayıp tahminini doğrulamasaydı bile haklı olduğunu biliyordu. Silhara küçük portakal bahçesine, başka bir adamın sevgili karısına ya da çocuğuna verdiği değer gibi değer veriyordu. Martise kaşlarını çattı, gözleminden garip bir şekilde rahatsız olmuştu. Henüz onun sapkınlığını keşfetmemişti ama zayıf noktasını bulmuştu.

Kütüphaneye ve onu bekleyen kitaplara doğru ilerlerken bu rahatsız edici düşünce aklından çıkmadı. Uzun süredir çektiği acı dolu iç çekiş, kütüphaneyi ilk kez gördüğünde verdiği tepkiden çok farklı olarak, mağara gibi odada yankılandı. Cumbria'nın Asher'deki kütüphanesi oldukça genişti ama Neith'tekiyle kıyaslanamazdı bile. Sadece Conclave'inki kapsam ve çeşitlilik açısından ona denkti ve o kütüphane de yüzlerce rahip ve çömeze hizmet veriyordu.

Kitap raflarının çevrelediği dar pencereler, güney ve doğudan gelen ışığı içeri süzüyordu. Geceleri, pencerenin gece gökyüzünü gösteren çerçevesi içinde mücevher gibi asılı duran yıldızların ve ayın parıltısı çoğu zaman dikkatini kitap okumaktan uzaklaştırırdı

-Ve bu noktadan Corruption'ın yıldızını görmediği için rahatlamıştı.

Oda malikânenin çoğu yeri kadar tozlu değildi ama derli toplu olmaktan da uzaktı. Grimoire'lar ve parşömenler yere saçılmış ve raflarda gelişigüzel bir şekilde istiflenmişti. Ortaya yerleştirilmiş iki masa daha fazlasının ağırlığı altında neredeyse sarkıyordu. Açık sandıklardan yere gevşek sayfalar dökülüyordu. Araştırmasını düzenli bir şekilde yürütmenin ve parşömen denizinde boğulmamanın bir yolunu bulması iki gününü almıştı.

Gurn geldi ve güney pencerelerinin yakınında bir köşeye sıkışmış küçük bir sandığı işaret etti. Paslanmış bir anahtarla kilidi açtı ve sandığın içinden bir toz bulutu yükseldi. Martise boğuldu ve Gurn bir yığın büyü kitabını çıkarıp yere yığarken tuniğinin ağzını kapattı.

İlk kitabın kapağına baktı, çatlak deriye kazınmış kıvrımlı semboller onu büyülemişti. Yazıyı tanıdı; bu, Atık Ülke'yi çevreleyen uzak kuzey ülkelerinin soyu tükenmiş bir . Onlardan biri

O uzak diyarlardan gelen kadim bir rahibe ve kâtip olan Conclave akıl hocaları ona ilk Helen dilini nasıl okuyacağını öğretmişti.

"Bunu hep hatırla Martise," diye emretti cılız bir sesle. "Eski Kuzey dilini okuyabilen çok az kişi kaldı. Çok fazla bilgi çoktan kayboldu."

Gurn onun yanında durmuş, kitaplara hayranlıktan çok tiksintiyle bakıyordu. Ona el salladı. "Hadi git, Gurn. Silhara muhtemelen neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ediyordur." Kitapların önünde dizlerinin çöktü. "Burada iyi olacağım."

Onun gittiğini duymadı, kitapların içindeki bilginin büyüüne kapılmıştı. Sayfalara her dokunduğunda elleri rahatsız edici bir şekilde karıncalanıyordu. Hafif bir mide bulantısı midesini bulandırdı ama bu, bilgi hazinesini terk etmesine yetmedi. Yere daha rahat bir koltuk çekti ve okumaya başladı.

Batmakta olan güneş kucağına uzun gölgeler düşürüyordu. Martise saatler sonra ilk kez başını kaldırdı, boynundaki ağrının ve baş ağrısının başlangıcının farkındaydı. Kütüphane, ayın yükselişi ve toz zerreciklerinin son ışıltılarıyla gümüş rengine bürünerek gerçeküstü bir hal .

"Ay ışığına bürünmüş bir kadın gerçekten de güzel bir manzaradır."

Silhara onun üzerinde duruyordu, yaklaşımı her zamanki gibi sessizdi. Gölgeler elmacık kemiklerinin altındaki boşlukları çukurlaştırıyor ve burnunun kemerini vurguluyordu. Gözleri parlayarak ona baktı. "Daha çok denedin mi Martise?" Okşayamayacak kadar hasarlı olan sesi tenini okşadı.

Elindeki kitabı ona doğru kaldırdı. "Buldum, Usta. Ve sanırım tanrı katilinizi buldum."

DOKUZUNCU BÖLÜM

"Ritüelin yarısı kayıp da ne demek?"

Silhara, Martise'in önüne serdiği dağınık kâğıtlara kaşlarını çatarak baktı. Mum ışığı, kütüphanenin pencerelerinden içeri süzülen ay ışığıyla dans ediyordu. Yanında oturan Martise burnunun kenarını sıktı. Bu hareket onu duraksattı. Normalde duygularını saklamakta çok gayretli olan çırağı bugün iki kez ona karşı duyduğu hayal kırıklığını açığa vurmuştu. Önce öğle yemeğinde elinde tuttuğu bıçak ve şimdi de bu. Gülse mi yoksa onu azarlasa mı bilemedi. Ama onu kışkırtma fırsatına karşı koyamadı.

"Ek sayfaları mı kaybettiniz? Dikkatsizlikten hoşlanmam Martise."

Dişlerinin birbirine çarptığını duydu. "Hayır, efendim. Kaybedecek başka sayfa yoktu." Şakaklarını ovuşturdu. Saat gece yarısını geçmişti ve adam kütüphaneye dönüp de onu yerde oturmuş, etrafına Lich'in kitaplarını yaymış bir halde bulduğundan beri ikisi birlikte bu kitabı inceliyorlardı. "Gördüğünüz gibi sayfalar kitaptan dökülüyor." Elini tek tek parçalara doğru salladı. "Cilt eski ve iplikler çürümüş. Bu kadar uzun süre bir arada kalmasına şaşırdım." Yan bakışında tereddüt vardı. "Kitapları çaldığınızda... yani aldığınızda bazı sayfaların düşüp geride kalmış olması mümkün mü?"

Sandalyesine yaslandı ve . "Mümkün değil. Muhtemel. Ruh yiyicinin misafirperverliğini tatmak ve oyalanmak gibi bir niyetim yoktu. O sayfalar ve diğerleri muhtemelen Iwehven'nin kütüphanesinde tozlanıyordur." Ona sırtıttı. "Ve ben genelde çok dikkatli bir hırsızımdır."

Martise kızardı ve gözlerini indirdi. "Alınmak istememiştim."

"Ah, özür dilemenin başka bir yolu. Etkileyici bir cephaneliğiniz var.

uzlaştırıcı ifadeler. Senden daha az pişmanlık duyan köleler tanıyorum." Etkileyici ağız ince bir çizgi halinde gerildi. İnce kıvrımlı bir çenesi ve yukarı kalkık saçlarının ortaya çıkardığı uzun bir boynu vardı. Silhara ikisini de daha önce fark etmemişti. Ay ışığının bir oyunu, diye düşündü. Pencereyi delip geçen gümüşi bir parıltıyla süslenmiş kadın ona bir güveyi hatırlattı; gündüzleri renksiz, geceleri ise ruhani.

Arkaik yazı dizileriyle dolu kâğıtlara kötücül bir bakış fırlattı. Conclave'de geçirdiğı yıllar boyunca transkripsiyon ve  eviri konusunda oldukça başarılı olmuştu ama becerileri Martise'nin uzmanlığının yakınından bile geçmiyordu. Gölgeli koridorlarda acemi arkadaşlarıyla kavga etmekle, Yeteneğinin öngörülemeyen gücüyle öğretmenlerini korkutmakla ve Conclave Redoubt'ta genel bir kargaşaya neden olmakla çok meşg ld .

"Tekrar okuyun. Orada  zerine inşa edilecek yeterince şey olmalı."

Belli belirsiz i  çekişi, isteksiz bir kabullenişin zenginliğini taşıyordu. Silhara kendi kendine onu dikkatle dinleyeceğine ve pasajı üçüncü kez okurken sesinin büyüsüne kapılmayacağına söz verdi.

"Kara ayın ilkbaharında, Atık Kor Dağları ile Buz Denizi arasındaki toprakları ele geçirmeden önce, Gladia'nın Tepesi'nde sahte tanrı Amunsa'yı yok etmek için on üç kral toplandı. Bu on üç kraldan sadece biri güneşin topraklarındandı. Birdixan. Kan ve ışıkla bağlanarak yemin ettiler..."

Silhara inledi ve onu durdurmak için elini kaldırdı. "Tanrılar bizi kaçan kalemleri olan ozanlardan korusun. Bu  l  kâtip konuya gelene kadar şafak vakti hâlâ burada olacağız." Martise'nin hafif gülümsemesi yüz hatlarındaki yorgunluğu azalttı. "Sesin çok güzel Martise, ama bir an önce yatmak istiyorum. Hadi  zetleyelim."

Parmaklarıyla ilgili noktaları işaretlemeye başladı. "Birkaç bin yıl önce bir düzine büyücü-kral, Yozlaşma'nın kardeşine benzeyen sahte bir tanrıyı öldürmek için bir araya gelir. Ritüel büyülerin en güçlüsü ve en  l mc l  olan kan bağını çağırırlar. Krallardan biri, Birdixan, şehit olmayı seçer ve ayinde kendini kurban eder. Ama nasıl?"

Omuz silkti. "Kayıp sayfalara ihtiyacımız var."

"Bana bilmediğim bir şey söyle." Parmaklarını sandalyenin koluna vurdu ve nefesinin altından küfretti. Iwehven'n'e geri dönüp o sayfaları bulması gerekecekti. Şansı yaver giderse, sayfalar hâlâ düşürdüğü yerde, Lich'in harabe kütüphanesinde olabilirdi. Şansı yaver giderse, kaleden ikinci kez canlı çıkmayı başaracaktı.

Çırağıyla birlikte.

Sırtının alt kısmına masaj yaptı. "Krallar hangi ritüeli kullandıysa başarılı olmuşlar. Daha sonraki tarihlerde Amunsa'nın adı geçmiyor, onun için inşa edilmiş tapınak kalıntıları yok, Kuzey'de bile."

Silhara onu elinin arkasında bir esnemeyi bastırırken yakaladı. Gözleri koyu halkalarla çevriliydi ve uyanık görünmek için gösterdiği tüm çabalara rağmen göz kapakları yarıya kadar sarkmıştı. Son iki haftadır onu çok çalıştırmış, daha fazla sorumluluk yüklemiş ve ondan daha fazlasını beklemişti. O hâlâ buradaydı ve evin idaresine önemli bir katkıda bulunuyordu. Hem memnun hem de kızgındı.

"Iwehven'n'e seyahat edeceğiz." Kuşkulu bir bakış onun beyanını karşıladı.

"Biz mi?" diye ciyakladı.

"Evet, biz." Bir kaşını kaldırdı. "Eski Helen dilini okumam ve o kitapta birkaç sayfa eksik. Iwehven'n'den aldığım diğer kitaplarda da muhtemelen daha fazlası vardır. Doğru sayfaları topladığımızdan emin olmanı istiyorum. Ruh Yiyen'in inine ikinci kez gitmeye niyetim yok. Üçüncü kez de yapmayacağım."

Sarsıcı bir yutkunuş, pürüzsüz boğazındaki kasları çalıştırdı. "Ruh Yiyen'in yanından nasıl gizlice geçilir?"

Sandalyesinden kalktı. Martise de aceleyle onu takip etti. "İkimizi de gizleme büyülerıyla, Lich'i kandıracak büyülerle gizleyebilirim."

"Büyük bir güce sahip olduğunu ve yaşayan bir insanı bir kurdun kanlı bir avın kokusunu alması gibi hissedebildiğini duydum."

"Doğru duymuşsunuz. Eğer daha ölümcül bir yırtıcı , onu henüz tanımıyorum." Adam ona dokunmak, parmaklarını teninde gezdirmek istiyordu.

"O sayfaları bir an elime almak istiyorum. Ve benim bir

gelecek hafta pazara getirmek için hasat. Bir ruh yiyiciyle kedi fare oyunu oynamak planlarımda yoktu."

Masanın üzerinde yanan dört mumdan üçünü söndürdü. Geriye kalan bir tanesi Martise ve kendisinin etrafına zayıf bir ışık huzmesi yaydı. "Kitapları ve kâğıtları kaldırın. Döndüğümüzde onlarla ilgileniriz."

Koridora girdiğinde ona mumu uzattı. Siyah koridordaki tek aydınlık noktası olan alev titreyip dans ederek Martise'in yüzüne geniş bakır gözlerinin hakim olduğu hayalet bir görünüm kazandırdı.

"Dinlenebildiğin kadar dinlen," dedi. "Ve bavulunu hafifçe hazırla. Kıyafetlerini değiştir, daha fazlasını değil. Şafaktan bir saat önce bailey'de görüşürüz."

Mumu ona uzattı. "Buna ihtiyacın yok mu?"

Karanlık onun gizledi. "Karanlık yollarda seyahat etmeye alışkınım Martise. Senin muma benden daha çok ihtiyacın var."

Kadın başıyla teşekkür etti ve merdivenleri çıktı. Kadın odasına doğru ilerlerken üstündeki döşeme tahtalarının gıcırdadığını duydu. Mum gerçekten de ondan çok onun işine yarıyordu. Yolunu cadı ateşiyle aydınlatabilirdi ama buna bile gerek yoktu. Neredeyse yirmi yıldır Neith'te yaşıyordu ve burkulmuş, kırık dökük zeminleriyle dolambaçlı koridorlarında gözleri kapalı gezinebilirdi.

Kütüphanede kendisini saran uyku hali yatak odasına ulaştığında kaybolmuştu. Gökyüzünde asılı duran parlak ay, balkonu ve odayı gümüşle . Yozlaşma'nın yıldızı altında süzülüyor, kendi uğursuz ışığını korunun ve ötesindeki düz ovaların üzerine yayıyordu. Silhara tanrının yakınlığını ve yırtıcı bakışlarını hissetti. En iyisi uyumamaktı. Huzurlu bir uyku olması gereken yerde onu bekleyen dehşeti ancak hayal edebilirdi.

"Uykumda canımı sıkmaktan ve sihrimi kirletmekten başka yapacak daha iyi bir işin yok mu?" Martise'nin sözlerini hatırladı. "Bilirsin, yaratılacak salgın hastalıklar?"

Yok edilecek köyler? Ölü tazıları diriltmek için mi?"

Gecikmiş akşam sigarası için hokkasını hazırladı ve zihnini dolduran boş kahkahaları görmezden çalıştı.

Sully? Gücün bu küçük tadını takdir edeceğini düşündüm. Beni kabul edersen teklifim sınırsız.

Silhara hortumun ucuna üfledi ve bir duman izinin hortumdan dışarı süzülmesini izledi.

hayalet gibi girdaplar içinde. "Senin küçük 'tadın' Hediyesi bir günlüğüne değersiz kıldı. Kontrol edemediğim şeylerle ilgilenmiyorum."

Tanrı'nın eğlencesi yine kafatasının içini tırmaladı. Birbirimize çok benziyoruz büyücü. Teslim olursan, tüm büyücülük üzerinde üstünlük kuracaksın. Yeteneğin bir kılıcın yanında çocuk oyuncağı gibi kalacak ve o kılıcı bir tanrının kudretiyle kullanacaksın.

Ağzını ilk doldurduğunda tatlı olan matal tütünü şimdi yakıcı bir şekilde yanıyordu. Çok cazipti. Yozlaşma'nın sözlerinin ikna ediciliğini inkâr edemezdi. Yeteneği, onu bütün kılan, aksi takdirde sokaklarda yüzüne tükürebilecek olanlarla eşit kılan tek şey, bir lütuftu. Nefes nefese kaldığı ve celladının pençesine karşı kıvrandığı sırada ortaya çıkan gücü hayatını değiştirmiş, ona Doğu Prime'ın rıhtımlarındaki pislik ve şiddetin üzerinde bir yer vermişti.

Yeteneğinin gücüne ve onu kullanma becerisine karşı zaten temkinli olan Conclave, Yozlaşma'nın teklifini kabul etseydi paniğe kapılacaktı. Hem rahiplik hem de büyücülük, Conclave'in Silhara'nın yeni edindiği tanrısallığın ilk kurbanı olacağını biliyordu. Gözleri kapandı. Ünlü Redoubt'un enkazdan başka bir şey olmadığı ve rahiplerin, özellikle de Asher Piskopos'u'nun hapsedildiği ya da idam edildiği keyifli görüntüler zihninde canlandı.

Görmüyor musun? Benim yardımımı bu senin için hiçbir şey. Rahatsız edici bir sivrisineği ezmekten fazla çaba gerektirmez.

Corruption'ın sesi okşadı ve kandırdı ve Silhara onun kucağında sallandı. Conclave'in yok edilmesinin hayalinin yerini bir rüyanın anısı aldı. Kara bir okyanusun üzerinde aysız bir gökyüzü ve onun ölü sularından geçen leviathan. Gözlerini açtı, aniden ayın ve ona eşlik eden yıldızların hâlâ geceye hükmettiğinden emin olmak istedi. Altındaki koru rahatsız edilmeden uyuyordu. Yaşayan ve büyüyen ağaçlar onun hayatta kalma ve fethetme isteğinin kanıtlarıydı.

Tanrının yıldızı titrerken dudağı alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Şair olan tanrılar." Yıldızın yönüne doğru duman dalları üfledi. "Sanki zaten böyle işe yaramaz adamlarla dolup taşmıyoruz. Kılıç kuşanmaktan, krallardan, zenginlikten ve ölçülemeyen güçten bahsediyorsun. Ama senin fiyatın..." Başını iki yana salladı. "Bana artık leş büyücüsü diyorlar. Sana boyun eğmek beni dünyanın kanıyla şişmiş iğrenç bir keneden bir şey yapmayacak."

Senin bu kadar asil olduğunu kim bilebilirdi?

Silhara güldü, mizahı da tanrının ki kadar samimiyetsizdi. "Sahte bir tanrının kuklası olmakta nasıl bir asalet var?" Kahkahası aniden kesildi. "Seni yok edeceğim."

Yolsuzluk onunla alay etti. Yapacak mısın? Hangi fedakarlıkla? Bunu yapmak için suikastçı gibi davranmaya istekli misin? Ya da ehit? Neith'li Silhara, fakir, aağılanmış... ve zgr kalmak için ne yapacaksın?

Silhara hokkayı bir kenara bıraktı ve kepenkleri kapattı. Ani bir karanlığa gömülen odası bir mahzene dönüştü. "Yanlış soruyu soruyorsun," dedi kesintisiz karanlığa. "Ne yapmayacağımı sormak daha iyi."

ONUNCU BÖLÜM

Eğer bu yolculuktan sağ çıkmayı başırırsa, Martise özgür kaldığı anda eski efendisini öldürmeye niyetliydi. Bailey'de kendisiyle birlikte bekleyen Gurn'ün yanından hızlı adımlarla geçti. Yakın zamana kadar Silhara'dan ve onun alışılmışın dışındaki öğretim yöntemlerinden hoşlanmıyordu ama Kargaların Efendisi onu henüz aldatmamıştı. En başından beri onun acımasız bir öğretmen olduğunu biliyordu ve en kötüsünü bekliyordu.

Silhara'nın aksine, Cumbria onu yanıltmıştı. Onu Silhara'nın değişken doğası ve sivri dili, gücü ve ünü konusunda uyarmıştı. Ama onun casusluk rolünü küçümsemişti. Maceraya atılmak asla planın bir parçası olmamıştı.

"Tek yapman gereken eşsiz olduğun şeyi yapmak. Hareketlerini gözlemler, sözlerini duy ve her ayrıntıyı hatırla. Kendine ihanet edecektir. Hiç , Silhara bile, tüm sırları sonsuza dek saklayamaz."

"Ha!" diye tersledi Gurn'ün şaşkın bakışlarını görmezden gelerek. Şimdiye kadar Kargaların Efendisi, Conclave adaletini başına yıkabilecek herhangi bir şeyi gizlemek konusunda iyi bir iş çıkarmıştı. Yozlaşma'nın onun üzerindeki etkisine ya da tanrının göksel varlığına olan ilgisine dair hiçbir kanıt görmemişti. Eğer Conclave portakal toplamayı ve kitap çalmayı yasaklayacak olursa, Silhara ölü bir adam olacaktı.

Yoksa hiçbir şeyi yoktu.

Düğümlemiş bir mide ve bir Lich'in kalesinde gizlice dolaşma düşüncesinin boğazında yarattığı korkudan başka bir şey yoktu. Buraya gelirken aldığı riskler ruh taşını geri kazanmaya değerdi. Ama bir Lich? Cumbria, Silhara'nın korkusuz amaç duygusundan ya da komşusunun bir ruh yiyici olduğundan bahsetmemişti.

Rahvan atı onun yanında durdu ve yumuşak bir nefes vererek şalını dalgalandırdı. Martise atın boynunu okşadı ve dizgin kayışının arkasındaki bir noktayı kaşdı. Nazik bir dun iğdiş olan at, Cumbria'nın yüksek gerilimli bineklerinden çok farklıydı. Eyerlenmiş ve Silhara'nınki de dahil olmak üzere malzemelerle yüklenmişti.

Arbalet ve bir çift uzun bıçakla o da Silhara'nın gelişini bekledi. Martise

Gurn'a baktı. "Sence hâlâ uyuyor mudur?"

"Ben hiç uyumadım çırak. Biraz sabırlı olmayı öğrenmelisin."

Sırtı mutfak kapısına dönük için onun gelişini kaçırmıştı. zamanki gibi sessiz adımlarla ilerliyordu. Kadın irkildiğini gizlemek için eğildi. "Günaydın, Efendim."

Bakışları şalının, uzun tuniğinin ve derme çatma pantolonunun üzerinde gezindi. Uyumayan tek kişi o değildi. Martise şafak sökmeden önceki kalan saatlerini bir eteği kesip biçerek ve ata binmek için uygun bir pantolon dikerek geçirmişti.

Silhara her zamanki yıpranmış gömleği, solmuş siyah pantolonu ve çizmelerinden oluşan kıyafetini giymişti. Alışlagelmiş örgüsünden kurtulmuş saçları geniş omuzlarının üzerinden düz ve ipeksi bir şekilde dökülüyor, yorgunluktan keskinleşmiş yüzünü çerçeveliyordu. Eski püskü görünümüne ve gözlerindeki yorgunluğa rağmen, güçlü, kibirli, dünyadaki yerinden emin bir aristokrat havası vardı. Martise bazen onun alçakgönüllü bir houri'nin oğlu olduğuna inanmakta zorlanıyordu.

Bacaklarında ve sırtının alt kısmında dans eden hoş bir karıncalanmadan rahatsız olarak başka tarafa baktı. Onunla ilk karşılaştığında ve hatta onu korkutup buradaki amacından vazgeçirmek için elinden geleni yaptıktan sonra bile onu çekici bulmuştu. Şimdi, onun yöntemlerine daha da alışmış ve kendisine bağımlı olanlara adil davrandığına tanık olmuşken, ona daha da çok çekiliyordu. Kollarını kavuşturdu ve bu tür duygular için sessizce kendini uyardı. Oynaması gereken bir rolü, ulaşması gereken bir hedefi vardı. Özgürlüğünün bedeli her geçen gün daha da artıyordu.

"Sabahın bu erken saatinde hangi korkunç düşünceler seni rahatsız ediyor, Martise?" Adamın hırıltılı sesi Martise'yi düşüncelerinden kopardı ve Martise doğruldu. "Orada dikilirken uyuya mı kaldın? Sana iki kez gitmeye hazır olup olmadığını sordum."

Özrü dilinin ucunda geziniyordu. "Ben hazırım efendim. Sadece yolculuğumuzun ne kadar süreceğini merak etmiştim."

"Günün çoğu. Iwehven'nin yaklaşık üç mil dışında kamp kuracağız ve gün batımından bir ya da iki saat önce kaleye ulaşacağız. Sabah Neith'e döneceğiz."

Bir gün ve gece boyunca onunla yalnız. Dönüş yolculuğunu da sayarsa daha fazla. Gerginlik, rahatsız edici bir hevesle savaşıyordu. "O halde

gecikme."

Dudakları kıpırdadı ama cevap vermedi. Dizginleri eline aldığında iğdiş kıpırdamadı, atın geniş sırtına çevik bir hareketle bindi ve omuzlarını okşadı. "Ova otlarıyla şişmanlamışsın, Gnat. Bu yolculuk sana iyi gelecek."

Martise'nin gözleri büyüdü. "Gnat? Onun adı Gnat mı?" Martise at etinden oluşan dağa baktı; iri kemikli ve kaslı, ata binmeyi zorlaştıracak bir çevresi vardı ve en az on yedi el boyundaydı.

Gnat onun kuşkusunu sorgularcasına iri başını ona doğru salladı. Silhara burnunun baktı, atın sırtındaki yüksek koltuğu bu ifadeyi daha da buyurgan hale getirmişti. "'Kelebek' kelimesini uygun bulmadım."

Boğazında ihanet dolu bir titreme yükseldi. "Hayır," dedi, kahkahasını tutma çabasıyla gözleri . "Sanırım hayır."

Silhara'nın gözlerinden bir titreşim geçti - o kadar hızlıydı ki Martise neredeyse görmüyordu. Sırıttı ve Gnat'ın yumuşak burnunun üzerinden nazik bir el geçirdi. "Adın, koca delikanlı... Kimse tahmin edemez."

Gurn onun yanında kısa bir kahkaha onu Gnat'ın sırtına kaldıracağını işaret etti. Silhara onu durdurduğunda elleri kızın beline sarılmıştı.

"Onu yere bırak, Gurn. Bizimle gelmiyorsun. Bunu senin yardımın olmadan yapması gerekiyor." Eğildi ve elini uzattı. "Ön kolumu tut Martise. Binmek için destek olarak kullan."

Bir an için zarif ele baktı. Parmakları, onun dokunuşundan aktarılan güç ipucunun beklentisiyle karıncalandı - Yeteneğinin varlığı, parmaklarından sızacak kadar güçlüydü. Gnat'ın kolunu kavradı, o yıldırım temasıyla hafifçe soludu ve kendini onun arkasına savurdu. Gnat'ın sırtına sağlam bir şekilde indi, ancak diğer tarafa doğru kaydı. Düşmemek için elleriyle Silhara'nın gömleğini ve kolunu kavradı.

"Aptal kadın," diye tersledi. "İkimizi de bu dırdırdan önce kendine bir yer bul."

"Deniyorum." Kendini dik tutmayı başardı. Kollarını beline dolayıp sıkıldığında homurdandı. Bacakları atın geniş sırtına , ne yaptığını düşünmüyordu bile.

Yerinde kalmak ve çok altında görünen yere çarpmamak.

"Bu kadar küçük biri için, Gurn'ünkini aşan bir tutuşun var. Kaburgalarımı eziyorsun." Onun tutuşuna karşı omuz silkti.

Onu , neredeyse ikinci kez Gnat'in üzerinden düşüyordu.

Silhara'nın hayal kırıklığına uğramış hırıltısı baileyde yankılandı. "Bana tutun. Sadece boğucu bir yılan gibi değil."

"Özür dilerim."

"Elbette ." Omzunun üzerinden kaşlarını çatarak ona baktı. "Şimdi hazır mısınız?"

"Evet." Alnına yapışmış nemli saç tutamlarını karıştırdı. Sabahın soğuk havasında bile çabalarıyla terlemeyi başarmıştı. Bu kez ellerini hafifçe Gnat'ın yanlarına dayadı ve Gnat'a bailey boyunca rehberlik ederken kasların esnemesini hissetti. Gurn yanlarından ayrılmıyor, Silhara talimatlar verirken başını sallıyordu.

"Korunun güneybatı köşesini kontrol edin. Sanırım ağaçlardan biri hastalıklı. Eğer kurtarılamazsa, kesip yakın." Gurn bailey kapısının kilidini açana kadar beklediler. "Yarın döneceğiz. Eğer dönmezsek, Cael'i bizi izlemesi için gönder."

Gurn son söylediğinde kaşlarını çattı. Martise de öyle. Şansları yaver Neith'in güvenli evine dönecekler ve Cael'i mutfak masasının altındaki alışılmış yerinde bulacaklardı. Endişesine rağmen gülümsedi. Neith'in güvenli olduğunu düşünmeye ne zaman başlamıştı?

Gurn'e veda etti ve kapıdan geçerken uzattığı elini sıktı. Önlerinde, Neith'in toprakları hayalet gibi bir yer sisiyle örtülmüştü. Sadece uzun ova otlarının uçları sisin üzerinde yükseliyor, yükselen güneşin parlak kenarını yakaladıklarında ateşböcekleri gibi çırpınıyorlardı. Silhara, Gnat'a malikânenin etrafında yarım daire çizen ve onları kırık taşlardan oluşan mezarlığın bulunduğu kapılı avluya getiren, yavaş yavaş eğimli bir patikada rehberlik etti. Kapının önünde birkaç kısa kelime söyledi. Kilit çözüldü ve metale çarpana kadar sabitleme zincirinin üzerinde kaydı. Kapılar açılırken menteşeler acılarını haykırdı. Bir alıntı büyüü daha ve Martise kapıların kapanışını izledi. Kilit gürültülü bir tıkırtıyla kapanmadan önce zincir yılan gibi kıvrılıp parmaklıkların etrafında dönmeye başladı.

Daha dalgalı bir sis ana caddeyi kapatıyor, yolu kaplayan solaris meşelerine çarparak kırılan gelgitlerle patıkada yuvarlanıyordu. Çiy damlacıkları ağaçların budaklı dallarından mücevher gibi sarkıyor, ara sıra düşerek Gnat'ın paltosuna ya da Silhara'nın omuzlarına sırıyordu. Piskoposun daha ürkek bineklerinin aksine rahvan atı, toynakları sabit bir ritimle takırdayarak yolda ilerliyordu.

"Efendim," diye fısıldadı. "Size bir şey sorabilir miyim?"

"Neden fısıldıyorsun?" Silhara'nın asla sert olmayan sesi, sessiz kasvetin içinde gürlüyor .

Soru onu kısa kesmişti. Neden fısıldıyordu? Neith'ten hırsızlar gibi kaçmıyorlardı. O yıkık dökük enkazda çalınmaya değer bir şey olduğundan değil. Yine de, ormanın üzerinde asılı duran tuhaf sessizlik neredeyse daha bastırılmış bir ton talep ediyordu. Ve izlendiği hissinden kurtulamıyordu.

Daha normal bir ses tonu denedi. "Gnat neden bu yolu kullanmaktan korkmuyor? Piskopos ve ben malikâneye yürümek zorunda kaldık çünkü atları girişte duraksadı."

Küçümseme dolu oflaması neredeyse ağır sessizlikte kayboluyordu. "Atların ve sahiplerinin aşırı üremesinden ama bu eski bir sızlanma ve sorunuza cevap vermiyor." Öne doğru eğildi ve Gnat'ın boynunu okşadı. "O buna alışkın. Onu buraya ilk kez yavruyken getirdiğimde, Neith bölgesine girebilmesi için sakinleştirici bir büyü kullanmam gerekmişti. Lanet büyüğü güçlü bir caydırıcıdır."

Abartmıyordu. Şu anda bile, bu ormanda böyle bir büyü yapan büyücünün yanında, Martise tedirginliğini atamıyordu. İblisleri ortaya çıkaran ve güç bağlarını çağıran türden karanlık büyülerin kokusu havada asılı duruyordu.

Gölgeli caddeden açık ovaya çıktıklarında Silhara onun rahatlamış oflamasına kıkırdadı. Soluk sabah ışııyla yıkanan çimen okyanusu, incelmekte olan sisin arasından ortaya çıktı. Ova önlerinde uzanıyor, yerini zeytin ve portakal bahçeleriyle bezeli eğimli tepelere ve yaylalara bırakıyordu. Silhara Gnat'ı durdurdu ve derin bir nefes aldı. Gnat'ın beli ellerinin altında kaymış, sıcacık olmuştu.

"Conclave beni Neith'e sürdüğünde, denizi özleyeceğimi düşünmüştüm. Ama burada da var, sadece dalgalar ottan yapılmış."

"Conclave Redoubt'tan ayrıldığımda özlediğim tek şey denizdi," dedi. Gelgitin ritmi, eğitiminin bitmek bilmeyen yıllarında ona rahatlık vermişti.

Omzunun üzerinden ona baktı. "Denize yakınlığı Redoubt'un tek kurtarıcı özelliği idi."

Gnat'ı harekete geçirdi ve onu doğuya, yükselen güneşe ve ruh yiyicinin sığınağına doğru yönlendirdi. Ondan sonra hiç konuşmadılar. Martise uykusuzluktan muzdarip, koltuğunda sallanıyordu. Gnat'ın yuvarlanan yürüyüşü tarafından sakinleştirilen Martise, yanağını Silhara'nın sırtına yaslayarak kısa sürede uykuya daldı. Güneş omuzlarını ısıtırken bir başka sıcaklık da göğsünü ısıtıyordu. Daha yakına sokuldu, matal tütününün baharatlı kokusunu içine çekti ve bir erkeğin vücudunun kendi vücuduna değmesinin neredeyse unutulmuş hissinin tadını çıkardı.

Sadece bir anlığına gözlerini kapattığını sanıyordu ki, bir omuz silkme sesi ve sertçe söylenen "Martise!" onu uyandırdı. Gözleri kamaşarak beyaz gömleğin genişliğine baktı ve Silhara'nın alt dudağına yapışmış siyah saçlarından uzun bir tutamı üfleyerek uzaklaştırdı. Tepesinde güneş sıcak ve parlak bir şekilde parlıyordu. Sabah serinliğinden eser kalmamıştı. Yüzünü adamın sırtına bastırdığı yerden ıslanan sıcak yanağını ovuşturdu.

"Ne zamandır uyuyorum?" Sesi neredeyse onunki kadar boğuktu.

"Üç saat. Belki biraz daha fazla." Gnat'ın sırtına çantalardan birini açtı ve ona bir su uzattı. "Al bakalım. İç bakalım. Buradan çok uzakta olmayan bir dere var. Durup Gnat'ı sulayacağız ve derileri yeniden dolduracağız."

Su ılık ve yavandı ama kavrulmuş dilinde şaraptan daha iyi bir tat bırakıyordu. Silhara deriyi ona uzattığında elinin tersiyle itti. "Uyumama izin verdiğiniz için teşekkür . Düşündüğümde daha yorgundum."

"Bir gardırobu son dakikada değiştirmek insana bunu yaptırır."

Güldü ve derme çatma pantolonuna baktı. Esprileri onu şaşırtmayı asla başaramamıştı. İyi ki bir gecelik uykusunu feda etmişti. Etek giyerken Gnat'a binmeye çalışmak imkânsız olurdu.

"Şarkı söylemen bir işkence yöntemi olarak kullanılabilir, ama güzel gülüyorsun." Sesi yumuşayarak ipeksi bir gürültüye dönüştü. "Daha sık gülmelisin."

Martise bu beklenmedik iltifat karşısında kızardı. "Teşekkür . Bazen beni güldürüyorsun." Adamın yanlış anlaması ihtimaline karşı aceleyle kendini düzeltti.

Yorum. "Sana değil tabii ki."

"Hayır, tabii ki değil." Sesine eğlence karıştı.

Sessizliğe gömüldü, Gnat'ın rahat yürüyüşüyle sallanmaktan ve çevresini incelemekten memnundu. Silhara'nın sırtı önden görüşünün çoğunu engelliyordu ama yine de onları çevreleyen düzlüklere hayret ediyor, at mavi sap ve damla tohum denizinde ilerlerken fısıldayan otların sesini duyuyordu. Ova kısa süre sonra yerini, otların seyredildiği ve zeytin ağaçlarının alçak tepelerde nöbetçi sıralar halinde durduğu daha inişli çıkışlı bir manzaraya bıraktı. Koyun ve keçiler yamaçları süslüyor, uzaklardan gelen melemeleri sıcak esintiyle araziye yayılıyordu.

Silhara ağaçların gölgelediği bir noktayı işaret etti. "Oradan bir dere akıyor. Eğer kuraklık onu kurutmadıysa, duracağız."

Şansları yaver gitti. Dramorin Dağları'nın erimiş karlarından fişkırان buzsuların köpürerek aktığı dere, güneye yönelmeden önce bir erik ağacının yanından geçerek kıvrımlı bir yol izliyordu. Gnat, Silhara'nın ısrarına aldırmadan hızını artırdı, su içmeye ve suyun kenarında büyüyen yemyeşil otlarda otlamaya hevesliydi.

Silhara keskin bir emir verdi. At durdu, sabırsızlıkla toynaklarını yere vurarak attan inmelerini ve erzaklarını almalarını bekledi. Silhara dizginleri hayvanın boynuna doladı ve arka ayaklarına bir tokat indirdi. "et delikanlı," dedi. "Fırsatın tadını çıkar. Fazla kalmayacağız."

Martise genç bir eriğin geniş gölgesinin altında rahat bir yer buldu ve paketleri boşaltmaya başladı. Gurn'ün yolculukları için paketlediği yiyecekleri açıp yerleştirmeye odaklandığından, Silhara'nın hareketlerini fark etmedi, ta ki su sıçrama sesi ve ardından renkli bir küfür dizisi kulaklarına ulaşana kadar. Onu karşılayan manzara nefesini kesmişti.

Gnat'ı dereye kadar takip etmişti. Kıyıya çömelmiş, gömleğini çıkarmış ve suyu omuzlarına ve kollarına akıtmıştı. Güney güneşinin altında çalışarak geçirdiği günler yüzünden pürüzsüz bir ceviz kahverengisine dönüşen teninde akıntılar parıldayan yollar izliyordu. Saçları geniş sırtına yapışmış ve kaburgaları boyunca kıvrılmıştı. Birkaç ıslak tel öne doğru düşerek kollarının üst kısmına dolanıyordu. Zayıf bir adamdı, ince bir beli ve uzun, gevrek kasları vardı ama o uzun, sıırım gibi gövdesinde bolca güç vardı. Onun ağır portakal kasalarını Gurn'un arabasına kolaylıkla yükleyişini izlemişti. Daha küçük bir büyücüye diz çöktürecek büyüler yapıyor ve bir günlük çalışma sırasında hem onu hem de hizmetçisini alt edebiliyordu.

Adam ellerine su alıp başından aşağı dökerken, ağzı toz gibi kuruyarak yutkundu. Vücudunu ürperti sardı ama atılmış gömleğiyle yüzünü silmeden önce bunu iki kez daha yaptı. Çok güzeldi - kıvrak bir zarafet ve zar zor dizginlenen bir güç çalışması.

Adam ayağa kalktığında, boş paketleri karıştırıyormuş gibi yaptı. "Gurn ne paketledi? Ve en önemlisi, şarap var mı?"

Onunla karşılaştığında yüz hatlarını donuk bir ifadeye büründürmüş, onu su ve güneşle yanmış görmenin duyuları üzerindeki etkisini fark etmemesini ummuştu. Çabaları neredeyse boşa gidiyordu. Gömleğini çıkarmış ve omuzlarındaki ve göğsündeki sert kasların her bir çizgisini fark edebileceği kadar yakın oturmuştu. Yüzünde ve kollarında dans eden gölgeler, adamın sade yüz hatlarını gölgeliyordu. Saçları sırtından aşağı sarkıyordu, ıslak ve bir fokun postu gibi zarıftı.

"Martise? Bakıyorsun."

Önce ona, sonra da elinde ezilmiş şarap kabuğuna baktı. Büyülenmiş olduğunu fark etmesine çok sinirlenen kadın, şarabı ona doğru itti ve çılgınca söyleyecek bir şeyler aradı.

Yara izi. Onu süzmekle o kadar meşguldü ki, boğazını çevreleyen büzülmüş deriden oluşan beyaz yakaya üstünkörü bir bakıştan fazlasını atamamıştı. Ama şimdi, adamın meraklı bakışları onu olduğu yere çivileyince, her kadar kaba görünse de hazır bir bahane buldu.

Kendi boğazına dokundu. "Seni ne yaraladı?"

Şarabından bir yudum aldı, sonra kollarını yayvan dizlerinin üzerine sardı. Şarap kabuğu parmaklarından sarkıyordu. "Etkilendim. Merakın seni alt etmeden önce haftalarca dayandın."

Bu tam olarak doğru değildi. Meraklıydı ama bakışlarını onun derede yıkanırkenki görüntüsünden ayıramadığını itiraf etmektense meraklı olduğunu düşünmesi çok daha iyiydi. Ve adam orada çıplak göğüsle oturarak bunu hiç de kolaylaştırmıyordu. Gurn'un hazırladığı havlu sarılı paketleri karıştırmak için ondan uzaklaştı. Yemekleri basitti. Ekmek, haşlanmış yumurta, zeytin ve her zamanki portakallar. Sonuncusu ona doğru yuvarlanırken üst dudağı kıvrıldı.

"Bunu aldığımda on bir yaşındaydım." Parmağını yara izinin üzerinde gezdirdi.

"Hırsızlık suçunun cezası." Martise'nin nefesi

kesildi. "Sen sadece bir çocuktun!"

"Ben de bir hırsızdım, hem de iyi bir hırsız. Çoğu . Ama açlık sizi zayıflatır, yavaşlatır. O gün yeterince hızlı değildim ve beni yakaladılar."

Şarabı ona uzattı ve bir yumurtaya uzandı. Martise, adamın ağzının etrafındaki çizgiler yüzünü buruşturarak derinleşirken kalbi göğsünde sıkışarak onu izledi.

"Ne çaldın?" Şüphesiz değerli bir şey. Zengin bir adamın kesesi, kibirli bir kadının mücevherli aynası, şişman bir tüccarın tezgahından paha biçilmez bir ipek.

"Bir portakal."

Şarap tulumu sinirli parmaklarından düştü. Şaraptan bir şerit döküldü ve çimlerin üzerine kan gibi damladı. Silhara deriyi kaptı ve daha fazla dökülmeden mantarını kapattı. "Ne yaptığına dikkat et kızım. Bu kolay ya da ucuz olmadı."

Azarlaması alışlagelmiş keskinliğinden yoksundu. Sözleri karşısında şaşkına dönen kadın aval aval baktı. "Biri seni portakal yüzünden mi boğdu?" Midesi bulandı. Böylesine acımasız bir cezalandırma, üstelik açlıktan ölmek üzere olan ve sadece karnını doyurmak isteyen bir çocuğa karşı. Kendi çocukluk koşulları bunun soluk kalıyordu. Satılmıştı ama ona yeterince adil davranan bir efendiye. Bir köle olarak, aşağılanmanın jilet gibi keskinliğini hissetmişti ama açlığı asla. Midesi çalkalandı.

Silhara açtığı somundan bir parça ekmek kopardı ve bir ısırık aldı. Çiğnerken bakışları onun yüzünden hiç ayrılmadı. Konuşmadan önce bir yudum şarap daha içerek yemeğini bitirdi. "Merhametini daha çok hak eden bir kurban için sakla. Ben hayatta kaldım çünkü benim yeteneğim seninkinden çok daha uyumlu. Celladım beni boğarken ortaya çıktı ve denizciler, fahişeler ve bir ya da iki Conclave rahibinden oluşan bir bahis kalabalığının önünde altıma işedim." Sonuncusunu küçümseyerek söyledi.

"Ne oldu?"

Omuz silkti. "Nefes almak için savaşmak dışında pek bir şey hatırlamıyorum. Birden sanki biri kanıma meşale tutmuş gibi hissettim. Sadece meşale bendim. Ondan sonra bir Conclave rahibinin evinde uyanana kadar hiçbir şey bilmiyordum. Görünüşe göre Yeteneğim kutsal ateşten bir sütun yaratmış. Taktığım bu güzel kolye ve hâlâ sizinkinden daha iyi şarkı söyleyebilen sesim dışında sağ salim kurtuldum. Ama cellat kül oldu ve iskelenin bir kısmı

yandı."

Martise'nin çenesi sarktı. "Bursin'in kanatları, Conclave'in senden korkmasına şaşmamalı. Sadece yılların öğretisi ve pratiğiyle beslenen bir Yetenek bu kadar güçlü olabilir."

"Bu yüzden mi buradasın?"

Gözlerini kırptırdı. "Ne?"

Silhara'nın dudağı yine kıvrıldı, ancak bu kez alaycı tavrını nefret edilen portakallara saklamamıştı. "Bu yüzden mi buradasın?" diye tekrarladı. "Neith'te mi? Conclave benden korktuğu için mi?" Esen rüzgâr kuruyan saçlarından tutamlar yakalayıp yüzüne savurdu. Birkaç tel ona doğru savrulup yanağını okşadı.

Sertleşti ve yumurtalardan birini kırıp soymakla meşgul oldu. Adamın bakışlarıyla karşılaştı, tüm sırlarını açığa vurmasını isteyen delici bakışlar karşısında yılmayı reddetti. "Buradayım çünkü bir çırak istediniz, Usta."

Homurdandı. "Ah evet. Ve Conclave, her zaman yardımsever, bana başarısız bir acemi gönderdi."

Onun alaycı tavrına sinirlendi. olmasaydı, hâlâ kütüphanesine kapanmış, değerli ritüelini bulmak için işe yaramaz bir çabayla anlaşılmaz kitap yığınlarını karıştırıyor olacaktı. Yumurtayı o kadar sert ısırdı ki dişleri takırdadı.

Alaycı bakışlarını alaycı bir eğlence yumuşattı. Dudakları kıpırdadı. "Söyle Martise. Omuzlarımın arasına bir bıçak yerleştirecek kadar kızgın olduğun bu yolculuğun geri kalanında arkamı kollamak istemiyorum."

Martise artık onun kendisini küstah bulup bulmadığını umursamadan adamın elinden şarap tulumunu kaptı, tıpasını açtı ve içti. Tatlı ve etkili olan şarap ona öfkesini boşaltmak için daha fazla cesaret verdi. "Küçük büyüler yapabilecek ve eski dilleri tercüme edebilecek bir acemi istemiştiniz." Yarısı yenmiş yumurtasını ona doğrulttu. "Büyüler benim yeteneklerimi aşıyor ama seninkileri değil. Bunun için bana gerçekten ihtiyacın yok. Ama eski metinleri okumak? Şifre çözme konusunda yüksek rahiplerin çoğundan daha iyiyim. Ve bu boş bir övünme değil." Kaşlarını çattı, bir kez daha kendisiyle alay etmesini bekliyordu.

"Boş bir övünme değil," diye tekrarladı. Siyah gözlerine ölçülü bir parıltı girdi. "O zaman kanıtla. O sayfaları bulmama yardım et. Onları tercüme et ve bana Yozlaşma'yı yok edecek araçları ver."

"Neden burada olduğumu sanıyorsunuz, Efendim?" Yumurtasını ona fırlatırsa nasıl tepki verebileceğini düşündü.

Tek kaşını kaldırdı. "Bana hakaret etme. Seni bir ruh inine isteyerek gönderen motivasyon ne olursa olsun, bunun yeteneğini kanıtlama ihtiyacıyla pek ilgisi yok - özellikle de bana."

Şarap kabını uzatması için ona işaret etti. "Yemeğinizi bitirin. Yeterince dinlendik."

İtiraz etmedi, adamın Neith'te bulunma nedenlerini daha derinlemesine araştırmamış olmasından duyduğu rahatlama ile aralarında kısa bir süre önce filizlenen dostluğun kaybolmasından duyduğu hayal kırıklığı arasında gidip geldi. Adam gömleğini silktiğinde hissettiği şeyin rahatlama mı yoksa hayal kırıklığı mı olduğu konusunda kararsız kaldı.

Yemeği kısa sürede bitirdiler ve erzaklarını yeniden paketlediler. Martise ellerini derede yıkadı ve yüzüne su sıçrattı. Buz gibi suyun şoku, onu serin çimenlere uzanıp günü geçirmeye iten uyuşukluğu yok etti. Yemek yedikleri yere döndüğünde Silhara çantaları ve silahları eyere bağlamıştı.

Gnat'ın sırtına atladı ve tekrar kolunu uzattı. "Bu sefer o kadar hevesli değilim Martise. Kıçımın üstüne toprağa düşmek istemiyorum."

Gnat'a binmek için yaptığı ikinci deneme ilkinden çok daha başarılıydı ve Iwehven'n'e doğru hızla yola koyuldular. Yolculukları sırasında Silhara çeşitli çiftlikleri ve kime ait olduklarını göstererek onu oyaladı. Çevredeki tarım ve hava durumu, en iyi avlanma alanları ve en tehlikeli akarsular, en tatlı portakalları kimin yetiştirdiği - hiçbiri onunki kadar tatlı değildi - ve en zengin zeytinler hakkında bilgi sahibiydi. Özellikle toprak sahiplerinin faaliyetleri ve eğilimleri konusunda çok bilgiliydi. Ziyaretçi kabul etmeyen ve adeta bir münzevi hayatı yaşayan bir adam olarak komşuları hakkında çok şey biliyordu.

Konuşmanın ve adamın sesinin sert tınısının tadını çıkararak dinledi. Küçük bir tepeyi altlarındaki vadiyi gözden geçirene kadar neredeyse gidecekleri yeri unutmuştu.

Silhara vadinin ortasındaki zarif bir yapıyı işaret etti. "Iwehven'n Kalesi."

Öğleden sonra güneşinin kızıl ışınlarına yakalanan Iwehven'n bir mücevher gibi parlıyordu

yeşil kadife bir yastık üzerinde. Uzun, narin kuleleri ve sedefli kayadan oyulmuş kıvrımlı kemerleri olan mütevazı bir yapı olan kale, gökkuşağı renklerinde parıldıyordu. Her türden meyveyle dolu ağaçlar bahçe yollarında sıralanmıştı. Çiçekler, çağlayan fiskiyelerin suladığı canlı renklerden oluşan yemyeşil kümeler halinde açıyordu. Vadideki çimler yemyeşil ve dolgun bir şekilde büyümüş, arkasındaki toprakları kavuran kuraklıktan etkilenmemişti.

manzaraya bakakaldı, parmakları Silhara'nın yanlarına saplandı. "Çok güzel! Bu gerçek olamaz."

"değil. Ama Üstün Yetenekli olmayanlar görüyor. Tuzağın gücü böyle bir şey. Daha yakından bak."

Gnat'ı yokuştan aşağı yönlendirirken gözlerini kısıp gözlerini kırıştırdı. Mücevherlerle süslü kale ve bahçeler öğle sıcağında bir serap gibi hayalinde dalgalanıyordu.

İlk bakışta pitoresk ve cezbedici olan bu illüzyon dağıldı ve ortaya siyah, çarpık bir manzara çıktı. Neith gibi, Iwehven de bir harabeydi. Silhara'nın evinin aksine, ölüm kokuyordu. İllüzyonun gücü altında bereketlenen meyve ağaçları ve çiçekler, şekilsiz, çürümüş uzuvlar ve birbirine dolanmış yabani otlardan başka bir şey değildi. Sanki defalarca yıldırım çarpmış ve yanmış gibi kalenin kuzey yüzünde pürüzlü yanık izleri vardı. Çatının bir bölümü çökmüştü. Geriye kalanlar, eğrilmiş kirişlerin iskeletine eski bir deri gibi yapışmıştı. Çimenler çatlamış toprağa ve yarılmış kayalara dönüşmüştü.

Görünüşünden çok, vadinin bunaltıcı sessizliği tüylerini diken diken ediyordu. Kuraklığın vurduğu ve güneşin ağarttığı Neith bile bir yaşam korusu söylüyordu. Böceklerin vızıltısı, her yerde bulunan kargaların aralıksız gaklamaları, çiftlik hayvanlarının melemeleri ve homurdanmaları; tüm bunlar Neith'i canlı kılıyordu. Lanet büyüyle örtülmüş ormanın bile kendine has bir yaşam tarzı vardı. Bu farklıydı. Yaşamdan yoksun Iwehven, düz gökyüzü ve hiç uyumayan bir kötülükten başka bir şey kalmayana kadar etrafındaki toprağı kurutan hastalıklı bir çıban gibi oturuyordu.

"Barış, çırak. Buraya daha önce de geldim ve hiç dokunulmadan çıktım. Bu sefer de aynısını yapacağız."

Aniden gerilen Gnat'ın dizginlerini sıkı sıkı tuttu. Martise parmaklarını Silhara'nın kaburgalarından sıyırdı ve derin bir nefes aldı. Bir ruh yiyicinin elinde korkunç bir ölüme maruz kalmak istemiyordu. Uğruna ruhlarını riske attıkları bu sayfalar tehlikeye değse iyi olurdu.

Gnat'ı kulakları düzleşene kadar yamaçtan aşağı daha da yavaş sürdüler.

Başını kaldırdı ve bir adım daha atmayı reddetti.

"Buradan itibaren yürüyeceğiz." Martise Gnat'ın sırtından inerken Silhara kıpırdamadan durdu ve ardından onu takip etti. "Bir hayvanı Iwehvenn'e girmeye zorlamayacağım. Gnat yakınımızda kalacak."

Arbaletini çözdü ve doldurdu, ok sadağını sırtına bağladı ve iki kılıflı uzun bıçağı kemerine yerleştirdi. Martise nemli avuçlarını pantolonuna sürttü. Hiçbir hazine avı bu kadar ölümcül olmamıştı. Silhara'ya baktı, önünde silahlarıyla dikiliyordu. Kendinden emin sözlerine rağmen işini şansa bırakmıyordu. Güçlü büyü onun en büyük korumasıydı ama keskin bir iki bıçaktan da zarar gelmezdi.

Arbaleti eline aldı. "Bunlar bir Lich'e karşı işe yaramaz ama ağına düşürdüğü haydutlar yeterince canlı. Iwehvenn'de birden fazla düşmanımız olabilir."

"Sanki bir tanesi yetmiyormuş gibi." Sesi kulaklarına tiz geliyordu.

Korkusuz gülümsemesi ona cesaret verdi. "Bunu bir meydan okuma olarak kabul et." Bıçaklardan birine dokundu. "Bunlardan birini nasıl kullanacağını biliyor musun?"

Umutsuzca öyle olmasını dileyerek başını salladı. "Sadece katliam için. Savaşmak için değil."

Omuz silkti. "Genellikle ikisi de aynı şeydir. Yine de sana bir tane verirsem hem kendin hem de benim için daha tehlikeli olursun." Adamın eğilip çizmesinin içine gizlediği küçük bir hançeri çıkarışını izledi. "Al bakalım. "Onu saklayacak bir yer bul. Bir şeylerle silahlansan iyi olur." Başını eğdi ve sırtışı genişledi. "Eğer her şey başarısız olursa, her zaman şarkı söyleyebilirsin."

Başka bir zaman olsa Martise bu espriye gülebilirdi ama ona sadece zayıf bir gülümseme sundu. Adamın verdiği bıçağı ve boş hasat torbasını aldı. "Sadece evraklar için geldiğimizi sanıyordum?"

Dizginleri Gnat'ın boynuna doladı ve atı beklemesi için tepeye geri gönderdi. "Yaptık. Ve o kâğıtların hâlâ Lich'in kütüphanesinde olması ve artık ölmüş olan bir hırsız tarafından kışını silmek için kullanılmaması için tanrılara dua et." Kadına kendisini vadiye kadar takip etmesini işaret etti. "İşe yarar olduğunu çabucak çözebileceğin başka kitaplar da olabilir. Onları çantada taşımak senin için daha kolay olacaktır."

Bahçelerin kalıntılarına ulaştıklarında Silhara onu durdurdu. "Ver bana

elini." Kızın tereddütü karşısında sabırsızlanarak içini çekti. "Bu pelerin büyüünün işe yaraması için sana dokunmam gerekiyor."

Elini onun elinin içine koydu ve nefesi kesildi. Parmaklarındaki güç titreşimleri kolundan yukarı fırladı ve göğsünde odaklandı. Martise neredeyse elini çekip kurtaracaktı. Kaburgalarındaki bir sıkışma yan tarafını kavramasına neden oldu. Bir şey uyandı, içinde bir farkındalık vardı ama onun kontrolünden bağımsızdı. Bu his vücudunda dalgalanarak onu kendisine bağlayan büyüü aramaya ve kavramaya başladı.

Silhara. Varlığını sorgulayamadan, sanki biri bir kapıyı çarpıp kilitlemiş gibi, his göz kırparak .

Büyücünün kara gözlerinde spekülâtif bir parıltı belirdi. "Vay, vay. Az önce neredeyse hangi sırrı açıklıyordun?" Parmakları onunkileri kavradı, sıcak ve hapsedici.

"Bilmiyorum." Boştaki eliyle göğüslerinin üstünü ovuşturdu. "Hiç bir şey hissetmemiştim." İçinde neredeyse ölü bir umut yükseldi. "Bu benim yeteneğim olabilir mi?" Adamın parmaklarını sıktı, Lich'in kalesine girmekten duyduğu korkunun yerini giderek artan bir heyecan almıştı.

Omuz silkti. "Muhtemelen. Ve kendini göstermek için daha kötü bir zaman seçemezdi." Elini bıraktı, arkasında kolunda bir karıncalanma hissi ve parmak uçlarında altın ışıktan bir hale bıraktı. "O kâğıtlara odaklanmaya devam et. Neith'e vardığımızda büyümü neyin karşıladığını keşfetmek için yeterince zamanımız olacak."

Yürüyüş yollarını kaplayan dikenli siyah sarmaşıklardan kaçınarak bahçelerin içinden geçen dolambaçlı bir patikayı takip ettiler. Martise'nin burun delikleri seğirdi. Burada eski bir ölümün kokusu vardı. Çürüyen bir cesedin kokusu değil, ama ihlal edilmiş bir mezarın kuru, boğucu kokusu ve davetsiz misafiri karşılayan sadece ölülerin tozu. Kırık bir çeşmeye yaslanmış bir adamın yanından geçtiklerinde ürperdi.

Yün paçavralara bürünmüş, kırılğan kemiklerden oluşan bir korkuluktan başka bir şey olmayan iskelet, boş göz onlara bakıyordu. Çenesi açık, elleri kafatasına kenetlenmiş, sanki hâlâ çılgılık atıyormuş gibi duruyordu.

Silhara onun kolunu kavradı. Fısıltısı kulağına ılık ılık aktı. "Kendini hazırla Martise. Iwehvenn'e dağılmış onun gibilerden daha çok var."

Ondan sonra onu gölgeledi, birkaç kez peşine takıldı, ta ki adam tehditkâr bir kaş çatmayla onu uyarana kadar. Gıcırdamasınlar diye dişlerini sıkmaktan çenesi ağrıyordu. Koruyucu bir büyüyle gizlenmiş ve yanında güçlü ve ağır silahlı bir büyücü varken Martise yine de kaçma isteğini bastırmak zorunda kaldı. Yamaçta güvenle otlayan Gnat onlardan daha akıllıydı.

Karanlık, kalenin girişinden kan gibi akıyordu. Yarılmış yüzeylerinin altında hâlâ oymalı bir güzelliğin kalıntılarını taşıyan büyük kapılar, bükülmüş menteşe kayışları üzerinde asılı duruyordu. Silhara parmaklarına üfledi. Ellerinden üç nokta yeşil cadı ateşi yükseldi ve önünde havada süzüldü. Genişleyip birleşerek buharlı bir meşale oluşturdular.

Kapı eşiğinde durakladı. "Sanırım sana yakın durmanı söylememe gerek yok." Konuşurken ona bakmıyordu ama sesindeki eğlence ona neredeyse onu kucakladığını hatırlatıyordu. Martise'nin yüzü kızardı ve geri çekildi. "Eğer ayrılırsak, seni asla bulamayabilirim ve sen de çıkış yolunu asla . Bu kalenin koridorları ve odaları diğer odalardan daha fazlasına açılıyor."

Yaz sıcağına rağmen kolları ürperdi. Silhara'nın yüzen meşalesi ve Iwehven'nin ilk girişiyle ilgili anıları rehberliğinde kalenin içine girdiler. En kara büyü'nün dokunuşu ve kötü kokusu tenine sızarken Martise öğürmek istedi. Cadı ışığı karanlığı kovmaktan çok onu uzak tutuyordu. Kalenin bu kısmının çatısı hâlâ sağlamdı ve önlerinde süzülen yeşil ışıltının ötesinde pek bir şey göremiyordu. İlerledikçe, tozla kaplı ve şaşırtıcı çeşitlilikte eşyalarla dolu zengin karo döşeli bir zemine göz attı - su derileri, rulo battaniyeler, kullanılmış bir meşale, her türden silah. Uzun zaman önce ölmüş gezginler tarafından terk edilmiş malzemeler.

Merdivenlerin yakınında üç yolcunun yanından geçtiler. Dışarıdaki talihsiz meslektaşları gibi, bu üçü de kemikler ve çürümüş giysilerden oluşan bir karmaşa içinde yere yığılmıştı. Hırçın bir çocuk tarafından atılmış kırık oyuncaklar. Hava şartlarından korunan bedenleri, keçeleşmiş saçlarla çevrili kafataslarının üzerinde parşömen inceliğinde uzanan mumyalanmış etin izlerini taşıyordu. Her birinin solmuş yüzünde ölmekte olan bir çılgınlığın gölgesi vardı.

Dışarıdan bakıldığında mütevazı bir büyüklüğe sahip olan kale, tıpkı bahçeler ve vadinin kendisi gibi bir yanılsamadan ibaretti. İçerideyse sonsuz bir labirente dönüşüyordu. Yürüdükleri koridorların ya da tırmandıkları merdivenlerin sayısını unutmuştu. Ya gölgelere boğulmuş ya da batan güneşin kızıl ışıklarıyla mekânlardan geçtiler. Silhara hiç duraklamadı, yönünü kontrol etmek için hiç durmadı. Iwehven'in labirentine Neith'inkine olduğu kadar aşına görünüyordu. Martise ona daha ne kadar yol gitmeleri gerektiğini sormak üzereydi ki, Silhara kısmen açık bir kapının önünde durdu.

Neredeyse adamın sırtına çarpıyordu. Gezintilerinin bir noktasında, onu kaybetmemek için gömleğinin arkasını kavramıştı. O çekene kadar çekiştirdi.

giysisini ölümüne kavrayışını serbest bıraktı.

"Kütüphane," diye fısıldadı. "Şansımız yaver , belgeler oradadır ve akşam olmadan yola çıkabiliriz."

O zaman neredeyse onu kenara itiyordu. Gün ışığında bu lanetli mahzende dolaşmak yeterince kötüydü. Güneş battıktan sonra kalenin yakınında bir yerde olmaya hiç niyeti yoktu.

Silhara bir kaşını kaldırdı. "Özür dilerim, çırak. Yoluna çıktım."
Sahte bir özür dileyerek eğildi ve kütüphaneye kadar kendisiyle gelmesini işaret etti.

Kâğıtları bulup Iwehven'den kaçmak için sabırsızlansa da Martise eşikten temkinli adımlarla geçti. Yanında asılı duran cadı ateşi meşalesi, tozla kaplı bir zenginlik odasının üzerine zümrüt rengi bir pus düşürdü. Binlerce yıllık bilgi birikimiyle tıka basa dolu yüksek kitaplıkların görüntüsü karşısında dehşete kapılarak bir nefes aldı.

"Orada öylece durup aval aval bakma kadın. Tabii geceyi burada geçirmeyi ?"

Silhara'nın yumuşak uyarısı büyülenmesini sona erdirdi ve odayı aramaya başladı. Kütüphane darmadağınktı; mobilyalar devrilmiş, parşömenler yerlere saçılmıştı. Parşömenler gelişigüzel bir şekilde dağılmış, köşelere sıkışmış, sandalyeler ve masalar arasında sıkışmıştı. Burada Silhara'dan başka birinin daha olduğu kesindi. Onun bu kadar dikkatsiz davranacağını düşünmemişti. Martise şaşkınlıkla ona baktı. Omuz silkti.

"Ben yağmalayan hırsızların çoğundan farklıyım. Birincisi, bu deneyimi yaşadım ve ikincisi, zenginliğin her zaman parayla ölçülmediğini biliyorum. Genellikle Iwehven'de cesur olanlar sadece kamp ateşi yakıtı olarak kitaplarla ilgilenirler. Bunu ben yapmadım."

Yayı masanın üzerine, kolayca ulaşabileceği bir yere koydu ve kâğıtları karıştırmak için yanına çömeldi. "Sadece hepsini topla. Onları burada bıraktığıma eminim ve bu odanın görünüşüne bakılırsa, peşimden gelen her kimse iyi bir kitapla ilgilenmemiş."

Martise parşömenleri üst dizerken çıplak elleri Lich'in büyüsünün etkisiyle yanıyordu. Erik ağaçlarının yanındaki dereye varır varmaz yıkanacak ve şu anda giydiği giysileri yakacaktı.
Silhara'nın fazladan giysi getirmesi yönündeki talimatı şimdi anlam kazanmıştı.

Çantası neredeyse doluydu ve omzunda giderek ağırlaşıyordu. Silhara ayağa kalktı ve onun kalkmasına yardım etti. "Dışarıda ışık kesiliyor. Gitmemiz gerekiyor."

, kendisinden hiçbir itiraz alamayacağını söylemenin eşiğindeydi ki, buz gibi bir korku aniden tenini kapladı ve onu hareketsiz bıraktı. Kütüphane gözlerinin önünde yüzüyor, duvarları eğilip bükülüyor ve çatlaklarla yarılıyordu.

Dışarıda bir şey bekliyordu. Kötü niyetli bir şey. Açgözlü. Martise, Silhara'nın kolunu kavradı. Yeşil cadı ışığıyla yıkanan sade yüz hatları gergindi. "Bir şey geliyor," diye fısıldadı.

Burun delikleri alevlendi, şehvetli ağzı çıplak dişlerine doğru düzleşti. "Avlanıyoruz." Arbaleti kaldırdı, kadının bileğini kavradı ve kapıya doğru koşmaya başladı.

Dehşet ayaklarını kanatlandırdı ve onun uzun adımlarına kolayca ayak uydurdu. Sahanlıkta tökezleyerek durdular. Kara dehlizin uzak ucunda hayalet bir sis onlara doğru koşuyor, merdivenleri tırmanırken beyaz ve kan lekeli bir şekilde kaynıyordu.

Silhara küfrederek yönünü değiştirdi ve Martise'nin kolundan tutarak sahanlıktan diğer merdivene doğru koşmaya başladı. Merdiven basamakları aniden parçalanıp çürüyen tahtalar birinci kata düşerken kayarak durdu. Martise, arkasından tam gaz koşarken, ona çarpmamak için son anda yana doğru döndü. Dengesini kaybetti. Yere çarptığında kalçası boyunca bir acı patlaması yayıldı.

"Hayır!" Silhara böğürdü ve onunla birlikte yere çakıldı. Aldığı ivme onu balkonun sivri kenarından aşağı fırlattı ve ılgığı aşağıdaki boşluklu karanlıkta yankılandı. Bıçağı ve Silhara'nın arbaleti yere düştü, yay omzundan fırlayıp bir takırtıyla yere çarptı.

acı, omzunda ve sırtında patlayan acıyla karşılaştırıldığında bir sancı gibiydi. Havada sallanıyordu, sadece Silhara'nın kolunu demir gibi kavramasıyla bağlıydı. Adam yere oturmuş, bir ayağını kırık bir sütuna dayamış, kadının onu da kendisiyle birlikte sahanlıktan aşağı sürüklemesini engellemeye çalışıyordu.

"Bu kadar ağırmış gibi görünmüyorsun," diye homurdandı sıkılmış dişlerinin arasından.

Martise onu zar zor duydu. Aşağıdaki karanlık açık bir ağız gibi açılmış, onu yutmayı bekliyordu. Hayalet bulut inişte durakladı, yuvarlandı ve kendi etrafında döndü. Sanki avının çaresizliğini sezmiş gibi hızlandı. Açlığını, yaşamın özüne duyduğu özlemi hissedebiliyordu. Onun hayatı ve

Silhara'nın.

Bileği ve ön kolu yandı, Silhara'nın sert avuçlarıyla sürtünerek yavaşça onun elinden kurtuldu. "Bırak beni," diye fısıldadı. "Bana temiz bir ölüm sözü vermiştin." Aşağıdaki taşların üzerinde paramparça olmuş kemikler, ruh yiyicinin planladığı şeye tercih edilirdi.

Kavrayışını sıkılaştırdı, parmaklarını uyuşturacak kadar sertti. "olma," diye hırladı. "Elinde kâğıtlar ve onları tercüme edecek bilgi var."

Havada asılı olmasaydı ve uzun bir düşüş ya da bir lich'in açgözlü iştahı yüzünden ölümle burun buruna gelmeseydi, gülebilirdi. Onu kurtaran kişi, onu kurtarmak için kendi motivasyonlarını ortaya koymakta gecikmedi ve bunların asaletle pek ilgisi yoktu.

Lich, kötülüğün pis kokusunu da beraberinde taşıyarak yaklaştı. Buharlı formunun ardında, duvarlar ve zemin eğrildi ve eridi. Silhara lanet okudu ve Martise'in bir daha asla kendisine karşı kullanmayacağını umduğu, tanıdık bir büyü okudu. Büyü onu yukarı doğru fırlattı, öyle ki midesi ayaklarına kadar indi. Havada çırpınmaya başladı. Adam hemen bir alçalma büyüsü ve Martise bir tunik, çanta ve saç telaşı içinde ona doğru düştü. Adam onu düzgünce yakaladı ve aynı hızla kollarından dışarı fırlattı.

Elleri kızın yanlarını okşadı. "Çanta. Çanta sende." Rahatlama zaten kısık olan sesini iyice kısmıştı.

Bu kağıt torbası kimin umurunda? Ona bağırarak istedi. Iwehven'den çıkmayı başaramayacaklardı. Ruh yiyici neredeyse üzerlerine çökmüş, onları soğuk ve kokuşmuş bir hava sisiyle örtmüştü. Silhara onu kendine doğru çekip kolunu beline doladığında çılgılık attı.

"ve benimle kavgaya etme."

Ona kendisini sorgulaması için zaman vermedi. Acı bedenini parçaladı ve görüşü karardı. Adama doğru eğildi, parmakları adamın kollarını adam neredeyse kaburgalarını ezici bir mengeneye kıracaktı. Çevresi soluklaştı, gri ve bulanık bir hal aldı. Öfkeli bir çılgılık kulaklarını tırmaladı. Kendine geldiğinde, kendini hâlâ Silhara'nın boğucu kucağında, ama başka bir odada buldu.

"Ne..." diye sordu adam sözünü kesmeden önce.

"Henüz güvende değiliz. Lich hemen ."

Adamın sesindeki tuhaf tonla uyarılan Martise başını kaldırdı. Bronz teninin altında kül rengi bir adam vardı, dudakları neredeyse beyaza dönmüştü. Sol burun deliğinden üst dudağını ikiye ayıran ince bir çizgi halinde kan damlıyordu.

"Tekrar," dedi.

Bu sefer daha hazırlıklıydı ama büyüünün acısı ve ezici ağırlığı da bir kadar işkence ediciydi. Ölü adamların kabuklarıyla çevrili bir ön odada ortaya çıktılar. Silhara'nın burnundan daha fazla kan akıyor, çenesinden damlıyordu. Tökezledi, Martise'i dengede tutmak için olduğu kadar büyüünün bağlayıcılığı sayesinde onu da yanında götürmek için de ona tutunuyordu.

"Kes şunu." Kıpırmızı akıntıyı durdurmak için kolunu adamın burnunun altına sildi. Çabaları yanağında bir leke ve gömleğinde kırmızı bir leke bıraktı.

"Kendini öldürüyorsun." Adamın kullandığı büyüü okumuştı. Yarı-Ölüm diyorlardı, kara arcana'nın bir parçasıydı ve Conclave tarafından yasaklanmıştı. Karmaşık ve bunun gibi dar noktalarda çok kullanışlı olan bu büyüünün, kullanan büyücülerini öldürdüğü biliniyordu.

Gözleri solgun yüzüne çökmüştü. "Köleleştirilmektense ölmek daha iyidir."

Bu söz Martise'yi, adamın yumruğunu sıkıp onu yumruklamasından daha çok etkiledi. Martise onun Lich'i kastettiğini biliyordu ama bu kısa ifade onun neden burada onunla birlikte olduğuna dair her motivasyonu, her nedeni ve her gerekçeyi özetliyordu.

Kan fışkıran uzun bir nefes aldı. "Bir kez daha. Bunu bir kez daha yapabilirim."

Martise bundan şüphe duyuyordu ama kendi büyüleri yüzünden zayıf düşmüş olsa bile, adam ondan çok daha güçlüydü. Yapabileceği en fazla şey, üçüncü kez düştüğünde ona tutunmak ve onu kaldırmaktı. Çünkü . Çok az büyücü Yarı-Ölüme birden fazla kez dayanabilmişti ve hiçbiri bunu hâlâ ayakta durarak yapamamıştı.

Üçüncü seferde çığlık attı. Acısı o kadar keskindi ki kalenin ikinci katından düşmüş bile olabilirdi. Alacakaranlık bir gökyüzünün altında, dış avluda ortaya çıktılar. Silhara onun üzerine yığıldı. Büyünün şokuyla sarsılan Martise onun ağırlığı altında sendeledi ama ikisini de dizlerinin üzerine başardı. Büyücü onun kollarında cansız bir şekilde kayıyordu, kan içindeydi ve bir günlük cesetten daha soğuktu.

Kendi acısını unutarak onu yavaşça tozlu zemine yatırdı. Parmakları onun lekeli ağzının üzerinde felçli bir desen çizdi ve ıslak bir şekilde çıktı.

göğsüne ve gömleğinin kırmızı kalıntılarına bastırdı. "Sakin ölmeye kalkma, seni piç kurusu." Sesi de en az eli kadar titriyordu. Sadece büyülenmiş sessizlik ona cevap verdi.

Güneş çevreleyen tepelerin altına düşerken gölgeler avluda salınıyor ve kayıyordu. İçgüdüler merhametle savaşıyordu. İçinden bir ses ona koşması için uluyordu. Sıkı koş, hızlı koş. Gnat yamaçta bekliyordu ve Silhara'nın fedakârlığı ona kaçması için zaman kazandırmıştı. Martise bir kez daha onun yüzüne dokundu, ay ışığında cılız ve cansızdı. Ölmüş olabilirdi ama onu bırakamazdı. Burada, zamanın ve rüzgârın bedenini, üzerinde yattığı toprak tarafından reddedilen kurumuş bir kabuğa dönüştüreceği bu kasvetli çukurda olmazdı.

Yarı-Ölüm büyüleriyle zaten hırpalanmış olan kasları, ayağa kalkıp ellerini kollarının altından geçirerek onu kaldırdığında protesto için yanıyordu. Lich'in yıkık dökük inine dikkatle bakarak onu solmuş bahçelerin yanından sürükledi. Silhara, büyüünün hayaletli kapısından kaçtıkları ilk seferden sonra yarattığın tam arkalarında olduğunu söylemişti. Kaçtıkları zamanki çığlık çığlığa öfkesini hatırlayınca ürperdi. Hâlâ kalenin içinde gizlenip yakalanması zor avını arıyor olması için dua etti.

Duaları cevapsız kaldı. Silhara'yı avludan çıkarıp yamaçtaki görece güvenli yere götürmeye odaklandığından, ruh yiyicinin hayaletimsi sisini çok geç olana kadar göremedi. Yaratık saldırdı ve Martise'i görünmeyen elleriyle yolun karşısına fırlattı. Ölü ağaçlardan birine, gözlerinin önünde siyah noktaların dans etmesine neden olacak kadar sert bir şekilde çarptı. Kaba ağaç kabukları tınışını yırttı ve sırtını tırtıklı bir okşayışla sıyırdı.

salladı ve ayakta durmaya çalıştı, avlu eğilip etrafında dönerken sendeledi. Etrafını saran sis dönüşerek hem insan hem de örümcek biçiminde grotesk bir şekle büründü. Şişmiş bir karnın gölgesinden çıkan buzlu bulut dalları Martise'in ayak ve bileklerine dolandı. Bağlarını çekiştirdi, kollarının etrafında kıvrılan ve onu sıkıca tutan ipleri pençeledi.

Lich'in açlığı karşısında ölen son kurbanların görüntüleri zihninde belirdi. Martise onların çürümüş yüzlerinin neden böyle işkence görmüş ifadeler taşıdığını anladı. O da çığlık atmak istiyordu, bu çaba donmuş kanını ısıtana ve ona hâlâ yaşadığını, nefes aldığını ve yaşam özüne tutunduğunu hatırlatana kadar tekrar tekrar. Buğular kolları boyunca uzanıyordu; kapana kısılmış avına yaklaşan bir örümceğin bacaklarındaki ince tüyler gibi. Çığlıkları kapalı ağzında asılı kaldı ve başını yılan gibi kıvrılan çizgiden uzağa çevirdi.

burun deliklerine doğru. Çabaları boşunaydı. Lich onu istila etti, bedenine ve ruhuna kötü niyetli bir amaçla aktı.

Çığlık attı, ince bir feryat her gözeneğe nüfuz eden miasma içinde kayboldu. Boşaltıcı bir his uzuvlarını zayıflattı. Eğer Lich'in ağına dik bir şekilde bağlı olmasaydı, düşebilirdi. Soğukluk damarlarından akıyor, Lich ondan beslenirken sıcak kanın yerini alıyordu. Kalp atışları sustu, yüzlerce sestten geliyormuş gibi görünen tiz bir inilti tarafından bastırıldı. Gri, dalgalı gölgeler gözünün önünde uçuşuyor, yumruklarını görünmez duvarlara vuruyorlardı - ruhları emilmiş, sonsuza dek umutsuzluk içinde kalmış insanların anıları ve kalıntıları.

" olmaz," diye düşündü. "Bu şekilde değil." Buraya gelirken her şeyi riske atmıştı.

-Özgürlük şansı, bağlardan kurtulmuş bir hayat, hatta olası bir ölüm, ama temiz bir ölüm; ölümsüz bir parazite yenik düşerek önüne saçıldı.

Etrafındaki sis yoğunlaştı, ruhunun gücünden ve ıssızlığının yükselişinden beslendi. Martise Cumbria'yı düşündü, ruh taşını gözlerinin önünde tutarkenki kendini beğenmiş yüz ifadesini, onu emrine çekmek için kullandığı nihai yemi. Lich onun tamamına sahip olamazdı. Conclave'in Yüce Piskoposu onun bir parçasına sahipti. Görünmez ve bağlayıcı bir zincir, ancak onun ölümü ya da Kargaların Efendisi'nin kurban edilmesiyle kırılabilirdi.

Onu saran opak örtünün içinden, Silhara'nın kendi büyüyle kanlar içinde kavrulmuş yere yayıldığını gördü. Lich ona dokunmamıştı ve açıklanamaz bir keder umutsuzlukla birleşmişti. Onları maruz kaldığı bu canavarca beslenmeden kurtarma çabaları yüzünden ölmüştü. Öfke ve bağlanmamış kalma isteği onu kurtarmıştı.

"Köleleşmektense ölmek daha iyidir."

Bu sözler donmuş düşüncelerinde yankılandı ve onu Lich'in boğazından kurtarmak için bir katalizör görevi gördü. Ölmek istemiyordu ama bu dehşet çok daha kötüydü. Beyaz bir ateş, onu Lich'in dipsiz kuyusuna çeken uyuşturan soğuğu yakıp yok etti. Ölmeyecekti. Bu şekilde değil.

"BU ŞEKİLDE DEĞİL!"

Pis dumanla tıkanmış bir boğazdan yükselen protesto ona ait değildi. Daha derin, daha geniş, gizli bir güç deposundan yükseliyor, Silhara'nın gizleme büyüünün dokunuşuyla uyanan garip bilinçli gücü de taşıyordu. Tekrar çığlık attı, bu sefer zaferle, Yeteneği her gözeneğinden fişkırıyordu. Kehribar rengi ışık dalgaları halinde akarak soluk benizli

sis. Lich'in şokunu, bu bilinmeyen güçle karşı karşıya kalmanın şaşkınlığını hissetti. Onu tüketmeyi bıraktı, burnundan ve ağzından buz gibi nefes puflarıyla süzüldü.

Martise fıskıran şiddetli gücün önünde büzüldü. Öfkesi onun çılgınlığını körükledi ve içgüdüsel olarak son bir çaresizlik çılgılığıyla çağırdığı şeyin kendi iradesini çalıştırdığını hissederek gelgiti yönlendirdi. Ruh yiyiciye saldırdı, kıvrımlı sisi inatçı bir kavrayışla ele geçirdi. Hapsedilmiş ruhlar, parçalanmış bir kafesin içindeki güveler gibi çırpınırken, Yeteneği lich'e vurdu ve tekrar vurdu, bir koyuna saldıran bir kurt sürüsünün tüm acımasızlığıyla onu parçaladı. Kafes sonunda kırıldı, büyücülüğünün kontrolsüz intikamı altında parçalandı. Yüzyıllardır sayılamayacak kadar çok hapsolmuş Wraithler , içinden geçip gittiler. Her birinin dokunuşu izler ve anılar bırakırken nefesi kesildi. Hırsızlar ve kayıp yolcular, gezgin göçebeler, hatta işledikleri suçların acımasız cezasını çekmek üzere Iwehven'e getirilen mahkûmlar, hepsi kimliklerine dair kısa parıltılar, korkunç bir şekilde kısa kesilmiş hayatların pencerelerine bakışlar verdi.

Son bir ince çılgılık Lich'in son yok oluşunu işaret ediyordu ki, sis kendi içine dönerek Martise'in saçlarına ve omuzlarına dökülen bir toz yağmuruna dönüştü. Martise artık sisin etkisiyle yarı kör olmadığı için avluyu net bir şekilde görebiliyordu. Tozu silkeledi ve tiksintiyle titredi. İçinde, yeni uyanan Yeteneği nabız gibi atıyordu. Kullandığı saldırgan güç karşısında sersemlemiş bir halde dizlerinin üzerine çöktü ve elini dikkatle kaldırarak sanki yeni bir uzantıymış gibi ona baktı. Onu çevreleyen kehribar rengi ışık soldu. Yarı yarıya Yeteneği'nin tekrar kaybolacağından, yarı yarıya da kendisine döneceğinden korkuyordu.

Birçok eğitimsiz Üstün Yetenekli, yeteneklerinin kontrolsüz gücü nedeniyle ölmüştü.

Kulaklarına belli belirsiz sesler ulaştı, kelimelerden çok inilti. Martise ayağa kalkmaya çalıştı ve Silhara'nın yatan bedenine doğru topallayarak ilerledi. Yanında diz çöktü, kemiklerindeki ağrıdan inliyordu. Yakınına eğildiğinde en zayıf nefes yüzünü okşadı. İçini bir sevinç kapladı, ardından tekrar nefes alamayınca dehşete kapıldı.

Kadın onu kollarına aldığı anda başı dönüyordu. Kan şeritleri burnundan kulaklarına doğru kayıyordu. Martise kanla ıslanmış bir tutam saçı yanağından uzaklaştırdı. "Efendim," dedi usulca. "Benimle kal." Daha yakına eğildi, burnu onunkine çarptı. Farkındalığı küçüldü ve keskinleşti, yarı açık ağzına, göğsünün göğüslerine karşı kırılmalı yükselişine ve düşüşüne odaklandı. Hediyesi kıpırdadı, kalp atışlarıyla birlikte nabız gibi attı. Dudakları yumuşaktı, tuz ve demir tadındaydı. "Kal," diye fısıldadı onun ağzına ve gözlerini kapattı.

Çalkantılı bir şekilde akan ve öfkesiyle Lich'i yutan nehrin aksine, Hediyesi şimdi tembel bir dere gibi akıyor, onu Silhara'ya bir öpücüğün fırçasıyla bağlıyor ve ellerini onun serin tenine bastırıyordu. Kulaklarında belli belirsiz bir kalp atışı gümbürdüyor, ona sarıldıkça daha da güçleniyordu. Duyuları dumura uğramıştı; kan ve sıcaklık, nefret ve yalnızlık ve hepsinden öte, amansız bir iradeyle tasmalanmış, kendisinininkinden daha güçlü bir Yetenek. Onun içine düştü, onunla birlikte nefes aldı, bir uçurumun eşiğinde duran sert ruhunu kavradı ve onu kucakladı.

Etrafında hızla dönen gri ışıktan bir kaleydoskop onu tekrar kir, işkence görmüş kaslar ve kan kokusundan oluşan gerçekliğe savurdu. Gözlerini açtı ve hemen Silhara'yı aradı. Yüz hatları artık o kadar solgun ya da büzülmüş değildi ve göğsü yavaş, eşit nefeslerle yükseliyordu. Dörtnala koşan bir at sürüsü kafatasının içinde gümbürdeyormuş gibi hisseden Martise irkildi. Burnunun altındaki bir gıdıklanma aşağı bakmasına neden oldu. Kan damlıyor, Silhara'nın üzerine sıçırıyordu. Bu kez onun kanı. Burnunu tozlu koluna sildi ve elinden geldiğince onu temizledi.

Gözlerini açtı, yıldız ışığını yakalayan ve onu derinliklerinde boğan obsidyen havuzlar. "Nesin sen?" diye homurdandı.

Lanetli bir vadide sıkışıp kaldıklarını ya da adamın bu hareketinden dolayı onu diri diri derisini yüzeceğini umursamadan Martise ona sarıldı ve sevinçle güldü.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Farklı kokuyordu. Onun yanında durmuş, portakal kasalarını cılız arabaya yükleyen Silharakoruda dolaşan kuru esintide Martise'nin kokusunu yakaladı. Narenciye yağının sabunla karışmış tadı ve ılık kadının belli belirsiz kokusu burun deliklerini okşadı. Kasıklarında yavaş bir sıcaklık oluştu. Bir kadını altına alıp zevk almasının üzerinden aylar geçmişti. Şimdiye kadar yattığı hiçbir kadın, yanında çalışan küçük kadın kadar baştan çıkarıcı kokmuyordu. Büyücülük kokusu, fırtına öncesi hava gibi keskin ve temiz, saçlarına ve tenine sinmişti.

Tüm Üstün Yetenekliler doğuştan gelen hakları ilk ortaya çıktığında bu kokuyu alırlardı. Ona doğru eğildi ve sesli bir şekilde kokladı. Kadın durdu, elleri kendisine en yakın kasadaki portakalların üzerinde geziniyordu ve ona dikkatle baktı. Şakağına yapışmış saçlarından çenesine doğru ince bir ter damlası süzüldü. Hayali tuz tadı dilini gıdıkladı.

"Artık yeni Üstün Yetenekliler gibi kokuyorsun."

Aniden doğruldu. Başının tepesi çenesine çarpmadan hemen önce sarsılarak uzaklaştı. Bakır gözleri güneşte parlıyor, derinliklerinde temkinli bir umut titreşiyordu. Avuçlarını burnuna götürdü ve nefes aldı. "Emin misin? Sadece portakal kokusu alıyorum. Ağzının köşeleri aşağı doğru döndü. "Ve Cael."

"Eminim. Koku çok net. Yeteneğim ortaya çıktıktan sonra aylarca onun kokusunu aldım."

Ne nahoş ne de aşırı güçlü, bir zamanlar Redoubt'taki tüm rahipleri onun nerede olduğu konusunda uyaran ve Conclave'in büyücü bulucularını o her geçtiğinde kalemlerinde çılgına çeviren bir işaret. Martise'deki koku o kadar güçlü değildi, ama Cael ona daha inatçı bir şekilde yapışmıştı.

Iwehven'n'den döndüklerinden beri liken rengine bürünmüştü, kız onunla aynı odaya adım attığı anda gözleri kıpkırmızı parlıyordu. Şu anda bile arabanın yanında yatıyor, öğleden sonra sıcaklığında nefes nefese kalırken dili dolanıyordu.

"Böyle bir parfüm artık bana çok iyi geliyor. Artık Hediye'yi Lich'in kalesinde hissettiğim gibi hissetmiyorum."

Silhara o kadar kötümser değildi. Gücü, ruhunun gölgesinin arkasına saklanmayı ya da gücünü yeniden kazanmak için uyumayı seçebilirdi ama terk etmemiştii

onu. Yeteneğinin dokunuşunun etkileri, kadının özüyle birlikte onunla birlikte kaldı. İpek ve su gibi bir sıcaklık onu içten yıkadı, ona güç verdi ve Yeteneğini yeniledi. Iwehven Kalesi'nde neredeyse ölüyordu, sadece ırağının merhameti ve denenmemiş yeteneği sayesinde kurtulmuştu.

Bir başka dolu sandığı arabaya yüklemek için eğildi ama Gurn neredeyse sandığı elinden çekip alacaktı. Silhara hizmetkârına hırladı, Gurn çekiştirirken el tutamaçlarını sıkı sıkı . "Sakıncası var mı?" Sandığı çekip aldı ve vagon yatağının içine attı. Portakallar kutulardan düşüp yuvarlandı. Martise ona doğru şefkatli bir el uzattı ama onun uyarı dolu bakışları karşısında elini geri çekti. "beni. Ben lanet olası bir sakat değilim!"

Yarı Ölümü çağırmak bir çaresizlik eylemiydi, Lich'in pençelerinden kurtulmanın en emin ve en hızlı yoluydu. Böylesine güçlü bir büyü'nün bedeli ağırdı.

Neith'e geri dönmenin yolunu bulmayı başarmışlar ve Neith ateşler içinde ve sayıklayarak kapısının önüne yığılmıştı. İki gün süren ağırlı kas spazmları ve yontulmuş bir leğene kan kusması onu yatalak hale getirmişti. Ancak şimdi, tam bir hafta sonra, korudaki işine devam edebilecek ve geciken pazar gezisine hazırlanabilecek kadar kendini güçlü hissediyordu. Ne yazık ki uşağı henüz bakıcılık rolünü bırakmamıştı.

Gurn'ün kısa ve kesin el hareketlerini görmezden geldi. "Atın kıcı" çok fazla tercüme gerektirmiyordu. Martise'nin bastırılmış kıkırdaması, Silhara'nın ince ince gülümsemesiyle soldu.

"Benimle gel. Yapmamız gereken bir ders var."

Onun takip edip etmediğini görmek için beklemedi ama malikâneye geri dönerken Gurn'a talimatlar yağdırdı. "Hâlâ çalışamayacak kadar kırılgan olduğum için arabayı yüklemeyi bitirebilirsin. Çırağımla yarım kalmış bir işimiz var." Cael onu takip etmek için ayağa kalktı ama Silhara parmağıyla işaret edince durdu. "Onu burada tut. Kötü kokuyor." Büyücü dişlerini gösterdi ve somurtmak için arabanın altına girdi.

Onu kütüphaneye götürdü. Iwehvenn'den ölümcül bir büyü çalışması ve saf şansla çıkarılan değerli kâğıtlar bir masanın üzerine düzgünce yığılmıştı. O henüz onlara bakmamıştı ama Martise çoktan çevirilerine başlamıştı. Onun kusursuz eliyle yazılmış bir not sayfası, eski kâğıtların yanında duruyordu.

"Dersi büyük salonda yapmayacak mıyız?"

Sesi tizleştii. Silhara şaşkınlıkla başını eğdi. Bir ruh yiyiciyle boğuşmuş ve onu bir mum alevi gibi söndürmüş olan aynı kadın hâlâ onun derslerinden korkuyordu. Pişmanlık yüzeye çıktı, can sıkıcı ve istenmeyen bir durumdu. İlk geldiğinde onu sert muameleye maruz bırakmak için kendince sebepleri vardı. Ona fırlattığı her şeye dayanmıştı.

Cesur ve şaşırtıcı. Bu pasiflik bir numaraydı. Martise derslerinden korkuyor olabilirdi ama artık Neith'in yanında daha güçlü bir kişiliğe sahip olduğunu gösterecek kadar rahattı.

Adam ona yaklaştığında kaskatı kesildi. Silhara şapkasının kenarını göğsüne yaslayacak kadar yakın durdu. Şapkayı çıkarıp yere fırlattı, geriye kumral bir hale halinde kafasından dışarı fırlayan uçmuş saç parçaları kaldı. Koruda onun yanında çalışmaktan buruşmuş ve güneşten yanmış olan kadın neredeyse güzeldi.

"Salondaki ışık yeterince iyi değil. Bunu yaptığımızda ne olacağını görmek istiyorum ve bu odayı tercih ediyorum."

"Lütfen, Efendim." Kızın sesindeki ağlamaklı ton karşısında kaşlarını çatı. "Başka bir iblis çağırmayın."

Gözleri kısılmıştı, koyu renk kirpiklerinin kıvrımıyla gizlenmişti. Silhara işaret parmağıyla yüzünü onunkine doğru kaldırdı. Bakışları ona yalvarıyordu, ilk kez herhangi bir şekilde merhametini istiyordu. Adamın midesi bulandı.

"Martise," dedi bir parmak ucuyla çenesinin altını okşayarak. Pahalı kadifeden daha ince ve bir o kadar da sıcak olan teni dokunuşuyla ısındı. "Çağırarak istediğim şey senin içinde saklı. İblisleri yok eder." Ve büyücüleri kurtarır. "Yeteneğini bir kez daha hissetmek istemiyor musun?"

Gözlerindeki korkunun yerini heyecan almıştı. "Bunu yapabilir misin?" Alt dudağını dişlerine sürttü. Diğer dersler işe yaramadı." Çenesi adamın parmağına karşı gerildi.

"Yeteneğini ortaya çıkarmak için yanlış yemi kullandım." Parmağı sürüklendi

daha aşağıya, boğazının dibindeki çukurun üzerinde geziniyor, sonra köprücük kemiğinin st kısmından dışarı bakan kırılđan çizgisine dayanıyor. tunik. "Bence iyi bir şey. Gücünün Lich'e ne yaptığına tanık olmamış olabilirim ama bir ruh yiyiciyi yok edebilecek her şey zordur. Aynı kaderi paylaşmaya hiç niyetim yok."

Ruh yiyici ondan beslenirken o ölümle dans etmişti. Düşmanca, bilinçli ve ev sahibini tehlikeye atan her şeyi yok etmeye kararlı olan Yeteneği, Lich'in işini çabucak bitirmişti. Buna karşılık, aynı şiddetli g onu kurtarmış, bedenine ve ruhuna kurak topraktaki serin su gibi akarken yumuşatmış, yaşam ve bereketle, yeşil şeylerle ve korudaki güneşle parıldamıştı.

Hepsi de böyle bir g sahip olan kadının büyüleyici özüyle bezenmişti.

Karanlığın kıyısında sallanırken onu geri çekmiş, ikisini de eve getirmesine yardım etmesi için ona g vererek ruhunu onarmıştı.

Bir büyücünün merakından daha fazlası onu ikinci kez onun Hediyesini aramaya itti. Onun dokunuşunu, temiz parlaklığını arzuluyordu. Yozlaşma'nın rüyalarına tecavüzünün bıraktığı lekeli gölgeden çok farklıydı.

"Ne yapacaksın?"

Onun bakışlarıyla karşılaştı. Kalp atışları parmaklarının altında hızlı ve düzensiz bir şekilde atıyordu.

"Yeteneğinizi ikna etmek istiyorum ama işbirliğinize ihtiyaım var. Hiç görücü bağı kurdun mu?"

Geri alıştı. "Hayır! Karşınızda ıplak durursam daha az savunmasız olurum."

Silhara'nın kaşları kalktı. Onu durdurdu, eli belinde hafif, uyarıcı bir toka gibi duruyordu. Kadının ıplak sırtını ve solgun tenine değen kara ellerini hayal etti. "Eğer her ikisini de neriyorsan, kabul etmekten daha fazlasını yaparım."

Kızardı. İtirazlarına rağmen ağzının kenarlarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Onun suskunluğunu anlıyordu. Kahin-bağlanma istilacı bir şeydi, Lich'in ona ve Yeteneği'nin ona yaptıklarının daha hafif bir biçimiydi. Ama başka hiçbir şeyin onun yeteneğini bir kez ortaya ıkaramayacağından emindi. En azından denemeyeceği ve saldırmayacağı bir şey.

Elini bıraktı ve geri çekildi. "Seçim senin, ırak. Ben kazanıyorum

abadan hiçbir Şey kaybetmeyeceğim. Büyüm her iki durumda da zarar görmeyecek." Kapıya doğru yöneldi. "Pazara götürmemiz gereken bir hasadımız var. Vaktimi boşa harcıyorsun." Kadın ona seslendiğinde neredeyse koridordaydı.

"Bekle. Lütfen." Gözlerinde temkinli bir kabulleniŐ titreşti. "Denemek istiyorum."

Őphelendięi gibi, baŐlangıçta teklifini kabul edecek kadar ona gvenmeyebilirdi ama Yeteneğinin cazibesine karşı koyamazdı. Büyüsünü bir kez daha ortaya çıkarmak için sert bir büyüyü göze alabilirdi.

Yaklaştı ve onun kokusunu içine çekti. "Bir zamanlar Yüce Piskopos'la kahin bağı kurmuŐtum." Eski bir öfke kanını yaktı. "Conclave'de bir yıl geçirmiŐtim. İki rahip bir sandalyeye bağladı ve ağzımı kapattı."

Martise'in yüz hatları çirkin anılar karşısında bulanıklaştı. Cumbria duygularını ve düşüncelerini yok etmeye çalışırken kafatasında alevlenen acı verici yangını hatırladı. Bağlanma bittiğinde piskoposun yumruğunun başının yan tarafına iniŐini, onu takip eden karanlığı ve soğuk zeminde saçlarının arasında bir fareyle birlikte uyandığında ağzındaki kir tadını hâlâ hissediyordu.

"Seni zorladılar." karışık merhamet, baştan çıkarıcı sesini derinleŐtirdi.

Kadının köprücük kemiği üzerinde görünmez bir çizgi çizdi. "Rahiplerin böyle Şeylerin üstünde olduğuna inanacak kadar masum musun? Sen bir mezdin. Elbette bunları gördün ya da yaŐadın?"

"yle değil. Alay, kırbaçlama, oruç, evet. Ama asla zoraki bir bağlanma olmadı." Başını eğdi, bakışlarında sorular vardı. "Neden? Yüksek rahipler genellikle alt dzeydekileri kabul etme zahmetine girmezler."

Küçük kemikleri vardı ve boynunun açıkta kalan derisi ince bir ter tabakasıyla parlıyordu. Silhara dilini alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Cumbria ve benim eşsiz ve uzun süreli bir iliŐkimiz var. TanıŐmadan önce bile birbirimizden nefret ederdik."

"Nefretin benzersiz yanı nedir?"

Parmakları etine bastırdı, büyünün ilk katmanı sessizce çağrıldı. Hafif g titreşimleri kolundan yukarı doğru yayıldı. "Hizmetkârı yle diyor."

SolgunlaŐtı. "Onun koğuşu. Sayğısızlık etmek istemedim, Efendim." Baktı

parmaklarına baktı. "Bağ kurmaya başladın." Gözlerini kısa süreliğine kapattı. "Lich'in dokunuşu gibi hissettirmiyor."

"Lich'in dokunuşu nasıl hissettirdi?"

"Soğuk, boş. Kuru bir kuyuya düşmek gibi."

Silhara bir kıpırdanma hissetti, bir farkındalık filizi kendi Yeteneğini tanımaya . "Kahin bağı farklıdır. Sert bir şekilde kullanıldığında acı verir. Burada böyle önlemlere gerek yok." Gülümsemesi hoşuna gitmişti.

"Kendi tarzında nazıksın." Büyünün etkileri Peleta'nın Ateşi kadar güçlü bir şekilde gösterirken sesi bulanıklaştı.

Onu dik tutmak için diğer elini beline koydu. "Hayır. Ben sadece tedbirli davranıyorum. Yeteneğin okşamaya tepki verir, dövmeye değil. Sonumun Lich gibi olmasını hiç istemem."

Neredeyse sarhoş olmuş bir halde, adamın kollarında sallanıyor, belindeki eli ve boynuna dokunan eli tarafından tutuluyordu. Göz kapakları sarktı ve dudakları aralandı. Silhara onu kendine çekti ve bir kolunu sırtına doladı. Onunla birlikte sallanmak, onun özüne kendisini saran sıcaklık havuzuna batmak istedi. Kadının eteklerine doğru itti, kadın ona açılırken ruh ve iradenin çiftleşmesinden tahrik oldu. Görüşü bulanıklaştı, çevresi kehribar ve yakuttan bir denize dönüştü. Kalbi, kafasının içinde tek bir nabız yankılanana kadar onunkiyle eşleşti.

Güç ruhuna doldu.

Büyüsü, Martise'in Hediyesi'nin kuyusundan beslenen bir dalga halinde yükseldi. İnledi, bir kadının zarafetiyle bezenmiş saf yaşamın yoğun hissinin içine akmasıyla boğuldu.

Yozlaşma ilk itibaren böyle bir baştan çıkarma yöntemi kullanmış olsaydı, tanrıyı ağırlar ve onun emirlerini gülümseyerek yerine getirirdi. Bunun yerine, kullandığı cazibe, intikam ve sınırsız hakimiyet vaatlerine rağmen onu ürküttü. Ancak Martise'nin Yeteneği böyle bir vaatte bulunmamış, sadece Yeteneğini güçlendirmiş ve karşılığında hiçbir şey istememiştir.

"Benim için aç, Martise. Beni daha derine götür." Kelimeleri söylediğinden mi yoksa sadece düşündüğünden mi emin değildi. Ona duyduğu açlık tutarlılığının önüne geçmişti. Kadın itaat etti, Yeteneğini koruyan ruhani kapıyı ardına kadar açtı ve ruhunun tam erişimine izin verdi.

Onu aldı, ondan beslendi, başı kadar onun gücünü emdi. En zayıf inilti kulaklarına ulaştı, neredeyse onun yaşam gücünden daha fazlasını arzulasının altında boğuldu. Zorlukla nefes alarak kendine gelmeye çalıştı. Bakışlarını karşılayan şey kalbinin teklemesine neden oldu.

Martise onun kollarında kırık bir oyuncak bebek gibi yığıldı. Başı öne eğikti ve burun deliklerinden süzülen kan solgun yanaklarını ikiye bölüyordu. Gözlerinin akı kirpiklerinin altından görünüyordu. Mücevherli bir ışık ikisini de sarmış, tenini yakıyordu.

Dehşet, içini kaplayan esenlik duygusunu kovarak onu yıkadı. Aralarındaki bağı kopardığında, gözlerinin ardındaki keskin acı patlaması onu irkiltti. Martise onun avuçlarında sarsıldı. Işık soldu ve giysilerinde kızıl bir parlaltının izlerini bıraktı.

"Martise!" Onu sertçe sarstı, başının önce öne sonra arkaya savrulmasını umursamadı. Onu canlandırmak için basit bir uyandırma büyüğü okuduğunda gözlerinin ardındaki acı büyüdü. Kadın inledi ve yüzündeki kanı temizlemek için zayıf bir elini kaldırdı. Silhara daha önce adlarını dua ederken hiç tanrılara sessizce şükretti.

"Ne oldu?" Kızın cılız sesi kulağını okşadı.

Onu kollarının arasına aldı. "Hediye konusunda, dolu bir cüzdan gösteren bir houri'den daha cömertsin," diye tersledi. Kız onu sarsmıştı. Kanayan ve bağlandıkları için neredeyse duyarsızlaşan kız, istenmeyen suçluluğu daha da uyandırdı. Hayatı boyunca başkalarının iğrenç bulabileceği pek çok şey yapmış ve hiçbir zaman vicdan azabı çekmemişti. Ama hayatını kurtaran kadına borcunu şekilde ödeyemezdi.

Kütüphaneden çıktı ve üçüncü kata çıkan merdivenleri tırmandı. delikten süzülen zayıf ışık, odasına giden koridoru aydınlatıyordu. Silhara kapıyı tekmeleyerek açtı ve durakladı. Sade ve titizlikle temizlenmiş yatak odası, malikânenin tozlu içinde bir sapkınlıktı. Gurn'un mutfağı bile onunla kıyaslanamazdı.

Bir duvara yaslanmış küçük yatak özenle hazırlanmıştı, battaniyelerin pürüzsüz yüzeyini bozan tek bir kırıklılık bile yoktu. Mekânı dolduran güneş ışığında hiçbir toz zerresi dans etmiyordu. Kişisel eşyaları saklanmıştı. Yatağın yanındaki masada ya da ayakucundaki sandıkta tarak, mücevher ya da diğer kadınsı ıvır zıvırlar yoktu.

Silhara onu yatağa yatırdığında Martise gözlerini açtı. Çektiği çileye rağmen bakışları keyifliydi. "Armağan'ı hâlâ hissedebiliyorum ama çok yorgunum."

Lavabosunun yanındaki sürahiye baktı. Boştu. " yle olmalısın. Yeteneğin kendini göstermeye zorlanırsa öfkelenebilir ama ikna edildiğinde çok uyumludur. En azından benimle." Bağlanmadan kalan g   hâlâ içinden akıyordu. Kadının Yeteneği onunkini güçlendirdi. Parmakları karıncalanıyor ve dokunduğu her şeye beyaz ışık parçaları saçıyordu. Yapabileceği herhangi bir büyü normalden on kat daha güçlü olacaktı. Yozlaşma'nın teklifinin aksine, Martise'in Hediyesi hâlâ artan büyücülüğü üzerinde kontrol sahibi olmasına izin veriyordu.

Silhara yanaklarını ikinci kez silerken kaşlarını çattı. "Durumu daha da k t leştiriyorsun. Gurn'u su ve iksirle göndereceğim, gücünü geri ve uyumana yardımcı olması için."

Ayağa kalkmaya çabaladı ama adam elini omzuna koyunca vazgeçti. Kadının  z  onun duyularını istila etti, Hediyesinin akışıyla onun varlığına taşındı. Onun kokusunu kıyafetlerinde, tadını damağında hissetti. Onun gücüne duyduğu arzu, kadını da kapsayacak şekilde kabardı. Kadını soyup tertemiz yatağa yatırma düşüncesi sertleşti; kadının sıcaklığı ve Yeteneği kanında ve bedeninde hızla akıyordu.

Gözleri kısıldı. Martise onun bu ifadesi karşısında yatağa doğru büzüldü.

"Hasat ne olacak?"

Hâlâ kadının tahrikle savaşan adam, yatağıyla arasına mesafe koydu. "şu anda ne kadar zayıf olursan ol, sadece ayak bağı olursun. Ayrıca, geçtiğimiz yıllarda sensiz de yeterince iyi idare ettik. Günün ilk ışıklarıyla yeni gibi olacaksın. Sabahleyin giyinmiş ve bizimle birlikte Doğu Prime'a gitmek için hazır olmanı bekliyorum."

Martise yan dönerek, Silhara'nın ağrıyan sırtını yatıştırırken ortaya çıkardığı zarif kıvrımları ima etti. Silhara uzandı ve aynı hızla elini bıraktı. Eğer şimdi gitmezse, hiç gitmeyecekti. şehvet ve büyü içinde kükrüyor, bu odada kaldığı her an daha da artıyordu. Kapiya doğru yürüdü ve a maya çalıştı. Gölgeli koridorun yarısında, kadının ona seslendiğini duydu.

"Bana Yeteneğimi nasıl kullanacağımı öğretecek misin?"

Durakladı ve başparmağıyla işaret parmağı arasında burnunun köprüsünü sıkıştırdı. "Evet." Verdiği derslerin intikamını almanın bir yolunu bulmuştu. "şimdiye kadar pek de  ıracak . En azından çalışabileceğimiz bir şey var."

Yumuşak teşekkürü onu koridorda takip etti. Bu minnettarlıktan pişmanlık duyabilirdi. Ona öğretme isteği, cömertlik kadar kendine hizmet eden bir meraktan da kaynaklanıyordu. Sert ama nazik, tepki verme biçimiyle neredeyse Martise'den bağımsız olan Yeteneği onu büyülemişti. Daha önce hiçbir rahibin ya da rahip buna sahip olmadığını ya da benzeriyle karşılaşmadığını tahmin ediyordu ve rahiplik hakkında edinebileceği her türlü bilgi onu memnun ediyordu.

"Bana ne gönderdiğini gerçekten biliyor musun, Cumbria?" Sadece ayaklarının altındaki döşeme tahtalarının ona cevap verdi.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Martise şafak sökmeden uyandı, "Uyan!" diye bağırان bir iç ses tarafından uyarıldı. Bir an için yatağın üzerinde büzüldü, gözlerini kocaman açarak odanın karanlığına baktı ve herhangi bir hareket olup olmadığını araştırdı. Açık pencereyi aydınlatan ay ışığı dışında her şey hareketsizdi. Gürültü yapmamaya dikkat ederek ayağa kalktı. Gece havası soğuk ve nemli, biraz da çiğ kokuyordu. Şalını omuzlarına doladı ve dışarıya bakmasını isteyen ısrarcı bir sesin etkisiyle pencereye doğru yürüdü.

Neith hareketsizdi, en karanlık saatlerde uyukluyordu. Gümüş rengi silüetlerden başka bir şey olmayan turuncu ağaçlar, parıldayan yıldızlarla dolu bir gece göğünün altında hareketsizdi. Sadece güney ufkunda asılı duran hastalıklı Yozlaşma yıldızı manzarayı bozuyordu. Yıldız bir, iki ve nihayet üçüncü kez parlak bir şekilde titreşti. Başını çevirdi ve kollarındaki karıncalanmayı kaşındı. Portakal ağaçlarının gölgesi altındaki bir anlık hareket onu dondurdu.

Siyah bir duman toprağın üzerinde dalgalanıyor, ağaçların arasından eve doğru hızla ve emin adımlarla ilerliyordu.

Lich!

Dehşet damarlarında çığlık attı. Yeteneği yukarı doğru patladı ve duyularını tüketirken sendelemesine neden oldu. Işık parmak uçlarından fırladı ve duvarlardan sekerek köşelerde gizlenen gölgeleri kovaladı. Aynı hızla ışık söndü ama Yeteneği sönmedi ve algılanan bir düşmanı yok etmeye çalışırken gücünü kontrol altına almak için mücadele etti.

Panjurları çarparak kapattığında menteşeler protesto edercesine gıcırdadı ve yatak odasını hapsedici bir karanlığa gömdü. Nefes nefese kaldı. Artık odada yalnız olmadığından emin olunca karıncalanma daha da keskinleşti.

"Kimsin sen?" diye tersledi.

Tıslayan kahkahalar onu sardı. Hediyesi içinde öfkeleniyor, kurtulmak için mücadele ediyordu.

İnsanlıktan yoksun bir ses cevap verdi. "Asıl ilginç soru senin kim olduğun?"

Martise pencereye doğru sıçradı ve panjurları bir kez daha açmak için çabaladı. Ay ışığı ziyaretçisini hayali bir koronaya boyadı. Kadın çılgılık attı, ince ve yüksek bir ses malikânenin her köşesine yayıldı ve ürkmüş kargaları korku içinde ağaçlardan fırlattı.

Önünde bir adam , adam şeklinde bir vahşet- duruyordu. Uzun boylu ve bir deri bir kemik kalmıştı, beyaz ve benekli, kaygan, kurtçuk benzeri bir derisi vardı. Uzun kolları, elleri dizlerine degecek şekilde aşağıya doğru sallanıyordu. Üç şekilsiz parmağın ucundaki siyah tırnaklar ölümcül pençelere dönüşüyordu. Yayvan ayak parmaklarında da aynı pençeler vardı. O şey yaklaştıkça yerde tıkırdıyorlardı.

Martise'nin bakışları canavarın en iğrenç yüzüne kilitlendi. Yüzü yoktu. Sadece inanılmaz genişlikte bir ağzın böldüğü renksiz bir deriden oluşan boş bir tuval. Dudaklar ince ve griydi ve bu şey ona her sırtıttığında kanıyor, çift sıra sivri dişleri ortaya çıkıyordu.

Yozlaşma - fiziksel şekle bürünen tanrı. Kâbusların malzemesi, varlığı odasını kirletiyordu. Titreyen elini kaldırdı ve havada koruyucu bir koruma çizdi. Yeteneği tepki olarak kıvransa da hiçbir şey olmadı.

Yozlaşma güldü, garip bir sesle. "Aptal yaratık. Neden uğraşıyorsun ki? Bir tanrıyla savaşılamazsın." Onu odanın öbür ucuna kadar takip etti. "Daha önce burada değildin ama şimdi buradasın. Senin özün onunkiyle karışıyor. Farklı ama eşleşmiş." Yüzsüz kafa şaşkın bir hareketle eğildi. "Sen nesen ki Kargaların Efendisi'ni büyüledin?"

Zor nefes alarak geri çekildi. Sırtına yaslanan taş duvarı hissedince miyavladı. Kapana kısılmıştı. Binlerce yıllık bir . Dehşetten neredeyse donmak üzereyken, Yeteneğinin kontrolünü teslim etti. Kaotik büyüden oluşan çalkantılı bir nehir gibi aktı. Etrafındaki hava büküldü. Kulakları patladı ve panjurlar birbirine çarptı, sonra da yankılanan bir çatırtıyla duvarlara çarptı. Yatak odasının açıldı ve dikkatini tekrar tanrıya çevirmeden önce Silhara'yı gömleksiz ve vahşi gözlerle bir anlığına gördü.

Odayı kaplayan güç karşısında irkilen Corruption, bir an durakladıktan sonra

karşı duvara, havada uçuşan bir kırık taş yağmuru gönderecek kadar sert bir şekilde fırlatıldı. Yarı insan formu, ağaçların arasından ona doğru koşan kıvrımlı siyah buharın içinde tekrar eridi.

Silhara, Martise ile tanrı arasında durdu. Duvardan uzaklaştı ve yaklaştı. Yolsuzluk'a hitap ederken büyücünün sesi korkusuz ve yakıcıydı. "Tanrıların her zaman vefasız, kurbanlık bir tavuğa bile layık olmadığını düşünmüşümdür." Avucunu soru sorar gibi kaldırdı. "Neden buradasın?"

Yozlaşma ona doğru süzülüyordu. Martise, bacaklarından yukarı kayan ve onu zehirli bir okşayışla okşayan hayalet elleri görünce öğürmek istedi. "O kadar kolay etkilenmem, büyücü." Tanrı'nın sesi şimdi odanın her köşesinden yankılanıyordu. "Ama merak ediyorum. Artık saf olmasa da gücün daha fazla. Bu yaratık beslendiğin bir kaynak. Onaylıyorum."

Alaycılık Silhara'nın her kelimesini boyadı. "Bu kalbimi nasıl da sevindiriyor." "Seni bekliyorum büyücü ve sabırlıyım."

Sis bacaklarından çözüldü ve pencereye doğru kayarak kenardan aşağıya düştü. Martise ve Silhara sisin incelik gri bir şeride dönüşmesini ve yukarı doğru dönerek kaybolmasını izlediler.

"Tebrikler. Bir tanrı tarafından fark edildiniz."

Hâlâ tanrının ziyaretinin etkisiyle sersemlemiş bir halde derin bir nefes aldı ve uzun bir ürpertiye yenik düştü. "Böyle bir kötü şöhretle ilgilenmiyorum. Yozlaşma mıydı o?"

"Bir yüzü, evet. Sanırım senin Yeteneğin onu cezbetti. Yeni keşfettiğin güçlerini mi deniyordun?"

Martise ona döndü. Ay ışığı profilini çiziyor, belirgin burnunu ve keskin elmacık kemiğini ortaya çıkarıyordu. Neredeyse mavi renkte parlayan saçları çıplak omuzlarından siyah bir şelale gibi akıyordu. Giydiği pantolon dar kalçalarından aşağı sarkıyor, zayıf ve kaslı gövdesini ortaya çıkarıyordu. Korkusunu bastırmaya çalışsa da ona hayran olmaktan kendini alamadı. Adam çok güzeldi.

Yasak.

Bakışlarını , onun yerine tünelerine dönen kargaların cinayetlerine odaklandı. "Hayır. Uyuyordum ve bir ötekilik hissiyle uyandım."

"Artık biliyorsun. Bir zamanlar dünyayı ezip geçen sürgündeki tanrı

Conclave tarafından hapsedilen kişi gökyüzündeki bir ışıktan daha fazlasıdır ve burada ikamet etmeye karar vermiştir."

"Neden? Neith neye sahip ki burada kalıyor? Ve neden seni bekliyor?"
Şüpheleri vardı.

Sinsi bakışları onu daha derinlere bakmaya davet etti. "Tanrılar bile sınırlıdır, özellikle de daha küçük olanlar. Kendilerine tapan zayıf ölümlüleri hor görebilirler ama bir ya da iki dalkavuğa ihtiyaçları vardır."

Martise, Neith'li Silhara'nın herhangi birinin emrinde çalıştığını hayal bile edemezdi. Bir tanrının bile.

Yüzünü ona döndü, parmaklarını havada kaydıldı. Kıvılcımlar onları takip etti. "Ah, ben de öyle düşünmüştüm. Yeteneğin hâlâ uyanık ve savaşmaya hazır."

Martise onun gözlemini inkar etmedi. Bir kez serbest bırakıldığında, Yeteneği kontrolüne karşı savaştı. Conclave'in öğrettiği her büyüü ezberlemişti ama henüz gücünü yeterince kullanamamıştı. Bunu yapmayı başardığı birkaç seferde de şans onu kutsamıştı. "Bazen ayrı hissediyorum. Kendi başına bir şey."

"Öyle olduğundan şüpheleniyorum. Yozlaşmayı odanın öbür ucuna fırlatan büyüü sen mi yaptın?"

"Kasıtlı olarak değil. Sadece o iğrenç şeyin bana dokunmasını istemedim ve Yeteneğim tepki gösterdi."

"Bu hafif kalır." Başını eğdi, bakışları şaşkıındı. "Seninki tuhaf bir yetenek."

Bir kez eliyle işaret etti, sessiz bir yakarış. Işıltı avucundan ruhani bir nehir halinde aktı. Yeteneği onun çağrısına yanıt verirken içinde yükselen artık tanıdık ısıyı kucakladı. Kehribar ışığı gümüşle buluştu, bir aşığın kucaklaşmasında sarmaş dolaş oldu. Işığı onun elini geçti, omuzları ve yüzü nazik bir ışıltıyla dolana kadar kolunda ilerledi.

Martise zihninden geçen görüntülerle sarsılarak nefesini içine çekti. Kendisinininkine sarılmış pürüzsüz kahverengi uzuvların canlı sahneleri, burun deliklerinde tahrik olmuş erkek kokusu, kendisinininkine bastırılmış kıvrak bir vücut. İtiş kakış.

Sahip olmak. Bu kışkırtıcı görüntülerin üzerine, adam hakkında daha derin bir farkındalık. Eşit ölçüde nefret, tutku ve neredeyse ölmek üzere olan bir umutla dolu güçlü, hasarlı bir ruh. Yeteneği bunlarla birleşmek için çabalıyor, ulaşmak ve dokunmak için can atıyordu. O da bu özlemi paylaşıyordu.

Gözleri kapalıydı, yüzü coşkuyla gerilmişti. Kütüphanede olduğu gibi, büyücüyle olan bağlantısından doğan bir bitkinlikle yavaşça güç kaybına uğradı. Yere yığılmak, bir topun içine kıvrılmak ve günlerce uyumak istedi.

Silhara'nın ona doğru ani hamlesi ve kollarını morartan tutuşu onu büyüünün neden olduğu kurtardı. Adamın siyah gözleri öfke ve biraz da çaresizlikle parlıyordu.

"Kontrol et Martise, yoksa onu da seni de alırım ve geride hiçbir şey bırakmam."

Tehdit, kafasına fırlatılan bir kova buzlu su gibi davrandı. Konsantre oldu ve sonunda iradesine boyun eğip Silhara ile arasındaki bağlantıyı koparana kadar inatçı Yeteneği ile boğuştu. Bu çaba başını döndürdü ve denge için ona tutundu.

Adam ona doğru eğildiğinde sakinleşti. Adam yaklaştıkça başı geriye eğildi, dudakları ayrıldı ve nefes fısıltısıyla yanaklarını gıdıkladı. Eğer onu öperse, teslim olacaktı. Ona duyduğu arzu, Yeteneği'nin açık bağlılığıyla daha da güçlenerek sağduyusunu bastıracaktı. Martise onun eteklerini toplamasına yardım edeceğini ve kendisini istediği gibi kullanmasına izin vereceğini biliyordu. Pencerede dururken, yatakta uzanırken. Soğuk alay ve küçümseme katmanlarının altında sakladığı tutkunun tamamını ona verdiği sürece ne isterse yapardı.

Alt dudağı onunkine dokundu, yumuşak, kışkırtıcı. "Neden buradasın?" Kelimeleri onun ağzının içine söyledi, dili kısa bir süreliğine onun üst dudağında gezindi.

Bir iniltiyi bastırdı. "Çünkü sen beni istedin."

Zayıf kalçaları onunkilere bastırdı, ereksiyonunun şişkinliği onun ince bacaklarına yaslandı ve duruşunu genişletmesi için onu ikna etti. Kadın itaat etti ve adamın bacaklarının arasında hissettiklerinden duyduğu hazzı iç geçirerek dile getirdi.

"Bundan daha doğru bir söz olamaz." Sert sesi kırık bir fısıltıya dönüşmüştü. Dili kızın dudağında gezindi. Kendi dilinin ucuyla buluştu ve ilk kez onun tadına baktı. Adamın kokusu gibi tadı da portakal ve matal tütününün baharatıydı.

"Lütfen," diye yalvardı.

Yalvarışı bir katalizör görevi gördü. Silhara onu kendine doğru çekti. Dili dudaklarının arasına girdi, sert bir öpücükle ağzını aldı. Martise onun ateşine eşit bir ateşle karşılık verdi, dilini emmek için onu daha derine götürdü ve dişlerini ve ağzının çatısını kaydırды.

Yeteneği kıvranıyor, özgürlük için çırpınıyordu. Kargaların Efendisi'ni daha fazla hissetmek ve tatmak için aynı derecede çaresiz olan Martise bunu görmezden geldi. Çıplak sırtı ısıtıyor, pürüzsüz teni, kaslı yamaçları ve vadileriyle onu baştan çıkarıyordu.

Ağızıyla sevişti, okşadı ve emdi, diliyle itti ve kalçalarıyla hareketi taklit etti. Sert bir avuç içi bacağından kalçasına doğru süzöldüğünde kalçasını onunkinin üzerine kaydıldı ve ağızına doğru inledi.

Onun için yanıp tutuşuyordu. Casusluğun tehlikesi, bir hayatı kurtarmak için başka bir hayata ihanet etmenin sorgulanabilir etiği ve güce aç bir büyücünün motivasyonları; tüm bunlar lanetlenmişti. Martise kavurucu tek bir an için sadece bunu istemişti: Neith'li Silhara'nın onun üzerinde ve içinde hissetmek ve tatmak.

Kolu kalçasının altından kayarak onu kendine doğru çekti. Ellerini adamın saçlarının arasından geçirdi ve bacağına bacağına geçirdi, adam aniden sertleşip öpüşmeyi bitirdiğinde inleyerek karşı çıktı.

Dudakları şişmiş, yüzü bastırılmamış arzuyla ama gözleri siyah buz kadar soğuk ve sertti. Martise gözlerini kırıştırdı, onun aniden geri çekilmesiyle dengesi bozulmuştu.

"Yüce Piskopos'u hafife almışım. Seni Neith'e getirdiğinde beni tahmin ettiğimden daha iyi tanıyordu."

Onu bıraktı ve geri adım attı. Martise irkilerek tökezledi. Olayların aniden tersine dönmesi karşısında afallamış bir halde ona bakakaldı. "Efendim, ben..."

Onu görmezden geldi ve sanki az önce havadan sudan konuşmuşlar gibi soğukkanlı bir şekilde kapıya doğru yürüdü. Kadın şaşkınlıkla onun ardından bakakaldı.

Eşikte durakladı. "Eğitime ihtiyacın var. Ve bu yeteneğinin sağlam bir ele ihtiyacı var. Doğu Prime'dan döndüğümüzde başlayacağız." Sesi düz ve mesafeliydi, hiçbir şey belli etmiyordu.

Utançtan neredeyse midesi bulan an Martise leine'ini düzelitti ve şalını daha sıkı sardı. Eğer az önce paylaştıkları şeyi görmezden gelmeyi seçerse, o da aynısını yapacaktı. "Beni kurtarmaya geldiğiniz için teşekkür ederim."

Kaşları kısa bir süre için çatıldı ve sonra kayboldu. "Ölüleri diriltecek bir çığlığın var. Gurn ve Cael'in henüz gelmemiş olmasına şaşırdım."

Sanki bir işaretmiş gibi, hizmetçi ve köpek açık kapıdan içeri daldı. Silhara dışarı sıçradı.

ezilmemek için yollarından çekildiler. "Yeterince uzun sürdü," diye söylendi.

Gurn elinde küçük bir balta sallayarak odayı inceledi. Silah kocaman avucunun içinde bir çocuk oyuncağını andırıyordu. Cael odanın çevresinde devriye geziyordu, gözleri kıpkırmızıydı, burnundan soluyor ve onaylamadığını homurdanıyordu.

Silhara hizmetkârına "Yolsuzluk," diye bilgi verdi. "Sanırım bu sefer yanlış odaya girmiş." Martise'ye bir bakış attı. "Bu gece burada uyumak zorunda değilsin.

Başka odalar da var."

Başını iki yana salladı, kendini Neith'e ilk geldiğinde olduğu gibi onun da garip hissediyordu. "Ben ." Gurn'e gülümsedi. "Gurn, sen her zaman bir kahramansın. Yozlaşmış olsaydım, kapıdan içeri hücum ettiğini görünce pencereden atlayabilirdim."

Gülümsedi ve ona bir işaret yaptı.

"Buna gerek kalmayacak," dedi. "Sen kapımın önünde yerde uzanırken ben rahat yatağında uyuduğum için kendimi suçlu hissedirdim." Cael'in yeri ve köşeleri koklamasını izledi. Yalnız kalmak istemiyordu. Birkaç dakikalığına, Silhara'nın kucağında, Yolsuzluk'la yüz yüze karşılaşmanın etini kemiren deneyimini unutmıştu. Şimdi bu anı bir korku dalgasını geri getirdi. "Sakıncası yoksa Cael'in benimle kalmasını istiyorum."

Silhara'nın kaşları kalktı ve burnu tiksintiyle kırıştı. "Bu pis kokuya dayanabilir misin?"

Martise, onun kendisini reddetmesinden duyduğu mahcubiyete rağmen gülümsedi. "Dışarıda Corruption pusuda beklerken yalnız kalmaktan çok daha fazlası."

Odanın ortasına geri döndü. O ve Gurn onun yeşil bir cadı ışığı küresi yaratarak bir köşesine göndermesini ve içeriyi ürkütücü bir zümrüt parıltısıyla aydınlatmasını izlediler. Ardından pencerenin panjurlarını kapattı ve onları korudu.

"Yozlaşma bir ziyaret daha yaparsa, haberim olacak. Bu koğuşlar sizi sabaha kadar koruyacaktır."

Eğildi. "Teşekkür , Efendim."

Homurdandı. "Yatağına dön. Şafak yakında sökecek." Bakışları

odadan çıkmadan önce gizemliydi.

Gurn gülümseyerek omzunu sıvazladı ve ardından Silhara'yı takip ederek kapıyı arkasından kapattı.

Martise şalını sandığın üzerine koydu ve kederli bir iç çekişle yatağın kenarına oturdu. Cael, gözleri hâlâ kıpkırmızı parlayarak ona doğru ilerledi ve yere uzandı. Kulaklarının arkasını kaşımak için eğildi.

"Bursin'in kanatları, kötü kokuyorsunuz ama burada olmanıza sevindim."

Uzandı ve tavandaki çatlakları saydı. Gözleri akmayan yaşlarla doldu. Aptal. Aptallığı için kendisinden başka suçlanacak kimse yoktu. Hain Yeteneği'nin etkisinde kalarak Silhara'nın da kendisi gibi onu arzuladığına inanmıştı. En azından son sevgilisinin aksine, reddedişinde dürüsttü. Bu düşünce acısını ya da aşağılanmasını azaltmadı.

Yüzüne dokundu, parmaklarını burnunda, ağzında, çenesinin kıvrımlarında gezdirdi. Cumbria'yı düşündü. "İyi seçim yapmışsın. Benim gibi bir kadının baştan çıkaracağından asla şüphelenmez." Güldü, yeşil yarı karanlıkta acı bir sesi vardı.

Şafakta tekrar uyandı, gözleri kamaşmış ve halsizdi, yataktan yuvarlandı. Cael sabah abdestini tamamlaması için onu yalnız bıraktı. Gurn onunla mutfakta buluşup Doğu Prime'a giderken kahvaltı edeceklerini söylediğinde zar zor mırıldanarak "Günaydın," diyebildi.

Silhara'yı koruda Gnat'ı izlerine bağlamış halde buldular. Arabanın arkası portakal kasalarıyla doluydu ve koltuğun arkasında bir kişinin oturması için sadece küçük bir alan bırakılmıştı.

Adam onun bakışlarını yakaladı. Boynuna ve yüzüne doğru yükselen sıcak kızarıklık onu ürpertti. Tek kaşı kalktı ama onunla alay etmedi. ", ben tüccarlarla pazarlık ederken sen Gurn ile kalacaksın." Gnat'ı okşadı ve arabanın yanından geçerek onun durduğu yere doğru yürüdü. "Tek başına dolaşma. Rıhtımlardan uzakta olacağız ama büyücüler avlarını sınırlı tutmazlar. Gözden kaçacağını sanma. Ben seni fark ederdim Martise. Diğerleri de fark edecektir."

Küçük bir umut alevi canlandı, sonra bakışları onu tararken söndü. "O giysiler artık paçavradan başka bir şey değil. Oraya vardığımızda sana biraz para vereceğim. Kendine kargaların saldırısına uğramış gibi görünmeyen bir şeyler yapmak için kumaş alabilirsin."

Onun sert ses tonu karşısında ellerini yumruk yaptı. Neith'e ilk geldiklerinde onu ve Cumbria'yı karşılayan küstah herif, tüm kibirli ihtişamıyla geri dönmüştü. Gurn bile yemeklerini arabanın koltuğuna yerleştirirken duraksayıp Silhara'ya kaşlarını çatı.

Dişlerini sıktı ve tüm ihtiyatı unuttu. "Etrafına uyum sağlamak daha iyi değil mi?" Bir elini malikâneye doğru salladı.

Gurn homurdandı ve Silhara'nın gözleri kısıldı. Bir an için bakışlarında bir hayranlık parıltısı belirdi. Ortaya çıktığı kadar çabuk kayboldu ve yerini tanıdık alaycı gülümsemeye bıraktı.

"Sizi Cumbria'ya geri götürmekten keyif alacağım. Sanırım Baş Piskopos sevgili koğuşuna çok şaşırarak."

Ona başka bir şey söylemedi, sadece Cael'e eve dönmesini emretti. Gurn onun arabanın koltuğuna oturmasına yardım etti, sonra da sürücü olarak yanındaki yerini aldı. Silhara arkaya atlayıp turuncu kasalarla çevrili boş alanda bir koltuk bulduğunda vagon sallandı.

Kollarını bükülmüş dizlerinin üzerine koydu ve başını yan tahtalara yasladı. Bir hava dalgası kaybolmadan önce etrafını sardı. Gözlerini kapattı, onu vagonun sertliğinden koruyan bir büyüyle tamponlandı.

Sürmek. Martise göz ucuyla onu izledi. Adam bir gözünü açıp Gurn'e kötücül bir bakış fırlattığında arkasını döndü. "Sırf beni kızdırmak için yoldaki her çukura ve tümseklere girmeyi planladığını bilmediğimi sanma."

Gurn ıslık çalarak gökyüzüne baktı. Martise melankolisine rağmen elinin arkasına bir kıkırdama sakladı.

Sahile ve geniş Doğu Prime şehrine giden yolları takip ederek, iyi gezilmiş patikalardan ilerlediler. Gurn ilgi çekici işaretleri gösterdi.

Ovadan pürüzlü uçlar halinde fişkırarak siyah bir kaya çıkıntısı, ortasında taze bir ateş çukurunun kalıntıları olan dikili taşlardan oluşan bir daire, Ferrin'in Tor'unun dik, otlarla kaplı yamacı - kadim bir Meclis'in bin yıldan daha uzun bir süre önce toplanıp Yozlaşma'yı yendiği kutsal toprak. Şimdilerde koyunların huzurlu bir şekilde otladığı tepe, yükselen sıcağın altında uyukluyordu. Martise, rahipler dışında kimsenin bir zamanlar orada gerçekleşen büyük olayı hatırlamadığından şüpheleniyordu.

Gurn kuzeyi işaret etti ve göğsüne vurdu. Belli belirsiz bir memleket özlemi mavi gözlerini kararttı.

"Kuzeyde mi büyüdü?"

Başını salladı.

İlginçti. Gurn avlu kapısından geçtiği andan itibaren onunla davranmıştı ama geçmişi hakkında hiçbir şey bilmiyordu; bir yerlerde bir ailesi olup olmadığını, Neith'e nasıl geldiğini, hatta yaşını bile.

"Evinden çok uzaktasın, Gurn. Neith'te ne kadar süredir görev yapıyorsun?"

Dizginleri bir eline sardı ve diğer elini havaya kaldırarak önce beş, sonra üç parmağını gösterdi. Sekiz yıl. Kölelik açısından sekiz yıl uzun bir süre sayılmazdı. Birbirinden bu kadar farklı iki insanın nasıl bir araya gelip de göreceli bir uyum içinde yaşamayı başardıkları onu şaşırtıyordu. Genellikle suskun ve dost canlısı olmayan Silhara, arkadaş arayacak bir tip değildi. Gurn, Silhara'ya karşı yardımsever ve istekli olsa da asla boyun eğen bir davranış sergilemiyordu. İki adam efendi ve hizmetkârdan çok arkadaş ve eşit gibi davranıyordu. Silhara arkalarında hafifçe horlamıyor olsaydı, Gurn'ün Neith'e nasıl hizmet etmeye geldiğini sormak isteyebilirdi.

Gurn omzunun üzerinden uyuyan büyücüye baktı. Martise de aynısını yaptı. Silhara'nın horlaması kesildi ve bu kez iki gözünü de açtı.

"Gurn ve ben bir keresinde aynı hapisane hücrelerini paylaşmıştık." Dudakları seğirdi. "Açıklanmaması en iyisi olan suçlardan dolayı. Birkaç tehdit ve yerel sulh yargıcına verilen iyi yerleştirilmiş rüşvetler sayesinde serbest kaldım. Gurn idam edilmeyi bekliyordu. Bir hizmetkâra ihtiyacım vardı. Yaşaması gerekiyordu. Onu köle tacirinden satın aldım ve serbest bıraktım. O zamandan beri benimle birlikte."

Martise önce ona, sonra da Gurn'e baktı. Dev göz kırptı ve Gnat'ı daha hızlı koşturmak için dizginleri oynattı.

Silhara Gurn'u kurtarmış, elinden başka bir şey gelmediği için onu serbest bırakmıştı. Düşünceleri çalkalandı. türlü ahlak, kefarete ve adalet duygusu içinde çalkalanıyordu. Kendi özgürlüğünü kazanmak için bu adamı nasıl feda edebilirdi? Nasıl yapamazdı?

Gurn ona kahvaltı için hazırladığı ballı keklerden birini uzatana kadar sessizce oturup düşüncelere daldı. Artık dili olmamasına rağmen hâlâ mırıldanabiliyordu. Bu melodiyi çocukluğundan hatırlıyordu; Asher'in Kurman aşçısının hamur yoğururken söylediği bir kabile ilahisiydi. Bu anı onu gülümsetti.

Bendewin'in güneşli mutfağı da Gurn'ünkine çok benziyordu ama

az aşçılar. Pişen ekmek ve fokurdayan yahni kokuları, tartışan ya da gülen hizmetkârlar ve gürültünün üzerinde Bendewin'in çalışırken söylediği şarkılar.

Göz kapakları ağırlaştı. Tekrarlayan melodi ve Gnat'ın sabit yürüyüşüyle sakinleşerek Gurn'ün koluna yaslandı ve uyukladı.

Sert bir sarsıntı onu uyandırdı ve doğruldu. Gurn gülümsedi ve koltuktan aşağı atlamadan önce omzunu .

"Sorun nedir? Neden duruyoruz?"

"Çünkü Gurn saatlerdir taşaklarına vuruluyor ve işemesi gerekiyor." Silhara boşalan koltuğa atladı.

Adamın açık çok, aniden yanında belirmesinden ürken kadın kızardı. "Ah."

"Siz de aynısını yapmak isteyebilirsiniz. Sizi bekleyeceğiz."

Onun tavsiyesine uydu ve arabanın koltuğundan aşağı indi. Döndüğünde Silhara hâlâ Gurn'un yerinde oturuyordu. Hizmetkâr gülümsedi ve arabanın arkasına sürünmesi için ona yol verdi.

"Orada durarak mı kök salmayı düşünüyorsun yoksa mısın?" Silhara sabırsızca eliyle işaret etti ve koltuğa tırmandı. Dizginleri şaklattı ve Gnat'a gıdakladı.

Aralarındaki sessizlik, Gurn ile aralarındaki sessizliğin aksine garipleşti. Martise koltuğun en ucuna , düşmemek için elini ölümüne tutuyordu. Silhara'nın bakışları onunla alay ediyordu.

" çok var mı?" Gurn'e arabanın arkasında ona katılamayacağını sormak istedi.

"Bir saat kadar daha." Onun yanında, özellikle de dün geceki feci kaçıştan sonra, kızın yanında olduğundan çok daha sakindi. "Dün geceki göksel dostumuzdan başka ziyaretler oldu mu?"

Bu, başka bir kızarıklık yüzünden aşırı ısınmadan tartışabileceği bir konuydu. "Bursin'e teşekkür ederim, hayır. Ve umarım hayatım boyunca bir daha böyle bir ziyarette bulunmam. Lich fazlasıyla yeterliydi."

"Yolsuzluk bazı açılardan Lich gibidir.

Bir tutam saç örgüsünden koptu ve yüzüne doğru savruldu. Kulağının arkasına sıkıştırdı. "Conclave'deki ikinci yılımda Yozlaşma üzerine çalışmıştık. Büyük Aldatıcı. Nihai güç için insanoğluna olan bağımlılığıyla dünyayı boyunduruğu altına alan küçük bir tanrı. Hapsedildiği süre boyunca bile avatarın yeniden doğuşunu beklediği yazıyor."

Belli etmedi ama kadın onun duruşundaki ani gerginliği hissetti. "Avatar birçok kez doğdu. Ve Yozlaşma'nın planındaki rolünü hiç bilmeden öldü."

Conclave her zaman avatarın peşindeydi. Yozlaşma'nın sürgün edilmesinden bu yana geçen pek çok nesil boyunca rahipler avatarın yerini dört kez tespit etmiş ve her birini acımasızca yok . Tanrı için bir araç olarak doğan diğerleri rahipliğin ölüm cezasından kurtulmuştu. Hiçbiri tanrının yardımıyla efsanevi bir güç koltuğuna yükselememişti.

Koşullar değişmişti. Uzun zaman önce üzerine yerleştirilen büyülü bağlardan kurtulan Corruption, Conclave ile aynı şevkle avatarı arıyordu. Baş Piskopos, Silhara'nın bu role uygun olduğundan şüpheleniyordu. Martise'in kendi şüpheleri vardı ve Cumbria'nın neden böyle hissettiğini anlıyordu. Güçlü, dışlanmış ve inatçı olan Silhara, Cumbria'ya karşı derin bir kişisel nefret ve Conclave'e karşı daha genel bir nefret besliyordu. Bunu hiç gizlememişti. Eğer avatar oysa, Yolsuzluk'un arayacak çok şeyi yoktu ve Conclave'in elinde bir felaket vardı.

"Avatarın yeniden doğduğunu mu düşünüyorsun?" Adam ona kötü niyetli bir bakış fırlattığında sorduğuna pişman oldu.

Sert sesi yumuşadı, her kelimesinde sessiz bir tehdit vardı. "Hayır. Aldığımız kâğıtlarda aksini gösteren bir şey bulabildiniz mi?"

Yalan söylemek zorunda kalmadığı için tanrılara şükretti, özellikle de büyücü o siyah bakışlarıyla kafasında delikler açarken. "Ritüelin daha fazla açıklamasından başka bir şey değil." Sesi hiç değişmedi. "Güney kralı Birdixan, Amunsa'yı yok etmek için kendini feda etti. Orada toplanan büyücü kralların en güçlüsüydü. Çok önemli bir rolü vardı."

"Neith'e döndüğümüzde notlarına bakacağım." Adam çattı ve dikkatini tekrar yola verdi. Kadın rahatlamış bir şekilde yutkundu. "Eğer doğru tercüme ettiysen, bu yazılar endişe verici. O çağda güney eyaletleri neredeyse hiç medenileşmemişti ve hiçbiri krallar tarafından yönetilmiyordu. Hiç görmediğim kitaplardan öğrenmediyseniz, Conclave'de uzak diyarlardan herhangi birini yöneten bir Birdixan kaydı yoktur. Kadim Amunsa ve onun yıkımı hakkında hiçbir şey bilmeseler bile, güneyli bir kralın

kuzeyde ölüm"

Doğu Asal'a ulaştıklarında hâlâ ilk Helen yazılarının çevirisinin ardındaki anlamı çözmeye çalışıyorlardı. Martise gerindi ve rahatsız edici ağrısı ovuşturdu. Hava deniz kokuyordu ve uzaktan kıyıya vuran dalgaların sesini duyuyordu.

Rüzgârla savrulan kayalıkların tepelerine yayılmış ve limana doğru dağılmış olan Doğu Prime, sabah güneşinde kalabalıklaşıyor ve kokuyordu. Her boy ve markadan gemiler süslüyordu; bazıları rıhtımlara demirlemiş, diğerleri ise yelkenlerini kısmen açmış bir şekilde dalgaların üzerinde körfeze doğru sakin sakin yol alıyordu.

Köhne kulübeler uçurumun yüzüne tutunmuş ve rıhtımdan yılan kıvrılan ara sokaklarda sıralanmıştı. Gül mermerinden tapınaklar ve konaklar, yontulmuş bahçeler ve bozulmamış çimlerle çevrili en yüksek kayalıkların tepesindeki tüneklerinden cilalı mücevherler gibi parlıyordu.

Silhara, Gnat'a dar sokaklarda rehberlik etti. Arabanın arkasında duran Gurn'un heybetli boyu ve yüzündeki asık ifadeden ürken insanlar yollarından çekiliyordu. Ana yol kıyıya doğru yavaş yavaş alçaldı ve bir uçtan diğer uca çadırlar, tezgâhlar ve kalabalıklarla kaplı açık bir alanda son buldu.

Silhara, Gurn'un pazar yerindeki gürültüden onları duyabilmesi için bağırarak zorunda kaldı. "İn aşağı. Martise'i al ve biraz uyumak için farelerle savaşmak zorunda kalmayacağım bir handa oda tut. Ben arabayı Fors'un ahırına götüreceğim. Bu hasat için beni ödüllendirmek için bekliyor olacak. Seninle ortak alanda buluşuruz."

Belindeki keseyi karıştırdı ve Gurn'a bir avuç dolusu para uzattı. Martise arabadan indi ve Gurn'un yanında bekledi. Seçtiği hanın bir ahır olduğunu umuyordu. Kimsenin onu fark etmeyeceği ya da rahatsız etmeyeceği korunaklı bir köşede uyuyabilirdi.

Silhara sanki onun düşüncelerini okumuş gibi koltuğa doğru eğildi. "Odayı ben ve Gurn ile paylaşacaksın Martise."

Kalan utanç duygusu unutulmuş, minnettarlık duygusuyla yok olmuştu. Martise sırıttı, sanki mutluluğu bulaşıcıymış gibi ondan uzaklaşmasını umursamadı. "Teşekkür ederim, Efendim."

Kaşlarını çattı. "Gurn'ün yanından ayrılma. Kendi başına gidersen, dikkatsiz bir kadını kurtarmak için bir grup zamparayla savaşmam." Dizginleri Gnat'ın kalçalarına vurdu. "Ve düzgün bir kumaş al." Araba yanlarından geçip gitti, tekerlekler gıcırdayarak tekerlekli patikalarda yuvarlanarak

Pazar.

Kısa süre içinde Gurn ile birlikte bir oda, bir yemek ve gece için üç palet . Aynı hızla pazara geri döndüler. Dış mahallelere ulaştıklarında Martise yorgun, terli ve Gurn'ün peşinden koşmaktan susamıştı. Doğu Prime'ın gelişen pazarının kontrollü kaosu ve renkleri arasında bu tür küçük sıkıntıları hemen unuttu.

Çeşitli tahıldan silaha, kuştan meyveye kadar her şey satılıyordu. Bir tüccar, Glimmer topraklarından ithal ettiği ipek ve pamukların mükemmelliği hakkındaki coşkulu konuşmasıyla onu neredeyse sağır ediyordu. Rengârenk papağanlar asılı kafeslerde ciyak ciyak öterken, yiyecek tüccarları tezgâhlarının arkasındaki açık ocaklarda koyun eti kızartıyor ve dilim dilim sıcak bazlama ekmeğiyle birlikte satıyorlardı. Kömürleşmiş etin ağız sulandıran kokusu, yıkanmamış bedenlerin ve balıkların daha az hoş kokusuyla karışıyordu. Kalabalıklar arasında cılız, çevik parmaklı yankesicilerle birlikte gölge gibi dolaşan yankesiciler. Dilenciler çamurlu yolları, her biri acıma ya da şehvet yoluyla para kazanmayı uman cılız giyimli saatçilerle paylaşıyordu.

Gurn onun kolunu sıkıca tutmaya devam etti. Martise onun varacakları yeri bildiğini umuyordu çünkü çok geçmeden kaybolmuş, pazarın sınırlarına giden yolu göremez ya da bulamaz olmuştu. Neyse ki Gurn'ün cüssesi gittikleri her yerde bir yol açıyordu ve kısa süre sonra pazarın daha sakin bir bölümüne çıktılar.

Dev ona sıırttı ve "Tanrılara şükürler olsun!" diye imzaladı. Mataradan su içme hareketini taklit etti.

Uzun yolculuktan dolayı kavrulan ve kalabalığın onu ezmediği bir yerde durduğu için mutlu olan Martise, adamın teklifini kabul etti. "Oh evet. Ne istersen, Gurn. Ağzım kum dolu."

Onu kavun ve meyve içecekleri satan üstü kapalı bir tezgâha götürdü. Satıcı Gurn'u tanıdı ve onu gülümseyerek karşıladı. "Gurn, sana ne olduğunu merak ediyordum. Seni geçen hafta görmeyi umuyordum." Martise'ye göz kırptı ve selam verdi.

Gurn'den liderliği aldı. "İçkilerinizden iki tane alabilir miyiz?"

Tüccar siparişlerini yerine getirmek için atladı, kavunu pembe bir bulamaçtan başka bir şeye benzemeyene kadar bir kasede ezdi. Karışıma bal ve şarap ekledi ve tahta kadehlere doldurdu. Tatlı ve ferahlatıcı içecek, kavrulan boğazını serinletti.

Gurn onu pazarın merkezindeki karmaşaya doğru geri götürürken, kısa bir an için kırmızı cübbeleri gördü. Kalabalık, Silhara'nın parlak renkli ipekler, yığın yığın dokunmuş halılar ve arbalet satan bir tezgâhın kenarında durduğunu görebileceği kadar dağılmıştı. İki adamla sohbe dalmış olduğundan onu fark etmemişti. Kıyafetlerinden ve duruşlarından Kurman aşiretinden oldukları anlaşılıyordu. Siyah saçlı ve kıyı halklarından daha kısa boylu olan bu adamlar, dağ göçebelerine özgü bol pantolonlar, yelekler ve sivri uçlu ayakkabılar giyyordu. Konuşmalarını duyamayacak kadar uzakta, Silhara ile dramatik el hareketleri ve keskin ünlemlerin karışımıyla konuşmalarını izledi.

Gurn onu kalabalığın arasından, çeşitli boyutlarda çömlek ve kavanozların sergilendiği başka bir tezgâha doğru çektiğinde onları gözden kaybetti. Tezgâhın içine girdiklerinde onu serbest bıraktı ve tüccara işaret etti. Martise, Gurn'ün el işaretleri, homurdanmalar ve satıcının sözlü yönlendirmeleriyle pazarlık yapmasını hayranlıkla izledi.

Omzuna dokununca sıçradı. Döndü ve neredeyse kendisine çok yakın duran kişiyle çarpıştıyordu.

"Martise! Tekrar karşılaştık."

Eğer yer aniden ayaklarının dibinde açılsaydı, kendi isteğiyle uçuruma doğru adım atardı. Ona gülümseyen adam nefes kesiciydi, kadınları ve erkekleri ikinci bir bakış için durduracak kadar yakışıklıydı. Kalın sarı saçları kaslı omuzlarını sıyrırıyordu. Ona bakan gözleri ağır kirpikliydi; bir dağ gölünden daha mavi ve bir yağmur birikintisinden daha sığdı. Çizgisiz mükemmellikte yontulmuş bir yüzü vardı, sanki onu yaratan tanrılar bir insanı tanrısal bir güzellikle kutsamak için bir an seçmişlerdi.

Sekiz yıl önce, o bir hayalin gerçeğe dönüşmüş haliydi; mevkisi ve görünüşü aşk ve bir eşin arkadaşlığı gibi şeylere ulaşmasına engel olan genç bir kadın için şaşırtıcı bir hediye. Ama hayaller gerçeklerden önce soldu. O zamandan beri yaşlanmış, akıllanmış ve çarpıcı görüntüsünün ardındaki kibirli, içi boş adamı keşfetmişti.

"Merhaba, Balian."

Balian onu kaldırıp coşkulu bir kucaklamayla ezdiğinde, soğuk selamlaması bir ciyaklamaya dönüştü. Beklenmedik kucaklaşmanın etkisiyle hâlâ sersemlemiş olan kız, Gurn Balian'dan kurtarmaya çalışırken neredeyse Balian'ın iki kolunu da kıracakken tekrar ciyakladı.

Ani saldırı karşısında telaşa kapılan Balian ağzından kötü bir hakaret kaçırıldı, sonra Martise'in kurtarıcısına iyice bakınca yüzü soldu. "Ah, affet beni. Seni fark etmemiştim

adamınızla buradaydınız."

Balian'ın varsayımını kabul etmek istiyordu. Gurn'ün bariz koruyucu duruşu ve uyarıcı bakışları karşısında Balian kısa sürede onunla yeniden tanışacak ve kalabalığın içinde kaybolacaktı. Yakışıklı, evet. Cesur, hayır.

Yine de merak, pratikliğin önüne geçmişti. Onu tensel zevklerle tanıştıran ve kulağına inanç ve tapınma yalanları söyleyen adam, başlangıçtaki konumundan fazla yükselmemişti. Bir zamanlar Asher'de seyislik yapan Balian'ın yola çıkıp servet edinmek gibi büyük hayalleri vardı. Onunki kadar yıpranmış giysileri, bu arayışında başarılı olamadığını gösteriyordu.

"Gurn bir arkadaş." Devin koluna dokundu. " yok, Gurn. Onu tanıyorum."

Gurn etti, sonra yavaşça geri çekildi, sadece ona mahremiyet sağlayacak kadar ama yine de gerekirse onu savunacak kadar yakındı.

Balian Gurn'e baktı, ihtiyatlıydı ve devin aniden ona saldırması ihtimaline karşı kalabalığın arasına dalmaya hazırdı. Gurn onu görmezden gelince, Martise'e geniş, çapkın bir gülümseme verdi. "Hiç değişmemişsin Martise. Hâlâ Asher'a hizmet ediyor musun?"

"Evet, ancak yaz için başka bir eve hizmet ediyorum."

Sahte bir sorgulama gösterisiyle omzunun üzerinden ve etrafından baktı. "Eteklerinize asılan bir kocanız ya da çocuğunuz yok mu? Ah, bekle. Evlenmenize izin verilmiyor."

Martise hiç etkilenmeden ona baktı. Balian'ın laf sokma konusunda her zaman bir yeteneği vardı.

"Ya sen, Balian? Asher'ı dünyada servet edinmek için terk ettin." Silhara'nın takdir edeceğini bildiği alaycı bakışları altında kızardı. Bu sönük, kibirli tavus kuşunda ne bulmuştu ki? "Dünya acımasız mıydı?"

Güzel yüz hatları çirkinleşti. "Senin için olduğundan daha yakın. Ben hâlâ özgür bir adamım." Durakladı ve ona, kendisine bahsettiği küçümseyici bakışlarla baktı. "Bazen seninle neden yattığımı anlamıyorum.

Bu tür sözler bir zamanlar onu kesebilirdi. Şimdi, onun boşboğazlığı karşısında hafif bir kızgınlıktan başka bir şey hissetmiyordu. "Benimle yattın çünkü 'Ben

"En pahalı saatten daha güzel bir vücudu ve insanı kendine getiren bir sesi vardı. En azından ben bunların senin sözlerin olduğunu düşünüyorum. Kadehlerinizin içindeyken arkadaşlarınıza övünüyordunuz. O zamanlar pek tutarlı değildin."

Kadının künt cevabı ve tepkisizliği onu susturdu. Kısa sürede toparlandı ve hakaretini yalanlayan bir teklifte bulundu. "Her zaman en güzel varlıklarını gizlemişsindir." Uzun eteklerine ve kat kat tuniğine, sanki bedeni görüyormuş gibi baktı. "Ve sen beni hiç eksik bulmadın. Benimle gel. Yakınlarda bir odam ve Karanset'ten kaçırılmış şarabım var. Eski dostlukları tazeleyebiliriz."

Böyle bir sahne hayal etti. Odaların parşömen inceliğinde duvarlarla birbirinden ayrıldığı ve farelerin cirit attığı, iskeleye yakın bir batakhane. Her zaman tercih ettiği gibi onu önce hızlıca götürürdü. Duvara yaslanarak ya da daha önceki birlikteliklerinin kanıtlarıyla lekelenmiş bitli bir paletin üzerinde. Martise'nin dudağı tiksintiyle kıvrıldı ve damağındaki ani ekşi tadı temizlemek için sert bir Peleta's Fire shot içmeyi diledi.

"Hayır, teşekkür ," dedi ve uzaklaştı. Arkasından gelen öfkeli hırıltı onu gülümsetti.

"Senin gibi bir kadın bu kadar seçici olmamalı, Martise."

Ona geri döndü. "Senin gibi bir adam bu kadar yükseği hedeflememeli, Balian."

"Orospu," diye bağırdı, Gurn'ün duyabileceği kadar yüksek bir sesle. Gurn saldırdı ve Balian'a ulaşma gayretiyle neredeyse Martise'i yere seriyordu. Eski sevgilisi korkuyla inledi ve insan selinin içine doğru kaçtı. Martise, Gurn avının peşinden gitmeden önce onun tuniğinin arkasını yakaladı.

"Bırak onu, Gurn." Adam ona baktı, sessiz öfkesi hissediliyordu. Kadın onun elini tuttu ve sıktı. "Bu tür sözler sadece onları söyleyen kişi senin için bir şey ifade ediyorsa acı verir."

Ona işaret etti. Kadın, adamın sorusunun temelini kavradı ve başını salladı.

"Bir zamanlar benim için önemliydi. Artık değil." Elini tekrar sıktı. "Gel. Alacak malzemen yok mu? Sizi görevlerinizden alıkoyduğum için efendiniz tarafından kömürlerin üzerinde istemiyorum."

Balian, Gurn'ü pazar yerinde takip ederken ve onun satıcılarla fiyatlar ve mal miktarları konusunda pazarlık yapmasını, başını sallamaktan ve kaşlarını kaldırmaktan başka bir şey yapmamasını izlerken düşüncelerinden kayboldu. Tarafından

Silhara'yla buluşmak ve yemek molası vermek için ortak alana geldiklerinde, günün sonunda arabaya yüklenmek üzere öğütölmüş un çuvalları, zeytin ve bal kavanozları, bir fiçı tuzlanmış balık, iki küçük fiçı şarap, bir çift dadı keçi ve yeni makaslar satın almıştı. Hatta seçtiğı yün kumaşın ve bir çile ipliğın fiyatında bile pazarlık yapmıştı.

Ortak alan bir açık hava barıydı. Masalar ve banklar güneşten korunmasız çimenlik alanı kaplıyordu. Her türlü yiyecek, bira ve şarabın satıldığı tezgâhlar etrafı çevreliyordu ve tüccarların ve biracıların çoğı masaların üzerinde dolaşarak mallarını doğrudan müşterilere satıyordu.

Kızarmış koyun eti ve domuz etinin mayalı ekmek kokusuyla karışan kışkırtıcı kokuları burnunun direğini sızlattı. Karnı guruldadı ve Gurn'un ki de yankılandı.

"Açlıktan ölüyorum." Uzun sıralar halindeki masaları tarayarak kırmızı cüppeli, uzun boylu, yasakçı bir adam aradı. "Umarım efendimiz yemek için bizi akşama kadar bekletmez."

Gurn kalabalığı gözden geçirdikten sonra ortak alanın çevresine yakın bir masayı işaret etti. "Atın kıcı" anlamına gelen açık ve saygısız işareti, Silhara'yı fark ettiğini anlamasını sağladı. Kadın güldü ve onu yemek tezgahlarına doğru itti. "Lütfen bize biraz yiyecek getir. Bu masalardan birini kemirmeye hazırım." Adam tereddüt etti ve kadın onu rahatlattı. "Ben iyi olacağım. Ortak alan pazarın kendisinden daha güvenli. Burada küçük çocuklu aileler bile var."

Gurn kalabalığı bu kez daha kartal gözüyle inceledi ve sonunda başını salladı. Martise onun tavuk ve şişlenmiş koyun eti satan bir tezgâha izledi.

Birkaç masa ötedeki kırmızı cübbeyi hedef aldı ve yiyip içen insan kümelerinin arasından ilerledi. Karşılaştığı manzara ciğerlerindeki havanın donmasına neden oldu. İri yarı bir adamın arkasına dalan Martise, onun gölgesine saklandı ve Silhara'nın masasındakilerin onu görmemiş olması için dua etti.

Büyücü bir tarafta tek başına oturmuş, çizme hançeriyle bir elmayı soyuyordu. Karşısında Balian bir arkadaşıyla oturmuş, bir fiçıdan içiyor ve arkadaşının söylediğı bir şeye kahkahalarla gülüyordu. Martise nefesinin altında homurdandı. Ne kadar kötü bir şans vardı. Balian'ın kendisine doğrudan hakaretler yağdırması umurunda değildi. Ama bunu Silhara'nın önünde yapmasını umursuyordu. Eski bir sevgilinin büyücüye onun fiziksel eksikliklerini anlatmasının yaratacağı aşağılanmanın ötesinde, Cumbria'nın onun vasisi olduğu yalanını da ortaya çıkarabilirdi. Kadın

Silhara'nın Cumbria'nın ona söylediği tek bir kelimeye bile inanmadığını biliyordu. Kimse büyücüyü fazla güvenmekle suçlamıyordu ama onunla doğrudan yüzleşmediği ya da gerçeği başka birinden duymadığı sürece Martise, piskoposun uydurduğu hikâyeye inatla bağlı kalmaya niyetliydi.

Kur yapan çiftin etrafından dolaştı ve bir grup kadının yanından geçerek gözden uzak ama ne duyabilecek kadar yakın bir köşe bankı buldu.

Anneler çocuklarına sık sık kapıları ya da pencereleri dinlememelerini öğütlerdi çünkü hoşlarına gitmeyecek şeyler duyabilirlerdi. Balian'ın konuşmasının ortasına geldiğinde bu bilgelik Martise'in omuzlarına sert bir şekilde oturdu.

Şarabı yudumladı ve ağzının kenarından akan damlaları sildi. "Bir sopa kadar sade ve insanların yanında utangaç. Ta ki onu ahıra ya da palete götürene kadar. Cenneti görmenizi sağlayan bir dille bir adamı kurutabilirdi. Ve bütün gece sevişirdi. Vücudu da çok güzeldi. İlk seferinde sikimde bakire kanı görmeseydim, onun bir rahip fahişesi olduğunu düşünebilirdim."

Martise bir an için gözlerini kapadı ve öğürmemeyi umdu. Balian'ın onu önemseydiği yanılmasını uzun zaman önce terk etmişti. Ama arkadaşının yanında ve Silhara'nın önünde onu aşağıladığını duymak -kızgın bir sürtükten farksız olana kadar onu küçümsemek- onu hasta etmişti.

Silhara bankın üzerine oturdu, sessizdi, profili masa arkadaşlarına dönüktü. Dua eden bir yalvarıcı gibi, uzun kabuk sarmalı yere düşene kadar elmayı soydu. Somurtkan yüz hatları düşünceleri hakkında hiçbir ipucu vermiyordu.

Balian'ın yoldaşı yakındaki bir sürahiden tankerlerini doldurdu. "Pek kadın gelincik gibi sevişebilir, dostum. Daha güzel kadınlar. Ve senin onları cezbedecek bir yüzün var."

Balian bu iltifat karşısında kabardı ve Martise'e çiftleşme bir boğa kurbağasını hatırlattı. "Doğru, ama onun sesine sahip değillerdi. Onun konuşmasını duyunca sikim kalktı. Ve inlediğinde..." Gözleri mest olmuş bir şekilde geri yuvarlandı. "Aman Tanrım, her seferinde az daha döllerimi fişkırıyordum."

Boğazında safra birikti. Arkadaşı cevap verdi ama onun duyamayacağı kadar alçak sesle. Öte yandan Balian fikrini haykırdı. "Onları karanlıkta becer, dostum. Bunu yaparken onlara istediğin yüzü takabilirsin."

Martise, Silhara'nın tepki vermemesinin Balian'ın hakaret ettiği kişiyi tanımadığı anlamına gelmesi için dua etti. Bundan şüpheliydi. Balian onun sesi hakkında övgüler yağdırmıştı,

ve bildiği kadarıyla daha önceki konuşmalarında onun adını anmıştı. Silhara aptal değildi.

Elmayı avucunun içine aldı. Dilimlere ayırarak masanın üzerine koydu. Pantolonundaki bıçağı temizledi, döndü ve bir yılan gibi hızla, öldürücü ucu eski sevgilisinin masanın üzerinde duran elinin arkasına gömdü.

Balian'ın şok edici acı çığlığı ortak alanda yankılandı ve tüm konuşmaları durdurdu. Ayağa fırladı ve hareket kolunu çekince tekrar böğürdü. Önce kanlı eline, sonra da vahşi gözlerle Silhara'ya baktı.

"Bursin'in saçmalıkları! Seni aptal piç!"

Silhara da ayağa kalktı, Balian'ın bileğini kavradı ve bıçağı çekip çıkardı. Bir başka acı dolu çığlık havayı kirletti. Silhara kanlı bıçağı sersemlemiş bir seyircinin gömlek koluna sürerek temizledi.

"Bağışlayın beni," dedi o sakın, hırıltılı sesiyle. "Elini orada görmedim."

Buz gibi ifadesi samimiyetini yalanlıyordu. Az önce tanık olduğu şey karşısında şoke olan Martise, masanın etrafını saran ve giderek büyüyen kalabalığın arasından ite kaka ilerledi. Balian gömleğini çıkarmıştı. Parmaklarından damlayan kana rağmen, kalabalığın içindeki pek çok kadının iç geçirmesine neden olan bir manzara sunuyordu. Arkadaşı gömleğinden bir kumaş parçası kopardı ve Balian'ın yaralı elini sardı.

Balian belindeki kılıftan hınzır bir bıçak çıkardı ve sağlam eliyle Silhara'nın önünde salladı. "Özürlerini sikeyim. Seni iğdiş edeceğim."

Silhara gülümsedi ve kalabalık toplu bir nefes aldı. "Şimdi sen misin?"

Martise'nin arkasından bir ses Balian'a bağırdı. "Bırak onu delikanlı. Az önce meydan okuduğun kişi Kargaların Efendisi."

Balian'ın rengi soldu ama geri adım atmadı. "Bir gübre yığınının efendisi olman umurumda değil." Silhara'nın ayaklarına tükürdü. "Ve eğer bir dövüşü kazanmak için büyü kullanmak zorundaysan sen de bir korkaksın."

Silhara gerçek bir eğlenceyle güldü. Cüppesini omuz silkerek çıkardı ve masanın üzerine bıraktı. Balian o yürürken diğer taraftan onu izledi.

ortak alanın hemen dışındaki boş bir alana götürdü. Kalabalık da onları takip etti ve iki dövüşçünün etrafını sararak derme çatma bir arena oluşturdular. Terleyen bir balıkçı kadınla neredeyse Gurn kadar iri bir adamın arasına sıkışmış olan Martise, yaklaşmakta olan dövüşü net bir şekilde görebilmek için itişip kakışıyordu.

Silhara hançerini elinde ustalıklarla çevirirken güneş ışığı metal üzerinde parladı. "bilge adamı dinlemelisin evlat. Özrümü kabul et ve çek . Seni gırtlğından taşaklarına kadar deşmek için büyüye ihtiyacım yok."

Balian'a sırtını dönerek onu açıkça reddetti. Balian kükreyip hançerini kaldırarak ona saldırırken Martise de uyarı çığlıkları korosuna katıldı. Silhara son anda döndü, rakibinin hücumunu düzgünce yandan savuşturdu ve elini Balian'ın kürek kemiklerinin arasına soktu. Balian kalabalığa çarptı ve mucizevi bir şekilde kimseyi bıçaklamaktan kaçındı. Seyirciler alkışladı. Artan kana susamışlığın verdiği heyecanla onu geçici arenaya geri ittiler.

Silhara tiksintiyle başını salladı. "Güzel bir yüzle gizlenmiş muazzam bir aptallık. En azından tanrılar bazen adil olabiliyor."

Büyücü bir kez daha arkasını dönerek ölüme meydan okudu. Balian bir kez daha ona saldırdı. Silhara yan adım atmak yerine döndü ve Balian'ın kafasını geriye savuran ve onu ayaklarından kaldıran yuvarlak bir yumruk atarak tam anlamıyla karşıladı. Toz bulutu içinde yere düştü.

Silhara onun üzerinde durdu. "Beni kızdırmaya başlıyorsun."

Balian ayağa yuvarlandı ve bir damla kan tükürdü. Yarılan dudağı ve şişen çenesi onu durdurmadı ve ayağa kalkmak için mücadele etti. Silhara'nın tekmeler, tokatlar ve yumruklarla her saldırıyı savuşturduğu ve alt ettiği üç hamle daha

-Ama asla bıçağını kullanmadı ve Balian . Kanlar içinde ve morarmış bir halde, henüz kararmamış tek gözüyle Silhara'ya baktı.

"Seni iyi keseceğim büyü." Sözleri bir sarhoşunkinden daha bulanıktı.

Silhara tanrılara yalvarır gibi gökyüzüne baktı. "Öyle duruyorsun, güzel çocuk."

Balian ona tekrar saldırdı ve Martise bir uyarı daha yaptı. Asık suratlı ve rakibini yemlemekten yorulduğu halinden belli olan Silhara, ayaklarını Balian'ın altından çekip tekmeledi. Balian toprakta sırtüstü kaydı. Soluk soluğa kalmadan önce

Silhara bıçağını elinden çekip aldı ve dizlerini Balian'ın omuzlarına bastırarak onu yere yapıştırdı. Martise'in eski sevgilisi, büyücü onun üzerine çıkarken inledi. İki bıçağı da kuşanan Silhara, bıçağını Balian'ın şahdamarına bastırdı ve el koyduğu bıçağı yanağına dayadı.

"Kalabalık neredeyse doğru anladı, evlat. Kargaların Efendisi'ne meydan okudun ama bir liman fahişesinin piçiyle dövüştün. Sen hala annenin kurşun iplerine bağlıyken ben çamurda dövüşüyordum."

Adam bıçağın ucunu Balian'ın boynuna daha sert bastırırken Martise nefesini tuttu. Bıçağın üzerinde bir kan çizgisi kabardı. Balian'dan ne kadar nefret etse de, onun öldüğünü görmek istemiyordu. Ne bu yüzden ne de kalbi için en büyük tehdidi oluşturan adamın .

"Lütfen, Usta. Bunu yapmayın."

Yumuşak ve yalvaran sesi kalabalığın gürültüsünü bastırıyordu. Silhara onun bakışlarını karşıladı, siyah gözleri dümdüzdü. Bıçak daha derin kesti. Balian dehşet içinde inledi. Keskin idrar kokusu aniden havayı doldurdu. Silhara ona bakmaya devam etti.

"Lütfen," diye tekrarladı. "O buna değmez."

Bakışlarında insanlığın gölgesi geri döndü. Gözlerini kırıştırdı ve dikkatini düşmüş rakibine odakladı. "Altına işedin, değil mi? Şimdi gerçek korkunun tadını biliyorsun." Balian'ın hançerini avucunun içinde çevirdi, böylece ucu aşağı bakacak ve düşmüş adamın yanağında bir çukur oluşturalardı. "Bu izler ve kesikler kısa sürede iyileşecek ve sen bir kez daha bir fahişenin fantezisinin hayata geçmiş hali olacaksın." Gülümsemesi inceldi.

Balian, Silhara'nın gözlerinde her ne gördüyse, ölüm tehdidine rağmen onu kıvrandırdı ve kıvrandırdı. Silhara boynundaki kanlı kesiğı derinleştirdiğinde inledi.

"Sanırım bir hatıra. Böylece içimizdeki çirkinlik dışımızdaki güzellik tarafından maskelenmez."

Martise, Balian'la aynı anda . "Hayır!"

Onu görmezden geldi ve Balian'a seslendi. "Tek bir hareketinde boğazını keserim. Ya yakışıklı öl ya da dürüst yaşa. Hangisi olsun?"

Silhara yavaşça yarım bir kürek kemiğı oyduğunda kalabalık hep birlikte tısladı ve inledi.

Balian'ın sağ yanağında ay deseni. Dövlmüő, aőađılanmıő ve yara bere içindeki adam bayıldı.

İş bittiğinde Kargaların Efendisi ayağa kalktı ve Balian'ın bıçağını kafasının yanında yere saplanacak şekilde fırlattı. Sesinde merhamet yoktu. Ses tonunu hiçbir pişmanlık renklendirmedi. "Üzölme evlat," dedi. "Karanlıkta seviőersen kimse fark etmez."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Neith'in yağmura ihtiyacı vardı. Koru, alçalan güneşin kuru sıcağında kavruluyor, ağaçlar yapraklarını kaybediyor, daha fazla su gerektiren giysilerini döküyordu. Hava yakında işbirliği yapıp biraz rahatlama sağlamazsa, gelecek yılki hasadı zarar görecek, muhtemelen de başarısız olacaktı.

Silhara balkonunun girişinde durdu ve ayaklarının dibindeki hokkaya hortumu üfledi. Bu alışkanlık onu rahatlatıyor, mobilyaları tekmelemesini ya da kırılacak eşyaları hayal kırıklığı içinde duvara fırlatmasını engelliyordu. Kuyunun kurumamış olmasına şükretmesi gerekirdi. Bunun yerine geceleri saatlerce yerin altındaki görünmeyen nehirleri kabarıp yükselmeleri ve susuz ağaçlarının köklerini sulamaları için yönlendirmenin bir yolu olup olmadığını düşündü.

Keşke yağmur yağsa.

Yolsuzluk sadece yıldızını toplayıp gitse.

Keşke Conclave, onun dengesini tamamen bozmadan ve onu ölüme mahkûm edecek tek hatayı yapmasına neden olmadan önce gelip casuslarını geri alabilseydi.

Şimdi kütüphanedeydi, notlarını karalıyor, uzun süredir ölü olan bir grup kralın uzun süredir ölü olan bir tanrıyı yok etmek için ne yaptığını ve bunun ona ya da rahipliğe Yolsuzluk'u yok etmede nasıl yardımcı olabileceğini düşünmek için onunla buluşmayı bekliyordu.

Havaya bir duman üfledi ve parmak ucuyla Conclave'in spiral amblemine benzeyene kadar manipüle etti. Sonsuzluğun merkezine giden yaşam girdabı, kendilerine bahşedilen Armağan'ın gerçek büyüsunü unutmuş olan acımasız, açgözlü bir kanon için bir yardımseverlik sembolü. Sembol parçalandı, durmak bilmeyen yaz rüzgarları tarafından parçalandı.

Silhara, Conclave'in Yozlaşmayı yok etme çabasında başarılı olacağına pek inanmıyordu. Birdixan ve kral arkadaşları kırılğan parşömende büyük mevki ve asalet sahibi kişiler olarak tanımlanmıştı. Conclave'in lideri Luminary dışında, Birdixan ve kardeşlerinin rolünü yerine getirmeye yaklaşabilecek hiçbir rahip düşünemiyordu: Tanrı'yla savaşıp kazanacak güç ve beceriye sahip hiçbiri.

Birdixan. Bu isim onu kızdırmıştı. Daha önce görmüş ya da duymuştu ama nerede olduğunu hatırlamıyordu. Martise, tüm öğrenimine ve hatırlama yeteneğine rağmen bu ismi bilmiyordu. Ona tamamen güvenemeyebilirdi ama yeteneklerine büyük vardı. Eğer o bu ismi tanımadıysa, çok az kişi tanıyabilirdi.

Conclave'in casusu beklediğinden daha yararlı ve hoşlandığından daha çekici olduğunu kanıtlıyordu.

Doğu Prime'ın pazar yerinde, Gurn'u tezgâhtan tezgâha takip ederken onu bir anlığına görmüştü. Çoğu kalabalıkta fark edilmeyebilirdi ama Gurn onu birçok kez kolayca fark etmişti. Onu hizmetkârıyla alışveriş yaparken ve etrafındaki kargaşayı incelerken hiç kadar neşeli ve rahat görmemişti - en azından ortak alana girip eski sevgilisinin onu en kaba terimlerle kötülemesine kulak misafiri olana kadar.

Masasına doğru süzülüşünü bir göz ucuyla izledi, gözleri adı konmamış bir korkuyla kararmıştı. Elma soyuyor, sabırla onun ve Gurn'ün kendisiyle buluşmasını bekliyordu. Karşısında oturan iki adama hiç dikkat etmemişti, sarhoş palavracıların saçmalıklarıyla hiç ilgilenmiyordu. Martise'nin onlara sabit bakışları dikkatini çekmişti.

Balian'ın sözleri ve Martise'nin utançtan bembeyaz kesilmiş yüzünü görünce öfkesi tavan . Bir an için sanki o ahmak çırağına değil de kendisine hakaret ediyormuş gibi hissetti. İçindeki kıskançlık ve sahiplenme duygusuyla karışık öfke kükredi. Bıçağı o adi herifin eline saplamak onu sakinleştirmek için uzun bir yol kat etti. Onu yaralamak ve kanlı bir şekilde dövmek Silhara'yı neredeyse neşelendirmişti.

Gördükleri karşısında gözle görülür bir şekilde sarsılan Martise günün geri kalanında çoğunlukla sessiz kaldı, arada sırada ona karmaşık bakışlar fırlattı. Gurn o kadar sessiz değildi. Kavgayı o da görmüştü ve ne olduğunu öğrenmek için hemen imzasını attı. Silhara'nın kısaltılmış "Ev halkıma hakaret etti," cümlesi onu tatmin etti.

O gece handa, Gurn odalarının kapısının yanında uyurken ve Martise yakınlardaki paletinde uyuklarken, Silhara ellerinden birini hazırladı

pipolarını yaktı ve pencere kenarında sakinleştirici bir sigara içti. Aşağıda, Doğu Prime yavaş yavaş kararıyor, barlar kapanıp ev halkı yatağa lambalar sönüyordu. Şehrin ötesinde, körfez gelgitli ninnisini söyleyerek gemileri uykuya sallıyordu.

Fors'la yaptığı anlaşma için kendini tebrik etmişti. Tüm palavralarına rağmen adam Silhara'nın ürününün kalitesini ve ona olan talebi . Büyücüye verdiği cömert ödemeye bile, şehir halkına yaptığı satışlardan yine de yüklü bir kâr elde edecekti.

Beline bağladığı para kesesinin ağırlığı onu rahatlatmıştı. İyi iş çıkarmıştı ve Gurn'un takas ettiği satıcılara ödeme yaptıktan sonra kese önemli ölçüde hafifleyecek olsa da, bir sezon daha idare edeceklerdi. Şöhretinin bir faydası, hediyesinin de bir ödülü vardı ama ikisi de sofraya yemek getirmiyordu. Bunu sadece sıkı çalışma, hırsızlık ya da doğuştan gelen Aristo hakkının kutsaması yapabilirdi. Silhara ilk ikisini yakından tanıyor, üçüncüsünü ise küçümsüyordu.

Battaniyelerin hışırtısı Martise'nin uyuduğu yere bakmasına neden oldu. Martise doğruldu, onu pencerede gördü ve ayağa kalktı. Ay ışığının başıboş bir huzmesi, ince kalçalarının gölgesini ve uzun şalını etrafına sarıp ona doğru ilerlemeden önce leinin altındaki bir göğsün kıvrımını ortaya çıkardı. Çıplak ayakları karanlıkta fildişi renginde parlıyordu. Onları güzel bulmuştu. Güzel de kokuyordu; uyku ve sıcak kadın kokusu.

Şu anda körfezin üzerinde gezinen Corruption'ın yıldızını işaret etti. Sesi yumuşaktı. "Kurman artık sürülerini Brecken Şelaleleri'ne yönlendirmiyor. Yolsuzluk iz bırakmış. Nehirler tuzlanmış ve şelaleler kirlenmiştir. Ekinler ölüyor; ağaçlar ve çiftlik hayvanları ölüyor. Kasabalar yiyecek arayan ve büyük şehirlere sığınan insanlardan boşalıyor."

Başını iki yana salladı. "Anlamıyorum. Yozlaşma dünyaya yeniden hükmetmeyi umuyor. Herkes öldüyse ve topraklar harabeye döndüyse yönetecek ne var?"

"Buna kuşatma denir, çırak. Düşmanlarınızı aç bırakın, onları o kadar alçaltın ki en basit ihtiyaç vaadi bile tanrıların bir hediyesi gibi görünsün. Yeterince sabırla bir adamı, emrettiğiniz her şeyi yapacak hale getirebilirsiniz." Piposunu üfledi. "Orijinal olmasa da etkili."

"Conclave'in tanrıyı durdurmanın bir yolunu bulacağını düşünüyor musunuz?"

"Bundan şüpheliyim. Rahipliğin en büyük zayıflığı kibiridir. Tanrıyı öldürecek tek büyüü bulmak için kütüphanelerini tarayacaklar ama atalarının kullandıklarını kullanamayacaklar. Yozlaşma bin yıldan fazla bir süredir

Tekrar denerlerse düşmanlarını nasıl yeneceğini düşünür. Rahipler çözüm için kendi duvarlarının ötesine bakmazlar. Onlar Conclave'dir, sahip olmaya değer tüm bilginin ve gizemin bekçileridir." Gülümsemesi alaycıydı. "En azından onların önemli gördükleri şeyler."

Örgüsünün ucunu parmaklarıyla ovuşturdu. Silhara kızıla çalan saçlarının omuzlarından aşağıya ve sırtına serbestçe dökülürken nasıl görüneceğini hayal etti. "Onlara Iwehvenn'de ne bulduğunu söyleyecek misin?"

"Evet, ama dinleyecekler mi? Ne ben rahiplerin hayranıyım ne de onlar benim. Dinlemek için güvenmeniz ya da en azından saygı duymanız gerekir."

Piposunu üfleyerek, onun pencerenin önünde kendisine katılmasının gerçek nedenini bekledi.

Ayın soğuk ışığında bakır rengi obsidyene dönüşen gözleri minnettarlığı ve utancın kalıntılarını yansıtıyordu. "Bugün, pazarda..."

Silhara bir elini kaldırdı ve kadın sustu. "Ben dokuz yaşındayken annem her hafta zengin bir tüccara hizmet ederdi." Dudağı alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Rıhtımın pisliğine inmeye tenezzül eder ve annemin bir saatini, bazen de bütün bir gecesini öderdi. Odamıza geldiğinde beni hep gönderirdi." Piposunun sapını Martise'e doğrulttu. "Anlayın, ben bir houri'nin çocuğu olarak doğdum, diğer hourinlerin yanında büyüdüm ve neredeyse kendim de bir houri oluyordum." Martise'in yüz ifadesinde bu açıklamayı küçümsediği izlenimi yoktu.

"Mesleğinin doğası konusunda masum değildim. O benim çocukluğumu korumuyordu." Öfkeyle karışık eski bir tiksinti içten içe yanıyordu. "Tüccar tuhaf bir tipti ve annemi defalarca aradı. En son beni kapıdan dışarı ittiğinde, bir oyukta bekledim, sonra gizlice odaya geri girdim." Pipo sapı parmaklarının arasında kırılma tehlikesi geçirdi. "Onu elleri ve dizleri çırılçıplak süründürüyor, onu takip ediyor ve bastığı yeri öpüyordu." Martise'nin nefesi kesildi ve ağzını kapattı, gözleri acıma ve dehşetle parlıyordu. "Onu almadı, ona dokunmadı ve kendisine dokunmasına izin vermedi. Zevkini, onun kendisine isimler takmasını, ne kadar hak etmeyen bir pislik olduğunu ve kendisiyle aynı havayı soluduğu için ne kadar şanslı olduğunu söylemesini duyarak aldı."

Silhara durakladı, iğrenç görüntüyü sisteminden temizleme ihtiyacı ile anıyı yeniden yaşamaktan öğürmemeye çalışmak arasında kaldı. Koluna bir kelebek, kaynayan duygularını yatıştırdı. Martise'nin parmakları koluna yaslanmıştı, bir teselli fısıltısıydı bu. Midesi sakinleşti.

"Yere geldi ona yalattı, sonra da gitmeden önce üzerine işedi."

Martise'nin eli onun kolunu sıktı. "Hiçbir çocuk buna tanıklık etmek zorunda kalmamalı," tısladı karanlıkta. "Hiçbir kadın bunun acısını çekmemeli. O bir canavardı, bir erkek değil."

Geçmiş değiştirilemezdi ama Silhara göğsünden boğucu bir ağırlık kaymış gibi hissetti. İntikamını onlarca yıl önce almış, hiç acımayan bir sokak adaleti uygulamıştı. Ama sadece şimdi o anının korkunç gölgesinin azaldığını hissediyordu. Aradan geçen bunca zamandan sonra, amacı Conclave tarafından yönetilen bir kadına neden içini dökmeyi seçtiğini sorgulamadı. Bunu bir noktaya değinmek için kullanmıştı. Başka bir şeye dönüşmüştü. Yargılamadan dinlemesi için ona güvenmişti. Kadın da ona güven verici bir toka ile karşılık verdi. Bu kadarı yeterliydi.

"Canavarlar da insanlar kadar savunmasızdır. Tüccar ayrıldığında onu takip ettim." Ağzını pipo doldurdu ve pencereden dışarı üfledi, dağılmadan önce havada yılan gibi süzülmesini izledi. "Bir can almak insanın ruhunda iz bırakır. Ben onunkini almaktan yara almadım."

Martise elini onun kolundan çekti ve Silhara anında dokunuşunu özledi. "Ona her ne yaptıysan bunu hak etti. Ve daha fazlasını."

Sessiz kaldı ve körfezde sallanan gemileri izledi.

"Balian'ın benden bahsettiğini biliyordun."

"Tahmin etmiştim. Erkekler, göğüsleri hakkında konuşmak varken bir kadının sesi şiirsel ağıtlar yakmaya eğilimli değildir. Böyle bir şeyin söylenebilmesi için kadının olağanüstü olması gerekir. Sesiniz olağanüstü."

"Bunu yapmak zorunda değildin."

"Ne? Kanını mı akıtacaksın?" Silhara omuz silkti. "İyi bir kavgadan hoşlanırım, gerçi o pek meydan okuyan biri değildi. Sevgilin bıçak dövüşü hakkında bir iki şey öğrenebilir."

Gölgeli gözleri parladı. "O benim sevgilim değil."

Düşünmeyi reddettiği nedenlerden ötürü, iğrenç Balian'ın geçmişte kalmasına sevinmişti. "Biraz bilgelik kazandın, değil mi?"

"Yaş ve deneyim bir insan için bunu yapar."

"Doğru. Gıcırdayan kemikler ve ağarmış saçlar için bir ödöl olmalı."

Adam kıkırdadı ve Martise de usulca güldü. Martise elinin arkasına bir esneme saklayıp ona iyi geceler dileyene kadar neredeyse bir saat boyunca pencere kenarında sessiz bir şekilde kaldılar.

Artık Neith'manzarası deniz yerine ovalar ve ağaçlardan oluşuyordu ve tek başına sigara içiyordu. Bir zamanlar böyle bir yalnızlık hoşuna giderdi ama işler değişmişti. O dostluk anlarını, Gurn'ün bile, cana yakın doğasına rağmen, sağlayamadığı arkadaşlık duygusunu özlemişti.

Pazar yerindeki olaylar hafızasında canlanmaya devam ediyordu. Silhara hançerini Balian'ın eline zevkle saplamış, kemikleri kırdığını ve tendonları kopardığını ummuştu. Hakaretleri yüzünden adamı hor görse de, zihninde canlanan görüntüleri yok edemiyordu: Balian'ın yerinde, Martise'in üzerinde sadece güneş kıyafetleri ve dökülen saçları, önünde diz çökmüş, ağzıyla onu derin bir okşayışa almıştı. Avucunu giderek büyüyen ereksiyonuna bastırdı.

Onu sürekli şaşırtıyordu. bakıldığında dikkat çekmeyen bu kız, tam bir zıtlık . Kendi gölgesinin üzerine atladı ama onu kurtarmak için bir Lich'le yüzleşti. Çatı çökecek kadar yüksek sesle çığlık onu kurtarmaya koşmuş, ancak Yeteneği'nin Yozlaşma'yı odanın diğer ucuna fırlattığını görmüştü. Artık onun doğuştan itaatkâr olduğuna inanmıyordu. Sessizdi, evet ve istediği zaman duygularını saklamakta iyiydi. Ama bu alçaltılmış bakışların onu üstün olarak kabul etmekten çok, bazen dişlerini boğazına geçirmek istediği gerçeğini gizlemekle ilgisi vardı.

Ve Neith'e hizmet etti. Adamın ününü ve kendisine zarar vermeye karar verirlerse kurtarılma umudu olmayan iki adamla izole bir tabyada yalnız kalacağı gerçeğini bildiği halde, ona sahte çırağı olarak gelmişti. Cumbria bu kadar riske girmesi için ona büyük ödüllere vaat etmiş olmalıydı. İlk başta parayı düşünmüştü ama onun yanında geçirdiği haftalar yanıldığını kanıtladı. Martise piskoposun gözü kulağı olmak için motive olmuştu ama para vaadi onu cezbeden şey değildi.

Bu onu memnun etti. Böyle bir kadın, onun yoksulluğundan ve yaşamlarını sürdürmek için harcadıkları yorucu emekten rahatsızlık duymadan, burada, Neith'te iyi iş çıkarabilirdi. Bu düşünce erimiş kar gibi geçti. Huqqah hortumunu tiksintiyle bir kenara fırlattı.

Aklının son kırıntısını da yakacak ve kanını tutuşturacak kadar güçlü bir öpücük, onu ne mümkün ne de istediği bir geleceğe sürüklemişti. Neith, Gurn ve Cael'le birlikte yeterince kalabalıktı. Arada sırada bir geceliğine satın alınan bir houri, kadınlara eşlik etmek için yeterliydi.

Gözleri kapandı. Kendi kendine, Hediyesinin onun üzerinden kayarak geçmesinin kalıntı etkilerinin bu kucaklaşmayı getirdiğini söyledi. Ama kendi yalanlarına inanmadı. Onu öptü çünkü onu istiyordu, çünkü ona hayranlık duyuyordu. Çünkü Yeteneği geri çekildikten sonra dilinde kalan ruhani özünden daha fazlasını istiyordu. Onu bir anlık dürtüyle öpmüş, dudaklarının cezbedici kıvrımının ve kollarındaki hafif hissinin cazibesine kapılmıştı. Onun, saldırısı karşısında geri çekilmesini beklemişti. Naziklik onun doğasında yoktu ve onu tatmak için yanıp tutuşuyordu. Ama kız onun sert kucağından geri çekilmemiş, onun yerine kendisinininkine eşit bir tutkuyla karşılık vermişti. Sadece küçük bir iç ses onu yatağa götürmesini, pantolonunu indirmesini ve üzerine tırmanmasını engelledi.

Casus. Cumbria seni tuzağa düşürmek istiyor.

Silhara handa kömürleri söndürdü. Her zaman o sesi dinlerdi. Bu onu sayısız kez kurtarmıştı. Hiçbir şeyi kaçırmayan ve her şeyi hatırlayan sessiz bir kadın, özellikle de çırak rolünün yanı sıra sevgili rolünü de üstlenirse, onu bir Conclave mahkemesine çıkarılmasını garantileyen bir sapkınlık içinde yakalayabilirdi. Şimdiye kadar Yolsuzluk'la olan çatışmaları yatak odasıyla sınırlı kaldığı için şanslıydı; Martise henüz bu odaya girmemişti. Avatar'ın yeniden doğduğunu düşünüp düşünmediğini sorduğunda Martise'in gözlerinde gizlenen şüpheyi görmüştü. Eğer Corruption'ın onu kısa süreliğine ele geçirdiğine tanık olursa, lanetlenmişti. Kendini korumak için onu öldürmek zorunda kalacaktı ve şimdi bu ihtimalden tiksiniyordu.

Dışarıda güneş hâlâ kırmızı ve turuncu çizgilerle batıyı aydınlatıyordu ama Neith'in koridorları çoktan karanlığa gömülmüştü. Silhara kütüphaneye doğru yürürken gölgelerin arasından geçti.

Mumların ışığında silueti beliren Martise, bir sayfa dolusu notun üzerine eğilmiş, tüy kalemleyle hararetle bir şeyler karalıyordu. Adam içeri girdiğinde başını kaldırdı ve ona belli belirsiz bir gülümseme sundu.

Bir tomar parşömeni havaya kaldırdı. "Ritüel hakkında daha fazla şey buldum, gücünü besleyen şey. Amunsa'yı tuzağa düşürdükleri tepe kutsal bir yerd, Eski Büyü'nün Atık'ın dışında hâlâ var olan bir cebi."

Bir tabureyi onunkinin yanına sürükledi ve . Burun delikleri seğirdi. Portakal

çiçek ve nane. Gurn yine parfüm depolarını karıştırmış ve Martise'e bir koku vermişti. Dudakları kıvrıldı. Hizmetkârı oldukça çekici olabiliyordu.

Kağıdı aldı ve yazıyı taradı. "Ferrin's Tor böyle bir yerdir. Koyunlarını orada otlatan çobanlar, tepede yetişen otları yiyen koyunların en iyi yünle en sağlıklı kuzuları doğurduğuna yemin eder. Birdixan hakkında başka bir şey var mı?"

"Biraz, ama anlamını çözemiyorum." Yığınındaki iki sayfayı daha ona uzattı. "Birdixan'ın Amunsa'ya karşı güç kullandığı her seferinde isminin yanında bu sembol yer alıyor. Diğer büyücü kralların hiçbirinin adının yanında bu sembol -ya da herhangi bir sembol- yok. Sona doğru, Birdixan öldüğünde, sembol artık görünmüyor."

Silhara tercüme edilen metni okudu ve kaşlarını çattı. Birdixan'ın adı gibi çizgilerle ikiye bölünmüş birbirine kenetlenmiş bir çift küp olan sembol de tanıdıktı.

"Bunu bir yerlerde görmüştüm. Bir tapınak duvarında ya da bir rahibin üzerinde dövme olarak. Tanıdık gelmedi mi?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Sadece Helenese olmadığını tahmin edebiliyorum. Onlar daha kıvrımlı tasarımları tercih ederler. Bu kare şeklinde ve çok köşeli. Glimmer halklarının yazısı bir dizi kare ve çizgiden oluşur. Glimming'in dört lehçesini okuyup konuşabiliyorum ve buna benzer bir şeye hiç rastlamadım, bu yüzden bir karşılaştırma yapmakta tereddüt ediyorum."

Silhara gözlerini sembole dikti. "Birdixan burada güneşli bir kral olarak tanımlanıyor. Bence sembolün ve bu isimli kralın uzak diyarları anımsatması tesadüften öte bir şey." Biraz daha okudu. Bir pasaj dikkatini çekti, ritüelin süslü betimlemeleri arasında neredeyse fark edilmeyen bir cümle. Birdixan daha ayın başlamadan tanrıyı "yutmuştu". Huzursuzluk ruhunda örümcek bacaklarıyla geziniyordu.

Oturduğu yerden kalktı. "Bende birkaç Glimming kitabı var. Çoğunlukla anlaşılabilir şiirler." Yüzünü buruşturdu. "Korkunç şeyler, ama akıl hocam bunları severdi ve eline geçen her parçayı topladı. Belki yardımı olur."

Sonraki üç saat boyunca sessizlik içinde çalıştılar. Martise'nin lambası söndü ve Silhara, mızımız, aşırı şımarık kadınlara yazılmış birkaç sayfa sakarin kaside okumaktan midesi bulanarak kitaplarını bir kenara bıraktı ve gözlerini ovuşturdu. Martise hâlâ masanın üzerine eğilmiş, bir şeyler karalıyordu. Durakladı, kalemini indirdi ve elindeki sertliği silkeledi.

"Başka bir şey var mı?" diye sordu.

"Aile soylarıyla ilgilenmediğiniz sürece kayda değer bir şey yok. Üç kralın atalarının en az yirmi neslini tercüme ettim." Ona yorgun bir gülümseme verdi. "Üretken bir gruptular."

Silhara sandalyesinde gerindi ve ayağa kalktı. "Bir düzine karınız ve birkaç yüz cariyeniz olduğunda, sürülerce çocuk doğurmayı bekleyebilirsiniz." Gelip onun önünde durdu. "Yarın tekrar çalışacağız. Ders için hazır mısınız?"

Yüz ifadesi, Yeteneği ile ilk çalışmaya başladıkları zamankinden çok daha az hevesliydi. İç çekti. "Evet, ama korkarım ki zamanınızı boşa harcayacaksınız. Büyü yapmak için kullanamadıktan sonra bir Yeteneğin ne faydası var?"

Onun hayal kırıklığını anlıyordu. Doğu Prime'dan döndüklerinden beri onun Yeteneği üzerindeki kontrolü üzerinde çalışmışlardı. Onu çağırma ve ortaya çıkışını yönetme konusunda başarılı olmuştu. Ancak, denediği büyülerin hiçbirinin işe yaramaması onu şaşırtmaya devam ediyordu. Ezberden okuması kusursuzdu, uygulaması da onunki kadar iyiydi ama hiçbir şey olmuyordu. Her tür büyüü denemişlerdi.

Hareket. Hâlâ havalanamıyordu. Ateş ve su çağrıları. Kütüphanenin ocağında neşeyle yanan ateş, alevleri çağırmayı denediğinde titremedi bile. Ve su kadehte kaldı. Hatta Silhara onu şarkı söylemesi için cesaretlendirdi, sesinin düzelmiş olması ve Yeteneğinin büyü şarkısı olması ihtimaline karşı kulaklarına gelecek kaçınılmaz tacize karşı kendini hazırladı. Birkaç notadan sonra onu durdurdu, Yeteneği hangi büyüü kontrol ediyorsa büyü şarkısının o olmadığından emindi.

Onunla yüzleşmek için ayağa kalktı, omuzları yorgunluktan çökmüştü.

"Surat asma," dedi adam. "Bu seni gururlandırmıyor."

İğneleyici sözleri onu melankolisinden kurtarmak için işe yaradı. Bakışları yere düştü, ama omuzları sanki ona tokat atma isteğini dizginlemiş gibi kaskatı kesilmişti.

Silhara gülümsedi. "Bu gece farklı bir şey deneyeceğiz."

Adam çizme hançerini çıkarıp bıçağın keskin kenarını avucunun üzerinde gezdirdiğinde kadın şaşkınlıkla ona baktı. Kan elinin üzerinde damlayan yollardan aktı, parmaklarının arasından kayarak yere damladı. Lekeli elini ona doğru uzattı.

"Bunu iyileştir."

Kana aldırmadan adamın elini tuttu ve kendi ellerinin arasında tuttu. Nasırlı avuç içleri adamın teninde sıcacıktı, okşuyordu. Kadının birbiri ardına okuduğu şifa büyülerini dinledi. Gözleri konsantrasyon içinde kapalıydı. Yarasını iyileştirebilecek bir şey çağırmaya o kadar odaklanmıştı ki, Yeteneğinin kontrolünü kaybetmişti. Silhara'nın bedenini anlık bir sıcaklık kapladı. Eli ağrırken ve parmaklarından kan damlarken bile sulandırılmamış büyü gözeneklerine, ruhuna sızdı. Yeteneği onun içinde şişti ve onun gücüyle beslendi.

En az Silhara kadar onun Yeteneği'nin büyüüne Martise elini kaldırdı ve üzerine koydu. Kanlı avucuna değen kalp atışları, kafasının içinde atan kalp atışlarını . Yeteneğin cazibesinden uzak durmasına rağmen, onu nasıl dönüştürdüğü karşısında büyülenmiştiGörünüşü değişmemişti. Aynı sivri çene ve küçük burun, kızıl saçlar ve soluk ağız.

Ama hepsi onun büyücülüğü tarafından geliştirildi, süslendi ve güzelleştirildi.

Neredeyse günaha yenik düşecek, elini tuniğinin üzerinden kaydırarak küçük göğsünü avuçlayacaktı. Neyse ki avucundaki acı, arzusuyla savaşıp elini çekmesine yetecek kadar zihnini açık tuttu, teninde kırmızı bir leke ve aralarında kopmuş bir bağ bıraktı. Kadının iniltisi, gergin ve kekeleyerek, onun üzerinde kendi büyüünü yarattı. Elini uzatıp onun sikini de okşayabilirdi.

Gözlerini açtı ve adamın elinin hâlâ kanadığını gördü. Omuzları çöktü. "İşe yaramadı."

"Hayır. Yeteneğin tanrıları ve lichleri bir kedinin pençesindeki fareler gibi savurabilse de, büyülerde işe yaramıyor."

Avucundaki kana ve kızın tenindeki lekeye baktı. Bir bölge işareti, bir sahiplenme, elini oraya ilk başta koymuş olması önemli değildi. Ve onu iyileştirmeye odaklanmışken. Bu solgun kadının, sıradan yüz hatları ve olağanüstü ruhuyla kendisinin olduğunu ilan etmek için çok güçlü bir ihtiyaç onu aniden yakaladı.

Duygularından dehşete düşen Silhara başını çevirdi ve kapıya doğru yürüdü. Omzunun üzerinden, "Burada işimiz bitti," dedi.

Sesi ağlamaklıydı. "Ama elin..."

Durakladı ama sırtını ona dönmedi. "Hâlâ kanıyor. İyileştiremezsin. Yatağına git, Martise."

Kapıyı çarparak çıktı. Ara sıra kan damlaları

Aşağı inerken yere çarpan damlacıklar ona eşlik etti. Büyük salonu mutfağa bağlayan kapı karşı duvara çarptı. Gurn'ün alanı bir mahzenden daha karanlıktı ama Silhara, hizmetkârın Peleta'nın Ateşi şişesinin bulunduğu dolaba giden yolu hatasız bir şekilde buldu. Büyük bir kadeh bulana kadar raflardaki fincanları karıştırdı ve kendine bolca içki doldurdu. Dizini çalışma masasının karşısındaki tezgâha vurup oturduğunda yüksek sesle ve acımasızca küfretti.

Ateş adının hakkını veriyor, ağzından karnına kadar uzanan bir yolu kavuruyordu. Silhara'nın gözleri yaşardı. "Bursin'in taşakları," diye hırıldadı ve erimiş bir yudum daha almak için kadehi geri devirdi. Sabah olduğunda acıdan gözlerini çıkarmaya çalıştığını göreceğini umursamadan kadehi boşalttı ve kadar yeniden doldurdu.

Kapıdaki bir hareket onu bir ziyaretçisi olduğu konusunda uyardı. Yaralı elindeki içkisini kaldırdı, kadehin sapı parmaklarının üzerinde kayganlaşmıştı. "Merhaba, Gurn." Kelimeleri şişmiş dilinin etrafında şekillendirmekte zorlandı. "Bir içki ister misin?"

Yerde birbirine çarpan fincanların şingirtisi ve ocakta yanan odunların tıslaması, cevap veren sessizliği bozdu. Dalgalanan bir ışık Silhara'nın oturduğu masanın üzerinde bir korona oluşturdu. Gözlerini mum ışığından korudu ve küfretti. "Benimle karanlıkta öylece oturamazdın, değil mi?"

Gözleri alıştıktan sonra elini indirerek karşısında oturan Gurne dik dik baktı. Hizmetkâr yaralı elini, masanın ve kadehin üzerindeki kanı işaret etti.

Silhara koluyla masanın yüzeyini sildi. "Çırağım için bir test. Başarısız oldu." Kadehi kaldırdı ve üst kattaki kadının şerefine kadeh kaldırdı. Gurn ayağa kalkmaya başladı ama Silhara'nın sert komutuyla durduruldu.

" etmeyin. Ben odamda hallederim. Benim için başka bir şey yapmanı istiyorum."

İçkisini bitirdi ve şişeye tekrar uzandı, ancak Gurn onu elinden kapıp dolaba geri koydu.

"Daha bitirmemiştim," diye tersledi. Gurn'un yüz ifadesi . Evet, bitirmişti.

Silhara kadehi ona fırlattı. "Peki. Bölgesel haklara boyun eğiyorum." Ayağa kalktı

Yavaşça, rahatlamış bir şekilde oda durmadan önce sadece bir kez döndü. Gurn onu izledi, endişe ve hafif bir eğlence karışımı keskin olmayan yüz hatlarını kırıstırıyordu.

"Doğu Prime'a gitmeni istiyorum. Ay Tapınağı'ndan bir kızı geri getir. gördüğün umurumda değil, sadece ince kemikli ve belli bir boyda olduğundan emin ol." Eliyle boyunu ölçtü. Boyu Martise'ninkine benziyordu.

Gurn'ün mizahtan eser kalmamıştı. Gözleri kısıldı, parlak mavisi griye dönüştü. Başını salladı, elleri havada öfkeli desenler çizerken reddini kesin bir dille ifade etti.

Öfkesi sarhoşluğunun üzerine çıkan Silhara kollarını kavuşturdu. "Sana sormuyorum, Gurn. Sana söylüyorum."

İki adam uzun bir süre birbirlerine ters ters baktı. Sonunda Gurn boğazından kısık bir hırladı, bardakları tekmeleyerek çekti ve mumun alevini iyice söndürdü. Adam mutfaktan dışarı çıkarken kapının çarpma sesi amansız karanlıkta gök gürültüsünü andırıyordu.

Silhara arkasından, "Sana da iyi geceler, seni sofu piç," diye .

Cumbria'nın küçük casusunun onu düğümlere boğması onun suçu değildi. Piskoposun parasıyla bir saatlik zaman satın alması daha iyiydi. Kalpten vaatler, karışık duygular ya da kırılganlık yok. Sadece bir fahişenin satın aldığı iyiliklerin, kendisine ihanet etmesi için gönderilen kadına karşı tükenmekte olan arzusunu hafifleteceği bir ticari işlem.

Kapıya doğru sendeleyerek ilerlediğinde Ateş tüm etkisini göstermişti. İçkinin ve dönen karanlığın etkisiyle yönünü şaşırılmış bir halde önce bir dolaba, sonra da duvara çarparak büyük salona girmeyi başardı. "Gurn, seni ," diye mırıldandı merdivenin çürük korkuluklarına tutunarak. "Seni bir daha gördüğümde öldüreğim. Söndürdüğün o mumla."

Sarhoş ve hâlâ kanlar içindeyken cadı ışığı büyüsunü mırıldanmayı başardı, boynunu kırmadan sendeleyerek merdivenlerden odasına çıktı ve yatağına yığıldı. Kıyafetlerini çekip çıkardı, kendini kurtarmak için gömleği yırtana kadar eli koluna dolandı. Tavan ve hastalanmamak için gözlerini kapattı. Uyku onu hızla ele geçirdi ve ardından Yozlaşma'nın varlığıyla lekelenmiş güçlü rüyalar gördü.

Martise, onun önünde çıplak ve savunmasız. Adamın Martise'yi

Sayırsız Şekilde, siki ağızına, , kalçalarının arasına kayıyordu. Uykusunda inledi, yaralanmamış eli yorganın altından ereksiyon halindeki penisinin tabanını kavrayıp okşamak için hareket etti.

Tanrının sesi bir yılanın dili gibi onun üzerinde titreşti. "O senin olacak. Onu istediğın Şekilde . Bıktığında onu bir kenara at. Daha sayısızları senin emrinde ve kullanımında olacak. Bunu senin için yapabilirim."

Görüntüler yoğunlaştı, soğuk ve baştan çıkarıcıydı. Kadın kölece ve sessizdi, adam onu alırken asla bakışlarına karşılık vermiyor, ne bir okşamaya karşılık veriyor ne de bir öpücük için yalvarıyordu. Tanrı'nın arzularını manipüle etmesine hafızası da karıştı. Annesi, bir kurbağaya adamın önünde alçalmıştı. Gözlerindeki boşluk. İdrar kokusu.

Sonuncusu Corruption'ın hayalleri üzerindeki etkisini kırdı. Dondu kaldı, eli hâlâ sikiinin etrafında kıvrılmıştı.

Tanrının istilacı dokunuşu ve çok fazla Peleta'nın Ateşi'nin birleşimi yüzünden midesi bulandı. Kan burun deliklerini tıkadı. Güldü, sesi bulanık ve kalındı.

"Şimdi de sıradan bir fahişeye mi oldun, Yozlaşma? Gerçekten de sen ilahi mucizenin vücut bulmuş halisin."

Sanki biri kafatasına bir mızrak ucu saplamış gibi, gözlerinin arasına acı veren bir ağrı saplandı. Kendi üzerine kıvrıldı, nefes nefese kaldı ve başını tuttu. Acı aşağıya doğru ilerleyip uzuvlarını tırmalarken vücudundan ter boşandı.

"Alaylarından bıktım, büyücü. Ve azarlamalarından. Eğer boyun eğmeyeceksen, önemli değil. Başka yollar da var."

Acısı aniden kayboldu. Silhara titreyerek yatıyor ve ölüp ölmediğini merak ediyordu. Bir an için Iwehven ve Martise'nin şok ve şefkatle incelmış yüz hatları kapalı gözlerinin arkasından geçti. Benimle kal.

Tekrar uykuya daldı ve ağızı yün dolu, kafası kıymıklarla dolu ve eli ağrıyorken şafak sökerken uyandı. Yatak çarşafı kan içindeydi. Sabahın acımasız ışığına karşı gözlerini kısarak yataktan kalktı ve mesanesini boşaltmak için lazımlığa doğru yürüdü. Daha sonra leğendeki soğuk suyla yıkandı ve rüyalarında Gurn'la tartıştığı ve Martise'i sopaladığı sisli anılarla boğuşarak giyindi.

Kulaklarının arasındaki sese rağmen, yaralı vücuduna bir iyileştirme büyüsü yaptı.

Elini. Sadece ağrıyı azaltmayı ve enfeksiyonu önlemeyi beklerken, yaranın kapandığını ve yok olduğunu görünce şaşırdı. Martise'Yeteneği'nin kalıntıları hâlâ içindeydi. Daha önce hiç büyü ile tamamen iyileşme becerisine sahip .

Bir şüphe kök saldı ve büyüdü.

Alt kata indiğinde Martise ve Cael'i mutfakta buldu. Tezgâhın üzerine çöktü, yulaf lapası ve tereyağı kokusu karşısında inledi ve dişlerini sıktı. Martise masadaki yerinden kalktı ve ona ısıtılmış bir çaydanlık getirdi. Tiksindiği portakal kasesi çaydanlığın yanında önünde belirdi. Midesi bulandı ve kaseyi bir kenara itti.

"Kusmadan önce şunları benden uzak tutun."

Fincanı yerine koyduğunda onu sessizce kutsadı. "Başka bir şey

ister misin?" Sesi sempatikti.

Çaydanlıktan titreyen bir elle çay doldururken çay bardağın kenarından taşı. "Çayla birlikte yeni bir kafa da verirsiniz olur. Benimki patlamak üzere."

Gülümsedi, sonra Cael bailey'deki horozun sabah ötüşüne havlamaya başlayınca irkildi. Silhara neredeyse fincanı bırakıp kulaklarını kapatacaktı.

"Dışarı!" diye hırladı büyücüye ve onu anında susturdu. Köpek kapıya doğru süzüldü ve yere yatarak yaralı bir ifadeyle sahibine baktı.

Martise onun koluna dokundu. "Bu sabah fincanları yerde, Ateş'i de başka bir rafta buldum. Bana verdiğin içkiden hâlâ biraz var mı?"

Silhara başıyla onayladı ve keşke dedi. "Bu çayı bitirir bitirmez ve düz yürüyebilir hale gelir gelmez, natürmort odasına gidiyorum."

Onun seslendirilmemiş sorusunu yanıtladı. "Gurn'u Doğu Prime'a gönderdim. Bu öğleden sonra dönecek. Bu süre zarfında onun görevlerini sen devralacaksın. Ben koruda yalnız çalışacağım. Ve ikinci katta bir oda hazırlamanı istiyorum. Bu gece bir misafirimiz var." Ziyaretçinin amacını öğreneceği düşüncesi midesini daha da bulandırdı.

Kaşları kalktı ama burnunu . "Geldiklerinde hazır edeceğim."

Gurnün kınayan ifadesi gözünün önünde parladı ve ardından bir pişmanlık geldi. Silhara fincanına doğru hırladı. O burada sadece bir hizmetkârdı ve Conclave'in bir kölesiydi. Ona ne inanç ne de açıklama borçluydu.

Canlandırıcı iksirden bir doz almak için imbiğe yaptığı bir ziyaret insanlığını geri kazandırdı. Koruda çalışmak huzurlu bir soluklanma sağlıyordu. Ağaçların hasadı ve bakımı zor, bitmek bilmeyen bir işti ama o bunu benimsedi. Koru onu onaylıyor, ne kadar yükseldiğini ve nelerin üstesinden geldiğini yansıtıyordu.

Eve en yakın ağaçları seçti. Bütün pencereler açıktı, odalardan esintinin geçmesine izin veriyordu ve bazen Martise'nin Cael'i küçük bir patavatsızlık için uyardığını duyuyordu, Cael birçok işini tamamlarken Martise onu takip ediyordu. Durakladı. Onun sesini duymakta, malikânenin geçici bekçisi olarak hareket ettiğini bilmekte bir haklılık duygusu vardı. Burada kalıcı olarak yaşasa, sevgilisi olsa nasıl olurdu diye hayal etti.

Onun işini ve kendi işini yarıda keser, elinden tutar ve onu paylaşacakları odaya götürür ve öğleden sonra boyunca onunla sevişirdi. Kadın ona gülümseyerek bakar, sevgi dolu elleriyle ona dokunur ve o büyüleyici sesiyle onu okşardı.

Silhara küfrederek bir salkım portakalı kopardı ve bu sırada neredeyse parmaklarını kesiyordu. Böyle bir ev hayatı ona göre değildi. Neith'te sadece Gurn ve Cael ile yeterince iyi vakit geçirmişti. Yine de Martise onu öğlen yemeği için çağırdığında, hevesle ona katıldı.

Önüne koyduğu çorba kâsesi sebze ve ot kokuluydu. Ekmek, tereyağı ve çaydanlığı masaya koymakla meşgulken, onun minnettar iç çekişini kaçırdı.

Ona bir kaşık uzattı. "Bugün bunu tercih edebileceğini düşündüm. Riske girmek istersen şarap da var."

Şarabı düşününce midesi bulandı ama çorba tenceresinin yarısını ve bir somun ekmeği tüketmeyi başardı. Martise artık ona şaşkın şaşkın bakmıyordu. Onun iştahına alışkındı ve o çorbasını yudumlarken Martise de kendi kâsesini yudumluyordu.

Çay bardağını yeniden doldurdu. "Sizinkinden iki kapı aşağıdaki odayı hazırladım. Hâlâ kullanılabilir bir yatağı olan tek oda orası. Sürahide su ve misafiriniz geldiğinde temizlik yapmak isterse bezler var. Aynayı da temizledim ama çatlak için yapılacak bir şey yok.

İçindeki ısrarlı suçluluk duygusuyla kaşlarını çatarak çay fincanına baktı. O ne karısı ne de metresiydi. Sadece evindeki başka bir hizmetçiydi. Gurn gibi. Misafirinin onu bir akşam eğlendirmek için getirilmiş bir houri olduğunu bilseydi bu kadar misafirperver olur muydu?

O masayı toplarken Cael de çaydanlığı bitirmek üzereydi ki Cael aniden bir kez daha havlamaya başladı.

"O lanet köpeği öldüreceğim."

Araba tekerleklerinin gıcırtısı Gurn'ün dönüşünü haber veriyordu. Silhara kendini Gurn'un daha fazla onaylamamasına hazırladı ve hayal kırıklığına uğramadı. Dev mutfağa girdi, normalde nazik olan yüzünde bir kınama bulutu vardı.

"Gurn, hoş !" Martise'in neşeli karşılaması onun yüzünü daha da kararttı. "Neden ön kapıdan gelmedin?"

Silhara onun sesindeki şaşkınlığı duydu. Hizmetçi arkadaşını mutfağa götürdüğünde gözleri fal taşı gibi açıldı. Martise'den gelen yumuşak bir soluk, kendi şaşkınlığını noktaladı.

Gurn eve herhangi bir houri getirmedi. Silhara o güne kadar gördüğü en güzel kadına bakakaldı. Uzun, siyah saçları ustaca düzenlenmiş ve mücevherli tokalarla tutturulmuş, kalın bukleler halinde sırtından aşağı dökülmek üzere geriye taranmıştı. Pürüzsüz, bal rengi teni okşanmak için yalvarıyordu. Yüzü zarıftı; ince bir burnu ve vermilyon boyalı dudakları, yaklaşan bir gülümsemeyle kıvrılıyor ve narin elmacık kemiklerini vurguluyordu. Yeşil gözleri ustalıklı sürme çekilerek egzotik şekilleri daha da belirginleştirilmişti. Bir erkeğin ağzını sulandıracak bir vücuda sahipti, ince kemikli ve cömertçe kıvrımlıydı. Çok sayıda şeffaf, parlak renkli eşarp formunu örtüyordu. Boyu ve narin yapısı dışında Martise'in tam zıttıydı. Ve ona bir servete mal olmuş olmalıydı.

Houri eğildi, küçük ellerini dua eder gibi birbirine kenetledi. "Size hizmet etmek üzere çağrılmak benim için bir onurdur, Neith'in Efendisi." Güzel bir sesi vardı, yüksek ve tatlı.

Boğuk bir ses kulaklarına ulaştı. Baktığında Martise başını eğmiş ve yüzünü başka tarafa çevirmiş, masadaki tabakları temizlemekle meşguldü. Genelde sergilediği zarafet onu terk etmişti ve kaseleri beceriksiz bir takırtıyla üst üste yığıyordu. Gurn'e baktı, Gurn'ün sert bakışları onu oracıkta öldürmekle tehdit ediyordu.

Silhara selamlamak için houri'ye başını salladı ve Gurn'e odanın uzak bir köşesinde ona katılmasını işaret etti.

"Aklını mı kaçırdın sen?" diye alçak sesle çıkıştı. "Seni çiçek hastalığına yakalanmayacak bir houri bulman için Ay Tapınağı'na gönderdim. Ne yaptın, genelevdeki en pahalı fahişeyi mi istedin?"

Gurn'ün alaycı gülümsemesi şüphesini doğruladı.

Silhara kırmızıyı gördü. "Seni küstah piç. Onu arabaya yükleyip geri götürmeni isteyeceğim. Ama senin istediğin de , değil mi? Bu gece mutfakta oturup yukarıda iki aylık yiyeceğimizi çöpe attığım fikrine kafa yorabilirsin."

Lağım emen bir sintine sıçanını imzalamanın mümkün olduğunu düşünmüyordu ama Gurn bir şekilde başarmıştı. Silhara'nın hırlamaya devam etmesi Martise'nin houri'ye seslenmesiyle kesildi.

"Ben Martise, adané, hizmetçi ve çırak. Beni takip , size kalmanız için hazırladığım odayı göstereceğim."

Silhara'nın midesi yandı, hem houri'ye kibarca hitap için hem de

kullanım amacını bilmeden o odayı temizledi. Gurn'ün alçak hırıltısı vurguluyordu. Kadınların yanından sinsice geçip mutfaktan çıktı. Martise onu merdivenlere götürürken houri gülümsedi ve başını Silhara'ya doğru eğdi. Martise ona hiç bakmadı.

Mutfakta yalnız kalınca ve kendini bir kurtçuktan daha aşağı hissedince, koruya kaçtı ve hıncını ağaçlara sığınmış yaban arısı yuvalarından çıkardı, onları dondurdu ya da bitirdiğinde başını ağrıtan büyülerle yaktı.

Akşam yemeği çağrıldığında masaya oturdu ve tabağındaki dehşet verici yemeğe baktı. Sadece onun yemeği tam bir felaketti; kara kömür gibi yanmış domuz eti ve tadı bir mobilya çubuğuna benzeyen sulu tahıl lapasından oluşan, neredeyse yenmeyecek bir karışım. Gurn bankın kenarından düşmeden ondan olabildiğince uzağa oturdu ve sanki ayakkabısının altında ezmek ve iyi bir önlem için yere sürmek istediği bir böcekmiş gibi ona baktı. Martise tabağından başını kaldırmayı reddetti. Düzenli bir şekilde yemeğini yedi, misafirlerine Neith'e yaptığı yolculuk hakkında sorular sordu ve sonra sustu.

Sadece kendisini Anya olarak tanıtan houri, Silhara'ya dışlanmış gibi davranmadı. Gülümsedi, Neith'in kadim güzelliğine, odasının konforuna ve hizmetkârlarının ilgisine iltifat etti.

Silhara tabağındaki dağınıklığı bıçağıyla itip kaktı ve sonunda etti. Ayağa kalktı ve Anya'nın bakışlarıyla karşılaştı. "İşin bittiğinde odana git. Seninle orada buluşuruz."

Odasına döndüğünde hokkayı hazırladı ve kâseyi dibine kadar tüttürdü. Martise. Temkinli bir pasiflik kozasından çıkıp onunla gülüp şakalaşan, koluna dokunup öpücüğünün ateşini sunan gülümseyen kadın gitmişti. Onun yerine bir buz parçası karşısına oturmuş ve sanki tabağının ötesindeki dünya yok olmuş gibi yemeğini yemişti. Gurn'ün bakışlarındaki acımayı görecektik kadar uzun süre gözlerini kaldırmamıştı ama o kaldırmıştı ve göğsü gerildi.

"Siz Conclave'siniz," diye mırıldandı bir duman şeridinin etrafında. "Rahiplerin iradesine hizmet . Ben senin akıl hocanım. Sen benim çırağımsın. Başka bir şey değil." Yeterince söylesen, buna inanmaya başlayabilirdi.

Kıyafetlerini çıkardı, yıkandı ve bol bir tunik giydi. Yalınayak, Martise'nin hazırladığı misafir odasına doğru ilerledi. Houri onu gördüğünde gülümsedi. Transparan ipekleriyle örtülü, hatırı sayılır cazibesini en iyi şekilde göstermek için tasarlanmış bir pozla yatağa uzandı. Ayağa kalktı, kalçaları baştan çıkarıcı bir şekilde sallanarak Martise'ye doğru yaklaştı ve

İnce kollarını omuzlarına attı.

"Benden ne istiyorsun? Bu gece seninim."

Kollarında yumuşak ve esnekti. Huzursuzluğuna ve küçük ev halkının geri kalanının yaptıklarını yankılanan bir şekilde onaylamamasına rağmen, içinde arzu yükseldi. Onu kucakladı, ellerini sırtında gezdirerek yuvarlak kalçalarını avuçladı.

Burnuna beklenmedik bir sürme ve vermillion kokusu çarptı. Portakal çiçeği ve sabun kokusu bekliyordu. Durakladı. Anya'nın uzun saçları ellerini okşadı ve siyah yerine kızıl olduğunu hayal etti. Kucağında kıpırdandı, kasıklarına hafifçe vurdu, duruşunu genişletti, böylece siki amını örten ipeğe . Küçük eli aralarına girip onu kavradığında boğazında kısık bir inilti düğümlendi. Çevik parmakları ereksiyonunun, taşaklarının üzerinde oynayarak uzun tuniğin içinden onu okşadı.

Boynuna sokuldu, çenesinin kenarından aşağıya doğru öpücükler bıraktı. Poposu ellerini dolduruyordu, yuvarlak ve sertti. Yemyeşil kıvrımları, yumuşak göğüsleri ve becerikli elleri vardı. Yine de içinden bir ürperti geçti; sanki zihni bedeninden bağımsız hareket ediyormuş ve onların oyununu eğlenen bir sıkıntıyla izliyormuş gibi bir kopukluk. Aleti onu istiyordu. Aklı istemiyordu.

Hayal kırıklığına ve kollarında bir başkasını tutarken uzuvlarını yalayan ateşi arayan Silhara geri çekildi. Aklına, Houri'nin ona tuhaf tuhaf bakmasına neden olabilecek bir fikir geldi. Önemli değildi. Onu memnun etmek için para alıyordu, zevki ne olursa olsun.

Karşı duvara yaslanmış çatlak ayna muazzamdı, nesiller önce Neith'in eski bir efendisi tarafından satın alınmış bir lükstü. Hasarına rağmen hâlâ etkileyici bir parçaydı ve mum ışığını berrak yüzünde yansıtıyordu. Anya'nın şaşkın ifadesini görmezden geldi ve onu aynaya bakması için çevirdi.

İkisi de koyu renk saçlı ve kucaklaşmalarının sıcaklığıyla kızarmış, çarpıcı bir çift oluşturuyorlardı. Adam onun arkasında uzun boylu ve sert bir şekilde duruyordu. Buna karşılık kadın ufak tefek ve duygusal bir güzelliğe sahipti. Kadın ona sahilde açan pembe, turuncu ve parlak eflatun tonlarındaki mis kokulu çiçekleri hatırlatıyordu. Silhara eliyle işaret ettiğinde ve hava onun etrafında dalgalandığında bu şaşkın bakış yerini korkuya bıraktı.

Ellerini onun omuzlarına koydu. "Sana zarar vermek istemiyorum. Bu sadece geçici bir durum. İzle."

Eli Anya'nın yüzünün üzerinden geçti ve ardında gümüş bir aura bıraktı. Aura onun etrafında parıldadı, dönüştü, Anya'nın saçlarının rengini çevirdi, yüz hatlarını değiştirdi, ta ki güzelliği kaybolana ve renkli ipekleri içinde tuhaf bir şekilde yersiz yurtsuz görüne kadar. Houri onun yüzüne dokundu. Artık zümrüt yerine bakır olan gözleri panikle irileşti. İnledi.

Silhara onun saçlarını okşadı. "Barış, kadın. Bu bir maskeden başka bir şey değil. Bir illüzyon. Birkaç saat içinde ya da büyüü bozarsam daha kısa sürede kaybolacak."

Omuzları rahatlayarak çöktü ve değişen gözleri bir anlığına kapandı. Onları açıp gülümsediğinde, tüm bastırılmış açlığı serbest kaldı. O Martise'ydi. Silhara kollarını kızın ince beline doladı ve onu kendine doğru çekti. Elleri onun mücevherli korsajının üzerinde koyu renkte geziniyordu ve bu zımbırtıyı üzerinden söküp atmak için yanıp tutuşuyordu.

Anya'nın gözleri aynada onunkilerle buluştu. "Bilmiyor, değil mi? Onu arzuladığını? Onu her şeyden çok istediğini."

Yüzünü ona döndü ve adam bir parmağını dudaklarına götürdü. "Şşşt. Konuşma. Benim sihrimin bile yeniden yaratamayacağı güzellikte şeyler var."

Adam ipeklerini çıkarırken ve tuniğini soymasına izin verirken, kadın adamın kollarında kıvrımlı ve zarif bir şekilde yükseldi. Elleri en büyük zevki vermek için doğru yerlere, doğru şekillerde dokunmakta ustaydı. Göğüslerini, kalçalarını okşadı ve parmaklarını traşlı vajinasının pürüzsüz kıvrımları üzerinde kaydırdı. Ne onun ağzını öptü ne de kızinkini. Saatin yolunu biliyordu. Ağızlarını hayal gücüne meydan okuyan ya da dehşete düşüren şekillerde kullanabilirlerdi ama hizmet ettikleri erkekleri -ya da kadınları- asla ağızlarından öpmezlerdi.

Onu yatağa götürdü ve uzandı. Kadın onun üzerinde yükseldi, eğildi, dilini ve ellerini vücuduna soktu, okşadı ve yaladı. Birkaç dakika boyunca onun dokunuşuna katlandı ve uzun kahverengi saçlarının göbeğinin ve kalçalarının üzerinden akarak sikine giden yolu öpmesini izledi. Kadının yüz hatlarını değiştirdiği o ilk arzu ateşi sönmüştü. İyi bir illüzyonistti ama bu yeterli değildi. Houri kısa bir süreliğine Martise'in yüzünü takınmış olabilirdi ama o Martise değildi. Farklı kokuyor, farklı hissediyor, farklı hareket ediyordu. Sessiz kalmak bile işe yaramadı ve bu odada oynamaya çalıştığı fantezi parçalandı.

Silhara dizlerini kaldırdı ve Anya'nın başını yavaşça yumuşamakta olan ereksiyonundan uzaklaştırdı. "Yeter," dedi ve Anya'yı yanına şekilde yukarı çekti. "Ben çözüldüm."

Hayal kırıklığı, şehvet, ihtiyaç; hepsi kanında yükseliyordu ama yatağı onunla paylaşan kadın için değil. Tavana baktı ve Gurn'ün çoktan tükenmiş olan Peleta'nın Ateşi şişesini kilitleyip kilitlemediğini merak etti. Eğer bir fahişenin istekli bedeninde huzur , bunu bir başka sarhoşluk nöbetinin unutkanlığında bulabilirdi.

Anya bir dirseğinin üzerinde yükselip onun üzerinde gezinirken ona baktı. Uzun süre baktıkça Martise'e daha az benziyordu ve büyü hâlâ yerinde duruyordu. Gözleri sempatikti ama arkasındaki ruh Martise'e ait değildi.

"Konuşabilir

miyim?" Başıyla

onayladı.

Adamın elini tuttu, avucunu yanağına bastırdı. "O bu yüzden daha fazlası. Hiçbir büyüün ya da saat hilesinin yaratamayacağı bir şeyi arzuluyorsun. Senin yanılsamaların ve benim yeteneklerim boşuna. İstedğin kadın ben değilim."

Kadının sözleri onun özleminin derinliğini gözler önüne serdi. Gözlerini kapadı ve savaştı. Kadın onun elini öptü. Gözlerini açtı ve bir parmağını onun mükemmel dudaklarının üzerine koydu.

"Eğer bir şey söylersen, dilini keserim." Tehdidinin her kelimesinde ciddi olmasına rağmen sözlerinde herhangi bir ısırık yoktu. Martise onu bir houri'nin önünde insansız bırakmıştı ve o burada bile değildi. Böyle bir aşağılanmanın pazar yerlerinde kıs kıs gülen dedikodulara malzeme olmasına izin vermeden önce lanetlenip Anya'nın ölmesini isterdi.

Anya'nın kaşları eğlenerek kalktı. "Yatak odası hikâyeleri anlatsaydım Tapınak'taki Houri Prime olmazdım."

Engellenen arzusunun fiyaskosu ereksiyonunu zaten öldürmemiş olsaydı, statüsüyle ilgili açıklaması bunu yapacaktı. Silhara acı içinde inledi.

"Ah tanrılar, bana ne kadar mal oldunuz?"

Kadın ona söyledi ve adam daha yüksek sesle inledi. Ayağa kalkarak giyindi, illüzyonu iptal etti ve ona da giyinmesini söyledi. Adam mumları söndürürken ve fenerlerden birini söndürürken kadın kapıda onu bekledi. Kalan yanan feneri aldı ve onu koridora ve merdivenlerden birinci kata yönlendirdi. Mutfağın yan tarafındaki kapalı kapısının önünde durarak sertçe vurdu ve bekledi. Kapı açıldı. Gurn, iri gözlü, çıplak ve

bir elinde sopa tutarak onları selamladı.

Silhara sırıttı. "Ne güzel değil mi? Ben de ziyaretçileri Neith'ten uzaklaştıranın ben ve şöhretim olduğunu sanıyordum." Gurn'e kapısında aniden belirmesini sindirmesi için zaman vermedi. Onun yerine Anya'yı önüne çekti ve eşikten içeri itti.

Gurn'ün gözleri yemek tabakları gibi yuvarlak ve genişti. Anya ıslık , hayran bakışları Gurn'ün tüm yeteneklerini fark ediyordu.

Silhara neşesini kaşlarının arkasına sakladı. "Onun tadını çıkarsan iyi edersin. Önümüzdeki iki ay boyunca o senin akşam yemeğin olacak." Gözleri kısıldı. "Ve eğer bana bu akşamki gibi bir yemek sun, leşini en büyük portakal ağacına asar ve kargaların seni kemiklerine kadar soymasına izin veririm."

Hafifçe gülümseyerek mutfağa doğru yürüdü. En azından içlerinden biri bu kadar pahalı bir hediyenin tadını çıkaracaktı. Gülümseme kayboldu. Odasında yalnız bir gece geçirmeye, bir kâse tütün yakmaya ve kendisini bir fahişenin önünde alçaltan çırağa lanet okumaya niyetlendi.

Yukarıya, üçüncü katın merdiven boşluğunun karanlığına baktı ve onun uyuyup uyumadığını merak etti. kümelenen gölgeler, merdivenlerden yukarı çıkıp koridordan odasına doğru ilerlerken ayaklarını takip etti.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Martise bir tutam saçını örgüsünün içine soktu ve alt kattaki kahvaltı için kendini hazırladı. Şiş gözlerinin dikkat çekmeyeceğini umuyordu. Yine de bu sabah mutfakta sadece Gurn ve Cael'in kendisine katılmasını bekliyordu. Evin efendisi başka işlerle meşguldü.

Dışarıda gökyüzü griydi ve hava yağmur kokusuyla ağırlaşmıştı. Başka bir gün olsa, yaklaşan fırtınaya sevinirdi. Neith ve çevresindeki çiftlikler ve meyve bahçeleri kavrulmuş, bir tufana hasret kalmıştı. Ama bugün hava onun ruh halini yansıtıyordu ve kasvetli gökyüzüne karşı panjurları kapattı.

Midesi düğümlendi ve göğsü ağrıdı. "O özgürlüğe giden bir yoldan başka bir şey değil," diye mırıldandı. Bir önceki gece yatağına uzanıp sessiz gözyaşları dökerken kendi kendine söylediği sözlerin bir tekrarıydı bu. Kargaların Efendisi'nin ününü pek de hak etmediğine inandırılmıştı. Yanılmıştı. Onun ince zalimliği nefes kesiciydi ve ona Neith'e ilk geldiklerinde Cumbria'nın uyarısını hatırlatıyordu.

"Keskin bir dili var ve bir sohbetle birden fazla talihsiz rakibinin içini boşalttı. Sen onun dengi olamazsın."

Piskopos bir şekilde haklıydı. Silhara onun bağırsaklarını deşen bıçağı kullanmıştı ama tek kelime etmemişti. Balian'ın kaba hakaretleri bile büyücünün sessiz küçümsemesinin yanında sönük kalıyordu.

Sanki ona açmış gibi öpmüştü onu. Nazik ve sorgulayan bir öpücük değil, sahip olan ve karşılıklı tutku talep eden bir öpücük. Kadın bunu ona memnuniyetle vermiş, onun zayıf bedenine doğru eğilmiş, kalçalarını açarak adamın ağırlığını üzerinde hissetmişti. Sanki tanrılar onu onun için özel olarak yaratmış gibi her köşeli boşluğa sığmıştı. Adamın tadı tatlı şaraptı ve yaz portakalı kokuyordu. Tüm duyuları onun yakınlığının sıcaklığında ve nasırlı ellerinin üzerindeki hissinde boğuldu.

Martise ilk başta bunu Yeteneğinin gücüne ve Silhara'nın ondan aldığı garip, yoğun bağlantıya bağladı. Martise de onun gibi düşünüyor, aşırı hevesli yeteneğini dizginlemesi için ona talimat veriyordu. Adamın elini iyileştirmeye çalıştıklarında fikrini değiştirmişti. Yeteneğinin bağlantısı kopmuş, gücü artan kontrolü tarafından sınırlanmıştı ama yine de Silhara'nın siyah gözleri kanlı avucunu göğsüne dayadığında yanıyordu. Parmakları seğirdi, sanki göğsünü avuçlayacakmış gibi bir parça aşağı kayd.

Kargaların Efendisi'nin, Yeteneği'nin kutsaması olmadan onu çekici bulabileceğine inanmaya cesaret edemeyen Martise nefesini tuttu ve bekledi. Kaçmıştı.

O anı yakalayamadığı için kendini uyarmakla, yakalayamadığı için acınası bir minnettarlık duymak arasında gidip geliyordu. Neith'li Silhara ona karşı geçici bir arzu hissetmiş olabilirdi. Ama sonunda onu reddetmişti ve bunu en yıkıcı şekilde dile getirmişti. Martise'in özgürce sunduğu şeyi almaktansa, çarpıcı bir güzelliğe sahip bir kadının zevkleri için para ödemeyi tercih ederdi.

Ya da onu hiç düşünmemiş olabilir.

Bu onu kısa düşürdü. Silhara sessiz ya da başka türlü, esrarengiz hakaretler ve sinsi imalarda bulunma konusunda fazlasıyla yetenekliydi. Ama onun deneyimlerine göre Silhara genellikle daha açık sözlü bir yaklaşımı tercih ediyordu. Eğer onu eksik bulduğu için istemediyse, bunu ona söylemesi gerekmez miydi? Hem de şüpheye ya da soruya yer bırakmayacak şekilde? Houri'yi bir kadın istediği ve Martise'yi korusunda çalışacak bir çift elden başka bir şey olarak görmediği için mi göndermişti?

Öfke melankolisini yakıp kül etti. Hangisinin onu daha çok çileden çıkardığını bilmiyordu; adamın onu kendi standartlarına uymadığı için reddettiği düşüncesi mi, yoksa bir bank ya da sandalyeden daha kayda değer olmadığı ve bu yüzden kararında hiç dikkate alınmadığı düşüncesi mi?

Hırladı, eteklerini bir çırpıda düzeltti ve çenesini kaldırdı. Ne gözyaşlarına ne de sevgisine degecek biri değildi. Yaptıkları ona Neith'e neden hatırlattı ve bu onun sevgilisi olmak için değildi.

Kızarmış jambon ve tereyağlı yumurta kokusuna aldırmandan mutfağa doğru yürüdü ve durdu.

Dünyadan son derece memnun bir adamın kusursuz bakışlarını taşıyan Gurn, yanındaki houri ile birlikte masada oturuyordu. İri elleri Anya'nın sırtında görünmez spiraller çiziyor, bazen durup gür saçlarıyla oynuyordu.

parmaklarının üzerinden süzölüyordu. Sabahın sert ışığında da akşamın mum ışığında olduğu kadar zarıftı. Gülümsedi ve elini Gurn'ün kaburgalarında ve karnında gezdirerek aşağı doğru kaydı. Kendilerini birbirlerine kaptırmışlardı, ikisi de başka bir varlığı fark etmedi.

Gördükleri karşısında şaşkına dönen Martise boğazını temizledi. İkili, koridorun bir köşesinde yakalanmış ergenler gibi birbirlerinden ayrıldılar. Gurn, Martise'i görünce kızardı ama Anya sadece sırttı ve onu masaya doğru eliyle işaret etti.

"Martise! Günaydın. Gel benimle otur. Gurn ellerini iyi kullanıyor ama ben onu hâlâ anlayamıyorum." Martise göz kırptı, Martise imalı sözleri karşısında daha da kızarınca güldü ve cızırdayan pastırma tenceresini ateşten almak için ayağa kalktı.

Karanlık ruh haline rağmen Martise gülümsedi. Tek marifeti dudaklarındaki kıpkırmızı boya ve gözlerinin altındaki sürme olan houri dost canlısı, neşeli bir ruha sahipti. Silhara'nın bu kadının kollarında çıplak görüntüsü kıskançlıktan midesini bulandırır da Martise ondan hoşlanmıyor olamazdı. Bir hizmet sunmak için para alıyordu. Duygular bu alışverişe dahil değildi. Ama bunun da ötesinde, Anya nazık bir kadına benziyordu; nazıkçe gülümsemiş ve Martise sanki başka bir hizmetçi değil de evin hanımıymış gibi saygıyla eğilmişti.

Peki, geceyi Silharayla geçirmek için para alan houri neden mutfakta Gurn'u taciz ediyordu?

Anya, Gurn'ün davetle boşalttığı yeri okşadı.

Martise başını salladı. "Önce Gurn'a yardım edeyim."

Gurn ona bir fincan ve el salladı. Anya çay doldurup kendi fincanını yeniden doldururken o da onun yerine oturdu. Ocağın yanında çömelmiş, güzel kokulu yemekleriyle tabakları dolduran hizmetkârın olduğu yere baktı.

"Sanırım kendi isteğimle Neith'i tekrar ziyaret edebilirim. O tabaklardan gelen bakılırsa, Gurn aşık olduğu kadar iyi de bir aşçı. Sanırım bu güzel akşam için ona ödeme yapmalıyım."

Anya'nın geceyi Silhara yerine Gurn'le geçirdiğinin doğrulanmasıyla şaşkına dönen Martise, baykuş gözlerle ona baktı. "Ama ben Sil'in... efendinin seni onu memnun etmen için getirdiğini sanıyordum."

Anya fincanının kenarından Martise'e bakarken gözleri ölçüyordu. "Öyle görünüyor. Ama bazen bu," elini yüzünde aşağı doğru salladı

"yeterli değil, hatta gerçekten istenen Şey bile değil."

Martise, Houri'nin nefes kesici görünüŐünü düşününce bunu pek olası bulmadı ama bailey'e açılan kapıdan gelen bir tıkırtı Anya'ya daha fazlasını sormasını engelledi. Gurn tabakları masanın üzerine koydu. Kapıyı açtı ve Cael içeri girdi. Büyücü Anya'yı görmezden geldi ve Martise'in ayaklarının altındaki geleneksel yerini bulmak için masanın altına süründü. Gurn başını sallayarak dışarı baktı. Martise'e işaret etti.

". "

Anya nce Gurn'e, sonra da ona baktı. "Sorun ne? Ne dedi o?"

"Bulutlar açılmaya ve uzaklaşmaya baŐlıyor. Eğer yağmur yağarsa, burada olmayacak." "Hayır!" diye bağıran bir ses, üç kişinin ve büyücünün sıçramasına neden oldu.

Martise ve Anya yerlerini bırakıp büyük salona doğru koşan Gurn'n peşine düştüler. stlerindeki tavanda hızlı bir gümbürtü duyuldu. zerinde sadece bir pantolon olan, vahşi gözlü ve öfkeli görünen Silhara merdivenlerden aşağı yuvarlandı. Son birkaç basamağı da tırabzanın üzerinden sallanarak geçti ve evik bir Şekilde ayaklarının üzerine indi. Koruya giden koridordan aşağıya doğru koştu. Kk maiyeti de Cael'in önderliğinde onu takip etti.

Dışarıda, Silhara kayarak durdu. stndeki fırtına bulutları yavaşça geri çekiliyor, yer yer incelip geniş ve acımasız mavi bir gökyüzü ortaya çıkartıyordu. Martise, Gurn ve Anya'nın yanında duruyordu. Cael'e baktı. Büyücü bulucunun gözleri kıpkırmızı parlıyordu.

Silhara yumruğunu gökyüzüne kaldırdı. "Sen benimsin!"

Uzun ve sağlam bir sopa bulana kadar dalları tekmeleyerek yeri aradı.

"Ne yapıyor bu?" Anya'nın titrek sesi, Martise'in bakışlarını ararken irileŐen gözlerindeki tedirginliği yansıtıyordu.

Martise cevap vermedi, sadece Silhara'nın sopayla etrafına geniş bir daire çizmesini izledi. Bir bariyer koruması. Büyücü tehlikeli bir büyüyü çağırmak istiyordu, çağıran kişiyi öldürebilecek türden bir büyüyü. Adam kendi hayatıyla, çocukların oyuncaklarla oynadığı kadar dikkatsizce oynuyordu.

"Gurn, eve geri dönmeliyiz."

Onun ses tonuyla uyarılan hizmetçi, iki kadını da kapının çıkıntısında durmaları için yönlendirdi.

Bulutlardan esen hafif bir rüzgâr Silhara'nın saçlarını kaldırarak vücudunu sardı ve yılan gibi kıvrılan siyah dallarla yüzünü gizledi. Çemberin ortasında durarak kollarını kaldırdı, avuç içleri yukarıya doğru kıvrılarak bir çağırıcı pozisyonu aldı. Bariyer çemberi beyaz bir ateş halkasıyla etrafını aydınlattı. Martise sert bir nefes çekti, içindeki Hediye uyanıyordu.

Yağmurla şişmiş ve şimşeklerle parçalanmış obsidyen bulutlar doğuda kaynıyordu. Rüzgâr güçlendi ve çığlık çığlığa bir fırtınayla korunun üzerine indi. Portakal ağaçları, huysuz bir tanrının önünde yalvarırcasına eğildi.

"Ne yapıyor bu?" Anya'nın sözleri yükselen girdabın içinde kaybolup gitti. Gurn'ün arkasında toplanmıştı, sürmeli gözleri yuvarlak ve korkmuştu. Cael uluyarak Martise'in omzunun üzerinden savrulan örgüsünü kopardı.

Martise Anya'nın kolunu tuttu, güven vermek için olduğu kadar dik durmak için de. "Fırtınayı çağırıyor!" Anya'nın verdiği cevap rüzgârın uğultusunda bir fısıltıdan öteye gidemedi. "Bu onu öldürecek, Gurn!"

Dirseğini inatçı bir şekilde kavradı. Martise ona karşı koymadı. Sözlerine rağmen, Silhara'yı durdurmaya çalışmanın faydasız bir çaba olduğunu biliyordu. Çağrılarının ortasında onu durdurmak, fırtınayı onlara doğru yöneltme çabaları kadar tehlikeliydi.

Midesi çalkalandı. O çok güçlüydü. Yeteneğinin gücüne ve onu kontrol etmek için kullandığı demir iradeye tanık olmuştu ama havanın gücünü ve öngörülemezliğini sadece tanrılara özgü bir güç dizginleyebilirdi. Kısa bir süreliğine de olsa Doğa'yı kendi iradelerine boyun eğdirmeyi başaran birkaç büyük büyücü efsaneleşmişti ve biri hariç hepsi bu olayda korkunç bir şekilde ölmüştü.

"Lütfen," diye fısıldadı ve Gurn ile birlikte Silhara'nın yok olmuş kalıntılarını, kurtarmak için hayatını tehlikeye attığı koruya gömmek zorunda kalmamaları için dua etti.

Toz, koruyu ve tüm Neith'i kaplayan yoğun bir sis halinde yukarı doğru savruldu. Martise boğucu bulutun arasında Silhara'yı neredeyse gözden kaybediyordu. Dudakları kıpırdadı, duyulmayan ama toprağın onu yerinde sabitlediğini hissettiği kadim kelimeleri okudu. Yer gümbürdüyor, gök gürültüsü yankılanıyor ve rüzgâr yaklaşan tufanın kokusuyla keskinleşiyordu.

Ellerini birbirine vurdu. Parmaklarının arasındaki boşluklardan çivit rengi ışık fışkırdı ve gökyüzüne doğru yükseldi. Martise nefesini tuttu ve etrafındaki hava ani ve cezalandırıcı bir sessizlikle sıkışırken kulaklarını kapattı. Onun gibi Gurn ve Anya da ellerini kulaklarına götürdü ve houri çığlık attı. Işık fırtına hattına doğru savruldu, gök gürültüsünü parçalanmış bir kucakla kavradı ve onu koruya doğru çekti. Bulutlar Silhara'nın çağırma büyüünün amansız çekimine karşı mücadele ederek kendi içlerine çöktüler.

Koruya daha da yaklaşan şimşekler, beyaz ve kırmızı mızraklar halinde yere çarptı. Uzun süren kuraklık nedeniyle kavrulan otlar yollarında alev alev yandı. Turuncu bir ağaç bir altında yarıldı ve bir ateş sütununa dönüştü.

Bulutlar dönmeye başlayıp Neith'e daha da yaklaşarak evin ve korunun üzerinde dul bir kadının örtüsü gibi asılı kalana kadar dönerken, rüzgâr Silhara'nın hâkimiyetini protesto etmek için inlerken gök gürültüsü üzerlerinde çatırdadı. Fırtınanın altından bir şimşek çaktı ve gökyüzü açıldı.

Rüzgâra karşı eğilmiş olan koru bir anda gri yağmur tabakalarıyla ıslandı. Aylarca acımasız güneşin altında kavrulup çatlayan susuz topraktan su nehirleri akıyordu. Çivit rengi ışık, çağırma büyüünün son kalıntısı olan kara bulutların içinde yavaşça kayboldu. Martise, Silhara kollarını indirirken yüreği ağzına gelerek onu izledi. Çamurda dizlerinin üzerine çöküp başını öne eğdiğinde çıplak göğsünden ve omuzlarından yağmur akıyordu.

"O ." Anya'nın sesi zayıftı.

Martise, Gurn ve Cael peşindeyken sağanak yağmura doğru hızla ilerledi. Gurn onu geçti ve önce Silhara'ya ulaştı. Hizmetkâr çekingen bir elini büyücünün omzuna koydu ve sıktı. Silhara başını kaldırdı ve Martise ürpertici bir nefes aldı. Adamın önünde durup siyah bakışlarıyla buluştuğunda yağın yağmurun gözyaşlarını gizlemesi için dua etti. Yüzü çizilmişti ve Yağmur yağıyordu. Kükürt kokuyordu ve saçları ıslak teller halinde yanaklarına ve boynuna yapışmıştı ama yüz ifadesi neredeyse mutluluk doluydu.

Martise ona bağırarak, onun bir aptal olduğunu ve bir ağaç kütesinin onun hayatına değmeyeceğini, onu sevdiğini ve en koruduğu varlığı olan kalbini çalan bir adam için yas tutmak istemediğini haykırmak istedi.

Onun yerine elini uzattı. "Yağmurdan içeri gelir misiniz, Efendim?" Sesi yumuşaktı, neredeyse yağmurun uğultusunda kayboluyordu. "Bu sabah çay var, mutfağın ocağında sıcak bir ateş var ve yaşadığın için Bursin'i kutlayanlar ve teşekkür edenler var." Gurn'un eli, efendisinin omzunda onun sesini duyunca esnedi.

ve Cael sızlandı.

Silhara soğuk parmaklarını onunkilere dolamadan önce bir süre eline baktı. Ayağa doğru tırmandı. Gurn, büyücü ona el sallayana kadar yakınında . "Peki ya sen, çırak? Kanatlı Tanrı'ya ne için teşekkür ediyorsun?"

Bir an için gözleri fırtınanın şimşeklerini taşıdı. Hâlâ kapının tentesinin altında duran Anya'ya, sonra da Martise'ye baktı.

Tereddüt etti, onun sorusundan emin değildi. Anya'nın, yıldırımın yaktığı dumanı tüten bir kabuk olmadığı için Gurn kadar rahatladığını düşünmemiş miydi? Yoksa Anya'nın bir gece önce zevk aldığı kişinin kendisi değil de Gurn olduğuna dair filizlenen umudunu mu sezmişti?

Onun dile getirilmemiş sorusunu geçiştirdi. "iyi ve bütünsün ve korunda su var."

Verdiği cevap karşısında ağzı mizahsız bir gülümsemeyle kıvrıldı. Gurn ve Cael'in önderliğinde eve doğru yan yana yürüdüler. Silhara bir kez durup yanmış ağacın artık kömürleşmiş kalıntılarına baktı.

Anya onlara yer açmak için eşikten uzaklaştı. Silhara'ya baktı. "Hikâyeleri duydum. Doğmuş en büyük büyücülerden biri olarak biliniyorsun. Ama bu?" Başını iki yana salladı. "Bir yıldırım çağırıcısı mı?" Bir kralın önünde eğilir gibi eğildi.

Silhara ıslak saçlarını yüzünden sildi ve onu düzeltti. "Bunu çok , Adané. Bu bir kadını kandırmak gibi bir şey, daha fazlası değil."

Martise aynı fikirde değildi, ona houri ile aynı huşu dolu ifadeyle bakmamaya çalışıyordu. Kullanıcılarını öldürebileceği bilinen güçlü büyülere iki kez başvurmuş ve her ikisinde de hayatta kalmıştı. Sırılsıklam giysilerine ve çamura bulanmış dizlerine rağmen, heybetli bir şekilde duruyordu. Yeteneği'nden arta kalan güç, fırtınanın öfkesiyle karışarak etrafında parıldıyor ve onu solgun ışıltıyla bürüyordu. Gurn bile onu neredeyse saygılı bir ifadeyle izliyordu.

Silhara onların şaşkın sessizliğine ters ters baktı. "Eee? Çekilin yolumdan. Bu ıslak pantolondan kurtulmak istiyorum. Ve çırağım bana çay sözü verdi."

Dar koridorda, Anya'nın ıslak insanlar ve ıslak köpekler arasında ezilmekten kaçınmaya çalıştığı beceriksiz bir itiş kakıştan sonra dağıldılar. Gurn, Anya ve Cael'i de arkasına alarak mutfığa doğru ilerledi. Silhara, Martise'i merdiven boşluğuna kadar takip etti. Durakladı, onun kendisini geçmesini bekledi, böylece

onu takip edebilirdi. Sabırsız bir el hareketiyle ona el salladı, su birikintileri damlıyordu ve her an daha sinirli görünüyordu.

Martise merdivenleri tırmanırken ayakkabıları her basamakta ses çıkarıyordu. Sırtı karıncalandı. Silhara arkasından yaklaştı, tütünle karışık kükürt kokusuyla birlikte üzerindeki büyüünün kokusunu alabileceği kadar yakındı.

İkinci katın sahanlığında mesafeyi genişleterek üçüncü kata çıkan merdivenleri tırmandı. Adamın sesi onu adımlarının ortasında durdurdu.

"Martise." Adamın gözleri karanlığın içinde parlıyordu. Adamın sesindeki ton karşısında nefesini tuttu. "Saçlarını mutfak ateşinin yanında kurut."

Birbirlerine baktılar ve Martise onun varlığının baştan çıkarıcı gücüyle yıldızsız bir gece yarısı bakışına gömüldü. Başını salladı. "Nasıl ." Kendi sesi boğuk çıkmıştı. Merdivenleri çıkmaya devam etti, tırmanırken adamın bakışları sırtındaydı.

Sırılsıklam giysilerini çıkarıp yatağının ayak ucundaki ıslak yığının içine bırakırken titriyordu. Merdivenlerdeki o bakışta onu yiyip bitirmişti, siyah gözleri için için yanıyordu. Anya'nın yeteneklerinden yararlanan tek kişi Gurn müydü? Hizmetkârının aksine, Silhara neredeyse sinirli bir gerginlikle titriyordu ve günlerdir uyumamış bir adamın bakışlarını taşıyordu.

"Saçını mutfak ateşinin yanında kurut."

Sıkı örgüsünden ıslak saç tutamlarını gevşetmek için hızla çalıştı. Bu bir istek değildi. Merdivenlerde kıyafetlerini çıkarmasını isteseydi, tereddüt etmezdi.

Giyinmiş, saçları omuzlarına dökülmüş ve nemli bir halde döndüğünde mutfak neredeyse kalabalıktı. Dirseklerini masaya dayayarak tezgâhta kamburlaşan Silhara çayını yudumladı ve titiz bir dikkatle piposunun haznesine tütün doldurdu. Kadına şöyle bir baktı, saçlarını not etti ve işine döndü. Her zamanki gibi yıpranmış beyaz gömleğini ve bir zamanlar siyah olan gri pantolonunu giymişti. Gurn, kurulanmış ve üstünü değiştirmiş bir halde mutfakta dolaşıyor, ocakta ateş yakıyor ve soğuk kahvaltılıklarını temizliyordu. Anya kapının çerçevesine yaslandı ve yağmurun bailey'i sürekli gri bir tabaka halinde ıslatmasını izledi.

Martise ateşin yanında durdu ve Gurn yemeğini yeniden ısıtmasını işaret edince başını salladı. Midesi kaburgalarının altında taklalar atıyordu. Yiyecek

istediği son Şeydi.

Silhara dikkatini houri'ye çevirdi. "Anya, mi?" "Evet."

Ayağa kalktı ve Martise'nin yanına geldi. Ateşe doğru eğildi, aleve bir parça saman tutuŐturdu ve piposunu yakmak için kullandı. Puposunu çekerken yanan tütünün çıtırtısı ocaktaki seslere karıştı. Matalın baharatlı aroması mutfadı doldurdu.

"Bu yağmur gün boyu sürebilir. Sana bir gece daha ayıramam. Bu yüzden ya Gurn seni atıma yükler ve sağanak yağmurda Doğu Prime'a geri götürür ya da kalırsın ve bu geceyi bir 'dost ziyaretinden' fazlası olarak görmezsin."

Kaşlarını indirdi, yüz hatları sertleşti. Kaşlarını atmasından rahatsız olmayan Anya ona dostça bir gülümseme, Gurn'e ise daha baştan çıkarıcı bir gülümseme verdi.

"Ben kalacağım. Bu havada beni barındırırsan evim bunu bir iyilik olarak görür. Kızaran Gurn'e sırttı. "Hizmetkrınızın bana ellerinin dilini daha fazla öğretmesini isterim."

Martise bir gülümsemeyi bastırdı ve Silhara'nın eğlenen bakışlarıyla karşılaştı.

"ok yetenekli bir adamdır ve akılı erdiğinde güzel konuŐur." Gurn utancını gizlemek için arkasını dönerken bulaŐıklar kuru lavaboda tıkırdadı.

Mizah, Silhara'nın gözlerindeki sert bakışı yumuşattı ve burnundan ağzının köŐelerine kadar uzanan kırıŐıklıkları derinleŐtirdi.

"Bulaşıkları bırak, Gurn," dedi. "Onlarla sonra ilgilenirsin."

Gurn tabakları tıkırdatırken durakladı, mavi gözleri umut doluydu. Silhara anlamlı anlamlı Anya'ya baktı. "Havayı ve Anya'nın arkadaŐlığını iyi değerlendirmenizi oneririm."

Onlar gittikten sonra mutfak sessizleŐti, tek ses Cael'in masanın altındaki horlaması, ocaktaki patlayan ateş ve dışarıdaki yağmurun sürekli davul sesi oldu.

Martise kirpiklerinin altından Silhara'ya bir bakış attı. Silhara onu izliyordu, pipo dumanının ardında gizemli bir ifade vardı.

Boğazını temizledi. "Gurn'e karşı iyisin. Anya çok güzel. Ve

türden."

Başını eğdi. "Ve pahalı. Gurn onun için aç kalabilir, ben de öyle, ama hizmetkârıma bir şey borçluyum."

Anya'nın Silhara'nın cömertliği hakkındaki sözlerini hatırladı. Umut sitemle savaşıyordu. Ona yasaklanmıştı, Neith'teki amacından ve nihai hedefinden ölümcül bir şekilde uzaklaştırıyordu. Kalbi her zaman itaat ve bir önceki gece Anya'nın kalçaları arasında yardım bulmamış olmasını ummaktan başka bir şey yapamıyordu.

Elindeki tarağa bakıp onu avucunun içinde gergin bir şekilde çevirirken pipo dumanı burun deliklerini okşadı. "Onu senin için getirdiğini sanıyordum."

"O yaptı." Gözlerinde binlerce karanlık sır saklıyordu. "Saçların hâlâ ıslak."

Anya hakkında daha fazla konuşmayacağını anlayınca, onun emrine uyduğunu göstermek için tarağını kaldırdı ve saçlarını taramak için ateşin yanına bağdaş kurarak oturdu. Dışarıda yağmur yağıyor ve mutfaktaki hava serinliyordu.

Eve ilk girdiğinde onu saran ışık solmuştu. Eski püskü giysiler giymiş ve pipo içen adam, nadir bir günde dinlenip havanın değişmesini bekleyen herhangi bir zavallı çiftçi olabilirdi; ancak bu çiftçi alışılmadık bir güce sahipti ve onu kontrol altına almak ya da gerekirse öldürmek isteyen şüpheli rahipleri korkutuyordu.

"Bundan sonra efsane olacaksın. Anya Doğu Prime'a dönecek ve burada gördüklerini dinleyen herkese anlatacak. Haber yayılacak ve büyüyecek."

Silhara'nın tiksintili iç çekişi mutfağın rahatlatıcı seslerine katıldı. "Oh evet. Yeryüzünde bir fırtınayla boğuşurken, istesem de pazarda satamayacağım pasla kaplı bir hazineyi kurtarmak için tek başıma bir göksel orduyla savaşırken tasvir edileceğim." Alaycı gülümsemesi ilk kez ona yönelik değildi. "Kayıp hazineyi açgözlü tanrılardan kurtarmak, portakal ağaçlarını kuraklıktan kurtarmaktan çok daha ilginç."

Pipo kâsesindeki külleri ocağa boşaltmak için eğildi. Nemli saçları siyah yumaklar halinde dizlerine dökülüyordu. Parmakları kendininkilere karışan saç tellerine dokunmak için kaşınıyordu.

"Daha kötüsü de olabilirdi," dedi. "Sonbaharda domuz kesimi sırasında onu Neith'e getirebilirdim. Eğer hala burada olsaydın, yardımını isterdim. Gurn'un güzel houri'sini eve gönderirdik ve benim kanla eğlendiğime dair hikâyeler anlatırdık."

Bir dişi domuzun kurban edilmesi ve cariye ıraağının başının kesilmesini içeren bir ayın."

Martise güldü, coşku içinde şarkı söylüyordu. Anya'ya Gurn'n houri'si demişti. Bu ifşaatla neşelenen Martise, ona takılmadan edemedi. "Muhtemelen cariyeyi kurban etmeni ve dişi domuzun boynunu vurmanı isterlerdi."

Kahkahası onunkini yankıladı, gırtlaktan gelen, baştan çıkarıcı bir ses. Masaya döndü ve zekâsını takdir etmek için çay bardağını ona doğru kaldırdı. "Onları iyi tanıyorsun." Oturdu, kısmen ona dönük olacak şekilde bankın üzerine ıktı.

Saçlarını taramayı bitirdi ve geleneksel örgüsüne bağlayabilmek sa tutamlarını  kalın tutama ayırdı. Onun emriyle durakladı.

"Yapma." Harap olmuş sesi her zamankinden daha boğuktu ve merdivenlerdeki aynı a bakışla ona bakıyordu. "Bağlamadan bırak."

Ellerini bıraktı. Saçları dalga dalga kucağında toplanmıştı. Tarağı ona uzattı. "Bunu kullanmak ister misin?"

nce tarağa, sonra da kadına baktı. "Bunu benim için yap." Söze dökülmemiş meydan okuması aralarında asılı kaldı. Eğer cesaretin varsa.

Keşke ona en büyük arzularından birini sunduğunu bilseydi - ona dokunmak, avuçlarının altındaki ipeksi saçları hissetmek. Ateşin yanındaki yerinden ayrılıp onun arkasındaki banka oturdu. Düğümleri nazikçe ayırarak, çok sert çekmemeye dikkat ederek en kötü düğümleri taradı. Adam onun bakımları altında sessizce oturuyor, ona güneşin tadını çıkaran uyuyan bir aslanı hatırlatıyordu.

Saçları düzleşip keçelerden arındığında Martise zevk için tarağı saçlarında gezdirdi. Çok güzel saçları vardı, düz, siyah ve beline kadar uzanıyordu. Güçlü sırtı ve geniş omuzları boyunca uzanıyor, gömleğini şeffaf bir inceliğe brndryordu. Elini saın ağırlığının altına kaydırđı ve tarağın hafif darbeleriyle ensesini okşadı.

Omuzları çöktü ve devam etmesi için sessiz bir davetle başını eğdi. Derin bir nefes aldı, onun dokunuşuyla rahatladı. Martise hiç de rahatlamış değildi. Adamın kütüphanede ona içinde yanan tutkuyu tattırđıđı o anları hatırlayarak yanıyordu. Adam onun hayallerinin tezahür etmiş haliydi, kış gökyüzünde parlak ve uçucu bir yıldız.

Mutfaktaki sessizlik fırtına öncesi sessizlik gibiydi. Cael bile artık masanın altında horlamıyordu. Tarağı masanın üzerine bıraktı ve banktan kalktı. Silhara kıpırdamıyordu ve onun uykuya dalmış olabileceğini düşündü.

oturuyordu. aydanlığa uzandı ve adamın kendisine attığı ağır bakışları yakaladı.

"Sana biraz daha çay getireyim," dedi.

Adamın eli dışarı fırlayıp bileğini kavradığında neredeyse çaydanlığı düşürüyordu. "Adımı söyle."

Bileğini kelepeleyen ince parmaklara baktı. "Efendim?"

"Hayır. Hizmetçinin efendiye hitabı değil. Benim adım." Harap olmuş sesini karanlık bir sıcaklık kapladı.

arzu akıyordu. Bursin'in kanatları, o bu adamı istiyordu. Yalnızca elinin kenetlenmesiyle birbirlerine bağlıydılar ama sanki tüm duyguları -tutkusu- dar bileğinde merkezlenmiş, tüm bedenini sarana dek giderek genişleyen daireler çizerek yayılmıştı. O bir fırtınaydı. şimşek kadar ölümcül ve bir o kadar da öngörülemezdi. Kadın onun karşısında büyülenmiş gibi duruyordu.

Bir kez bile onun adını söylememişti, ne ona ne de Gurn'a. Kendisine bile. Ona Efendi diye hitap etmek aralarına diktığı son engeldi, hâlâ ayakta olan tek engel ve Gurn ona bu engeli kaldırmasını emretti. Hiç tereddüt etmedi ve sesini arzusunun tüm gücüyle doldurdu.

"Silhara."

Bileğini daha sıkı kavradı. Gözleri kayarak kapandı ve ilk kez kirpiklerinin yanaklarına doğru ne kadar kalın olduğunu fark etti.

"Ona senin yüzünü verdim." Sanki bu itiraf ona acı veriyormuş gibi kelimeleri gergin dudaklarının arasından söyledi.

Boş aydanlık masanın üzerinde takırdadı. Kadın bakakaldı. "Ne?"

Kavrayışı sıkılaştı, kızın acı dolu nefesi üzerine aniden gevşedi. "Gurn bana istemediğim bir kadın getirdi. Bir an için onu değiştirdim, ona arzumun yüzünü verdim." Gözleri açıldı ve ihtiyacı ortaya ıktı. "Bu yeterli değildi."

Dizlerinin bağı çözüldü. Sersemlemiş bir halde adamın yanındaki bankın üzerine yığıldı. "Usta..." Başını iki yana salladı. "Silhara..."

"Benimle yat."

Sessizlik uzadı, sadece dışarıdaki yağmurun davul gibi çalan ahengi rahatlattı. Silhara çay fincanını diğer eliyle öyle sert kavradı ki eklemleri bembeyaz oldu. Güneşlenen aslan uyanmış ve onu uzun otların arasındaki bir avmış gibi izliyordu.

O kadar derin ve geniş uçurumlar vardı ki, bir insan sonsuza dek düşebilirdi. Martise en yüksek olanından pervasızca indi. "Evet," dedi.

Sesli bir şekilde nefes aldı, bir zafer sesiydi bu. Kahverengi parmakları kızın bileğinden kayarak elinin arkasına geçti ve solgun parmaklarıyla birleşti. Onu kendisiyle birlikte yukarı çekti, böylece gevşek kucaklamasının çemberi içinde durdu.

Mutfaktan çıktıklarında Cael onlara usulca homurdandı. Silhara onu merdivenlerden ikinci kata çıkarırken başparmağıyla avucunu okşadı. Nazik ve güven verici olsa da, karnında delice dans eden çırpınışları sakinleştirmek için hiçbir şey yapmadı, tıpkı çok küçük kafeslere hapsolmuş paniklemiş kuşlar gibi.

İkinci kat koridorunda onu takip ederken çırpınışları mide bulantısına dönüştü. "Lütfen," diye dua etti sessizce. "Anya'nın odası olmasın." Onu mutfakta, kütüphanede, hatta kasvetli gökyüzünün altındaki çamurlu koruda bile götürebilirdi ve Anya onu hevesle karşılardı. Ama orada değil.

Odasının önünde durduğunda neredeyse sırtına çarpacaktı. Sertçe yutkundu. Yatak odası. Gurn'den başka kimseyi kabul etmeyen, o da sadece temizlik yapmak, su ya da akşam yemeği getirmek için gelen bir mahremiyet kalesiydi. Hizmetçi ona malikânede serbestçe dolaşma izni vermişti, efendinin özel odası hariç. Bu yasaktı ve eğer bu kuralı çiğnerse Gurn onu bizzat cezalandıracaktı. Bu kuralı koyarken mavi gözleri buz gibiydi. Martise'nin hizmetkârdan korktuğu tek an buydu ve görevine rağmen bu sınırı henüz test etmemişti.

Tıpkı ona hitap ederkenki değişmez resmiyeti gibi, bu da Silhara'nın ona karşı bir engeliydi.

Kapıyı açtığında düştü.

Pencere çerçevesindeki boşluklardan içeri sızan havayla serin ve nemli olan oda, yağmur ve baharat, eski ipek ve Neith'in efendisine özgü tahrik edici bir koku kokuyordu. Eşikte dururken, odanın kasvetinde bir yatak ve masanın belli belirsiz hatları dışında hiçbir şey göremedi.

"İçeri gel Martise." Silhara'nın sesi karanlıkta neredeyse ılık gibi çıkıyordu.

elini çekti. "Burada ruh yiyiciler yok." Hayır, diye

düşündü. Sadece kalp hırsızları.

Kendisini odaya götürmesine izin verdi. Zemin ayaklarının altında ve ayakkabısı bir kilim yığınının üzerinde sürtünüyordu. Silhara elini bıraktı ve bir büyü mırıldandı. Uzak bir köşeye yerleştirilmiş mangaldaki kömürler tısladı. Ateşleri parladı ve odayı sıcak kehribar rengi bir parıltıyla aydınlattı. Yumuşak ışık, yıpranmış bir ihtişam ve bilimsel dağınıklıktan oluşan bir mabedi ortaya çıkardı. Uçları yıpranmış ve yer yer lifleri aşınmış kilimler zemini kaplıyor ve bir zamanlar parlak olan renkleri güneş ve zamanla solmuş, iplikleri güveler tarafından çiğnenmiş taş duvarları örtüyordu. Gelişigüzel döşenmiş odada, parşömenler ve büyü kitaplarıyla dolu bir masa ve sandalye bulunuyordu. Odanın bir tarafında büyük bir sandık ve mangal ile muhteşem, süslü bir nargile duruyordu. Balkon girişinin yanında büyük, buruşuk bir yatak ve içinde leğen ve ibrik bulunan bir lavabo sehpası odanın büyük bir kısmını kaplıyordu.

Kapı kararlı bir tıkırtıyla arkasından kapandı. Onunla yüzleşirken Silhara'nın gözleri ateş ışığının noktacıklarını yansıtıyordu. Nasırlı avuçları onun kollarını okşadı. "Kapı ne kilitli ne de korumalı."

Ona olan ihtiyacı konusunda açık sözlüydü. Süslü sözler ya da nazik ikna çabaları yoktu. Açık sözlülüğüyle onu baştan çıkarmıştı ve şimdi de gitmeyi seçerse onu durdurmayacağına dair güvence veriyordu. Bu tamamen sembolikti. Kapı ardına kadar açık olsa bile, çok az bir çabayla onu kalmaya zorlayabilirdi.

Martise bir parmağını dudaklarında gezdirdi, dudakların kışkırtıcı yumuşaklığı onları bir öpücükle yakalamak için baştan çıkarıcıydı. Bunun ve daha fazlası için yeterince zaman vardı. Bu anların, Conclave'in nefret ettiği ama casuslarının sevdiği adamla olan bu yakınlığın tadını çıkarmak istiyordu.

Dili dışarı fırladı, parmak uçlarının tadına baktı. Arayış içindeki dokunuşunun altında kıpırdamadan durdu, gezinen ellerine verdiği tek tepki kollarını sıkıca kavraması oldu. Çenesini ve boynunu okşadı, göğsünün geniş düzlemleri üzerinde ilerlemeden önce omzu ile köprücük kemiği arasındaki sığ çukuru keşfetti. Başparmaklarını hassas uçlarına sürttüğünde küçük meme uçları gömleğinin altında belirginleşti.

Ellerinin altında yüceydi, telli güç ve pürüzsüz ten, dumanlı sıcaklık ve erkeklik üzerine bir çalışma. Çenesi ve ince burnu boyunca uzanan gölge oyunları daha da sade hale gelen sert yüzünü inceledi.

"Daha koyu yaparsan sorun olmaz." Onun bakışlarına karşılık vermekte zorlandı.

O Balian değildi. Neith'li Silhara'nın küçük parmağında, Balian'ın tüm vücudunda olduğundan daha fazla karakter vardı ama yine de öneride bulundu. Onu sıradışı bir güzelliğe sahip bir houri'ye tercih etmişti ama yine de mangalın sıcak kömürlerinin yaydığı daha yumuşak, daha gurur verici ışıktaki bile onun hâlâ sade, mütevazı Martise olduğunu anladığından emin olmak istiyordu.

Adam yüzünü kızartacak bir şekilde ona baktı. "Beni aşağılamak için zekice bir yöntemin var Martise."

Keskin bir nefes aldı. "Hayır, niyetim bu değil. Ben sadece..."

Bir parmağını dudaklarının üzerine koydu. Adam ellerinden birini kavrayıp göğsünden aşağıya ve gergin karnına kaydırdıktan sonra parmaklarını kasıklarındaki çıkıntının üzerinde gezdirdiğinde nefesini tuttu. Avucunu nazikçe sert şaftının üzerine sürdüğünde ve parmaklarıyla taşaklarını okşadığında ikisi de inledi. Elleri sıcaktı, sert ve yumuşaklığın cazip bir kombinasyonuydu.

"Ne gördüğümü biliyorum," diye kulağına nefes verdi ve avucuna bastırdı. "Ne tuttuğumu biliyorum. Bana yaptığın şey bu."

Adam kolunu sırtına dolayarak tutmasaydı düşecekti. Ağzını aradı, dudaklarını onunkilere dokundurdu. Adam onun arayan diline açıldı, ağzının içine girmesine ve okşamasına izin verdi. Dili onunkiyle sarmaş dolaş oldu, aldığı kadarını geri verdi. Tadı yaz şarabından, baharın ilk hasat meyvelerinden daha güzeldi.

derinleşti, dillerin çiftleşmesi kalçaların yavaşça itilmesini taklit etti. Elleri üzerinde dolaştı, sırtından aşağı kayarak kalçalarını avuçladı. Arkalarında ateşten izler bıraktılar ve Martise onun ağzında inledi.

Parmakları Tunik'in bağlarını çözmeye çalıştı, hayal kırıklığına ondan uzaklaşana kadar çekti. Yarı aydınlıkta keskin elmacık kemikleri kızarmış, ağzı öpücükten şişmişti. "Hepinizi görmek istiyorum Martise, ama beklemeye sabrım yok. Bu elbiseyi kurtarmayı ne kadar çok istiyorsun?"

Eğer yeni dikilmiş eteği ve tuniği , onu üzerinden çıkarmasına yardım ederdi. Bunun yerine gülümsedi, kızardı ve etkileyici bir hızla bağcıklarını çözdü. Etek yere düştü. Ayakkabıları bir köşeye kaydılar ve Silhara tuniği başından çekmesine yardım etti. Ayakta dururken sadece bağırsız saçları ve sıcak ateş parıltısı onu örtüyordu.

Kadın bunun mümkün olduğunu düşünmedi ama adamın gözleri daha da karardı. Bir kilidi kaldırdı

saçlarını omzunun üzerinden atarak göğüslerini ve belinin yumuşak kıvrımlarını ortaya çıkardı. Adam hiçbir şey söylemedi ama başının tepesinden ayak parmaklarına kadar uzanan siyah ve için için yanan bakışları çok şey anlatıyordu. Pantolonunun ön tarafına baktı, ereksiyonunun kumaşa sertçe bastıran kıvrımını gördü.

Bir cesaret gösterisiyle saçlarının geri kalanını geriye doğru savurarak ona kendisini tam olarak fırsatı verdi. Avuç içleri yukarı bakacak şekilde ellerini kaldırdı. "Üzgünüm," diye alay etti. "Üçüncü göğüs yok."

Adam gözlerini kırıştırdı, sonra da onun hareketsiz odadaki karşılaşmalarını hatırlatmasına güldü. Kadın sırttı, bu yoğun yakınlık anında bile onu bir kez daha açıkça güldürmüş memnundu. Gülüşü yerini baştan çıkarıcı bir gülümsemeye bıraktı. Adam aralarındaki küçük boşluğu kapattığında Martise nefesini tuttu. Parmakları köprücük kemiklerinin üzerinde bir yol izledi, göğüslerinin arasında bir çizgi çizmeden önce boğazının çukurunda oyalandı. Meme uçları onun dokunuşunu beklerken gerildi.

"Nicelikten çok nitelikten etkilendim." Bunun üzerine gülümsemesi bile soldu. Parmaklarıyla her bir göğsün dış hatlarında dolaştı ve sonunda onları avuçlarının içine aldı. Kadın onun sıcak avuçlarına doğru eğildi. "Ölçülemeyecek kadar güzelsin," diye fısıldadı ağzına doğru.

Bu öpücük az önce paylaştıklarından farklıydı. Daha şiddetli, daha sertti, arzusuna boyun eğmesini, içinden akan ihtiyacı dindirmesini talep ediyordu. Kollarında kıvranıp ağzının içinde inleyene kadar başparmaklarının sert uçlarını meme uçlarının üzerinde kaydırarak göğüslerini okşadı. Ağzının içine daldı, dilini emdi. Elleri göğüslerinden ayrıldı, belinin takip etti ve kalçalarının üzerinden kayarak onu sertçe kendine doğru çekti. Adamın siki amına doğru sallanırken kadın inledi. Vücudunun merkezinden bir ısı dalgası yayıldı. Onu içinde istiyordu, ona karşı çıplak olmasına ihtiyacı vardı.

Onu öperken elleri gömleğini pençeledi. Nefes nefese birbirlerinden ayrıldılar. "Bu gömleği kurtarmayı ne kadar çok istiyorsun?" diye sordu.

Silhara sırttı ve gömleği başının üzerinden geçirerek tekrar göğsünü ve karnını görmesini sağladı. Pantolon da onu takip etti ve adam altın ve kehribar renginde parlayarak önünde durdu. Şık ve gergindi, güneşten kararmış ve korunun talepleri yüzünden kaslanmıştı. Ona duyduğu arzusun kanıtı, bacaklarının arasındaki koyu renkli buklelerin yuvasından yükseliyordu.

"Gördüğün şeyi beğendin mi?"

"Ah evet," diye iç geçirdi ve adam onu kendine doğru, tene tene bastırduğında ateşli bir denize düştü.

Onun duyularıyla ve bedeniyle oynuyordu. Elleri ve dili, saçlarının meme uçlarına ipeksi dokunuşu, ıslak amının derinliklerine kayan uzun parmağı, boğazından çıkan alçak, sert inilti. Adamın siki kalçasının iç kısmına baskı yapıyordu ve kadın onu kendine yaklaştırmak için bacaklarını ayırdı.

"Yatak," diye fısıldadı sert öpücükler arasında.

"Çok ." Eğildi, bir meme ucunu ağzına aldı ve dilini meme ucunda gezdirerek onu çılgına çevirdi.

Dizleri ikinci kez ve bu sefer adam onu haliye kadar takip etti, altında kadar diliyle okşadı ve hatlarını öğrendi. Odadaki serin, yağmur yüklü havaya rağmen kadın bunalıyordu. Göğüslerinin arasından ter damlıyordu ve adam ağzını her bir göğse götürmeden önce terleri yalayarak uzaklaştırdı.

Onun baştan çıkarıcı dokunuşundan öylesine tahrik olmuştu ki inleyerek halının üzerinde kıvrandı. Silhara onu tuttu, göbeğinin üzerinde bir yol çizdi, dilini göbeğinin sığ havuzuna daldırmak için durakladı. Kalçalarına ulaştığında durdu.

"Benim için aç, Martise." Dili alt dudağını şehvetli bir hareketle taradı. "Seni tatmak için can atıyorum."

Bir yerlerde, zihninin hâlâ düşünebilen kısmında, çığlıklarını ve inlemelerini taşranın yarısının duyup duymadığını merak etti. Silhara ona diliyle, parmaklarıyla işkence ediyor, tutkusunun kalbini arıyor, miyavlamasına ve ona karşı eğilmesine neden olan noktayı nazikçe emiyordu.

Sadece sırtı yerden yükseldiğinde hızını artırdı. Sıcaklık, Silhara'nın okşayan ağzının altında, kalçalarının arasında yoğunlaştı ve tüm vücuduna yayıldı. Kan damarlarında sıcak ve köpürerek akıyordu.

Parmakları adamın terden kaygan omuzlarına saplandı ve bacakları kasıldı. İçindeki hisler patladığında haykırdı ve onun adını mırıldandı.

Doruk noktasının etkisiyle paramparça olan kadın, adam aniden başının iki yanında kollarını kavuşturmuş bir şekilde ona doğru yaklaştığında sadece nefes alabildi. Siyah saçları onu ipeksi bir perdeyle örtmüştü. Silhara'nın ağzı parlıyordu ve gözleri alev alev yanıyordu. Sesi gırtlaktan geliyordu, boğuktu. "Kapı hâlâ kilitli değil."

Kadın sersemlemiş bir halde ona baktı. Şimdi bile, dudakları orgazmdan parıldarken ve siki hafifçe amına doğru itilirken, ona durma ve aralarındaki ateşi söndürme şansı .

Ellerini adamın titreyen kollarında, yontulmuş pazularında ve kaslı ön kollarında gezdirdi. Bir eli kalçasının üzerinde gezinirken diğeri sikinin etrafını sardı. Penisi avuçlarının içinde zonkluyordu. Tohumundan bir damla parmaklarını ıslattı ve pürüzsüz başını kaplayarak ucunu daire içine aldı. Adam keskin bir nefes aldı.

"Ve yatak hâlâ çok uzakta," diyerek onu kendine doğru çekti. Bacakları yükseldi, kalçalarının üzerinden kayarak ayak bilekleri adamın sırtına kilitlendi ve onu sabitledi.

İhtiyacı olan tüm ikna çabası buydu. Martise'nin üzerine çıktı ve alçak bir iniltiyle, taşakları Martise'nin poposunun kıvrımlarına dayanana kadar derinlere daldı. Martise onun seslerini yankıladı, onun içinde şişmesinin, kaymasının ve gerilmesinin, sikini kavrayıp sıkarken iç kaslarının esnemesinin tadını çıkardı. Adam sanki onun için yaratılmış gibi içini dolduruyor, Martise onun altında yanacağını düşünene kadar her hassas noktasına dokunuyordu.

Hızlı bir tempo tutturdu ve onu itişleriyle halının üzerinde kaydıracak kadar sert bir şekilde aldı. Martise tutundu, kalçaları onu daha derine çekmek için kalktı. Vahşi bir öpücükle dişleri onunkilere çarptı ve kanın tadını aldı.

Öpüşmeyi kesti. "Adımı söyle, Martise."

Adam hırlayarak emretti ama kadın korkmadı. kalçaları onunkilere karşı sallandı ve kadın adamın aletine gömülmüş, onun vahşi sahipliğinin tadını çıkarıyordu. Birkaç saatlik kısa bir süre için, adam onun olduğu kadar kendinin de olmuştı ve kadın ona usulca söylenen bir isimle kendisi için ne kadar önemli olduğunu söyleyebiliyordu.

Her arzu, her özlem, her yasak dilek onun sesine karıştı. "Silhara."

Nefesi kesildi, acı dolu bir sesteki bu ve gözleri geri yuvarlandı. Adam titrerken Martise onu kendine doğru çekti, şaftının ani nabzını hissetti, içine boşalırken ıslak bir sıcaklığın takip ettiği salınımını hissetti.

Adam onun üzerine eğilmiş, nefes almaya çalışırken göğsü kabarıyordu. Bağlantıyı korumak için bacaklarıyla onun kalçalarını kavradı, onu bırakmak istemiyordu. Ağırlığını yavaşça onun üzerine indirdi, onu ezmeye dikkat etti.

Saçları gözlerinin önüne düştü ve kadın nazik parmaklarıyla saçlarını itti.

Gözleri kapalıydı ve nefes alış veriş i yavaşlayarak sabit bir ritim

tutturdu. "Kapı hâlâ kilitli değil mi?" diye alay etti.

Gözlerini açmadı ama yan tarafına yuvarlanarak da yanında götürdü. Eli kalçasının üzerinde gezindi ve onu daha yakına çekmek için kalçalarını kavradı. "Evet. Ve yatak kesinlikle çok uzakta."

Martise onun kolunu okşadı, omzundan ayak bileğine kadar kendisine baskı yapmasından zevk alıyordu. İkisi de terden kayganlaşmıştı. Kıkırdadı, sonra sırtının alt kısmında filizlenen acıyla irkildi. Uzandı ve o noktaya dokundu. "Ah!"

Adam baktı, kızın haykırışına şaşmıştı. "Sorun nedir?"

Acı daha da şiddetlenirken tısladı. "Kurman halıları lanse edildikleri kadar yumuşak değiller."

Adam, üzerinde durması için yer değiştirdi ve omzunun üzerinden bakmak için kendini kaldırdı. Arkasına yaslandığında, utangaç bir gülümseme takındı. "Arkanda etkileyici bir halı yanığı var."

Gözleri irileşti. "Gerçekten mi? Bunun olduğunu hiç hissetmedim."

Gülümsemesi kendini beğenmişliğe dönüştü. "Öyle değil ?" Kızın poposuna hafifçe vurdu, sıyrıklarından kaçınmaya dikkat etti. "Ulaşılamayan yatağa uzan. Acıyı hafifletecek ve iyileşmesine yardımcı olacak bir merhemim var."

Kadın kendini onun üzerinden kaldırırken adam yavaşça içinden çıktı ve kalçasında sedefli bir damla bıraktı. Dizlerini birbirine vurdu. "Çarşaflar. Eğer şimdi orada dinlenirsem..."

Ayağa kalktı ve kızgınlık ve eğlence karışımı bir ifadeyle ona baktı. "Martise, bu yatak ve tüm çarşafları sabaha kadar tamamen mahvolmuş olacak."

Zevkli bir sıcaklık onu sardı. Onunla iş i bitmemişti. Gülümsedi. Güzel. Onunla da iş i bitmemişti. Şimdi bile, kalçaları onun tohumuyla ıslanmışken ve iç i hâlâ zonklarken, onun için yanıp tutuşuyordu. Onun içinde, ağzında olmasını, almasını ve vermesini istiyordu.

Yatağın yanındaki sandığa doğru ilerledi ve kapağını açtı. Onu izlerken arzunun yavaşça yanması tenini yıkadı. Uzun bacakları ve küçük, gergin kalçalarını ince bir bel ve geniş omuzlar tamamlıyordu. Onun bakışı

omzunun üzerinden vurarak onu çıplak vücuduna hayranlıkla bakarken yakaladığını anlamasını sağladı. "Bütün gün orada mı duracaksın?"

Ayaklarını sürüyerek yatağa gitti ve uzandı. Kenara oturup leğenin bulunduğu masanın üzerine küçük bir kavanoz yerleştirdiğinde iskelet ağırlığının altında gıcırdadı. Martise başını katlanmış kollarının üzerine koydu.

"Özür dilerim," dedi.

Parmaklarını parfümün içine daldırdı. "Daha fazla özür. Şimdi ne olacak?"

Adamın bıkkınlığına kıkırdadı ve soğuk merhem ağrıyan sırtına dokunduğunda bir nefes çekti. Rahatsızlık sadece bir an sürdü ve Silhara merhemı sıyrığının üzerine sürerken yerini acıyı hafifleten bir sıcaklığa bıraktı. Elleri birden fazla yönden sihirliydi.

"Ne için üzgünsün?" diye sordu.

Elinin arkasına bir esneme sakladı, adamın sırtında çizdiği okşayıcı daireler onu sakinleştirdi. "Çok ağrıyor. Artık sırtüstü yatamam."

Dairesel okşama durdu. Silhara homurdandı. "Birincisi, o sıyrık benim yüzümden oldu, senin değil. İkincisi, senin Balian'ın, tüm övünmelerine rağmen, sana tensel zevkleri öğretirken zekâ kadar hayal gücünden de yoksun olduğu açık." Balian'ın eli kalçalarının arasına girip vajinasını avuçladığında kadın otomatik olarak kalçalarını kaldırdı. Parmakları onu okşarken omzunu öptü. "Hiçbir şey için sırt üstü yatmana ihtiyacım yok Martise, tabii benimle yıldızlara bakmak istemiyorsan."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Silhara merdiveni kitap raflarına dayadı ve başına toz yağarken lanet okudu. Gözlerini ve bulutu yüzünden uzaklaştırdı. "Martise haklı," diye mırıldandı. "Toz içinde boğuluyoruz."

Merdiveni en üst rafa kadar tırmandı ve büyü kitapları sırasını kaplayan karmaşık örümcek ağlarına göz gezdirdi. Neith'teki kütüphane Conclave'in arşivlemeyi reddettiği kitaplar ve parşömenler içeriyordu. Onun ve selefinin böyle bir çekincesi . Waste'in büyücülüğünü anlatan el yazmaları, bir kurbanı kurban etmek ve bir iblisi çağırmak için uygun protokolü anlatan kitapların yanında rafa kaldırılmıştı.

Bugün kara arkana, yasak büyüler ve invokasyonlar, lanetler ve sahiplenmeler üzerine kitaplar aradı. Conclave'varsayımlarına ve ününe rağmen, sadece karanlık uğraşıyordu. Neith'in girişindeki meşelerin üzerinde duran lanet büyüsü ve korunun taş muhafazasını çevreleyen ölümcül büyüler, bu tozlu kitaplardan çıkarıp kendi kullanımı için kullandığı tek şeydi. Ve bunlar onun gücünü emiyordu. Güçlü ve etkili karanlık büyüler yüksek ve sürekli bir bedel talep ediyordu.

Parmakları kitapların sırtlarında geziniyor, deri ciltli sayfalara dokundukça derisi karıncalanıyordu. Kapaklar pürüzsüz ve soluktu, zamanla yıpranmıştı ve kökenlerini tahmin etmek istemediği derilerden yapılmıştı. İsteddiği kitabı bulunca merdivenden indi ve okumak için pencerenin yanında bir yer buldu. Martise'nin Armağanı bulmacasının cevabı bu şifreli pasajların içinde bir yerlerdeydi.

Onun yetenekleri hakkında karanlık hiçbir şey yoktu. Yeteneğini onunla paylaştığında kendini hiç bu kadar canlı ya da arınmış hissetmemişti. Ne de o kadar güçlü. Bu sonuncusu, ona, bu dünyayla ilgili bilgileri nerede bulabileceğine dair ilk ipucunu vermişti.

yeteneğinin doğası. Bu kadar güçlü bir şeye her zaman hayırsever güçler tarafından değil, gıpta ile bakılırdı.

Pencerelerden güneş ışığı süzülüyor, bulutlar cerulean gökyüzünde sürükleniyordu. İki gün önce çağırdığı fırtınadan eser kalmamıştı. Gölgeyi bailey'deki çamur bile kurumaya başlamıştı. Silhara, yağmur yağarken Martise ile yatak odasında geçirdiği saatlerin baştan çıkarıcı anılarında kaybolmuş bir halde önündeki kitaplara bakıyordu.

yatmak sadece ona olan açlığını artırmıştı ve şimdi bile mum ışığında yıkanan vücudunu ve onu çevreleyen hissini hatırlayınca sertleşiyordu. Sırtındaki sıyrık, onu gün boyunca ve gece boyunca defalarca götürmesine engel olmamıştı. Üzerine binip sertçe sürdüğünde onu akıl almaz bir coşku içinde nefessiz bırakmakta ustaydı.

Birlikte dinlendiklerinde, nefes nefese kalmış ve sevişmekten terlemişken, onu yanına yatırmış ve Asher'daki hayatı hakkındaki merakını gidermişti.

Elini kaldırdı ve bir parmağını avucunun sertleşmiş derisinde gezdirdi. "Bu şımartılmış bir kadının eli değil. Ve bu nasırları Neith'te kazanmadın. Cumbria daha az şanslı akrabalarını pek düşünmez, değil mi?"

Gözleriyle onun parmaklarının izini takip etti ve omuz silkti. "Pek dikkat etmezdi ve Asher'dan çok Conclave'deydi. Bazen özel bir şeyi tercüme etmemi istediğinde beni Conclave'e geri çağırırdı ama bu çok sık olmazdı. Ben Asher'deyken karısı benimle ilgilenirdi."

Deli Dela-fé'nin iradesine tabi olanlara ne tür bir "bakım" sağladığını hayal etti. Ayrıca, kadını iyi yerleştirilmiş birkaç hançerle çitlerine mıhladığını da hayal etti. "Eminim öyledir. Sırtınızda hiç kırbaç izi olmamasına şaşırdım. En itaatkâr hizmetçi bile o kadının kötülüğünden kaçamazdı."

"Anahtar konusunda yetenekliydi ve yara izi bırakmadan kan çekebiliyordu."

"Eminim tüm aristo arkadaşlarına övünerek anlattığı bir yetenektir."

Poposu avucunun altında pürüzsüzdü ve elini yuvarlak kıvrımın üzerinde .
"Asher'da ne yaptın?"

Sorusundan duyduğu tedirginliği sadece belli belirsiz bir kasılma ima ediyordu.
Sesi

ve hatta biraz gülümsedi.

"Burada, Neith'te yaptığım gibi. Temizlik yaptım, çamaşır yıkadım, sabun yaptım, hayvanlarla ilgilendim, zeytin topladım, preslerde çalıştım ve resmi yemeklerde hizmet ettim. Ayrıca piskoposun kâtipliğini de yaptım."

Ona bir şey söylemiyordu. Cumbria, Martise'in Asher'ı nasıl idare ettiğini umursamıyor olabilirdi ama Martise onun için bir hizmetçinin sıradan emeğinin ötesinde bir değere sahipti.

"Conclave'in acemisi olduğunuzda kaç yaşındaydınız?"

Elini bacağının uzunluğu boyunca ve kalçasının üzerinde gezdirerek okşadı. Adam onun dokunuşunun tadını çıkardı. Onun kollarında kendini iyi hissediyordu. "On iki yaşındaydım," dedi. "Bir baş rahip Aşer'i ziyaret etti ve yanında bir büyü bulucu getirdi. Köpek bana ulaşmaya çalışırken tasmaını kopardı."

Elini çenesinde gezdirdikten sonra yanağına dayadığı yerde parmakları gıdıklandı. "Conclave'de senden hiç bahsetmediler. Ne rahipler ne de öğrenciler. En azından ismen. Kanonluktan ölüm tehdidiyle sürgün edilen bir öğrenci hakkında söylentiler vardı. O sen miydin?" Bakır gözleri mangalın sönük ışığının parıltısını yansıtıyordu.

"Ne? Şafak dualarında bana övgüler düzmüyorlar mı?" Dudakları kıvrıldı. "Beni serbest bırakılamayacak kadar tehlikeli buldukları için buraya, Neith'e, Kargaların Efendisi'ne gönderdiler."

"Bir keresinde ilk Kargaların Efendisi'nden bahsetmişsiniz. Bu unvan size miras mı kaldı?"

"Unvan, itibar ve Neith'in kendisi." Yanağını onun eline bastırdı. "Hata yapmayın. Bu hakaretin ve kötü şöhretin altında yaşadım. Conclave beni iblis yemi olarak kullanacak bir büyücüsüne gönderdiklerini düşündü. Akıl hocamın başka planları vardı."

Gözleri bir an için kapandı. Tekrar ona baktığında, gözlerinde sempatiyle yumuşatılmış derin bir öfke kıvılcımlandı. "Onlardan, rahiplerden neden nefret ettiğini anlıyorum."

Keşke bu nefretin ne kadar derin olduğunu bilseydi. Karanlık düşünceleri kovdu ve onun sıcak bedenini okşamakla yetindi. Haklı olarak, ondan da nefret etmeliydi. Neith'e casusluk yapması için gönderilmiş bir Conclave aracıydı ve çabasında başarılı da olabilirdi ama hor görmüyordu. Aksine, içinde kabaran duygular onu utandırıyordu.

Tanrı hakkındaki düşüncelerinden daha hızlı bir şekilde bu düşüncelerden uzaklaştı.

Dudakları onunkilerin altından ayrıldı, esnek ve teslimiyetçiydi. Anya gibi güzel değildi ama cesur, zeki, bilgili ve son derece gözlemciydi. Onun kollarına başka hiçbir şeye benzemiyordu. Neith'e döndükten uzun süre sonra bile onu hatırlayacak ve özleyecekti.

Ağzının içine doğru hırladı ve oturması için yuvarlandı. Saçları güzel kokulu dalgalarla onu perdeliyordu. Kalçalarını hızla kaldırdı ve adam onun içindeydi, yavaşça sıkı, davetkâr bir sıcaklığa gömüldü.

Martise'nin gözleri parlıyordu ve sesi nefes nefese çıkıyordu. "Artık yıldızlara bakabilir misin, Neith'li Silhara?"

Ona binerken kalçalarını elleriyle kavradı, ihtiyaçtan çılgına dönene kadar hızını onun belirlemesine izin verdi. Onu kendine doğru çekti, ikisi de nefessiz kalana ve titreyene kadar öptü. Ona tekrar tekrar daldı, yaklaşmak için çaresizdi, sahip olmak için çaresizdi. Arzusu o kadar yoğundu ki, Hediye'si kendiliğinden yükseldi, bir büyü'nün çalışmasıyla değil, tutkusunun vahşiliğiyle çağrıldı. Ve onunki de cevap verdi.

Gelişmekte olan kontrolü tarafından engellenmeyen Yeteneği ileri doğru fırladı. Belirgin kehribar rengi ışık etraflarını sardı ve onu içine çekti. Kadının ruhu onu doldurdu. Dayanıklılık, kararlılık ve şefkatle güçlüydü, hepsinin üzerine belli belirsiz bir melankoli ve ona duyduğu aşk serpilmişti. Doruğa ulaşması onu bir fırtına dalgası gibi vurdu, içinden sıcak bir nehir gibi aktı, ta ki Martise'i neredeyse üzerinden savurup inletene kadar. Martise ona tutundu ve peşinden gitti, göğsüne yığılırken yumuşak çığlıkları onunkilerle birlikte kayboldu.

Uzuvları onun altında titriyordu, sarsıcı titremelerine görüşünde dans eden siyah noktalar eşlik ediyordu. Elini kaldırdı, parmaklarının etrafındaki ışık koronasının parıldadığını gördü ve parmaklarını kadının sırtına bastırdı. Hafifçe mırıldandığı büyü kadının saçlarında kayboldu. Kadın seğirdi ve ona bakmak için başını kaldırdı.

"Ne yaptın sen?"

Başparmağını kızın sıyrıklarının olduğu pürüzsüz deriye sürttü. "Sırtını iyileştirdim."

Arkasına uzandı ve adamın okşadığı noktaya dokundu. Gözleri büyüdü ve ona muhteşem bir gülümseme verdi. "İnanılmazsın. Teşekkür ederim." Gözleri bir an için karardı. "Seni kısıkanıyorum, biliyorsun. Güç için çok fazla değil

Sahip olduğun, ama istediğin zaman ona h kmedebildiğin. Keşke benim Yeteneğim de bunu yapabilse."

Silhara hiçbir şey söylemedi, sadece ba ını onun omzuna koyduğuunda saçlarını okşadı ve hâlâ içindeyken uykuya daldı. Ona sıkıca sarıldı.

Bitkin d  m  t  . Hediyesinin gücü bile fırtınanın ve saatler süren sevi menin kendisinden aldığı gücü tam olarak yerine getirememi ti. Uyumaya ihtiyaçı vardı. Ona tekrar sahip olması gerekiyordu ve kadın onu ömründen on yıl eksiltecek kadar tükettiğinde, korkunç bir gerçeği doğrulamak için kütüphaneye gidecekti. Onun Yeteneği'nin doğasına ilişkin şüphesi artık kesinle mi ti. Onun ne olduğunu biliyordu. Martise'in Yeteneği bir lütuf değil, bir lanetti.

Kütüphane pencerelerinden birine çarpan gürültülü bir  atırtı Silhara'yı düşüncelerinden kopardı. Tam zamanında baktığında bir karganın yere d  erken spiral şeklinde kanat  ırpı ını gördü. Başını iki yana salladı. "Cael bundan ho lanacak."

Yüksek raftan aldığı kitap açılmadan masanın üzerinde duruyordu. Deriyi r nler , gizemli semboller Silhara'nın parmaklarını acıtıyordu. Kitabı açıp okumaya başladığında sararmı  sayfalar çatırdadı. Aradığı pasajları bulması uzun sürmedi ve onları acı bir zaferle okudu.

"Ah Cumbria, bana neleri teslim ettiğin hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi?"

Böyle bir bilgi Martise'i mahvederdi. Elini saçlarında gezdirdi ve i  çekti.

Onu Gurn'la birlikte bailey'nin bir köşesinde çalışırken, yeni yıkanmış giysileri ve çamaşırları kurumaları için iplere asarken buldu. Nemli battaniyelerin kısmen gizlenmiş olan kadın, Gurn konu ana kadar onun varlığından habersizdi.

" ıracak, sana salonda ihtiya ım var."

Bir solukta doğruldu. "Beni  a ırttınız." Onun kasvetli ifadesi karşısında geçici gülümsemesi soldu. Başını salladı ve nemli ellerini eteklerinde kuruladı.

Soluk ışığa ve toz zerreciklerine boyanmış olan kadın, büyük salonda onunla y zle ti, yüz hatları onun emirlerini bekler gibiydi. Adam onun gözlerindeki acımasız kararlılığı okudu. Ondandır tatsız bir ders bekliyordu. Pişmanlık midesini daha da d ğ mledi. İlk geldiğinde bu salonda ona hesaplı bir zalimlik uygulamı tı. Onu korkutup kaçırma çabaları başarısız olmuştu,

Ama ona aşıladığı korku, şu anda paylaştıkları yakınlığın ötesinde bile devam ediyordu.

Onu nasıl rahatlatacağını bilmiyordu, özellikle de onu getirmekteki amacı kasvetli bir gerçeği sunmakken.

"Yeteneğini çağır, Martise."

Kaşları kalktı ama adamın dediğini yaptı. Onun Yeteneğini çağırmasını binlerce kez izleyebilir ve yine de bu gösteriden bıkmayabilirdi. Bir Yeteneğin bu şekilde ortaya çıktığını daha önce hiç görmemişti; kadını ve onu kendisine çeken parıltılı bir ışıltı.

"Peki ya şimdi?" Sesi bile değişmiş, adamın omurgasını yalayıp geçen bir duygusallıkla yankılanıyordu.

"Şimdi, bu pencerelerdeki camları kırmanı istiyorum." Yılların kırıyla buz tutmuş uzun camları işaret etti. "Bu büyüyü biliyorsun. Conclave bunu yeni başlayanlara hep öğretir.

Kaşlarını çattı. "Emin misin?"

Sorusu kafasının karışık olduğunu

gösteriyordu. "Eminim."

Büyü basitti, çok genç acemilere kontrol ve manipülasyon sanatını tanıtmak ve onları kendi güçlerine alıştırmak için kullanılan zararsız bir alıştırmaydı. Ama bu bile onun uygulama yeteneğinin ötesindeydi. Büyüyü iki kez okudu ama pencere camında tek örümcek çatlağı bile oluşmadı. Omuzları yenilgiyle kamburlaştı.

"Bu nafile. Daha önce olduğu gibi. Büyüler benim Yeteneğimle çalışmıyor."

Silhara onun etrafında döndü, topuklu ayakkabılarının tıkırtısı odada yankılandı. "İşe yarıyorlar ama düşündüğümüz şekilde değil." Aynı büyüyü okudu ve üç pencerenin camı çatladı. "Basit bir kırma büyüsü. Yaramazlık yapmak için iyi, başka bir şey için değil."

Onun elini tuttu. Kadının Yeteneği onun içinden aktı, özünü çekerek damarlarında şarkı söylemesini sağladı. Kendi Yeteneği'nin karşılık olarak mırıldanmasına olan güçle dolup taşı. Onun cazibesine kapılmadan önce elini bıraktı ve onun Yeteneği ve ruhuyla beslenmeye başladı.

"İzle."

Silhara büyüyü bir kez daha okudu. Bir sarsıntı dalgası etraflarındaki havayı бүkerken Martise kulaklarını kapattı. Salondaki tüm pencereler paramparça olurken bir ses patlaması meydana geldi ve parçalanmış cam kırıkları sağanak halinde avluya doğru fırladı. Kırık hâlâ pencere çerçevelerine bağlı olan sivri cam parçalarına takıldı ve güneş ışığı salonu doldurdu. Dışarıda Cael uludu ve Silhara mutfağın kapısının açıldığını duydu. Martise delirmiş gibi ona baktı.

Ellerini iki kez çırptı ve keskin bir söz söyledi. Gurn, camların havalanıp birbirine yapıştığını ve pencere çerçevelerine tutunduğunu görmek için tam zamanında salona koştu. Pencereler, yüzeylerine yapışmış kir dışında dokunulmamış görünüyordu. Salon kasvetli haline geri döndü.

"Gurn."

Hizmetçi onun yanında durmuş, onarılmış pencerelere bakıyordu. Silhara'ya baktı.

"Bailey'e geri dön. Martise'ye söylemem gereken bir şey var. Tek başına."

Gurn bir an tereddüt etti, Martise'in şok olmuş yüz ifadesine baktı, sonra başıyla selam verip gitti. Martise'nin parmakları birbirine kenetlenmişti, eklemleri koyu renk eteklerine karşı bembeyazdı. Bu gergin ellerle çelişen boş bir bakış yüz hatlarına yerleşti.

"Bu," diye elini pencereleri kapsayacak şekilde salladı, ". En azından senin gördüğün şekilde."

Kaşları çatıldı. "Anlamıyorum. Sen çok güçlüsün. Bu senin ulaşamayacağın bir şey gibi görünmüyordu."

"değil. Ama o parçalama büyüü camı çatlatmaktan bir şey yapmamalıydı. Büyücünün gücü ne olursa olsun, büyüünün doğası etkilerini sınırlar. İkinci büyüü daha zordu. Onarmak her zaman yok etmekten daha zordur. Büyünün beni kanatması gerekirdi. Ama yapmadım." Ellerini kaldırdı, böylece hâlâ üzerlerinde olan Yeteneğinin ışıltısını görebiliyordu. "Yeteneğinin gücü, benim aracılığımla, o büyüleri dönüştürdü."

Ona göz kırptı ve artık onunki gibi parlamayan ellerini . "Yeteneğim sana güç mü verdi?"

Silhara onun gözlerinde yeniden canlanan umuda baktı. "Senin Yeteneğin nadirdir, Martise. Senin yeteneğine sahip kaydedilmiş son Yetenekli, bin dört yüz yıldan daha uzun bir süre önce kıyıda bir kadından doğmuştu. Kurmanlar böyle Yeteneklilere bide jiana derler. Hayat verenler. O hayat veren, bir zamanlar buradan çok uzak olmayan bir yerde yaşayan bir karga büyücüsü olan sevgilisinin ellerinde kötü bir sonla ."

Martise kaşlarını çattı. Silhara onun okuduğu ve çevirdiği pek çok arşivi, Conclave'in tarihçesini ve Üstün Yeteneklilerin doğuştan sahip olduğu çeşitli yetenekleri zihninden geçirdiğini neredeyse duyabiliyordu.

"Ben hiç bide jiana bir şey ne duydum ne de okudum. Rahipler bize onlardan hiç bahsetmedi."

"Onlar efsanevi, o kadar nadir ki pek çok kişi varlıklarının sadece bir efsane olduğuna inanıyor. Conclave'in rahipler arasına katılan bir hayat vereni hiç olmadı." Sırıttı. "Ve Conclave'in bilmediği ya da tanımadığı şeyler ya uydurmadır ya da önemsizdir."

Sesini eşit tuttu, içinde büyüyen kargaşadan hiçbir şey belli etmedi. "Yeteneğin bir lütuf değil Martise. Senin için değil. Öğrendiğin ve ezberlediğin büyüler senin için asla işe yaramayacak." Kızın şok olmuş nefesi Martise'nin sözlerini noktaladı ama Martise gerçeği söylemekten vazgeçmedi ve dürüstlüğünden ne kadar acı çekerse çeksın onu korumaya kararlıydı.

"Sen bir taşıyıcısın, başka bir şey değil. Benim gibi büyücüler tarafından kullanılacak bir kaynak. Senin gücün başkalarının büyüsünü güçlendirir.

Martise'nin ağzı gergin bir çizgiye dönüştü ve gözleri karardı. "Bunu nasıl öğrendin?" diye fısıldadı.

Onun gözleri önünde yaşlandı, sözleriyle halsizleşti. "Kütüphaneyi araştırdım. Kara arkana ile ilgili birkaç kitabım var. İki tanesi bide jiana'yı köleleştiren ve kan emen sülükler gibi onların gücüyle beslenen karga büyücülerden bahsediyor. Biri Iwehven'nin ruh yiyicisiydi."

Yüzü bembeyaz oldu ve sallanmaya başladı. Silhara onu sabitlemek için elini uzattı, ama Silhara onun dokunuşundan irkilerek uzaklaştı.

Bir tırmık sapından daha sert olan ellerini eteğine gömdü ve yavaşça nefes aldı. Önce yere, sonra da adama baktı. "Hasta olacağım," dedi düz bir sesle ve onun yanından geçerek mutfığa doğru koştu.

Büyük salonda tek başına dururken, neden canının bir şey yapmak istemediğini merak etti.

Conclave ve özellikle Cumbria'ya karşı kazandığı zaferi kutluyordu. Casusu henüz onu bir hain ya da sapkın olarak mahkûm edecek hiçbir şeye tanık olmamıştı. Ve şimdi bunu yapmasının pek bir önemi yoktu. Corruption onunla mutfakta çay içebilir ve dünyayı kendi tercihlerine göre nasıl yeniden yaratacaklarını tartışabilirdi.

-Her Conclave rahibinin yavaş yavaş işkence görüp ölmesiyle başladı. Artık onun sessizliğinin anahtarı elindeydi. Silhara'yı onlara teslim etmesi karşılığında Cumbria'nın önüne koyduğu ödül her ne olursa olsun, bunun ruhunu feda etmeye degeceğinden şüpheliydi.

Dışarıdaki baileyde Gurn leğeninin yanında durdu ve evin bir köşesinin arkasındaki bir noktaya baktı. Şiddetli öğürme , etrafta dolaşan hayvanların ciyaklamalarını, melemelerini ve homurtularını bastırıyordu. Silhara Gurn'un yanına geldi ve onun çılgınca imzaladığı sorusunu yanıtladı.

"Onu bırak, Gurn. Acımasız bir gerçeği yeni öğrendi."

İki adam da Martise köşede yeniden belirene kadar bekledi. Solgunluğu gözlerine çökük bir görünüm vermişti. Silhara'nın bakışlarını kasvetle karşıladı. "Piskoposa ne söyleyeceksin?"

Silhara onun bakışlarını tuttu. "Gurn, pazardan aldığımız şarap nerede?"

Gurn imzaladı ve Silhara Martise'nin elini tuttu. Parmakları yaz sıcaklığında üşümüştü. Mutfakta Silhara soğuk kileri açtı ve küçük bir kavanozla geri döndü.

"Ateş daha iyi olmaz mıydı?" Sakindi ama şehvetli sesi tiz bir nota taşıyordu.

"Olabilir." Dolabın rafından Peleta'nın Ateşi şişesini aldı ve ona uzattı. "Ağzını çalkalamak için kullan ama içme. Tutarlı olmana ve düşünmene ihtiyacım var. Şarap yeterince iyi gelecektir."

Kadın su ve Ateş karışımıyla durulanırken ve kapının yanındaki pislik kovaasına tükürürken bekledi. Sert içkinin tadına bakınca yanaklarına biraz renk geldi ve daha dik durdu. Onun odasına tırmandılar. Kadehlere şarap doldururken ona yatağa oturmasını işaret etti ve bir kadeh verdi. Kadın şarabı iki yudumda içti ve daha fazlası için kadehi uzattı.

Kaşlarını kaldırarak kadehi yeniden doldurdu. Odadaki tek sandalyeyi sürükleyerek Martise'nin karşısına oturdu, elinde kendi kadehi vardı. Martise onunla ilk tanıştığında olduğu gibi temkinli bir şekilde ona baktı. Yeniden düşman olmuşlardı.

"Asher'ın Cumbria'sına söylemeyi planladığım pek çok şey var. Hiçbiri kibar bir ortamda söylenmemeli." Bunun üzerine belli belirsiz gülümsedi. "Güç kazanmak amacıyla başka bir büyücüyü köleleştirmek ve kullanmak en karanlık arcana'lardan biridir. Conclave yasalarına göre, böyle bir uygulama yaparken yakalanan herhangi bir büyücü ölüme mahkûm edilir." Öne doğru eğildi ve dirseklerini kalçalarına dayadı. Yanaklarına geri dönen küçük renk bir kez daha soldu.

" hiçbir şeye benzemeyen bir esaret."

"Öyle. Ve Jiana'yı kontrol eden büyücü için bir dürtü. Tadına bakmak baştan çıkarıcıdan da öte." Kız yutkunup gözlerini kaçırınca gözleri kısıldı. "Benim ya da Cumbria gibi güçlü bir büyücü için senin yeteneğin, su hattına kadar altınla dolu bir gemiden daha değerli."

Kuru kuru kıkırdadı. "Bunca zaman evine hizmet etti, Conclave ile eğitim aldı ve hiç bilmedi."

"Ama ona söyleyeceksin ya da beni kendine saklayacaksın." Acı sözlerini keskinleştirdi.

Martise'i kendine saklamak istemesi için pek çok neden vardı. Yeteneği bunlardan biri değildi. Yozlaşma'nın yıldızı penceresinin dışındaki gökyüzünde asılı dururken ve tanrının sesi ona krallıkları dize getirebilecek bir güç vaat ederken, Martise'in Yeteneği sadece küçük bir cazibeye sahipti.

"Her ne kadar cazip da, benim böyle bir Hediyeye ihtiyacım yok, ama Cumbria'nın var. Senin onu güçlendirmenle, Meclis'i kontrol edebilir. Luminary'nin ölmesini ya da Kutsal Makam'ın toplanıp bir sonraki Luminary'yi seçmesini beklemesi gerekmez. Basitçe gasp eder ve yönetir. Conclave'in yasalarının ya da herhangi bir hayali ahlak anlayışının onu sizi sömürmekten alıkoyacağından şüpheliyim." Dudağı alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Karga büyücülerini aşağılayan adam, tüm bu başarısız adamların timsali haline gelecektir."

Martise ayağa kalktı ve pencereye doğru yürüdü. Kavisli kemerle çerçevelenmiş ve güneş ışığıyla arkadan aydınlatılmış yüz hatları gölgede kalmıştı. "Şimdi ne?"

Kadının sesindeki donuk notaya kaşlarını çattı, sanki içinde Hediye'nin umudundan daha fazla bir şey ölmüş gibiydi.

"Zaten Konklav'a yeterince burnumu sokuyorum ve bu da makul ve bana karşı kötü niyet beslemeyen bir Luminary ile. Piskoposun daha fazla öne çıkmasına yardımcı olmak gibi bir niyetim yok." Şarabını içti ve ayağa kalktı. Adam ona yaklaştığında geri . "Size Yeteneğinizi saklamayı öğretebilirim. Sadece kontrol etmeyi değil.

ama batırın. Rahiplerin varlığını asla hissedemeyeceği kadar derine. Ve ben iyi bir yalancıyım. Conclave'i senin yeteneğini bulmakta başarısız olduğuma ikna etmek çok sürmez.

Martise'nin boş bakışları onu taradı. "Beni kullanabilirsin ve ben seni durduramam."

Adam saç örgüsünü okşarken saçları yumuşacıktı. "Bunun diğer günlerden ne farkı var?"

Gözlerini kapattı. "Korkuyorum."

Onun yanağını okşadı. Korkusundan nefret ediyordu ama bu onu hayatta tutacaktı. "Öyle olmalısın. Köleleştirilen bide jiana'ların Yetenekleri zorla ellerinden alındı. Seks, işkence, efendileri bu gücü ortaya çıkarmak ve kendi yararlarına kullanmak için ne gerekiyorsa onu yaptılar."

Histeriyle karışık içi boş bir kahkaha attı. Gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü ve ağzını kapattı. Kahkahalar acı dolu inlemelere dönüştü. Silhara kollarını ona doladı, alışılmadık bir sarılma ve rahatlatma dürtüsüyle hareket etti. Sırtını ovdu ve gözyaşlarının göğsünde kanamasına izin verdi. Kederli haliyle bile onun kollarında kendini iyi hissediyordu.

En son ne zaman bir şey için ağladığını hatırlamıyordu ama onun gözyaşlarını anlıyordu. Gözyaşları öfke, kırık hayaller, hayal kırıklığı ve güçsüzlükten oluşuyordu. Kız hıçkırıp kendisinden uzaklaşana kadar onu sessizce tuttu.

Titreyen elleriyle kalan gözyaşlarını sildi "Elbette tanrılar güler."

Tanrılar onun için hayatın günlük sıkıntılarını lanetlemek için uygun bir araçtan başka bir şey değildi. Sadece Yozlaşma bu felsefenin üzerine çıkmıştı ve Silhara onu baştan çıkarandan nefret ediyordu. "Başka pek bir şey yapmıyorlar, çırak. Hiçbirimiz tek bir selam bile vermeye değmez." Başparmağının altında alt dudağı titredi. "Sana kendini koruman için gerekli araçları vermeme izin ver Martise."

Başparmağına nazik bir öpücük kondurdu ve içini çekti. "Çoğu kişi sana güvenmekle aptallık söyler."

"Ve çoğu haklı olabilir. İyi yalan söylerim ve sık sık yalan söylerim."

Kasvetli yüzü neşeyle aydınlandı. "Bana hiç yalan söylemedin."

"değil mi?"

"Önemli olan şeylerde değil."

İçinde arzu yükseldi. Eskisi kadar şiddetli değildi ama aynı derecede güçlü, aynı derecede derindi. Gurn, Cael ve çok uzun zaman önce annesi dışında kimseyle ilgilenmek için harekete geçmemişti - ta ki şimdiye kadar.

Onu yatağa götürdü ve yavaşça sevişti, kalbinin en derin yerinde fark edemeyecek kadar korktuğu şeyi elleriyle ona anlattı. Daha sonra ona sarıldı ve yüzünü onun güzel kokulu saçlarına gömdü. Dışarıda kargalar ağaçlarda çığlık atıp kanat çırpıyor, Gurn arka sahanlığı süpürürken akordu bozuk bir ilahi mırıldanıyordu. Silhara gününü burada Martise'yle birlikte boşa harcamıştı ve bundan hiç pişmanlık duymuyordu.

Dersleri şimdi ciddileşecekti. Onun kölelik çarkında kırıldığını görürse lanetlenirdi, Cumbria'ya daha büyük bir güce yükselme şansı verirse daha da lanetlenirdi. Piskoposu durdurmak için gerekirse ruhunu Yolsuzluk'a gülümseyerek teslim ederdi.

Kargaların uyumsuz ötüşleri azaldı ve Martise'in sıcaklığının tadını çıkarmaktan memnun bir şekilde uykunun kıyısında sürüklendi. Kadın kıpırdandı, ayağını baldırında kaydırды. Serin ve hafifçe meydan okuyan sesi onu tamamen uyandırdı.

"Beni senden ne koruyacak?"

Onu kendine doğru sertçe çekti ve omzunu ısırды. "Hiçbir şey."

ON ALTINCI BÖLÜM

Burada geçirdiği zaman tam bir başarısızlıktı. Martise bailey'de bir süt sağma taburesine oturmuş, yeni dadı keçilerden birini sağıyor ve şimdi ne yapacağını düşünüyordu. Gurn yakınlarda oturmuş, Gnat'ın dizginlerinden birini tamir ediyordu. Silhara, portakal çiçeklerinden yaptığı parfümlerden birini şişelemek için natürmort odasında inzivaya çekilmişti.

Neith'te Silhara için çevirilerine devam etmekten başka gerçek bir amacı olmayan üç haftası daha vardı ve bu her zaman dayanıksız bir sebep olmuştu. Cumbria'nın kargası çağrısına hiç cevap vermemişti ve üç kez daha gizlice şarkı söylemişti. Hiçbir mesajın pek bir anlamı yoktu. Bildirmesi gereken tek şey Iwehven'n'e yaptıkları yolculuktan ki bu ne bir sır ne de bir suçtu. Silhara herhangi bir şekilde Conclave'e ihanet etmek için çalıştıysa, entrikalarını çok iyi saklamıştı.

Süt sağmaya ara verdi. Kargaların Efendisi, Yeteneği hakkındaki bilgisiyle onun sessizliğini güvence altına almıştı. Yeteneğinin başkalarına açıklanması fikri onu ürpertti. Şu anki esareti, potansiyeliyle kıyaslandığında hiçbir şeydi.

Silhara ona, artık laneti olduğunu şeyi etkili bir şekilde gizlemesini sağlayacak araçlar sunmuştu. Her sabah, büyü yapma yeteneğini teşvik etmek yerine, onu bastırmaya, lich'in Iwehven'n'deki saldırısından önce işgal ettiği derin girintilere geri itmeye çalıştılar. Silhara'nın fedakârlığı daha kişisel bir motivasyonu gizliyordu. Cumbria'nın yönetimi altındaki Conclave hiç tereddüt etmeden ona sırtını dönecekti. Şimdiki Luminary adil bir adamdı, hukukun üstünlüğüne bağlıydı, kanıt ve yargılama yoluyla adalet konusunda ısrarcıydı. Silhara'nın haince faaliyetlerde bulunduğundan şüphelenebilirdi ama kanıt olmadan onu mahkûm etmezdi.

Cumbria bu tür kısıtlamalara tabi olmayacaktır.

Martise Neith'e geldiğine pişman olmuştu. Hayatının bir bölümünde köleleştirilmiş, rolüne alışmıştı ama özgür bir kadın olma, kendi hayatını kontrol etme ve ruhunun ışıltılı bir mücevherde kilitli kalmış o küçük parçasını yeniden kazanma arzusunu asla kaybetmemişti.

Cumbria ile anlaşmaya vardığında amacı açıktı ya da öyle olduğunu . Boğazının arkasında küçük bir hıçkırık düğümlendi. Silhara'ya ihanet etmek ilk başta kolay olabilirdi. Ama şimdi değil. Yeteneği hakkında bilgisi olmasa bile onu ele veremezdi. Neith'te kaldığı sürece onun için uygun bir yatak arkadaşından fazlası olmayabilirdi ama Silhara onun için çok daha fazlasıydı. Conclave'in boyunduruğunu takmayı reddeden ve bunun için dışlanmış bir fakir olarak yaşayan asi büyücü onu korkutmuş, ona akıl hocalığı yapmış, onu savunmuş ve onu bir çift yararlı, itaatkâr elden daha fazlası olarak görmüştü. Onu yatağına götürdüğünde, bileklerine Cumbria'nın prangalarını da takmış olabilirdi. Ona aşık olduğunu asla bilmeyecekti ve Neith'i bunu asla yüksek sesle söylemeden terk edecekti. Özgürlüğü onun ölümüne değmezdi.

Saç örgüsünden çekiştirilen bir ip, yere bakmaktan başını kaldırmasına neden oldu. Dadı keçi memnuniyetle örgünün ucunu çiğniyordu. Martise örgüyü çekip aldı ve omzunun üzerinden geçirdi. "Hayır bilmiyorsun, kızım. Zaten Gurn'un iki battaniyesinde delikler açtın. Bugün beni kemiremeyeceksin."

Hava aniden etrafını sardı, ardından solaris ağacından gelen soğuk bir rüzgar patladı. Cael bir uyarı havladı ve keçi meledi ve bailey'in çıkıntılarından birinin altına sığınmak için koşarak uzaklaştı.

Martise taburesinden kalktı. "Neydi o?" Gurn omuz silkti, şaşkın ama ilgisiz görünüyordu.

Ölü odasının kapısı açıldı ve Silhara ellerini bir beze silerek dışarı çıktı. Koyu renk saçları, gözlerine daha dar bir şekil vererek sıkı bir kuyruk halinde toplanmıştı.

Bailey duvarının ötesine baktı. "Ziyaretçilerimiz var." Gurn ona fırlattığı bezi yakaladı. "Gurn, midillileri de yanlarında olacak. Onları içeri götürmen gerekecek."

Martise "onların" kim olduğunu sormak istedi ama dilini tuttu.

Silhara mutfağa yönelirken başka talimatlar da verdi. "Avluya bir battaniye ve ne kadar yastık bulabilirseniz koyun. Öğle yemeğimizi orada yiyeceğiz." Martise'ye bir parmağını salladı. "Benimle gel."

Mutfağa girdiğinde meraklı bakışlarla onu süzdü. "Bir demli çay yapabilir misin?"

"Evet, neden?"

"Güzel. Birkaç tane demleyin ve Gurn'ün öğle yemeği için hazırlayacağı yere getirin." Gözleri kısıldı. "Kurmanci gelenekleri hakkında ne biliyorsun?"

Ah, ziyaretçilerinin kimliği.

"Birazcık. Asher'in aşçısı bir Kurman kadınıydı." Parmaklarıyla maddeleri işaretledi. "Sol elle yemek yemeyin; birine teşekkür ederken kalbinize emin olun ve eğer bir kadınsanız, ilgilendiğinizi anlamasını istemediğiniz sürece bir erkeğin bakışlarıyla doğrudan karşılaşmayın."

Bir kaşını kaldırdı. "Güzel. Önemli şeyleri biliyorsun. Özellikle de sonuncusuna. Ziyarete gelen bu adamlar ovaların ve kıyı halkının yöntemlerinin onlarınkinden farklı olduğunu biliyor. Ama temkinli olmayı tercih ederim. Benim olduğunu kanıtlamak için başka bir dövüş . Ve senin Balian'ın aksine, Kurmanlar hançerlerini çok iyi kullanırlar."

Adam onu mutfakta bıraktı ve kadın onun gidişini izledi, şaşkındı ve yorumuyla ısınmıştı.

"Sen benimsin."

Bunu sadece onun evinin bir hizmetkârı olduğu ve onu aşk dolu bir kabile üyesine teslim etmeyeceği anlamında söylüyor . Herhangi bir meydan okuma olacağını da . O Anya değildi. Yine de onun sahiplenici ifadesinin pratikten çok ilkel olduğu umuduna sarıldı. Martise böyle düşüncelere kapıldığı için kendini azarladı. Adam her ne demek istiyorsa, bunun pek bir önemi yoktu.

Gurn yokken üç büyük demlik siyah çay demlemeyi, birkaç somun ekmek, tuzlanmış koyun eti, peynir, zeytin ve portakal toplamayı başardı. Kalan zamanı odasına koşmak, yüzünü ve ellerini yıkamak ve saçlarını yeniden örmek için kullandı.

Gurn dönüşte onu mutfakta karşıladı ve ikisi birlikte yiyecek ve içeceklerle birlikte iki büyük battaniye ve birkaç tozlu minder topladılar. Avluda, Silhara'yı, renkli boncuklu yelekler ve sivri burunlu ayakkabılarla parlatılmış, tipik Kurman giysisi olan toprak rengi pantolon ve gömlek giymiş iki adamla konuşurken gördü. Silhara'dan daha kısa boylu ve tıknazdılar, esmer yüzlerinde düzgünce kesilmiş sakalları vardı. Saçları ve gözleri aynıydı, simsiyahtı ve her ikisinin de aynı belirgin burunları ve elmacık kemikleri vardı. Eğer Silhara'nın içinde biraz Kurman olmasaydı, ayakkabılarından birini yerd.

Yıkık duvarların oluşturduğu gölge, geniş bir alana yayılan serin bir gölge sunuyordu.

Gurn battaniyeleri serip minderleri yan yana dizerken Martise yemekleri ortaya yerleştirdi ve ekmekleri dilimledi. Göz ucuyla Silhara'yı Kurman'larla birlikte izledi. Adamlardan yaşlı olanını, Silhara'yı Doğu Prime'ın pazarında konuşurken gördüğü kişi olarak tanıdı.

Omzuna sarılı bir paketi kaldırdı ve yere koydu. Paketi bağlayan bezi dikkatlice geri çekerek bir arbalet çıkardı ve Silhara'ya uzattı. Martise bulunduğu noktadan bunun çok iyi yapılmış bir silah olduğunu gördü. Silhara, Iwehven'n'de kaybettiğinin yerine koymak için pazardan bir tane sipariş etmiş olmalıydı. Muhtemelen piskoposun parasıyla ödenmişti. Bu fikre .

Gurn'la birlikte battaniyelerin yanında beklerken esen rüzgârda konuşmalardan parçalar uçuşuyordu. Asher'in aşısı Bendewin ona biraz Kurmanci ğretmişti. Kırpılmış ova konuşmasından daha gırtlaktan gelen Kurmanci, ğrenmesi zor bir dildi ve hiçbir zaman yazıya dklmemişti. İki Kurman hızlı kelimeler ve gösterişli el hareketlerinin bir karışımıyla konuşuyordu. Akıcı konuştuğu belli olan Silhara onlara kolaylıkla cevap verdi.

de yanında taşıyarak onların küçük düğümünden ayrıldı. Gurn ona hayran bakışlarla baktı.

Silhara yayı hizmetkâra uzattı. "Güzel iş, değil mi? Hizmetini bitirdiğinde onu odama götür. Daha sonra test atışını yapacağım. Ve huqqah'ı getir." Yüz hatları ağırlaştı. "Martise, Gurn adamlara hizmet edecek. Sen bana ve sadece bana hizmet edeceksin. Ve gözlerimin içine bak. Hizmetim olduğun kadar cariyem olduğunu da bilecekler."

"Nasıl isterseniz, ama fark edeceklerini sanmıyorum..." Kendini şaşırtarak durdu. Daha önce onunla hiç tartışmamış ya da talimatlarını sorgulamamıştı. Hızlı bir bakış, onun da kendisi kadar şaşırdığını doğruladı.

"Vay vay vay," dedi ama onu azarlamadı. "Kurman kabilesindeki rütbe, sahip olduğun koyun sayısına, sahip olduğun eşlere ve doğurduğun çocuklara göre belirlenir. Genç erkekler bir Kurman karısı elde etmek için çok çalışmak zorundadır. Bazıları kabile dışından bir eş bulmayı tercih eder."

Bir adım daha yaklaştı ama ona dokunmadı. Ziyaretçileri onların etkileşimini ilgiyle izledi. "Varlığını hafife alma Martise," dedi alçak bir sesle. "Asher'de yüzsüz olabilirsin. Ama Neith'te değilsin. Mümkünse konuşmamaya alış."

Adamların yanına döndü ve onları Gurn ile birlikte gölge bir yere götürdü.

yemek için hazırlamıştı. Minderlerin üzerinde yarım daire şeklinde oturdular ve ekmeklerini aralarında bölüştüler. Martise, Silhara'nınki dışında kimsenin gözlerine bakmayarak Kurman protokolünü izledi. Onun yanında durarak çay doldurdu ve tabağını doldurdu. Bu işi Cumbria için onlarca kez yapmıştı. Ancak şimdi görmezden gelinmiyordu. Kurman'lar ev sahipleriyle ilgilenirken onu izlediler ve adamlardan daha genç olanı onunla göz göze gelmeye çalıştı.

Martise, Silhara'ya ondan söz ettiğinde anlamamış gibi davrandı.

"Kadının sana iyi hizmet ediyor. Neith'te son ticaret yaptığımızda burada değildi."

Silhara ağzına bir zeytin attı ve cevap vermeden önce çiğnedi. "Martise yaz başında Neith'e geldi. Conclave tarafından gönderildi."

Yaşlı Kurman konuşmadan önce bu ifadeyi şaşkın bir sessizlik karşıladı. "O halde rahiplerle barışsınız?"

Silhara kısa bir kahkaha attı. "Rahiplerle hiçbir zaman barış içinde olmadım. Ancak, ülkeyi tanrıdan kurtarmak için birlikte çalışmaya karar verdik. Martise bu konuda bana yardımcı oluyor. Ve diğer konularda." Parmaklarını hafifçe baldırında gezdirdi ve doldurması için fincanını ona uzattı. İki adam da onun sessiz iddiasını onaylarcasına başlarını salladı. Yaşlı olan tekrar konuştu.

"Brecken Şelaleleri hala kanla çağlıyor. Çürüyen balık geçilmiyor. İnsanlar korkuyor."

Martise onun tarif ettiği korkunç sahneyi ancak hayal edebilirdi. Üstün Yetenekli olmayanlar onun yıldızını göremese bile, Yozlaşma uzak diyarlarda kendini duyuruyordu.

Silhara dolu çay fincanını ona uzatırken parmakları onunkileri okşadı. "Durum daha da kötüleşecek. Salgın hastalıklar da var ve verimli tarlalar aniden nadasa bırakıldı."

Üç adam yemek yerken ve siyah çaylarını yudumlarken sessizlik hüküm sürüyordu. Yine yaşlı Kurman konuştu. "Sarsin onu ziyaret etmeniz için size bir davetiye gönderdi.

Tanrı'yı yok etme görevinizde size yardımcı olabilecek bir şeyi var."

Silhara'nın kaşları ilgiyle kalktı. "Davetinden onur duydum. Karduk ve ben bir sigarayı paylaşmayalı çok uzun zaman oldu."

Martise ona bakmamaya çalıştı. Münzevi Silhara daha önce Neith'te ya da başka bir yerde hiç kimseyi ziyaret etmekten zevk aldığını göstermemişti. Yine de sesi, bu Karduk'u ziyaret etme fikrinden duyduğu gerçek bir zevk, hatta hevesle ısınmıştı.

"Bugün bize eve kadar eşlik edebilirsin." Kurman Martise'ye baktı. "İstersen kadının da getir, yoksa Karduk sana bir ya da iki geceliğine cariyelerinden birini sunmaktan memnuniyet duyacaktır."

Yüzünün düşüncelerini ele vermemesi için dua etti. Silhara onun değildi ve Kurmanların yararına olan bu küçük oyuna rağmen onun da değildi. Yine de onu geride bırakıp ev sahibinin kadınlarından birine sığınmayacağını umuyordu.

Öneriye her iki şekilde de cevap vermedi. "Bugün iyi. Hizmetçime erzak hazırlatıp atımı yükleteceğim."

Son çayı da içtiler ve Silhara'nın hokkasından bir tütünü paylaştılar. Silhara'nın arkasında oturan Martise, sigaralarını bitirdiklerinde sessizce teşekkür etti ve Silhara onlara koruyu gezdirmeyi ve parfümlerinden örnekler göstermeyi teklif etti. Midesi gurulduyordu. Açlıktan ölmek üzereydi. Gurn'ün gülümsemesi karnının itirazını duyduğunu gösteriyordu.

Üç adam hareketsiz odaya gitmeden hemen önce Silhara ona döndü. "Bunun ne kadarını anladın? Yumuşakça sordu"

". Gurn'e toparlanmasında yardım edeceğim." Onu alıp almayacağını sormadı. Biraz gururu vardı.

"Bırak Gurn . Ona neye ihtiyaç olduğunu söyleyeceğim. Kendin için bir şeyler hazırla ve sıcak tutacak bir şeyler getir. Dramorin'ler yazın ortasında bile soğuktur."

Martise dudaklarını bükmele tehdit eden memnun gülümsemeyi bastırmaya çalıştı. "Uzun sürmez. Gurn'e hâlâ yardım edebilirim."

Bakışları kızın saçlarına, gözlerine ve ağzına değdi. "Çok az talimatla bir rolü üstlenmekte çok iyisin. Bence yemeğimizdeki bazı Kurman kadınlarından daha Kurman'dınız." Gözlerine kurnaz bir parıltı girdi. "Mezdar ve Peyan bana olan ilgini onayladılar ve Peyan'ın senin için bana çeyiz parası teklif edebileceğinden şüpheleniyorum."

Martise'nin omurgasını soğuk bir dehşet dalgası sardı. Adamlardan hangisinin Mezdar ya da Peyan olduğunu bilmiyordu ve umurunda da değildi. Silhara'ya baktı.

ifadesini ayırt etmek için. İsteddiği zaman acımasız olabiliyordu ve bu özelliğini kullanmakta hiç tereddüt etmiyordu. Ama onu satmaya çalışmak? İstese de bunu yapamazdı ama onu durdurmak için Cumbria'ya esaretini ifşa etmesi gerekecekti.

Eğlence sert yüz hatlarını yumuşattı. Bir parmağını boynunda gezdirdi. Kadın daha fazlasını yapması için bilinçsiz bir davetle başını eğdi. Adam gülümsedi. "Belli ki benim hakkımda Gurn'den daha kötü düşünüyorsun." Dokunuşu teninde sıcak izler bıraktı. "Seni satacak olan ben değilim Martise. Olsaydın bile... diyelim ki koyunlara ya da halılara ihtiyacım yok."

Aniden geri adım attı ve Martise onu kendisine geri getirmek için elini uzatmaktan vazgeçti. "Git. Biz ayrılmadan önce yapman gereken çok şey var."

Adamın okşayışından ve neredeyse söyleyeceği sözlerden telaşa kapılan Martise, resmi bir şekilde eğildi ve Gurn'ün öğle yemeğinden arta kalanları temizlemesine yardım etmek için arkasını döndü. Yukarı koşmadan önce mutfakta birkaç dakika yemek yedi.

Kurmanları merak ediyordu. Yarı göçebe bir halk olan Kurmanlar yılın büyük bölümünde Dramorin Dağlarının yüksek geçitlerinde yaşar, hasat mevsiminde ve dağ geçitlerinde hava çok sertleştiğinde ticaret yapmak için ovalara inerlerdi. Asher'in aşçısı sürgün edilmiş bir Kurman kadınıydı ama dışlanmışlığı onu hiç rahatsız etmiyor gibiydi. Kendisine fayda sağlayan gelenekleri sürdürmüş, fayda sağlamayanları ise bir kenara atmıştı. Martise ona dilin bir kısmını öğrettiği için teşekkür etmeliydi.

En ağır tuniğini ve eteklerini, Neith'teki ilk gününden beri giymediği şalı ve yün çoraplarıyla birlikte katlayıp çantasına doldurdu. Daha ağır bir şal diledi ve Gurn'un yanına bolca battaniye alacağını umdu.

Garip bir sessizlik konsantrasyonunu bozdu. Portakal ağaçlarına tünemiş kargaların bitmek bilmeyen ciyaklamaları ve çığlıkları Neith'teki yaşamın o kadar olağan bir parçası haline gelmişti ki, artık bu gürültüyü fark etmiyordu. Şimdi yokluğunu fark etti.

Öğleden sonra güneşi açık penceresinden içeri süzülürken eliyle gözlerini parıltıdan korudu. İlk bakışta koru her günkü gibi yeşil, dolgun ve sıcak tadını çıkarıyor gibi görünüyordu. Bir kez daha yakından bakınca Martise'nin kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu.

Yer kandan kıpkırmızı olmuştu. Kırmızı nehirler portakal ağaçlarının gövdelerinden aşağı akıyor ve diplerinde birikiyordu. Kıvrım kıvrım akan dereler toprağın üzerinde kıvrım kıvrım akıyor, genişleyerek eve kadar uzanan ürkütücü desenler çiziyordu. Sanki koruda bir katliam yaşanmış gibi görünüyordu.

"Bursin'in kanatları." Odadan hızla çıktı ve mutfaktan geçerken neredeyse Gurn'ü eziyordu. "Gurn, Silhara Kurman'larla birlikte hareketsiz odada mı?"

Adam başını sallayamadan kadın kapıdan girmiş ve bailey'i yarılamıştı. Natürmort loş ve serindi, portakal çiçeği kokusu ve erkeklerin giysilerine sinmiş tütün dumanı kokuyordu.

Silhara şaşkınlıkla ona baktı. Beceriksizce bir selam verdi.

"Martise?" Ses tonu kızgınlıktan çok endişeliydi.

"Efendim," diye neredeyse nefes nefese kalıyordu. "Koru. Şimdi gelseniz iyi olur."

Silhara yüzünde sert çizgilerle geçip giderken kapı aralığına yaslandı. Kurmanlar şaşkınlıkla önce birbirlerine sonra da Silhara'nın arkasına baktılar. Martise ikisine de doğrudan bakmamaya dikkat ederek onlara yavaş Kurmanci'yle hitap etti.

"Eğer beni takip ederseniz, sizi efendinizin gittiği yere götüreceğim."

Sorgulamadan takip ettiler. Dışarıda Silhara ve Gurn birlikte durmuş, kan ağlayan koruyu inceliyorlardı. Martise'nin arkasında Kurmanlar soluk soluğa Kurmanci konuşuyorlardı. Silhara döndü, kollarını iki yana açtı. Daralmış gözlerinde soğuk bir ateş yanıyordu. Sıkılmış dişlerinin arasından Kurmanlara seslendi.

"Karduk'un elinde ne olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum, böylece bu haşereyi yok edebilirim."

Koridora geri dönerlerken, Gurn Silhara'ya işaret etti. Silhara kapıyı arkasından çarptı.

"Bu konuda yapacak bir şey yok. Ağaçlar zarar görmemiş. Tanrı sadece varlığını belli ediyor. Kuşları korkuttu, ki bu kendi başına kötü bir şey değil. Ne yazık ki, kokusu kilometrelerce ötedeki tüm yırtıcıları kendine çekecektir. Kokuyu bastırmak için koruya bir büyü yapacağım ama Cael'i bu gece içeride tut. Bir leş bulmak için duvarlara tırmanmayı başaran her leşçille savaşmasını istemiyorum. Hayvanları büyük salona koyun. Dağınıklıkla sonra ilgileniriz."

Kurman'ları mutfaktan geçirerek imbik odasına götürdü ve parfümleri için ek ticareti konuşmak üzere gırtlaktan gelen dağ diline geri döndü. Tanrı koruyu yerle bir etmiş olsa bile, hâlâ yapılması gereken müzakereler vardı.

Martise toparlanmayı bitirmek için odasına döndü. Korudan yayılan görüntü ve kokudan rahatsız olarak bir fener yaktı ve kanayan ağaçları görebilmek için panjurları kapattı. Bailey'e döndü ve Gurn'ün Gnat'a Silhara'nın yeni arbaleti de dahil olmak üzere erzak yüklemesine yardım etti. İkisi birlikte, Silhara ayrılmak istediğinde hazırdılar.

Neith'in girişine giden yolda ilerlerken büyük caddenin kasveti onları sarmaladı. Martise Kurman'lara sempati duyuyordu. Onlar da kendisi gibi Solaris meşelerinin budaklı gölgelikleri altında tedirgindi ve orada gizlenen kıvrımlı şekilleri daha iyi görebilmek için sürekli ormanın içine bakıyorlardı. Yolun sonunda kabile üyeleriyle birlikte rahat bir nefes aldıklarında Silhara'nın belli belirsiz gülümsemesini neredeyse duyacaktı.

Tüylü postları olan iki sağlam midilli yakınlarda serbestçe otluyordu. Mezdar ya da Peyan -hâlâ kimin kim olduğunu bilmiyordu- ıslık çaldı ve midilliler bekledikleri yere doğru tırıs gittiler. Gnat'ın yanında oyuncak gibi görünüyorlardı ve Gnat yetişkin adamları dolambaçlı dağ yollarında ne kadar kolay taşıdıklarına hayret .

Dramorinlere doğru yola koyuldular, Martise Gnat'ın üzerinde Silhara'nın arkasında sessizce ilerliyordu. Sessiz kalıp adamların konuşmalarını dinlemekten memnundu. Hayatının çoğunu böyle bir rolde geçirmiş ve çok şey öğrenmişti. Koruda tanrının şifreli mesajı yüzünden suratı asık ve dikkati dağınık olan Silhara, Kurmanlarla sohbet ettikçe daha cana yakın bir hal alıyordu. Kimin kimin kuzeni olduğunu, kimin başka bir çocuğa babalık ettiğini, kimin ebeveyninin bir hastalıktan öldüğünü, kimin başka bir kabilede bir kadınla evlendiğini biliyordu.

Alacakaranlıkta dağların eteklerine yakın bir yerde kamp kurdular. Genç Kurman kavgaları ve arbaletiyle çalılıkların arasında kayboldu. Martise, Silhara ve diğer Kurman'ın kampı hazırlamasına yardım etti. odun topladı ve bir noktada Silhara'nın Gnat'ı yumuşak ot filizlerinin arasında topalladığını gördü.

"Küçük olan nereye gitti?"

Silhara çalılıkların arasına baktı. "Peyan? Avlanmak için. Eğer bir şey bulamazsa ben de deneyeceğim ama bu gece iyi yemek yiyeceğimizi sanmıyorum."

Yığına daha fazla çalı çırpı yükledi ve Silhara odunların yarısını kollarından çekip aldığı anda nefesi kesildi.

Onu geri almaya çalıştı. "Bekle! Kurman odun toplamanın kadın işi olduğunu düşünüyor mu?"

İyi bir önlem için yükünden iki parça odun daha kopardı. "Martise, çocuk doğurmak kadın işidir. Gezgin bir kadının bizim için odun toplamasını bekleyesydik Gurn ve ben her gece oturuyor olurduk."

"Ama..."

"O iki adamın kadınıma nasıl davrandığım konusunda bana meydan okuyacağını gerçekten düşünüyor musun?"

Kadını. Kulağa hoş geliyordu. "Onların geleneklerine uymamız gerektiğini ."

"Öyleyiz ve öyle de olacağız. Ama siz iyi bir ateş için yeterli odun bulana kadar bekleyip taşaklarını dondurmayı tercih ederlerse aptallıklarını göstermekten mutluluk duyarım."

Adam haklıydı ve bu insanları ondan daha iyi tanıyordu. "Teşekkür ederim, Efendim."

"Burada yalnızız Martise."

"Teşekkür ederim, Silhara."

Başıyla onayladı ve onu takip etmesini işaret etti. Kampa döndüklerinde Peyan'ı pişirmek için bir çift tavşan hazırlarken buldular. Çok geçmeden ateş ve tavşanlar alevlerin üzerinde kızarmaya başladı. Mezdar küçük bir yan ateş yaktı, kömürler parlayana kadar kısık ateşte yanmasına izin verdi. Kömürlerin üzerine küçük bir metal levha koydu ve yakındaki bir kapta karıştırdığı taneli bir lapadan yassı kekler .

Silhara'nın yanında oturan Martise'nin ağzı sulandı. Enjita ekmeği. Bendewin'i Asher'in mutfağında birçok kez enjita yaparken izlemişti. Kurman kadın ekmeğini yaptığında hizmetkârlar ellerinde tabaklarla hevesle girerdi.

Silhara daha yakına eğildi. "Çayınızı içerken elinizi bardağın üzerine koyun ki başkaları içtiğinizi görmesin."

"Neith'te bunu yaptığını görmemiştim." "Sadece

kadınlar fincanlarını kapatır."

En son yiyin, gizlice için, sık konuşmayın. Martise bazılarına aşınaydı

bir köle olarak rolündeki bu katı kuralların. Bir Kurman kadını olmak, anlatabildiği kadarıyla pek de farklı görünmüyordu.

Yemekleri birçok yönden ona Asher'dekileri hatırlatıyordu. Bu yemek Cumbria'nın rahip arkadaşları ya da ziyarete gelen ileri gelenler için verdiği şatafatlı yemeklere hiç benzemiyordu ama o da benzer bir yerde duruyordu. Sessiz kaldı, dinledi ve öğrendi. Arkadaşlarıyla sohbet ederken, yemek yerken ve çay içerken Silhara'nın parmakları örgüsünün ucunda sabit bir şekilde gezinirse, Asher'de olduğu gibi fark edilmeyebilirdi bile. Yemekte fazla oyalanmadıkları için minnettardı. Kızarmış etin ve sıcak ekmeğin kokusu midesini ve yemeğe başladığında kendini yavaş yemeye zorladı.

Mezdar ateşi yaktı ve üç adam da akşam içmek için pipolarını hazırladı. Bir esnemeyi elinin arkasına sakladı ve şalına sarıldı. Ateşin sıcaklığına rağmen hava serinlemişti. Silhara, Kurman'ların yanında rahat bir şekilde piposunu doldururken başını kaldırıp bakmadı.

"Yatağını bul, Martise. Bir süre ayakta olacağım. Burası haydutların ülkesi ve ikimiz de nöbet tutacağız. Battaniyelerini benimkilerin yanına koy. Bu şekilde daha sıcak oluruz. Ayakkabılarını da çıkarma. Yakında size katılacağım."

Onun uykusunda kendisine doğru kıvrılmasına alışmıştı. Kulağına mırıldanan hafif horultular bile onu rahatlatıyordu ve uyandığında onu altında isteme her zaman vardı. Ya da üstünde. Martise zihninde canlanan şehvetli görüntüler karşısında kızardı.

Silhara'nın gibi yataklarını hazırladı, battaniyenin altına girdi -ayakkabıları ayağındaydı- ve uykuya daldı. Silhara battaniyenin altından kayarak ona sokulduğunda uyandı. Kolunu onun beline doladı ve ağır eteklerinin arasından bacağına onunkilerin arasına sıkıştırdı. İç çekişi kulağını gıdıkladı.

"Çıplak olsan çok daha iyi olurdu ama bu da iş görür."

Şafak sökmeden kalktılar. Son nöbeti alan Peyan çoktan çay demlemiş ve kahvaltı için kalan enjitayı ısıtmıştı. Kurman köyüne doğru yola çıktıklarında güneş ufukta yeni yeni beliriyordu.

Dağ geçitlerinden geçerken hava gittikçe soğudu ve inceldi. Güneş yüksek ve parlaktı ama Martise şalını sıkıca sararak Silhara'nın sırtına yaslandı. Gnat sabit bir tempoda ilerliyor, ince havada daha zor nefes alıyordu. Onun aksine, dağ midillileri yükselen rakımdan etkilenmedi ve hızlı bir tempoyla ilerledi. Kar parçaları

setlerden tekerlekli patikalara dökülüyordu. Sert bir rüzgâr, dağın yamacını kaplayan yüksek yaprak dökmeyen ağaçların arasından geçerken yumuşak bir ağıt yakıyordu.

Silhara aniden durdu. Martise yollarında bir engel görmeyi umarak onun kolunun etrafından baktı. Yol açıktı, sadece Kurmanlar onları merakla izliyordu.

"Sorun nedir?"

"Dişlerimi takırdacak kadar sert titriyorsun." Bacağını geri çekti ve eyere bağlı çantalardan birini çözdü. "İn aşağı."

Gnat'ın sırtından kaydı. Silhara onu takip etti ve paketten battaniyelerinden birini çıkardı. "İşte. Bunu etrafına sar."

Battaniyeyi henüz omuzlarına çekmişti ki, adam onu bir kez daha Gnat'ın sırtına, bu sefer düz eyerin önüne attı. Bir eliyle atın yelesini kavradı, diğer eliyle de battaniyesini tuttu. Silhara onun arkasına atladı, sırtını ona yasladı ve dizginleri eline aldı.

"Daha iyi," dedi ve hazır olduğunu bekleyen Kurmanlara ıslıkla bildirdi.

Martise daha fazla aynı fikirde olamazdı. Battaniyenin sıcaklığı ve Silhara'nın vücut ısısı giysilerinin içinden geçip kemiklerine kadar işledi. Onun göğsüne yaslandı. "Bu çok güzel."

Eğlenen bir ses kulağının dibinde titreşti. "Onayladığına çok sevindim." Eli battaniyenin altına kaydı, karnının üzerinde dolaştı ve göğsünü avuçladı. Adamın parmakları şalının ve tuniğinin arasından göğüs uçlarını okşarken Martise nefesini içine çekti. Etrafını saran sıcaklık kavurucu bir hal aldı. "Katılıyorum," diye mırıldandı kulağına. "Bu çok güzel."

Kız eyerde neredeyse ikisini de yerinden oynatacak kadar sert bir şekilde kıpırdandığında alay etmeyi bıraktı ama elini göğsünde bıraktı, sadece onu tutmakla yetindi.

Martise battaniyeyi ve şalını üzerinden atmaya hazırdı. Silhara'nın dokunuşu kalçalarının arasında zonklayan bir ağrıya neden olmuştu. Adamın sırtına sertçe vurduğunu hissedince biraz gülümsedi. Onun alaylarından etkilenen tek kişi kendisi değildi.

Çenesiyle başının üst kısmını ovuşturdu. "Bu gece bir ziyafet olacak. Kurmanlar kutlama yapmak için herhangi bir neden ararlar. Kamplarına gelen ziyaretçiler

en . Erkekler kadınlardan ayrı yemek yiyor, yani benimle oturmayacaksın.

Yine, sadece rollerin değil, yakınlığın da ayrılması. "Kurman kadınları kendi halkları arasında bu kadar parya mı?"

"Yargılamakta bu kadar acele etmeyin. Dışarıdan bakan biri için öyle görünebilir ama Kurman kadınları saygındır. Kocalarından bağımsız olarak mülk sahibi olurlar. Bir erkeğin yeni bir gelin için çeyiz hediyesi annesinden alınır ve gelinin annesine verilir. Sürülerin, halıların, hatta evlerin sahibi kadındır. Sarsın'ı da kadınlar seçer."

Martise, onun açıklamaları karşısında afallayarak eyerinde dönüp ona baktı. "Böyle bir şeyi hiç duymamıştım. Mülkleri mi var?" Kıskançlığını gizleme zahmetine girmede. Bir babaya ya da kocaya bağlı olmadan kendine ait bir şeye sahip olmanın yanında ikinci yemek neydi ki?"

Silhara'nın sesi alaycıydı. "Ova halkı bu dağ vahşilerinden şeyler öğrenebilir, öyle değil mi?"

Yüzünü öne çevirdi ve önlerinde giden baktı. En yüksek mevkideki aristo kadını bile toprak ya da mülk üzerinde hak iddia edemezdi. Mülkiyet her zaman yaşayan en yakın erkek akrabaya geçerdi. Belki de, diye düşündü, Kurman olmak iyi bir şey olurdu.

"Ayrı oturacağımıza göre size kim hizmet edecek?"

"Eğer bir kabile üyesi olsaydım, eşlerimden biri hizmet ederdi. Ben misafır olduğum için anaerkillerden biri hizmet edecek. Sen de misafırsın. Bir aile reisi sana bakmayacak olsa da, şenliklerde hizmet etmen beklenmiyor."

"Katılım konusunda daha rahatım, katılım konusunda değil."

Sesini sürekli bir eğlence renklendirdi. "Doğuştan bir hizmetçi gibi konuştun." Bir sonraki konuşmasında sesi daha temkinliydi. "Bunlar babamın akrabaları."

Martise ellerine baktı. Dizginleri sıkı sıkı tutuyorlardı. "Öyle olabileceklerini düşünmüştüm. Seninle ilk tanıştığımda, damarlarında Kurman kanı olup olmadığını merak etmiştim. O da burada olacak mı?"

"Hayır. Annem beni taşıırken öldü. Yirminci mevsimime ulaşana kadar halkı beni tanıımıyordu bile. Neith'e ticaret yapmaya gelmişler.

akıl hocamla. Birkaçı aramızdaki benzerliği gördü ve doğru soruları sordu. Kurman burnunu ve elmacık kemiklerini fark etmemek zor."

Başparmağını adamın parmak eklemlerinde gezdirdi. "Özür dilerim."

Onun sırtına omuz silkti. "Uzun zaman önceydi. Hiç bilmediğin bir şeyi ."

Rahat bir sessizliğe gömüldüler ve kısa aralıklarla uyukladı, battaniye kozasına ve Silhara'nın sallanan sıcaklığına sarıldı. Sonunda Kurman köyünün dış mahallelerine girdiklerinde uyanıktı. Dağların tepesinde yer alan ve etrafı çam ağaçlarıyla çevrili olan köy düz bir açıklığa yayılmıştı. Kırmızı ve sarı tonlarında parlak bayraklar taşıyan siyah çadırlar, kaba taştan inşa edilmiş ve çatısı güneşte kurutulmuş çamurla karıştırılmış dallarla örülmüş daha kalıcı konutlarla aynı alanı paylaşıyordu.

Çatıları benzersizdi, kubbe şeklinde inşa edilmişti ve ortasında dumanın tembel spiraller halinde çıktığı bir delik vardı.

Köyün merkezinde birkaç koyun dolaşüyor ve çocuklar ciyaklayan tavukları en hızlı kimin kovalayacağını görmek için köpeklerle yarışlıyordu. Onlara, ateş yakan ya da kapılarının önündeki dokuma tezgâhlarında oturan rengârenk giyimli kadınların ebeveyn azarları eşlik ediyordu.

Peyan midillisini tırısı kaldırdı ve yüksek sesle "Aiye!" diyerek köye haber verdi.

Tek bir varlık olarak, tüm köy onları selamlamak için ileri atıldı. Gnat, birçok el boynunu okşarken ve omuzlarında gezinirken sabırla durdu. Silhara attan indi ve Martise'nin inmesine yardım etti. O da okşandı ve heyecanlı konuşmaların arasında birkaç kez "kurr" kelimesini duydu, "oğlum" anlamına gelen bir sevgi sözcüğüydü bu.

Peyan ve Mezdar gibi Kurmanlar da esmer tenliydi, Silhara'dan daha koyu renkliydiler ama aynı siyah saçlara ve gözlere sahiptiler. Yüzleri daha geniş ve gözleri daha badem şeklindeydi. Birçoğunun burnu Silhara'nınkiyle aynıydı ve elmacık kemikleri de onunkilerle aynıydı ama boyları onunkine benzemiyordu. Silhara kalabalıktaki en uzun boylu köylünün üzerinde yükseliyordu.

Kadınlar da erkeklerinkine benzer yelekler giyiyordu ama gömlekleri daha parlaktı ve etekleri masmavi, safran ve kızıl renklerdeydi. Koyu renk saçları karmaşık örgüler halinde düzenlenmiş ve boyalı boncuklarla süslenmişti. Tüm gözler aniden ona odaklandı.

Bu kadar ilgiye alışık olmadığı için kızardı ve beceriksizce bir selam verdi. En azından Kurmanci selamını kekelememişti. "Üstünüzde adil bir ay var. Ekmeğinizi bölüşmekten onur duyarım."

Onun selamlamasını, hayranlık dolu birkaç "oooh" ile birlikte daha fazla sohbet izledi. Kalabalıktaki genç bir kız, "Ne kadar güzel bir ses! Şarkı söylüyor musun?"

Silhara bembeyaz kesildi. Martise onun dehşete düşmüş yüz ifadesine gülmemeye çalıştı. "Hayır, özür dilerim. Hiç de iyi şarkı söyleyemiyorum."

Kalabalıktan hayal kırıklığına uğramış bir protesto yankılandı ve Silhara rahat bir nefes aldı. Kızın ona attığı kızgın kaşlara sııttı.

Tüm halk tarafından köyün kalbine kadar eşlik edildiler. O gece yapılacak hoş geldin kutlaması hakkında heyecanlı konuşmalar yapıldı ve Silhara'nın onlara ovadan haberler vermesi için çağrılar yapıldı. Köylülerin üzerine ani bir sessizlik çöktü ve kalabalık dağıldı.

Görkemli bir figür onlara yaklaştı. Diğer Kurman erkekleri gibi işlemeli yelek ve kumaş pantolon giymiş olan bu adam kalabalığın arasında göze çarpıyordu. Uzun şapkası ufak tefek bedenine yükseklik katıyordu ve üzerinde bir ardıc kuşu yumurtası büyüklüğünde bir yakut vardı. Hayat ve güneş, dizlerine değen beyaz sakalının yarı gizlediği esmer yüzünde yarıklar açmıştı. Martise onun varlığından, sessiz gücünden ve otoritesinden etkilendi.

Silhara onu yarı yolda karşıladı ve ellerini dua gibi birbirine kavuşturarak eğildi. "Onur duydum, Sarsin."

Sarsin homurdandı. Koyu renk gözlerinin kenarları kırıştı ve sakalının neredeyse gizlediği ağzı bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Seni burada görmek güzel, kurr." Martise'ye bir bakış attı. "Kadınını da mı getirdin?"

"Ben aldım. Bana iyi hizmet ediyor ve soğuk bir gecede iyi bir konfor sağlıyor."

Martise kaskatı kesildi. Silhara için çay doldurmaktan ve yatağını ısıtmaktan daha fazlasını yapmıştı. Aynı hızla rahatladı. Bendewin bazen eşiyle ilgilenen ve onu yatakta memnun eden bir Kurman eşine verilen yüksek değerden bahsederdi. Martise onun değerini öğrendikleriyle ölçerken, Kurman'ın gözünde Silhara az önce ona büyük bir iltifat etmişti.

İki adam el ele tutuştu ve sarsin onu kalabalıktan uzaklaştırdı. Silhara omzunun üzerinden Martise ile konuştu. "Kadınlarla git. Sana köyü gösterecekler ve paylaşacağımız eve götürecekler. Sonra görüşürüz."

bu akşam."

Martise onun gidişini izledi, gergindi ama akrabaları üzerinde iyi bir izlenim bırakmaya kararlıydı. Kendisine sayısız soru soran kadın ve çocuklardan oluşan bir çemberin içinde durdu. Kurmanci o kadar hızlı konuşuyordu ki, tekrar etmelerini istemek zorunda kalıyordu. Sohbetin durduğu bir anda, saçları beyazlamış bir Kurman kadını kalabalığın önüne doğru ilerledi.

"Şimdilik bu kadar yeter. Çok yol kat ettiler, dinlenmek yıkanmak isteyeceklerdir." Heyecanla başını sallayan Martise'ye baktı.

Kadının onu götürdüğü ev köydeki büyük taş evlerden biriydi. Martise onu içeriye kadar takip etti ve anında sıcaklığın etkisine kapıldı. Ev, zeminin ortasındaki bir çukurda neşeyle dans eden ateşin aydınlattığı tek ve büyük bir odaydı. Zemini kaplayan kilimler yumuşak bir zemin sağlıyordu. Sıra sıra küpler ve sandıklar duvarlara yaslanmıştı ve birkaç koyun derisi bir yatak oluşturuyordu. Ateşten çıkan duman tavana kadar yükseliyor ve bir güneş ışığı sütununun aşağı süzülmesine izin veren delikten kayboluyordu. Çok sayıda yastığın üzerinden geçti ve kirislerden sarkan sarımsak ve kurutulmuş biber dizilerinin yanından geçti.

Refakatçisi ateşi işaret etti. Kurmanci yerine aksanlı Plains dilinde konuştu. "Birisi banyo için çay ve suyla dönecek. Yemek yediniz mi?"

"Henüz değil."

Kadın odanın içinde dolaşarak yatağın üzerindeki battaniyeleri düzeltti ve bazı kavanozların içindekileri kontrol etti. Martise'ye döndü ve aynı ölçülü bakışlarla onu değerlendirdi. "Ben Dercima, Karduk'un dördüncü eşiyim. Kardeşim Silhara'nın babasıydı."

Martise şaşkınlığını bir kez daha selam vererek gizledi. "Ben Asher'li Martise." Durakladı. Kendini nasıl tanıyacaktı? Silhara ona zaten kadının demişti ama bu resmi bir unvandan çok bir iddiaydı. O an için uygun olan bir şeyde karar kıldı. "Neith'e hizmet ediyorum."

Dercima'nın bakışları kurnazdı ve boyu Martise'den uzun olmamasına rağmen yine de burnunun ucundan ona bakmayı başarıyordu. Martise bu ifadeyi hemen tanıdı. "Yeğenimden beklediğim gibi biri değilsin."

Hayatında kaç kez benzer sözler duymuştu? "Bazen insanları şaşırtıyorum."

Dercima'nın kasvetli yüz hatları bir parça eğlenceyle gevşedi. "Sanırım onu şaşırttınız." Kapıya doğru yürümeden önce bir yastığı düzeltti. "Şimdilik dinlen. Silhara daha sonra dönecek. Kocam onunla konuşmak isteyecektir ve Karduk da uzun soluklu olabilir."

"Silhara babasına benziyor mu?"

Sorusu Dercima'nın duraksamasına neden oldu. Arkasını döndü. Ateş ışığı durgun bakışlarına yansıyor. "Evet ama Silhara'nın gözleri Terlan'inkilerden çok daha yaşlı. O daha sert, daha karanlık adam. Sen gölgeyi kucaklıyorsun." Martise daha fazlasını sormadan çömeldi ve kısa kapı aralığından dışarı çıktı.

Uzun süre yalnız kalmadı. Üç genç kadın kapıyı çaldı ve banyo malzemeleri, yiyecek dolu bir tabak, su dolu sağlam bir kazan ve bir çaydanlıkla eve girdi. Onlar giderken Martise teşekkürlerini mırıldandı. Evde tek başına, çayı ve kazanı ısıtmaya koyuldu ve kendine yemek için yardım etti. Silhara dönmeden önce yemek yediği için onu azarlayacak bir Kurman yoktu.

Yemek kuzu kıyması, mercimek ve biberden oluşuyordu. Yassı enjita ekmeğini kaşık olarak kullandı ve biberlerin dilindeki baharatlı ateşini soğutmak için çaydanlığın yarısını içti. Daha sonra kazanın suyunu test etti, örgüsünü çözdü ve hızlı bir banyo için soyundu. Dışarıdaki sert hava kar kokuyordu ama evin içi sıcaktı ve Martise sabunlanırken ve yolun tozunu vücudundan arındırırken acele etmedi.

"Bir eve her girdiğimde böyle bir manzarayla karşılaşmak."

Girişte Silhara'yı gördü, kara gözlerinde hayranlık dolu bir parıltı vardı. Martise kollarını yana indirdi ve ona vücudunun engelsiz bir görüntüsünü verdi.

"Genelevde büyüdüğünüz için böyle bir manzaranın sizin için sıradan olduğunu düşünürdüm."

Yavaşça ona yaklaştı, yaklaşırken bakışları onu okşuyordu. "Doğru." Çıplak göğüslerinin ve göbeğinin üzerinde narin bir desen çizdi. "Ama sadece iki göğsünüz olsa bile sıradan değilsiniz."

Yakınlığı ve dokunuşuyla kanını ısıtırken bile ondan bir kıkırdama kopardı. "Sarsın'le konuştun mu?" Adam eğilip meme ucunu ağzına alıp emdiğinde Martise'nin nefesi kesildi ve beli büküldü. Martise ıslak ellerini adamın saçlarına gömdü ve muhtemelen tünığının önünü ıslattığını umursamadan inledi.

Silhara uzaklaşmadan önce meme ucuna son bir öpücük kondurdu. Ateşin ışığı keskin elmacık kemiklerindeki rengi vurguluyordu ve gözleri parlıyordu. "Şimdilik. Bu her şeyden çok resmi bir selamlama. Bu gece tekrar konuşmak isteyecektir. Karduk uzun solukludur."

Kıkırdadı. "Teyzen de öyle dedi."

"Dercima ile mi konuştun? İşte bir tanrıya meydan okuyacak bir kadın. Altı eşin dördüncüsü ve Karduk'un evindeki en güçlü kadın. Hepsine hükmeder."

Ondan sevgiyle ve büyük bir saygıyla söz ediyordu. Martise onun bu yönünü, her zamanki küçümsemelerinden arınmış halini görmekten hoşlanıyordu. Islak bezi kazanın kenarına ve kurulanmak için başka bir beze uzandı. Silhara bezi ondan aldı.

"Hayır. bitir." "Ama yemek

var..."

Siyah bir kaşını kaldırdı. "Ve sen yıkanırken ben de onu yiyeceğim."

Kurman'ın bakışları onu baştan çıkarmış ve o da Kurman'ın sözsüz meydan okumasına cevap vermişti. Kurman'ın evinin mahremiyetinde ne kadın ne de adam efendi. Onu sadece izlemek hoşuna gidiyordu. Onun bunu yapması da onu memnun ediyordu.

Banyonun geri kalanı yavaş ve durgun geçti. Silhara minderlerden birine bağdaş kurarak oturdu ve tabaktaki yemeğin geri kalanını yedi. Yıkama bezinin kalçasının üzerinde izlediği yolu takip etmekten dikkati için elini çaydanlığın sapı yerine neredeyse ateşe sokacakken sırtışını gizledi.

Sade bir Martise'di ama o anlarda kendini dünyadaki tüm Anyas'lardan daha güzel ve şehvetli hissediyordu. Onu baştan çıkarmanın ahlaksızlığından zevk alıyordu. O burada sarsın'dı ve o da onun zevki için performans sergileyen bir eştı.

Kadın kuruyan bezi kalçasının iç , neredeyse vajinasına kadar sürerken yüz hatları gerildi. Boş çay fincanını bir kenara fırlattı ve ona doğru uzanarak bir elini baldırına doladı. Martise bezi bıraktı ve bekledi. Adam hızla ayağa kalktı ve ellerini kadının kalçalarına koydu.

Tuniğinin bağcıklarıyla oynadı. "Kurman kadınları erkeklerini yıkar mı?"

Nasırlı eller kalçalarından beline ve göğüslerinin dış doğru bir yol çizdi. "Bazen. Bir erkeğin eşi bunu yapmayı seçebilir. Evliliğin getirdiği bir ayrıcalık." Silhara'nın gülümsemesi şaşkındı.

Bağcıklardan biri parmaklarının arasında açıldı. "Seni yıkamak istiyorum." Gülümsemesini kaybetti. "Neden?"

Açık sözlülüğüne rağmen ne kadar da temkinli bir adamdı. Vücudu arzuyla yanarken bile kalbi göğsünde ağrıyordu. Neith'ten ayrıldığında onun yasını tutacaktı. Bir parmak ucu burnunun kemerli köprüsünü takip etti. "Çünkü sana dokunmak bir zevk, sana bakmak bir zevk. Bunu yapan bir adam..." Elini göğsünün üzerine koydu, meme ucunun hassas tepesini hissetmesine izin verdi. "Ve bu..." Aynı eli bacaklarının arasına götürdü ve parmaklarının oradaki ıslaklığa girmesi için kalçalarını açtı.

Silhara'nın gözleri kapandı ve adam inledi. O harikulade parmaklar onun üzerinde kendi sihirlerini yarattı, okşamak ve kızdırmak için içine doğru kaydı. Başını geriye yatırıp onu öperken dili de parmaklarını taklit etti.

Martise birkaç dakika boyunca onun dokunuşuna kendini kaptırdı, sonra düşüncelerini kazandı ve adamın elini itti. Silhara itiraz edencesine homurdandı ama onu durdurmadı. İkisi de nefes nefese kalmıştı. "Çok şey istemiyorum," diye nefes nefese kaldı.

Bakışları onu ruhuna kadar soydu. "Her şeyi istiyorsun." Ona bakmaya devam etti, gözlerinin derinliklerinde gölgeler dönüyordu. Omuzları derin bir nefesle kalktı. "Nasıl istersen."

Coşku arzuyla iç içe geçmişti. Martise onun giysilerini çıkardı, öyle bir coşkuyla bir kenara fırlattı ki, adam güldü. Adam önünde çıırılçıplak durduğunda durakladı, sadece ocağın kısık alevinin titrek ışığında giyinmişti. İnce belinin, geniş omuzlarının ve uzun bacaklarının altında soluklaşan yanık teni. Adam çok güzeldi ve kadının parmakları bu erkeksi güzelliğe saygı gösterme hevesiyle karıncalandı.

Kazanda kalan su hâlâ sıcaktı ve yeni bir bezi ıslattı. Silhara onun yavaş bakımları için hareketsiz durdu, bez uyluklarının arasından süzülüp testislerinin üzerinden hafif bir okşamayla geçtiğinde duyulabilir bir nefes çekti. Acele etmedi, adamın su damlacıklarıyla parlayan teninin görüntüsünden keyif aldı. Kadın onu sabunladığında ve kaygan ellerini kaburgalarından, omurgasının girintisinden ve sıkı kalçalarından aşağı doğru gezdirdiğinde ayaklarının üzerinde sallandı. Kaygan parmaklarını sikinin etrafında dolaştırıp okşadığında memnun bir iç geçirdi.

Silhara'nın elleri yanında yumruk şeklinde kıvrıldı. Ateşin sıcaklığı ve Martise'nin içinde tutuşturduğu ateş yüzünden kızaran yüzü keskin açılarla çizilmişti. Sesi sert bir törpü gibiydi. "Çabuk bitir, yoksa yatakta sabun olacak."

Hafifçe güldü ve sabunu temizlemek için üzerine su damlattı. Adam ıslaktı, parlıyordu ve tahrik olmuştu. Martise bezi kazanın içine bıraktı. Dudakları adamın çenesine değdi. "Yatak çok uzakta."

Ağzı, dudakları ve diliyle meme uçlarında, karnında, kalça kemiğinin belirgin açısında ve ince, kaslı uyluklarında oynayarak vücudunu öğrendikçe nefes alış veriş daha da hızlandı. Silhara ellerini onun saçlarına gömdü ve titreyen parmaklarıyla kafa derisine masaj yaptı. Önünde diz çökmüş olan Martise onun karanlık bakışlarıyla karşılaştı ve ağzını onun sikinin ucuna kapattı. Bakışlarını ilk ayıran o oldu ve Martise onu tamamen, kabzasına kadar içine aldığı anda başını geriye atarak zevkle soludu.

Herhangi bir erkek gibi donanıma sahipti, ama sanki sadece onun için yaratılmış gibi, onun ağzına, onun ağzına uyduğu kadar mükemmel uyuyordu. Martise onun tadını çıkardı, diline karşı şaftının sıkı derisi, uzunluğu boyunca uzanan hassas çıkıntı. Adam yavaşça ağzına doğru iterken, sabun ve misk kokusu burun deliklerini doldurdu. Uzun kalçalarındaki kaslar ellerinin altında titriyor, taşaklarını okşamak için altına uzandığında titremeleri artıyordu.

Adamdan derin inilti yükseldi. Martise, adamın ellerinin başının üzerindeki ince baskısını takip ederek onu daha sert emdi, dilini adamın şaftının ve sikinin başının üzerinde daha hızlı döndürdü. Onu tekrar tekrar ağzına almadan önce neredeyse ağzından kaymasına izin verdi. Gırtlğından tutarsız sesler geliyordu ve elleri Martise'in saçlarını kavriyordu. Şaftının uzunluğu boyunca iki derin darbe ve ağzını doldurdu.

Martise onu içti, dilinin arkasında tuzun tadını aldı. Martise emmeye devam etti, yumuşamış siki ağzından kayana ve dizleri bükülene kadar onu boşalttı. Martise'in önünde yere yığıldı, başı öne eğikti ve soluk kalmıştı. Alnını onun omzuna yaslayacak kadar hareket etti. Arta kalan titremeler onu sarstı. Martise ellerini adamın terden şakakları ıslanmış ipeksi saçlarında gezdirdi.

"Seni memnun ettim mi?"

Silhara ona bakmak için başını yavaşça kaldırdı. Elmacık kemiklerinde yüksek bir renk göze çarpıyordu. Göz bebekleri gözlerinin açık siyahını yutuyordu. "Lütfen beni? Beni yok ettin."

Sendeleyerek ayağa kalktı ve onu yatağa doğru çekti. Yumuşak derilerin üzerine uzandılar. "Beni sıcak tutacaksın," dedi ve onu üstüne yatırdı. Martise adamın vücudunun üzerinde gerindi, ayak parmaklarını adamın baldırları boyunca gezdirdi ve adamın sikini amına dayamak için kalçalarını araladı. Onu istiyordu. Uylukları istekten kayganlaşmıştı ama bekleyebilirdi. Onun ilgisinden bitkin düşmüştü ve onunla birlikte uzanmak, boğazının güçlü sütununu öpmek ve ağzını onunkinin üzerinde tatmak bir zevkti. Dili durgun bir oyun içinde onunkinin etrafında dönüyor, dişleri alt dudağını hafifçe ısıırıyordu.

"Benim için ıslanmışsın," diye mırıldandı onun ağzına karşı.

"Nasıl olmayabilirim?" Diliyle adamın ağzının kenarına bir fiske vurdu. "Dokunmak ve tatmak için çok güzelsin." Ona olan dürüst tutkusu hiç azalmamıştı. O onun sevgilisiydi ve onu her şeyden çok arzuluyordu.

Kukusuna doğru yumuşak bir itiş, sözlerinin onu etkilediğini anlamasını sağladı. sırt üstü yatırdı ve üzerine çömeldi. "Benim de senin için bir zevkim var ve şımartmak için yeterince zamanım var."

Onu, onun kendisini aldığı gibi aldı, dudaklarını ve dilini kullanarak onu deliliğe sürükledi. Onun kollarında parçalandı, omuzlarını pençelerken ve bacaklarını kaburgalarına sıkıştırırken adını haykırdı. Adam onun üzerine çıkıp yüzüstü çevirdiğinde ve onu elleri ve dizleri üzerine kaldırdığında bacaklarının arasındaki zonklama dinmedi. Hiçbir şey söylemedi, sadece dizleriyle kalçalarını ayırdı ve bir eliyle boynunun arkasını kavradı.

Martise inledi, cesaretle sırtını kamburlaştırdı. Adam sessizce Martise'nin üzerine çıktı, sertleşmiş siki Martise'nin içine girip çıkmaya başladı. Martise bu hissin tadını çıkarıyordu; adamın siki içine girip çıkarken bir dolgunluk, gerilme hissediyordu. İç kasları onu kavrayarak içinde tutmaya çalıştı ve Silhara hırladı. Adam boynunu sıkıca kavradı ve Martise onu sırtında hissedebileceğini düşünene kadar içinde daha hızlı, daha derine itti. Boğaz. Kur yapma ve kadın-erkek ritüellerinden sıyrılmış bu bir sahiplenmeydi, bir erkeğin istekli bir dişiye ilkel bir şekilde ele geçirmesiydi.

Son bir hamleyle zaferini ilan etti. Kadının içinde bir sıcaklık akışı başladı. Boynunun arkasını tutan el gevşedi, yavaş bir okşamayla omzunun üzerinden kaydı. Silhara onları dikkatlice yanlarına doğru manevra ettirdi, ona doğru kıvrılırken samimi bağlantıyı sürdürdü. Kalbi onun sırtında güçlü bir şekilde atıyordu.

"Onur konuğu olmasaydık, bu geceki kutlamalara katılmazdık." Nefesini tutarken kelimeleri kesik kesikti.

Martise, orada uzanmaktan ve onun içinde ve etrafında hissettiklerinin tadını çıkarmaktan memnun, kabul etti. "Böyle kalmaktan ve biz olmadan kutlama yapmalarına izin vermekten çok mutlu olurdum. Ama bizi orada isteyeceklerdir. Özellikle de seni."

Silhara elini kalçasının kıvrımında gezdirerek göğsünü avuçladı. Başının üst kısmını okşadı. "Yemek ve iyi bir arkadaş ortamı olacak, dişlerinin arasına sıkıştırılabileceğin kadar kalın bir bira ve bolca dans olacak. Neden ellerimin ve dizlerimin üzerinde sürünmekten başka bir şey yapamadığımı merak edecekler. İçimdeki hayatı .

Martise kıkırdadı. "İkimiz de ne kadar gürültü yaparsak yapalım, köy ateşinin etrafında neden zıplamadığınızı sorgulayacaklarını sanmıyorum."

Adam güldü ve uzaklaşmadan önce kalçasını okşadı. Adam içinden sıyrıldığında ıslak bir sıcaklık kalçalarını yıkadı ve adam ona kuru bezlerden birini fırlattığında teşekkür etti. Kurmanlardan biri onları kutlama için çağırmaya geldiğinde giyinmişlerdi ve Martise Silhara'nın saçını örmeyi yeni bitirmişti.

Köylüler iki büyük ateşin etrafında toplanmıştı; erkekler birinde, kadınlar diğerinde. Silhara, erkekler tarafından uzaklaştırılmadan önce ona bir kez başını salladı. Kadınlar onu kendi istekleriyle aralarına aldılar. Martise birkaç Kurman tanıdığı için memnundu ve kısa süre içinde kaçınılmaz olarak erkekler, çocuklar ve köy dedikoduları üzerine yoğunlaşan sohbetlere katıldı. Onun için yeni olan, mülkler ve politik spekülasyonlar hakkında konuşmaktı. Kurman kadınları toprak ve ev sahibi oldukları ve köyün sarsinini seçtikleri için, bu tür şeyler aralarında tartışılıyordu. Martise büyülenmiş ve kıskanmıştı.

Gece açık ve soğuktu, nefesi bir bulut halinde önünde dönüyordu ama yemekler güzeldi, bira Silhara'nın uyardığı kadar yoğun ve dans çılgıncaydı. Adımları öğrenmekten ve ateşin etrafında geniş bir daire çizerek dans eden kadınlarla el ele tutuşmaktan başı dönüyordu. Erkeklerle dans ederken her zamanki gibi zarif olan Silhara'nın bakışlarını yakaladı. Silhara ateşin karşısında onun bakışlarıyla karşılaştı ve gözleri gecenin ilerleyen saatlerinde daha fazla oyun vaat eden bir bakışla parladı. Kadın gecenin sonsuza dek sürmesini diledi. Burada, yüksek dağlarda, yabancı bir halk tarafından kuşatılmışken, o sadece Martise'ydi. Asher'li değil, Neith'liydi. Kölelik damgası yoktu ve Silhara'nın akrabaları onu kendi isteğiyle ona bağlanmış bir kadın olarak kabul ediyordu.

Kutlama erdiğinde, giysileri içinde sıcaktan kavrulmuş ve çok fazla biradan çakırkeyif olmuştu. Arkadaşlarına iyi geceler dilerken Silhara yanına geldi.

"Karduk benimle tekrar konuşmak istiyor. Elinde Yozlaşma'yı yenmemize yardımcı olacak bir şey olabilir." Yüzü kasvetliydi. "Kurmanların bir konuşmayı bitirmesi sonsuza kadar sürer. Genellikle pipo paylaşımı, daha fazla bira, daha fazla sigara ve daha da fazla ritüeli olur." Belli belirsiz gülümsedi. "Şafağa kadar yatağımızı görürsem şanslıyım. Sen geri dön ve biraz uyu. Yarın yola çıkıyoruz ve ikimizden birinin dinlenmiş olmasını istiyorum."

Martise ona dokunmak istedi ama onu izleyen çok fazla kişi vardı ve Kurmanlar çocukları dışında kimseye yakınlık göstermezlerdi. Bunun yerine eğilmekle .
"Bekliyor olacağım."

Evlerine giden yolu bulmadan önce onun gidişini izledi. Ateş çukurundaki kömürleri , kıyafetlerini çıkardı ve Silhara'nın daha önce bir kenara attığı battaniyelerin altına girdi. Birkaç dakika içinde uykuya daldı.

Güçlü bir tütün kokusu onu derin uykusundan uyandırdı. Martise, uykunun ve çok fazla biranın etkisiyle sersemlemiş bir halde yan tarafına yuvarlandı. Yanında oturmuş piposunu Silhara'uzun boyu ateş ışığında siluet halindeydi.

"Dönmüşsün," dedi. "kaç?"

Adam ağzını dumanla doldururken pipodaki közler çatırdadı. Adamın hatlarının sadece keskin hatlarını seçebiliyordu ama gözleri ateşin ışığında hayvani bir kırmızılıkla parlıyordu.

"En karanlık saat. Uyumaya devam et. Yakında sana katılacağım."

Martise kaşlarını çattı ve biranın gerçekten de hislerini köreltip köreltmediğini merak etti. Silhara'nın sesi Corruption'inkinin bir yankısıydı, bir mahzen kadar boş ve soğuktu.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

"Kadehlerinizi iyice doldurmuş olmalısınız. Hangi ayık adam, kadını sıcak bir evde tek başına uyurken soğuk karanlıkta dışarıda oturur?" Dercima onun üzerinde durmuş, ayaklarına uzun bir gölge düşürmüştü. parlak ay yüzünden Silhara yüz ifadesini göremiyordu ama ses tonu sorgulayıcı ve hafif alaycıydı. "Bu gece ne kadar shimiin arkhi içtin?"

"Yeterince değil." Davet edercesine yanındaki yere vurdu. "Oturmak misin, teyze? Bir pipo paylaşır mıyız?" Bir deri kese ve bir fincan uzattı. "Burada ikimizi de uyuşturmaya yetecek kadar arkhi bile var." Sesi ancak bir törpü gibiydi, çok fazla duman ve içindeki kaos yüzünden boğuklaşmıştı.

Dercima davetini kabul etti ve yanına oturdu. Silhara piposunu ona uzattığında başıyla teşekkür etti. Ay ışığının güçlü kemikli yüz hatlarına vurmasıyla, piposundan üflediği dumanın sisinde bile bakışlarındaki kurnaz değerlendirmeyi görebiliyordu. "Canını sıkın nedir, yeğenim? Şu anda Martise'nin kalçalarının arasında zevk alıyor olmanı beklerdim. Seni yatağından mı kovdu?"

Fincanındaki arkhi'yi boşalttı, artık ekşi tadından irkilmiyordu ve deri kesesinden bir bardak daha doldurdu. Fermente kısırak sütü Peleta'nın Ateşi değildi ama iş görürdü. "Martise beni hiç reddetmedi."

"Peki ya yaptıysa?"

Silhara fincanına doğru sırtıttı. Yanlış bir cevap verirse zorlu teyzesi onu kendi saç örgüsüyle boğacaktı. "Satın alabileceğim ya da bana özgürce verilen bir şeyi zorla almak gibi bir niyetim yok."

Duman başının etrafında bulanık bir taç şeklinde dönüyordu. "O zaman neden buradasın?"

"Ben de aynısını senden isteyebilirim."

Omuz silkti. "Karduk şu anda ilk eşiyle meşgul, bu yşzden şafağa kadar boşum."

Eğlencesini bir yudum daha arkhi'nin arkasına sakladı. Sarsin'in dördşncş eşi olabiliridi ama Silhara, Karduk'un onun yararlanıp yararlanmayacağını ve ne zaman yararlanacağını belirleyenin Dercima olduğundan şüpheleniyordu. Kadehi pipoyla takas .

"Pişmanlıkları ya da vicdan azabını sevmem," dedi.

Dercima ona sert bir gülşmsemi verdi. "Peki bu seni diğerlerimizden nasıl farklı kılıyor?"

Kendisiyle alay edilmesine alışık olmayan Silhara'nın kaşları kalktı. "Her zaman bu kadar açık sözlş müşün?"

Kıkırdadı ve fincandan bir yudum aldı. "Bu özelliği babandan almamışsın." Bakışları onu olduğu yerde tuttu. "şimdi söyle bana, burada ne yapıyorsun? Saklamaya da zahmet etme. Eğer sorarsam Karduk bana söyleyecektir."

Hiç şaşırmadım. Silhara omuz silkti. "Tanrılığı, yıkımı ve kurbanı düşünüyorum."

İçkisini yudumlarken sırtını sıvazladı. Kadın sulanmış gözlerle ona baktı ve kolunu savurdu. "Kes şunu."

"Özş dilerim." Puposunu yavaşça üfledi ve kadının bakışlarıyla buluştu.

"Çoğu erkek hangi satacağını, hangi gelini alacağını ya da hangi zar oyununa katılacağını düşünşr."

Silhara başını eğdi ve yıldızlarla dolu gökyüzüne baktı. Yolsuzluęun yıldızı onu takip etmiş, asık suratlı ışık halesiyle ağačların üzerinde süzşlüyordu. Onun üzerinde, parıldayan ışıklardan oluşan battaniyenin içinde, al Zafira takımyıldızı parlıyor ve yükseklerden onunla alay ediyordu. "Ben çoęu insan değilim."

"Hayır, değilsin, yine de en zar attığını gördüm." Dercima göz kırptı.

En melankolik olduğu zamanlarda bile Dercima onu güldürebiliyordu. "Yarın ayrılmadan önce olursa bir iki oyun oynayacağım. Ben

her zaman paraya ihtiyaçı vardır."

"Sorumdan kaçıyorsun, Kurr."

Evet, öyleydi ve bunun iyi bir nedeni vardı. Karduk'un verdiği bilgi ruhunda bir yaraya parmak basmıştı. Yapması gereken seçimler vardı. Hiçbiri iyi değildi. Cevap vermeden önce piposundan iki nefes daha çekti. "Berdikhan'ın bir Kurmanci iblisinden başka bir şey olmadığını sanıyordum." Dercima onun bu isimden bahsetmesi üzerine koruyucu bir işaret çizdi.

"Öldüğü zaman, öyleydi. Daha fazla büyü elde etmek için eşlerini ve çocuklarını feda eden her Kurman bir şeytandır. Kabileler onu yeterince erken sürgün etmedi. Ve doğruyu söylemek gerekirse, bunun yerine onu öldürmeliydiler."

Dercima boruya uzandı. "Bu seni neden rahatsız ediyor? Berdikhan ve yaptığı kötülükler halk tarafından neredeyse unutuldu. Seni dışarı çıkaran bu mu?"

Silhara teyzesine ne kadarını söyleyeceğini düşündü. Dercima ağzı sıkı biriydi. Ve güçlü bir iradeye sahipti. İşkenceden başka hiçbir şey onu konuşturamazdı ve o zaman da bunu yapacağından emin değildi. Yine de bir başkası onun sağduyusuna güveniyor, onun gizlilik sözüne inanıyordu.

"Martise ve ben Iwehven'den el yazmalarını kurtardık."

Gözleri yuvarlaklaştı. "Akılsız mısın sen? Bir Lich'in salonunda ne işin vardı? Ve o kızı da yanında sürükleyerek?" Dercima onaylamaz bir ifadeyle burnunun ucuna baktı.

"Gerisini duymak istiyor musun, musun?"

Ağzı inceldi ama dilini tuttu. Silhara onun çenesinin pipo sapı etrafında sıkışmasını izledi. Eğer inatçı teyzesi en sevdiği pipoyu dişlerinin arasında kırarsa, şafakta sarsının kapısına dayanır ve ödeme talep ederdi.

"Martise'yi yanımda götürdüm ki tercüme edebilsin. El yazmaları eski Helen dilinde yazılmıştı. Ben okuyamıyorum. O ." Arkhi fincanını bitirdi ve bir kenara koydu. Midesi çalkalanıyordu ve içtiği şeyin zaten olduğundan daha fazla kaynamasını istemiyordu. "Amunsa adında eski bir tanrının ölümünü anlatan birkaç pasaja rastladık. Kuzeyli büyücü krallardan oluşan bir topluluk tarafından tuzaga düşürülmüş ve yok edilmiş. Onlara bir 'güney kralı' yardım etmiş. Birdixan dedikleri bir adam." Helen dilini kullanmış.

telafluz, kelimeyi uzatma ve ilk heceye vurgu yapma.

"Ve sen bunun Berdikhan olduğunu mu düşünüyorsun?" Koğuşunu bir kez daha havada çizdi.

"Bundan eminim. O zamanlar uzak diyarlarda kral yoktu, sadece şefler ve sarsinler vardı. Ama Berdikhan gibi birkaç kabileyi yöneten bir sarsin, kuzeyli lordlar tarafından kral olarak görülürdü. Ve isimler de dikkat çekecek kadar benzer."

"Yani Karduk sana zaten bilmediğin bir şey söylemedi mi?" Dercima homurdandı. "Yaşlı geveze. Muhtemelen seni ziyaret etmek için bir bahane istemiştir."

Silhara gülümsedi. Dercima kocasından şikâyet ediyor olabilirdi ama sesinde ona karşı bir şefkat duyuyordu.

"Zamanla ve Martise'nin yardımıyla bunu keşfetmiş olabilirim. Ama zaman bizim tarafımızda değil. Yozlaşma güçleniyor. Conclave sabırsızlanıyor." Ve tanrı, açgözlülüğünü artık neredeyse her gece rüyalarına üflüyordu. "Karduk bana bariz olanı kaçırdığımı gösterdi." El yazmalarında Berdikhan'ın adının yanında beliren gizemli sembolü çizdi. "Zafira."

Dercima gökyüzüne baktı ve Silhara da onun bakışlarını takip etti. İkisi de takımyıldızına baktı, gecenin karanlığında yıldızlardan oluşan bir labirent deseni, Helen kağıtlarındaki sembolle eşleşen iki yıldız yolu ile ikiye bölünmüştü.

"Zavallı Zafira." Pipoyu Silhara'ya geri uzattı. "Al bakalım. Sonuncuyu sen iç. Yeterince içtim." Ellerini kumaşın kıvrımlarına sürerken eteği dalgalanıyordu. "İşte trajik bir hikâye. Onu sevdiğini ve gücünü ona isteyerek verdiğini düşünmek hoşuma gidiyor. Ama bide jiana'nın kaderi her zaman zorla olmuştur, rızayla değil. Berdikhan'ın diğer eşlerini kurban ettiği gibi onu da kurban ettiğinden şüpheleniyorum."

Pipo dumanı ağzına doldu, şimdi baharatlı yerine buruktu. Arkhi karnında tehditkâr bir şekilde fokurduyordu. Berdikhan hayat veren karısını bir tanrıyı dizginlemek ve bir dünyaya hükmetmek için kullanmıştı. Tarih tekerrür edebilirdi.

"Neith'e döndüğünüzde rahiplere ne söyleyeceksiniz?"

kurtarabilirse hiçbir şey, ama bu pek olası değildi. Her iki taraf da bu fikirden ne kadar nefret etse de, Yolsuzluk'u yenmek için onların yardımına ihtiyacı olacaktı. Asıl soru, bu uğurda ölmek mi yoksa yaşama şansı için bir başkasını feda etmek mi istediğiydi. Martise'in uyuduğunu hayal etti

Arkasındaki evde huzur içinde, onu yok etmeyi düşünen bir aşığı bekliyordu.

Dercima şu anda onun düşüncelerini okuyabilseydi, yemek bıçağıyla karnını deşerdi.

"Düşünceleriniz acımasız. Şu anda sahip olduğun bu bilgi seni çok rahatsız ediyor. Düşmüş tanrıyı yenmenin bir yolunu bilmek iyi değil mi?"

"Bu yararlı bir bilgi. Şimdi bu bilgiyle ne yapacağıma karar vermeliyim."

"Kendinizi zeki bir adam olarak görüyor musunuz?" Dercima'nın koyu renk gözleri yıldız ışığını yansıtıyordu.

"Evet."

"Doğru mu söylüyorsun?"

Onun sorusu karşısında kıkırdadı. "Bu değişir. Kime karşı doğru?" "Kendinize."

"Her zaman." Kadının sorduğu sorular karşısında daha da meraklandı.

Kadın ayağa kalktı ve o ayağa kalktı. "Kendi ruhunu net bir şekilde görebilen bir adam her zaman akıllıca bir karar verecektir."

Silhara onun koluna kısaca dokundu. "Bilge olmaktan çok bana faydalı olmanla ilgileniyorum."

Parmaklarını onun parmak eklemlerine doladı. "Peki ya yanında getirdiğin kadın? O sadece bir gecelik zevk mi yoksa daha fazlası mı?"

Martise. Casus ve sevgili, hizmetkâr ve engin, kullanılmamış bir gücün koruyucusu, bir zamanlar baş belasından başka bir şey değildi. Şimdi ise, en kader seçimlerinin yapılacağı kilit noktasıydı.

"O bundan daha fazlası ve daha azı."

"Bu pek bir cevap sayılmaz, yeğenim."

"Sen de çok fazla soru soruyorsun, teyze."

Dercima gülümsedi. "Ben yatmaya gidiyorum." Nefesi önünde buğulandı. "Hava soğuk ve bugünlerde bunu iliklerime kadar hissediyorum." Koluna hafifçe vurdu. "Burada çok uzun süre kalma. Diğerleri uyanabilir ve seni görebilir. İnsanların bana yeğenimin neden bir aptal olduğunu sormasını istemiyorum."

Gülümsedi ve eğildi. "İyi geceler, teyze."

Yumuşak kıkırdaması, açık ortak alanda ilerleyip taş evlerin en büyüğünde kaybolurken kayboldu. Silhara, Martise ile paylaştığı eve dönmeden önce birkaç dakika arkasından baktı.

Adamın onu bıraktığı gibi, bir kolunu adamın uyuduğu boşluğa uzatmış, sırt yatıyordu. Saçları yünün üzerine dalga dalga yayılmış, birkaç tutam yanaklarına ve boynuna dökülmüştü.

Onu daha önce uyandırmak istememişti. Karduk'la yaptığı konuşma onu elleri titreyerek ve onu görme ihtiyacıyla baş başa bırakmıştı. O sessizliğini , pipo dumanının kokusu onu uyandırmıştı. Uykudan ve ateşin sıcaklığından kızarmış bir halde, hülyalı bakışlarla ona dönmüştü. Neredeyse kaçıracaktı ki, kız arkasını dönüp tekrar uykuya daldığında şükretti. Ondan sonra dışarı kaçtı.

Piposunu temizleyip soyunurken düşünceleri dönüp duruyordu. Ocaktaki ateş kısık bir şekilde yanıyordu ve soğuyan odaya daha fazla sıcaklık getirmek için kömürleri yeterince körükledi. Helen tarihlerinin Birdixan'ı kahraman değildi, sadece güç ihtiyacıyla yanıp tutuşan ve ne pahasına olursa olsun bunu elde etme şansı gören adamdı. Kurmanların Berdikhan'ı kuzeye büyücü krallara yardım etmek için değil, Amunsa'nın gücünü kendine almak için gitmişti. eşlerinden birini getirmişti, bir hayat veren ve her şeyi tüketen hırsına bir kurban. Hem tanrıyı kontrol etme hem de krallara karşı gelme girişiminde başarısız olmuştu. Ve Amunsa yok edildi.

Silhara bu sonuncusu üzerinde çok durdu. Berdikhan'ın eylemleri, her ne kadar çıkarıcı olsalar da, kralların zaferinin anahtarı olmuştu. Bir bide jiana'nın fedakârlığıyla daha da güçlenen güçlü bir büyücü, Amunsa'yı kralların onu yok etmesine yetecek kadar uzun süre tuzağa düşürmüştü. Bu fikir bir kez işe yaramıştı. Yine işe yarayabilirdi. Ama aynı bedelle mi?

Çıplak ve üşümüş bir halde Martise'in yanına çömeldi ve onun genellikle solgun olan yanaklarının yakındaki ateşin sıcaklığıyla nasıl kızardığını hayranlıkla seyretti. Bir zamanlar onu sade biri olarak görmüştü. Artık öyle görmüyordu. Alçak alevlerin oluşturduğu kırmızı çerçeveli gölgeler içinde, şimdiye kadar gördüğü her şeyden daha güzeldi.

Iwehven'de onu ölümün geri çağırdığı zamanki sesi zihninde yankılandı. "Benimle kal." Bu , içindeki bir ihtiyaca seslenmiş, daha önce hiç deneyimlemediği bir şeyin tadına bakmasını vaat etmişti. Şefkatinin cazibesiyle onu uçurumdan geri çekmişti. Ona ihanetle karşılık vermek istedi.

Kadının yumuşak saçlarından bir tutamı kaldırdı ve kızıl dalgalar halinde parmaklarının arasından dökülmesine izin verdi. "Ölmeme izin vermeliydin."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Silhara'nın portakal ağaçlarının tepelerini yaldızlayan sabah güneşinin ilk ışıklarıyla Martise giyinmek için sessizce yatağından kalktı. Hâlâ onun vücut ısıısıyla ısınan Martise, çıplak teninde hissettiği ani soğuk hava şokuyla sertçe nefes aldı. Bir kalçasını adamın kalçasına doğru uzatıp yataktan sürünerek çıkarken battaniyeler bacaklarına fısıldadı. Bu hareket onu irkiltti. Adam önceki gece onu doymak bilmez bir iştahla yemişti. Canını yakmamıştı ama sert hareketleri kalçalarında iz bırakmış ve kaslarında bir hatırlatma yaratmıştı.

Battaniyenin altından adamın dış hatlarına baktı. Yüzüstü yatıyordu, yüzü kolunun kıvrımıyla kısmen gizlenmişti. Yüz hatlarını için hava hâlâ çok karanlıktı. Uykusunda bile yüz hatlarının kısık ve çatık olduğunu hayal etti. Kurman köyünden döndüklerinden beri sessizce fokurdayan bir duygu kazanına dönüşmüştü ve sadece karanlıkta, kız onun altında yatarken açığa çıkıyordu.

Gece boyunca onu sevmekten bitkin düşen adam, onu üzerine çekmiş ve hemen uykuya dalmıştı. Dinlenmesi huzurlu değildi. Şiddetli rüyalar onu yatakta çırpınmaya zorladı ve Martise iki kez, görünmez bir iblisle savaşıarak saldırdığında bir darbeden kıl payı . Dövlmeden uyuyabileceği odasına çekilmeyi düşündü ama bundan vazgeçti. fikir. Kargaların Efendisi'ni kâbuslarında rahatsız eden karanlık düşünceler her ne ise, onu onlarla yalnız bırakmayacaktı.

Sonunda sustu, sessizliği ara sıra mırıldanan bir küfür ve horlamanın yumuşak ritmiyle bölündü. Martise rahat bir nefes aldı ve onun yanına kıvrıldı. Uyku onun için kolay gelmiyordu. Silhara'nın huzursuzluğunu, Neith'e döndüklerinden beri davranışlarındaki ince değişimi düşündü.

Eşyalarını topladıkları ve Kurmanlarla vedalaştıkları sabah bu değişikliği fark etmişti. Sarsin'in onunla ne konuştuğunu sormamıştı ve o da bu konuda sessizliğini korumuştı. Bu sessizlik Neith'e dönüş yolculuğunun neredeyse tamamı boyunca sürdü. En iyi ruh hallerinde bile neşeli olmayan adam daha da mesafeliydi. Öğle yemeklerini anlatmak ya da kamplarını en iyi şekilde nasıl kuracakları konusunda talimat vermek için konuştuğu birkaç seferde de uzak durmuş, varlığını zar zor kabul etmişti.

Martise başkalarının onu görmezden gelmesine alışkındı. Ama o öyle değildi. Dönüş yolculuğunda ona sürekli dokunduğu gerçeği olmasaydı, davranışları incitici . Martise onun önünde ata bindi ve Gnat'ı eve götürürken Martise'yi sıkı sıkı tuttu. Açık ovada geçirdikleri bir gecede, o uyurken nöbet tutmuştu. Uyandığında, adamın başparmağını ve parmağını sanki bir tespah tanesiymiş gibi saç örgüsünün üzerinde gezdirdiğini görmüştü.

Neith'e döneli bir gün olmuştu ama adam suskun ve dalgındı. Bir önceki gece ona tutkuyla sarıldığında bile çok az konuşmuş, kara gözleri ona bakarken yanıyordu. Şimdi uyuyordu, onun hareketlerinden habersizdi. Ya da o öyle sanıyordu.

"Parmak ucunda yürümene gerek yok. Ben uyanığım."

Onun sesiyle leine parmaklarının arasından kaydı. Onu almak için eğildi ve tekrar yüzünü buruşturdu. "Bağışlayın beni. Sessiz olmaya çalıştım."

"Seni incittim."

Durakladı. Karanlıkta onun ürktüğünü görmüş müydü? Görme yeteneği

Olağanüstü. Neith'in ışıksız koridorlarında kendinden emin adımlarla ilerliyordu ama Neith bunun doğal bir zarafetten başka bir şey olmadığını düşünüyordu. O kurnaz siyah gözler çok az şey kaçırıyordu.

Gülümsedi ve başının üzerindeki ince ipi silkti. "O zaman fark etmemiştim. Muhtemelen senin üzerinde de bir iki çürük bırakmışımdır."

"Buraya gel." Sesi sessiz ve törpülenmiş olduğu için daha az emredici değildi. Battaniyeler hışırdadı ve adam doğrulup oturdu.

Martise onun yayvan dizleri arasında sabırla durarak, odayı yavaşça dolduran solgun ışıktaki onun sade yüzünü inceledi. Gözlerini çevreleyen koyu halkalar, kas ve kemikten daha derinlere inen bir halsizliği ortaya çıkarıyordu. Adamın sıcak parmakları eteğini çekiştirerek bacakları bir kez daha soğuk havaya maruz kalana kadar kaldırdı. Adam kalça kemiklerindeki ve uyluklarının iç kısmındaki mavimsi izleri okşarken, kadın adamın dokunuşuyla usulca nefes aldı, teninde bir sıcaklık damlası dalgalandı.

"Bunları kastetmemiştim."

Adam uyluğunun kalçasına doğru kıvrıldığı yere hafif bir öpücük kondurduğunda, yeniden uyanan arzu kadının içinden hızla geçti. "Biliyorum."

Alnını onun karnına yasladı. "Adımı söyle."

Martise boğazına takılan düğümü yuttu. Bir şeyler korkunç derecede yanılttı. Bir fırtınayı ele geçiren, bir tanrıyla alay eden ve Conclave'in kolektif yüzüne tüküren uçarı büyücü, onun kucağında yardım arayan yorgun bir hacı olarak karşısında oturuyordu.

"Silhara." Başını okşarken saçları mürekkep gibi bir çağlayan halinde parmaklarının arasından kayıyordu. Adı dilinden kayıyordu ve o da bu hissin tadını çıkarıyordu. Onun adını, ağzındaki zarafetini, kulaklarındaki sesini seviyordu. Eski Kıyı dilinde onun adı Fethedilmemiş anlamına geliyordu ve bu adı taşıyan adam her anlamda bu anlama uyuyordu.

Adamın çenesini kavradı ve gözlerinin içine bakabilmek için yüzünü eğdi. Yanakları bir günlük sakal bıraktığı için pürüzlüydü ve dudakları bir gece önceki coşkulu öpücüklerinden dolayı hâlâ şişti. Başparmaklarını elmacık kemiklerinin üzerinde hafifçe gezdirdiğinde iç çekti. "Kötü uyudun ve rüyalarında iblisleri kovaladın. Seni rahatsız eden ne?"

Ağzında belli belirsiz bir gülümseme belirdi ve . "Kovalamak için uyumama gerek yok

şeytanlar, Martise." Uzun parmakları hafifçe kalçalarının üzerinde gezindi. "Hiçbir şey için endişelenmiyorsun. Kötü gecelerden payıma düşenden fazlasını yaşıyorum." Kadının eteklerini indirdi.

Bu şekilde değil. En azından onun yatağını paylaşmaya geldiğinden beri. Çok uzun saatler uyumazdı ama uyuduğunda da derin bir uyku çeker ve onun kollarında ölüm kadar hareketsiz olurdu. Dün gece çok farklıydı ve Martise, Sarsin'in sözlerinin, her ne idiye, Silhara'nın düşünceleri üzerinde ağır bir etkisi olduğunu hissetti. Gözlerindeki uyarı parıltısı ona bu konuyu daha fazla kurcalamamasını söylüyordu.

Birkaç dakika boyunca onun gevşek kucağında durdu, yanağını karnına bastırırken saçlarını okşamakla yetindi. Tavaların şangırtısı ve alt kattaki bailey kapısının gürültüsü Gurn'ün mutfığa geldiğini işaret ediyordu.

"Aşağı inip Gurn'a yardım etmem gerekiyor. Dün sıcak bir tencerede elini yaktı ve birkaç gün bandajları yüzünden sakar olacak. Benden bir şey ister misin?" Ondan ayrılmak konusunda isteksizdi.

Kadının kıvrımları adamın kıkırdamasını bastırdı. "Bana kurtuluş verebilir misin?" Bu tuhaf soru, kadının içine bir korku şimşegi daha gönderdi. "Hayır."

"O zaman çay olur." Ondan uzaklaştı ve poposuna hafifçe vurdu. Gülümsemesini acımasız bir mizah sertleştirdi. "Sen ve Gurnla mutfakta görüşürüz. Ve ona yanığa bakmak istediğimi söyle."

Silhara nihayet ortaya o ve Gurn kahvaltılarını neredeyse bitirmişlerdi. Traşlı ama hâlâ bitkin bir halde, her zamanki yerine oturdu ve tek kelime etmeden üç demlik çay içmeye başladı. Gurn'ün yan bakışıyla Martise başını salladı. Silhara odasının mahremiyetinde dalgındı. Şimdi ise gözlerinde fırtına bulutları toplanmış, asık suratlıydı. Portakallar kâselerinde dokunulmadan duruyordu, bu da bir başka tuhaflıktı. Onun iki portakal yeme ritüelinden vazgeçtiğini sadece bir kez görmüştü ve o da Peleta'nın Ateşi'nin etkisiyle midesi hâlâ kazındığı içindi.

"Bu sabah portakal istemiyor musun?"

Siyah bakışları parlıyordu. "Bugün değil." Ocakta ateşi harlamakla meşgul olan Gurn'a baktı. "Gurn, bana elini göster."

Yanığı inceledikten ve acıyı hafifletmek için bir büyü okuduktan sonra Silhara yaranın iyileştiğini söyledi. Martise yarayı tekrar sardığında

kesti.

"Onu iyileştirmek için beni , değil mi?" Gurn'ün şaşkın ifadesini yakaladı.

"Hayır."

Şaşırmış bir halde, gözlerini kocaman açarak ona baktı. Düpedüz yalan söyledi. İkisi de onun Yeteneği ile kendi yeteneğinin birleşiminin Gurn'ün elini iyileştirebileceğini biliyordu Neden en güvendiği hizmetkârına yardım etmesin ?

"Ama..."

"Martise!" Garroting yüzünden bozulan sesi mutfakta başardı. "Kendini unutuyorsun. Sana hayır dedim."

Gurn'e karşı şaşırtıcı derecede duygusuz davranmasına duyduğu öfke neredeyse yirmi iki yıllık köleliğinin önüne geçiyordu. Dudaklarına hücum eden sözcüklere karşı dişlerini sıktı ve sonunda "Affedin beni, Efendim," diye ısırdı.

Ona bağırma isteğiyle ciğerleri yandı. Martise bakışlarını yere dikmiş, uzun süredir devam eden hizmetkâr efendi duruşunu takınmıştı. Mutfağın sessizliği kulaklarında çınlıyor, sessiz bir öfkeyle geriliyor ve uğulduyordu. Silhara aniden kolundan tutup onu büyük salona açılan kapıya doğru çekince sıçradı.

"Kütüphane. Hemen."

Onu merdivenlerden yukarı ve koridordan aşağı çekerken bileğini hiç bırakmıyordu. Martise onun uzun adımlarına ayak uydurmak için acele etti. Kütüphane kapısı karşı duvara çarptı ve Silhara onu içeri itti. Kapıyı arkasından çarparken bakışlarında soğuk bir ateş titriyordu.

"Yeteneğin buradaki herkes için bir tehlike, Martise. Eğer Gurn senin özel yeteneğini biliyorsa, benim bu konuda sessiz kalma isteğimin hiçbir anlamı yok. Conclave istediği bilgiyi elde etmek için ne gerekiyorsa yapacaktır." Onun önünde volta attı. "Bir Conclave rahibinin beni maruz bırakabileceği herhangi bir kahin bağına dayanabilirim. Hiçbir şey öğrenemezler ve bu çaba için ikimizi de öldürebilirler. Ancak Gurn Üstün Yetenekli değil ve bir bağa karşı koyacak gücü yok. Efendiyi sorgulayamazlarsa hizmetkârı da sorgulamayacaklarını mı sanıyorsun? Dilsiz olmak onun tüm sırlarını korumaz. Peki ya seninkileri öğrenirlerse ne olacaksın?"

Yüzü . Bunca zamandır Silhara ve Gurn'la birlikte yaşarken, Silhara'nın hizmetkârının ve arkadaşının yarasının acısını çekmesine izin vermek için iyi bir nedeni olacağını anlamalıydı. "Özür dilerim, Silhara."

Yüz ifadesi yumuşadı. "Özür dilemene gerek yok. Merhametiniz için sizi suçlamıyorum, sadece düşüncesizliğiniz için." Iwehven'den kurtardıkları eski sayfaların yanına düzgünce istiflenmiş notların bulunduğu masaya doğru yürüdü. "Eğer Conclave Gurn ile kahin bağı kuracaksa, bu benim hakkımda bilgi toplamak için olacaktır, senin için değil. Ama onun anılarında senin yeteneğine dair bir ipucu , bunun peşine düşeceklerdir." Göz ucuyla ona attığı bakış eğlendiriciydi. "Conclave'den benim şüphelendiğim gibi şüphelenmen için hiçbir neden yok. Olsaydı, tedbirli olmana şaşırdım."

Martise'nin omuzları rahatlayarak çöktü. "Ben daha çok Gurn için endişeleniyorum. Ona asla kasten zarar vermem."

"Biliyorum."

Eski parşömenleri yavaşça ters çevirip yazılara bakarken parmaklarının altında çatırdadı. "Helenliler kendilerini aptal yerine koyanları kahraman yaparlar."

Onun yanında durdu, şifreli sözleri karşısında şaşkındı. Helen yazısı artık göz kapaklarının arkasına kazınmıştı. Belgeleri onlarca kez okumuş, Amunsa'nın hikâyesinde Yozlaşmayı yenmek için kullanılabilecek daha fazla şey aramıştı. "Bu belgelerin yardımcı olduğunu sanmıyorum. Yozlaşma'yı ilk sürgüne gönderen kadim Meclis çok benzer bir ritüel kullanmıştı ama bu onu öldürmeye yetmemişti. Belki de krallar Amunsa'yı o kadar güçlü olmadığı için yok edebilmişlerdir."

Silhara'nın bir sonraki açıklaması Martise'yi şaşırttı. "Bu belgeler olmadan Karduk'un verdiği bilgiler hiçbir işe yaramaz." Martise'nin şaşkın bakışları karşısında belli belirsiz gülümsedi. "Kurmanların sayıca daha fazla ve daha güçlü olduğu zamanlarda, tek bir sarsin tarafından yönetilirlerdi. Yerini seçim yerine kardeş katli yoluyla alan biri."

Martise merak içinde bekledi. Kurman tarihi hakkında çok az şey biliyordu ama Helen belgeleriyle olan bağları olmasa bile onu büyüleyici buluyordu. Silhara devam etti.

"Sarsin güçlüydü ve kısa bir süre için kabileleri kendi yönetimi altında birleştirdi. Aynı zamanda bir büyücüydü, sihirbazlık konusunda herhangi bir Conclave piskoposu kadar yetenekliydi ve karanlık arkana'yı çağırmaktan korkmuyordu. Ama bu tür yetenekler

Yeterince. Her yolla daha fazlasını aradı, diğer halkların sırlarını bulmak için çok uzaklara casuslar gönderdi. Hatta daha fazla güç elde etmek için iki eşini ve yarım düzine çocuğunu kurban etti."

"Tanrılar." Böyle canavarca eylemleri düşündükçe ürperiyordu.

Silhara parşömeni biraz daha çevirdi ve Amunsa'nın ölümünü anlatan son sayfada durdu. Uzun parmağı Birdixan'ın adının yanındaki gizemli sembolün üzerinde gezindi. "Onun amacı buydu. Bir tanrı olmak. Bir dünyaya hükmetme arzusuyla hareket etmesi dışında Iwehven'nin Lich'inden hiçbir farkı yoktu. Ruh yiyici ise ölüm korkusuyla hareket ediyordu ve çok daha kötü bir şeyi benimsemişti."

"O zaman neden kuzey krallarının Amunsa'yı yenmesine yardım etsin ki?"

"Onun için hiçbir şey kalmamıştı. Kabileler ona karşı ayaklandı, onu ve kalan eşlerini Kurman topraklarından sürdüler. Kuzeyden başka gidecek yerleri yoktu. Hayatı boyunca aradığı tek şeyi sürgünde ve tesadüfen buldu."

Martise kollarındaki ürpertiye ovuşturdu. "Kurman onu sürgün etmek yerine öldürmeliydi."

Silhara karanlık, mizahtan yoksun bir kıkırdamayla karşılık verdi. "Bu düşüncende yalnız değilsin. Adı Berdikhan'dı ve kralları, Amunsa'yı yok etmelerine yardım ederek onların iyiliğini isteyen büyük güce sahip bir adam, bir seyyah olduğuna inandırdı."

Martise nefesini tuttu ve Silhara'dan parşömen yığınını kaptı. Sayfaları karıştırdı ve Birdixan'ın adının geçtiği sayfaları sıraladı. "Berdikhan. Birdixan. Gözden kaçırmışım. Helen dilinde ismindeki sert sesin karşılığı yok. Örneğin, Cumbria 'Xumbria' olarak yazılır. Bunu görmem gerekirdi."

Omuz silkti. "Nasıl olduğunu anlamıyorum. Kurmanci konuşurken bir cümle boyunca bocalayabilirsin, ama böyle bağlantı kurmayı nasıl bilebilirsin? Kurmanlar dillerini hiçbir zaman yazıya dökmediler. Karşılaştıracak hiçbir şeyiniz yok."

Onun desteğini takdir ediyor ama yine de aptallığına lanet ediyordu. Bir belge onu duraklattı. "Bu parça tanrıyı yuttuğunu söylüyor. Bunun sadece gönüllü bir sahiplenme olduğunu düşünebilirim."

"Öyle. Berdikhan kendini sadece tanrıyı dizginleyecek kadar güçlü görmüyordu.

Kralların onu tuzağa düşürmesine yetecek kadar uzun bir süre, ama aynı zamanda tanrının gücünü kendi gücü için almak için."

"Tanrı ol ve kralları yok et."

"Evet ama bu konudaki gücünü ve zekâsını abarttı. Krallar onun ne amaçladığını biliyorlardı."

"Yine de bu pasajlarda onu bir hain olarak değil, bir kahraman olarak hatırlıyorlar. Neden?"

Silhara'nın dudakları hafif bir gülümsemeyle kıvrıldı. "İnsanlar, birinin sizi neredeyse aptal yerine koyduğunu bilirlerse sizi övmeye daha az meyilli olurlar."

Martise etkilenmiş bir şekilde onun bakışlarını karşıladı. Silhara insan doğasının zeki bir gözlemcisiydi. Onu güçlendirecek büyü olmasa bile, sadece bu yeteneği bile onu zorlu kılıyordu. Parşömenin sayfalarını çevirerek Birdixan'ın adının yanındaki sembolü gösteren son sayfaya geldi. "Karduk bu sembol hakkında bir şey biliyor muydu?"

"Hayır."

Ona bakmak için durakladı. Davranışlarında ona ihanet eden hiçbir şey yoktu. Gözlerini sakince ona dikmiş, vücudunu ona doğru çevirmiş, geniş omuzlarını gevşetmişti. Ama içgüdüleri tedirginlikle çırpınıyordu. Silhara yalan söylüyordu. O sembol hakkında bir şeyler biliyordu ve bunu ondan saklamayı seçmişti.

Şüphelerini kendine sakladı. "Conclave'e ne söyleyeceksin?"

Sembol konusundan vazgeçtiğinde duruşundaki ince bir kayma rahatladığını gösteriyordu. "Sana az önce söylediğim her şey. Hepimiz ne kadar iğrenç görsek de, Yozlaşma'yı yenmek istiyorlarsa benim rahiplere, onların da bana ihtiyacı var."

Conclave Silhara'yı ayinlerde kesinlikle kullanabilirdi. Sadece yetenekli değil, genç ve fiziksel olarak da güçlüydü. Ayin büyülerinde büyü ve güç birbirine bağlıydı. Ancak, Conclave'in onu bir tanrı öldürmeye davet edecek kadar güvendiğine inanmıyordu.

"Yardıminızı reddedecekler."

"Hayır, reddetmeyecekler."

Parşömenleri bir araya getirmesine yardım etti ve ritüel üzerine yüksek sesle düşündü. "En güçlü rahip Yozlaşmayı elinde tutmak için Berdikhan gibi davranmalı ki diğerleri onu yok edebilsin." Şaşkınlıkla başını salladı. "Genç piskoposlardan bazıları bunu yapabilecek kadar güçlü, ama kendilerini şehit etmeye istekli olan hiç kimseyi tanımıyorum."

Silhara'nın kaşları kalktı. "O kadar emin olma. Şan ve şöhret için kendini feda etmeye hazır bir aptal her zaman bulunur. Şehitlik yoluyla ölümsüzlük o kadar da alışılmadık bir şey değil."

Kadın parşömenle oynamaya devam ederken elini onunkinin üzerine koydu. "Şimdilik bu kadar yeter. Luminary'ye bir mektup yazmam gerekiyor. Eminim Gurn seni öğlene kadar oyalayabilir?"

Garip bir huzursuzluk onu terk etmedi. Adam ondan bir şey saklıyordu. Bunu onun sesinde duydu, vücudunun onunkinin yanındaki gerginliğinde hissetti. "Silhara..."

"Görüşürüz, Martise."

Kütüphaneden dışarı fırladı ve onu peşinde korku hissiyle hasta bir halde bıraktı.

Silhara'yla yaptığı konuşmayı düşünerek dikkati dağıldığından, sabahı ona ev işlerinde yardım ederek geçiren Gurn'a çok az şey söyledi. Midesi huzursuzlukla çalkalanmaya devam ediyordu. Silhara Conclave'den nefret ediyordu, rahipliğe duyduğu nefreti gizlememişti. Dürüst olmak gerekirse, onun düşmanlığına sempati duyuyordu. Ama ya Berdikhan rolünü üstlenmek isterse? Kirli bir tabağı tutup sabunlu suya görmeden bakarken ellerinden köpükler damlıyordu. Silhara'nın hayatta kalma içgüdülerini böyle bir amaç uğruna canını vermek istemeyecek kadar keskindi ama intikamın cazibesine kapılabilirdi. Bir dünya için ölmeyebilirdi ama bunu kendi nefreti için yapar mıydı?

"Ah, tanrılar," diye mırıldandı. "Neyin peşindesin Silhara?" Neith'e ona ihanet etmek, onu farklı bir ölüme göndermek için gelmişti. Ama o zamanlar özgürlüğünün cazibesi ruhunun ahlakına baskın çıkmıştı ve Neith'li Silhara bir amaç için araçtan başka bir şey değildi. O zamandan beri her şey değişmişti. Yeteneğini hiç keşfetmemiş olsa ya da onun yüzlerce hain davranışına tanık olsa bile, ona ihanet etmezdi. Asık suratlı ve küçümseyici, ama cömert ve kendine sadık adam, onun kalbini fethetmiş ve kendisini sevmesini sağlamıştı. "Benim için yaşamalısın," dedi usulca. "Fedakârlığımı boşa çıkarma."

Onunla konuşacak, eğer planları böyleyse gerekirse yalvaracaktı. Umudu rahiplerdeydi. Silhara Berdikhan gibi davranmayı teklif edebilirdi ama rahipler kuzey kralları gibi değildi. Kargaların Efendisi'ne güvenmiyorlardı. Onun ayine katılmasına izin vermeleri fikri bile çok uzaktı. Kilit oyuncu olarak hareket etmesine izin vermeleri söz konusu bile olamazdı.

Öğle vakti, Martise ve Gurn öğle yemeklerini Silhara olmadan mutfakta yediler. Sabahtan beri alt kattaki çalışma odasına kapanmış olan Silhara, Gurn'un çorbasının cezbedici kokusuyla ortaya çıkmamıştı. Gurn bir tepsiye çorba dolu derin bir kâse, iki somun ekmek ve bir sürahi şarap koydu. Silhara ile bir kez konuşmak için yanıp Martise, tepsiyi ona götürmek için hemen gönüllü oldu.

Çalışma odasının kapısı yarıya kadar açıktı ve koridorun karanlık duvarlarında ışık dalgalanmasına izin veriyordu. Martise yemek tepsisini bir omzunda dengeledi ve eşikten geçmeden önce varlığını duyurmak için kapıya vurdu. Silhara'yı masada yazı yazarken değil, koruya bakan küçük pencerenin yanında dururken gördü. Toz ve portakal çiçeği kokan kuru bir zefir rüzgârı içeriye doğru esiyordu. Odanın içinde döndü, görünmeyen elleriyle masanın üzerindeki parşömenleri karıştırdı ve hafif bir iç çekişe dönüşmeden önce Silhara'nın siyah saçlarıyla oynadı.

Martise, getirdiği hoş geldin sıcaklığı dışında bunu hiç düşünmeyebilirdi. Oda, ona Conclave mezarlığını ya da daha kötüsünü -bir çağırıcının bir iblisi ortaya çıkarmasından önceki o kısa anları- hatırlatan kabirsel bir soğukla buz gibiydi. Korku omurgasından aşağı süzülürdü.

Cael evin koridorlar ve odalardan oluşan labirentinde bir yerden, ölüleri bile diriltecek kadar yüksek bir uluma . Silhara pencerenin önünde, uğursuz bir şekilde hareketsiz duruyordu. Martise yutkunmaya çalıştı ama ağzının saman gibi kuru olduğunu fark etti. Bütün içgüdüleri ona koşması, tepsiyi bırakıp sığınağa koşması için bağıırıyordu. Kapı aralığından akan uyuşturan soğuğa rağmen üst dudağını ter basıyordu. Adamın orada olduğunu bilmemesi için dua etti, sonunda dönüp kendisiyle yüzleştğinde görebileceklerinden korktu.

Her seferinde bir adım atarak koridordaki gölgelere doğru ilerledi. Gurn. Gurn'u uyarmak zorundaydı. Neyle ilgili olduğunu bilmiyordu, tek bildiği hepsinin yakın bir tehlike içinde olduğu ve Neith'in efendisinin bir şekilde güvenlikleri için en büyük tehdit haline geldiği idi.

Görünmez bir güç aniden sırtına çarparak onu odanın içine doğru ittiğinde çılgılığı koridorda yankılandı. Burnunu kapının kenarına çarpmamak için tam zamanında dönmeyi başardı. Elindeki tepsi

Elinden uçup gitti, bir uçtan bir uca devrildi ve her yüzeye bir çorba ve şarap yağmuru sıçradı. Martise öne doğru savruldu ve kalçası çalışma masasına çarpma kadar sendeledi. Artık kayganlaşan zeminde ayağını tutabilmek için kenarlarından tuttu.

Görünmeyen el aniden onu ileri itmeyi bıraktı. Martise kapıya doğru koştu, dehşet ayaklarını kanatlandırmıştı. Tahtanın çerçeveye çarparken çıkardığı çatırtı kulaklarını tırmaladı. Bir su birikintisinde savruldu ve kapının oyulmuş yüzüne çarptı. Düşmanı ile yüzleşmek için döndüğünde, Silhara penceredeki yerini terk etmiş ve yavaşça ona doğru yürüyordu. Güneşin kızıl ışınlarının aydınlattığı, kıvrak, uğursuz bir gölgeden başka bir şey değildi.

"Yine karşılaştık, hizmetkar."

Martise'nin nefesi kesildi. Derisini sırlayan acımasız soğuğa rağmen ter, kaburgalarından aşağıya perçem perçem akıyordu. Artık sesi kısık değildi. Normalde konuşmasını karakterize eden törpü yerini ipek boğucu bir eşarp kadar yumuşak, derin bir tınıya bırakmıştı. Onunla konuşan her kimse ya da her neyse Neith'li Silhara değildi.

"Silhara?" Adam yaklaştıkça ve Silhara onun yüz hatlarına iyice baktıkça soru boğuk bir nefesle kayboldu.

Hâlâ tanıdığı ve sevdiği o sert yüz, keskin düzlemler ve acımasız açılar, iskelet gibi bir hal . Belirgin elmacık kemikleri, gözlerinin altındaki çökük çukurları vurgulayarak kabartma şeklinde öne çıkıyordu. Açlıktan ölmüş, yaşamı ve ruhu tükenmiş görünüyordu. Gözleri kadının kapıya doğru büzülmesine ve duvar boyunca ilerlemesine neden oldu. Gözlerinin akı gitmiş, yerini insan dışı ve kadim bir şeyin ona simsiyah bir bakış almıştı.

Silhara ya da onun bedeninde yaşayan şey, saldırmak için bekleyen bir engerek yılanı gibi gözünü kırpmadan merakla ona baktı. Dişleri takırdadı ve dudaklarından belli belirsiz bir inilti kaçtı. Adam başını eğdi, burun delikleri sanki onun dehşetinin kokusunu almak istercesine açıldı. Hareketleri ona Yozlaşma'nın beyaz ve yüz­süz bir iğrençlik olarak odasına ilk girdiğinde nasıl davrandığını hatırlattı.

Kadın mesafeyi korumak için nafile bir çabayla arka duvar boyunca kayarken, adam da ona ayak uydurdu. "Seni arzuluyor." Uzun parmakları köprücük kemiği boyunca kaymak için uzandı. Kız dokunuş karşısında irkildi. "Neden? Konuşulacak bir güzelliğin yok ki." Ona doğru eğildi ve boynuna doğru derin bir nefes çekti. "Yine de içinde bir şey var - benzersiz, iştah açıcı. Korkusuz bir şey."

Dehşet neredeyse tüm mantığını yok ediyordu ve ondan uzaklaşmaya çalıştı - ya da bunu denedi ama olduğu yerde sıkıca tutuldu. Ruhunun derin girintilerine gömülü olan Yeteneği, tepki olarak büküldü ve döndü.

Onu odanın içine iten güç şimdi de duvara zincirliyordu. Kalbi kaburgalarına çarpıyordu. Silhara'nın eğilmiş omzunun üzerinden pencereyi, yaz güneşinin gölgesinde kalan portakal bahçesini ve ufukta giderek yaklaşan donuk yıldızı gördü.

Yozlaşma onu ele geçirmiş, hırsları ve arzuları düşmüş tanrının iradesiyle örtüşen bu adamı ele geçirmişti. Martise kusmak istedi. Kölelikle ilgili düşünceleri burada, Neith'te birden fazla kez kül olmuştu. Ama bu hepsini gölgede bırakmıştı. Tekil ve kâbus gibi olan bu esaret biçimini daha önce hiç tanımamıştı. İnce ve kararsız sesi merhamet için yalvarıyordu. "Lütfen. Onu serbest bırakın. Size isteyerek hizmet etmeyecektir."

Tanrı kulağına usulca güldü, ince ses tonu ensesindeki ince tüyleri kaldırdı. "Katılmıyorum. Neith'li Silhara inatçı ve inatçıdır ama aynı zamanda hırslıdır. İsteddiği tüm o şeyleri -güç, saygı, kontrol- ona verebilirim. O bunu biliyor. Zamanla tamamen bana dönecektir."

Silhara doğrulurken Martise sırtını dayadığı taş duvarın içinde erimek için elinden geleni yaptı. Adamın cılız yüzü bir kez daha görüş alanını doldurdu. Bir gece önce okşayan ellerinin altında yükselen yoğun, tutkulu aşık gitmiş, gülümsemesi ölü siyah gözlerine asla ulaşmayan bir kötülük tarafından ezilmişti. Bir elini vücudunda gezdirdi. "Gördüğünüz gibi, neredeyse benim oldu bile."

Tiksinti, midesindeki yiyecekleri pıhtılaştırdı. "Bu tür ödüller için ödediğiniz bedel çok yüksek."

"Onun için değil. Benim aracılığımla dünyaya hükmedecek, zenginliğe ve ölümsüzlüğe sahip olacak. Ve ben de şimdiye kadar doğmuş en büyük avatara sahip olacağım, ondan öncekilerden daha güçlü. Ordularına liderlik edecek ve benden önce herkesi fethedecek biri."

Martise'nin dehşeti şokla karıştı. Bursin'in kanatları! Silhara, yeniden doğan avatar. Ve o biliyordu. Kesinlikle biliyordu. Umutsuzluk ve öfke gözyaşları gözlerini yaşarttı. Daha küçük bir adam Yozlaşma'ya hizmet edebilirdi ama Kargaların Efendisi'ne değil. Conclave'e boyun eğmeyi reddeden bir adam bir tanrıya kukla olarak teslim olmazdı.

Tanrının ölü gözlerine bakarken dudakları kıvrıldı. Bu tanrılaştırılmaya layık bir yaratık değildi, sadece bir paraziti boyunduruğu altına almaktan daha büyük bir isteği olmayan bir parazitti.

küçük kaprislerine hizmet etmek için.

"Yanılıyorsunuz." Sesindeki yenilenmiş kararlılıkta küçük de olsa bir güç buldu. "Sana teslim olmayacak. Onun cazibesini besledin ve bir an için onu dönüştürdün ama bu uzun sürmeyecek." Karanlık, sürüngen bakışlarla gözünü kırpmadan karşılaştı. "Onu serbest bırak. Sen sahtesin ve ne tapınmaya ne de Silhara'nın hizmetkârlığına layıksın."

Silhara'nın ele geçirilmiş bakışlarında bir şeylerin titreşimi -belirsizlik, şüphe-gölgelerin girdabını kovaladı. Saldırdı, parmakları boğazına dolanırken onu düz kolla yerden kaldırdı. Çığlık atacak zaman bile yoktu. Havada sallanıyor, nefesini yavaşça kesen eli boğmaya çalışıyor ve pençeliyordu.

Adam olağanüstü güçlüydü, onu kolaylıkla havada tutuyor, tırnaklarının eline kanlı oluklar açtığından habersizdi. Görüşünde siyah noktalar dans ederken ayakları bir yere tutunmak için umutsuzca tekmeliyordu. Çabaları, ayağı yumuşak bir şeye değdiğinde ödüllendirildi. Silhara'nın hesapçı ifadesi hiç değişmedi. Onu dize getirmesi gereken darbenin gücü, tanrının gücüyle dolu olduğu için hiçbir etki yaratmadı.

Tutuşunu yavaşça sıkılaştırdı, ağzı bir başka kırılğan, hesapçı gülümsemeye döndü. "Benim ilk mahkûm sapkınım olma onuruna sahip olacaksın."

Görüşü grileşti. Havasız kalan ciğerleri göğsünde yanıyordu. Bir yerlerde, bilincinin soluk ipliklerinde, koşan ayakların sesini, bir köpeğin çılgınca havlamasını duydu. Kapı durmaksızın vurulduğu için menteşeleri üzerinde sallanırken arkasındaki duvar titredi. Gurn ve Cael ikisini de kurtarmaya gelmişlerdi. Çok geç, diye fısıldadı zihni. Çok geç.

"Lütfen," diye dua etti boğuk bir sessizlik içinde. "Bana yardım edin."

Bir tanrı cevap vermedi ama Yeteneği cevap verdi. Kontrolünden çıkan yetenek içinden fişkırlarak onu ve Silhara'yı kehribar rengi bir ışıkla yıkadı. Silhara kontrolünü kaybederken güçlü bir anahtar başını duvara çarptı. Görünmez eller onu ayaklarından kaldırdı ve odanın diğer ucuna savurdu. Masaya çarptı, masayı devirecek kadar sertti.

Martise soluk soluğa, öğürerek yere . Sırt üstü yuvarlanmadan önce bir, iki yudum hava almak için mücadele etti. Tavan parıldayan bir deniz gibi üzerinde dönüyordu ve kapıya vuran ses korkunçtu

Kalp atışları kulaklarında.

Yan döndü ve Silhara'yı gördü.

Devrilmiş masanın üzerine yığılmış, kırık bir oyuncak bebek gibi görünüyordu. Başı öne eğilmiş, omuzları sanki Yolsuzluk onu tutsak bir kukla gibi tutan ipleri aniden kesmiş gibi sarkmıştı. Burnundan ve ağzından aşağı kan akıyordu. Damlalar ellerine sıcıyor, kadının derisinde açtığı yaralardan sızan kanla karışıyordu.

Acı dolu bir nefes çekti ve ona doğru süründü, Yozlaşma'nın hâlâ hüküm sürmesinden korkuyordu ama ona ulaşmak için çaresizdi. Silhara başını kaldırıp yavaşça gözlerini kırıştırdığında rahat bir iç çekiş boğazını yaktı. Kan çanağına dönmüş ve neredeyse şaşılı olmuş gözleri yeniden insana dönmüştü. Gözyaşları yanaklarından süzülerek ellerindeki kana karıştı. Martise onun burnuna, ağzına dokundu ve alnından öptü. Konuşmaya çalıştı, tekrar bir bütün olduğu için merhametli tanrılara şükretmek istedi ama dilsizdi, sesi adamın boğucu tutuşu yüzünden kaybolmuştu.

Silhara şaşkınlıkla ona baktı. Dudakları aralandı. Birdenbire teninde kalan azıcık renk de çekildi. Ağız acıyla açıldı ve bacaklarının arasındaki yeri sıkıca kavradı. Adam yan yatıp cenin pozisyonunda kıvrıldığında Martise geri çekildi ve sözsüz bir ıstırap içinde soluk soluğa kaldı.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Siyah acı vücudunda kükreyerek kaburgalarına, kafatasına ve özellikle de kasıklarına ve sırtına saplanan pençelerle ona saldırdı. Martise'nin kısılmış yüz hatları gözünün önünde canlandı. Silhara, şimdi terleyen yüzünü nazik parmaklarıyla okşayan kadının, taşaklarını neredeyse boğazına kadar tekmeleyen kadın olduğunu kabullenmekte zorlanıyordu.

"Uzak dur benden iblis," diye hırıldadı.

Adamın azarlamasıyla omuzları rahatlayarak çöktü. Gözyaşları solgun yanaklarında parlak izler bırakmış, adamın parmaklarının bıraktığı kırmızı izler korkunç bir yaka halinde boynunu çevrelemişti. Yine de, az önce kendisine yaptıklarından sonra ona yaklaşacak cesareti bulmuştu.

Kapıya vurulmaya devam edildi, ta ki büyücü sesi kaybolana kadar. Elinde sopasıyla Gurn ve gözleri kıpkırmızı kesilmiş Cael savaşılmaya hazır bir şekilde odaya daldılar. Köpek dişlerini göstererek Silhara'ya doğru süründü. Sahibini tanıma duygusu kaybolmuştu ve geniş burun delikleri Yozlaşma'nın havadaki kokusuyla seğirdi.

Olası bir saldırıdan kaçamayacak kadar yaralı olan Silhara, Gurn'e çıkıştı. "Dişlerini bana geçirmeye karar vermeden önce onu buradan çıkarın."

Gurn, Cael'i geri çekti, köpek onu kapıdan dışarı atma çabalarına direnirken, çenesini kaptırmamaya dikkat etti. Gurn kapıyı üzerine kapattığı anda Cael, Silhara'nın yüzünü buruşturmasına neden olan bir uluma sesi çıkardı.

Yan yatıp acının vücudunda gidip gelmesine izin vermekten memnun bir şekilde Martise'baktı. Martise yanında oturuyordu, bakışlarında korku ve şefkat karışımı bir ifade vardı. Gurn onun yanına çömelmiş, başını sallıyordu. Büyük elleri Silhara'yı yaraları için dürttüğünde nazikti.

Silhara onun dokunuşuna omuz silkti. "iyi olacağım. Martise ile ilgilen. Az önce onu öldürmeye çalıştım."

Gurn'ün gözleri kızın dağınık görüntüsüne ve boynundaki kararan morluklara takıldı. Ona kısa bir gülümseme verdi ve konuşmaya çalıştı. Ortaya çıkan vıraklama sesi herkesi irkiltti. Gurn sempati ile gıdıkladı. İkisi için içecek ve Silhara'nın kanını temizlemesi için bir şeyle döneceğini belirtti. Ayağa kalktı ve Martise'nin ayağa kalkmasına yardım etmek için elini uzattı. Martise başını hızlıca sallayarak reddetti. Martise, odadan çıkmadan önce sırtarak selam veren Gurn ile aynı el hareketlerini yapınca Silhara'nın kaşları kalktı.

En az Gurn kadar memnun olan Silhara, kaslarını titreten acıya rağmen gülümsedi. "Ona bundan daha büyük bir dostluk gösteremezdin. Hayatını kurtarmış olsan bile." Kızardı ve ona Gurn'u çok sevdiğini işaret etti.

Kendini oturur pozisyona getirdi ve titreyen eliyle burnundaki ve ağızındaki kanı sildi. Boğazının arkasındaki metalik tat midesini bulandırdı ve bu tattan kurtulmak için yere tükürdü.

Martise kayarak onun önüne oturdu ve bir özür mektubu imzaladı.

Silhara homurdandı ve bir eliyle kasıklarını siper etti. "Bu kadar küçük bir kadının bu kadar zorlu bir rakip olacağını kim tahmin edebilirdi ki?" Yüzünü buruşturdu. "Bir ya da iki kaburgamı kırmadığın için şanslıyım. Sevgililerini sık sık odanın içinde böyle savurur musun?"

Martise gülmeye çalıştı ve durdu. Boğazını ovuşturdu.

Silhara uzanıp hafifçe parmağını boynunun kenarındaki izlerden birinin üzerinde gezdirdi. "Sizden af dilemesi gereken benim. Hayatım boyunca hırsızlık yaptım ve cinayet işledim ve bu eylemlerden çok az pişmanlık duyuyorum. Ama eğer o muhteşem sesi yok ettiysem..."

Ona karşı çok sertti. Ölümcül de. Onu severken ve yine boğmaya çalışırken işaretlemişti. Lekelenmiş bir madalyonun iki yüzü. Kaburgalarının altına sert bir düğüm yerleşti. Neith'teki zamanı sona ermişti. Gurn'un ki de öyle.

Tanrının en yeni saldırısı ve ardından gelen ele geçirme -şimdiye kadarkilerin en kötüsü ve en uzun- son iki gündür üzerinde düşündüğü kararı pekiştirdi.

Korunmaları için Martise'yi planlanan saatinden önce piskoposa geri gönderecek ve Gurn'e Doğu Prime'a gitmesini emredecekti.

Martise artık onun sırrını biliyordu ve bunu dünyaya söylemesinin bir önemi yoktu. Conclave'e karşı verdiği mücadeleyi kazanmış ve nihayetinde savaşı kaybetmişti.

severek büyüdü.

Onun eline dokundu, parmaklarını onunkilere doladı. Adam onun kanla kaplı pembe tırnaklı, aşınmış eklemlerine baktı. Tarih onu Berdikhan gibi bir kahraman olarak görebilirdi. Kimse onun bir dünya için değil, bu kadın için kendini şehit ettiğini bilmeyecekti.

Elini çekiştirdi. "Daha yakına gel."

Kısa bir an tereddüt etti, sonra neredeyse kucağına kadar yaklaştı.

Onun boynunu okşadı. "Senin yardımınla bunları iyileştirebilirim. Ama bunu şimdi, Gurn dönmeden önce yapmalıyız.

Az önce Yeteneği'nin kendisine yaptıklarından sonra, ondan büyüsunü geri çağırmasını isteyerek risk aldı. Neredeyse duyarlı varlığın sadece kendisine değil, içindeki Yozlaşma'nın varlığına tepki verdiğini umuyordu. Martise bir kez başını salladı ve gözlerini kapattı.

Birkaç dakika içinde etrafındaki hava kehribar rengi bir ışıkla parıldadı. Yılan gibi dallar bileklerini bir aşık tokasıyla sardı, daha önce onu odanın bir ucundan diğerine savuran savaşçı güçten çok farklıydı. Arındırıcı ve kurtarıcı güç ellerine aktı ve tüm vücuduna yayıldı. Hediyesinin gücü Yozlaşma'nın lekesini temizledi ve onu Martise'in özüyle doldurdu; alçaktan ama güçlü bir şekilde yanan ve ruhunu yumuşak bir kucaklamayla saran sabit bir alev.

Yaşayan gücün baştan çıkarıcı hissiyle büyülenen Silhara bu derin bağıın tadını çıkardı. Martise onun karşısında kıpırdamadan oturuyor, göz kapakları yarıya inmiş bir halde bakışlarını ona yöneltiyordu. Bir sıyrığı iyileştirmekten başka bir işe yaramayan basit bir şifa büyüsunü okurken dili damağına yapıştı. Yeteneğinin gücüyle büyü daha büyük bir etki yarattı. Derisindeki morluklar soldu ve parmaklarının altındaki şişmiş kaslar ve tendonlar yumuşadı.

"Yeter," dedi ve ellerini geri çekti.

Martise derin bir nefes aldı ve gözlerini bir kez daha kapattı. Kehribar rengi ışık Silhara'nın kollarından ve bileklerinden çözöldü, ondan uzaklaşarak Martise'nin göğsünde odaklanan bir ışık noktasında birleşti. Tuniğinin kumaşı içinde kaybolmadan önce iki kez titreşti.

Silhara başıyla onayladı. Artık inatçı yeteneğini çok iyi kontrol ediyor ve daha az çabayla bastırabiliyordu. Pratik yapmaya devam ederse bunu rahiplerden saklamakta hiç zorlanmayacak ve böylece Yeteneği'nden asla şüphelenmeyeceklerdi.

ortaya çıktı.

Kanında dolaşan gücünün rahatlatıcı gücü olmadan, yaralarının acısı geri döndü. Yer değiştirdi ve bu küçük hareket yan tarafına keskin bir acı gönderdiğinde küfretti. Martise ona doğru uzandı ama Martise elini sallayarak onu uzaklaştırdı.

"Bakalım o büyü sesine iyi gelmiş mi? Konuşmaya çalış."

"Teşekkür ," dedi ve sözcükler tutarsız bir mırıltıdan daha fazla bir şey olarak çıktığında sıırttı. Sesi biraz kısıkta ama soğuk algınlığı geçirdiğinde çıkabilecek sestten daha kötü değildi.

" yeterince kötü şarkı söylüyorsun," diye alay etti. "Seni kendim gibi söyletirim asla affedilmem."

Yumuşak kahkahası onu yatıştırdı. Neredeyse onu öldürdükten sonra bile ondan nefret etmiyor ya da korkmuyordu. Umutsuzluk onu tüketmekle tehdit ediyordu. Ölümünden sonra bile onun yasını tutacaktı. Koşullar farklı olsaydı, onu elinde tutmak için savaşır, gerekirse onu elinden almak için Cumbria'yı öldürür ve en güçlü piskoposlarını katlettiği için Conclave'in gazabına uğrardı. Ama kader ona şeytani bir şaka yapmıştı. Tanrı öldürme ayininde yaşama şansı için kendi bide jiana'sını feda ederse Berdikhan' ve hatta Corruption'dan daha iyi olamazdı. İcini sert bir öfke kapladı. O asil değildi, sadece kalbine bağlıydı ve kesinlikle ikincisi ilkenden daha acınasıydı. Martise'i özgürce ele verecek ve onu kurtarmak için kendini yok edecekti. Bir keresinde ne demişti? Tanrılar gülmüştü. Gerçekten de güldüler.

Kendini suçlamasını yasakladı. Ne kadar zayıf bir aptala dönüştüğünü düşünmesine gerek yoktu. Martise dengesiz bir şekilde ayağa kalktığında ona bir kez daha elini uzattı. Yine onu elinin tersiyle itti.

"Yapma. Ayaklarına karşı sağlıklı bir saygı kazandım. Beni tamamen hadım etmediğinden emin olur olmaz yardım edebilirsin."

Kızardı. "Boğazımı iyileştirdiğin gibi kendini de iyileştiremez misin?"

Yeteneğinin büyüyle ısınan elinin taşaklarını avuçlaması fikri normalde onu dikleştirirdi. Şimdi, kasıklarındaki sürekli ağrı sırtına ve bacaklarına doğru yayılırken, bu fikri pek de çekici bulmuyordu.

"Senin bana olan güvenin benim sana olan güvenimden daha fazla. Genelde hoşuma gitse de, şimdilik ellerini sikimden uzak tutsan iyi olur Martise."

Onun bu açık sözlü ifadesi reddinin acısını hafifletti. Solmadan önce dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

"İyi misin, Silhara?" Karanlık anılar gözlerini gölgeledi. "Tanrı... gözlerin..."

Kan kalıntılarıyla karışarak yükselen bir safra boğazının arkasını yaktı. Ellerini kaldırdı ve titremeleri karşısında kaşlarını çatı. "Artık yıldızın neden Neith'te gezindiğini biliyorsun."

Martise ellerini önünde kavuşturdu. Beyaz parmak eklemleri sakın sesiyle tezat oluştuyordu. "Sen yeniden doğan Avatar'sın."

"Evet."

Gurn'ün dönüşü daha fazla konuşmasını engelledi. Hizmetçi, içinde buharı tüten iki fincan ve bir yığın ıslak havlu bulunan bir tepsi taşıdı. Fincanlardan birini Martise'ye, diğerini de havluyla birlikte Silhara'ya uzattı.

Martise havluyu Silhara'nın elinden kaptı. "Bana yüzünü yıkayacak kadar güveniyor musun? Tekme atmayacağıma söz veriyorum."

Adam başını salladığında fincanı yere bıraktı ve kanı silmeye başladı. Bez yanaklarında serindi ve dokunuşu rahatlatıcıydı. Silhara onun dokunuşları altında pasif bir şekilde durdu, burnundaki ve çenesindeki kurumuş kan lekelerini ovarken gözlerini başka tarafa çevirmedi. Havlu ağzının köşesinde duruyordu. Onun her nefesine uyum sağlayan Silhara, parmak uçlarında dururken ona doğru eğildi ve o noktayı öptü.

"Kimse böyle bir esaretin acısını çekmemeli," diye fısıldadı onun ağzına karşı. "Elimden gelse bu yükü kaldırırdım."

Ruhunda şimşekler çaktı. Ne bağlılık ama. Martise şefkatli bir kadındı ama bu sempatinin çok ötesindeydi. Onu, onun kendisini sevdiği gibi seviyor muydu? Onu Conclave'in gördüğü tehditten başka bir şey olarak mı görüyordu? Ayrılıklarının yasını aynı sessizlikte mi tutacaktı? Gözlerindeki ıstırap onun sorusunu yanıtladı.

Başparmağıyla onun şakağını okşadı. "Bu ödeyemeyeceğim ve ödeyemeyeceğim bir borç." Tartışmaya çalıştığında aynı başparmağı dudaklarına bastırdı. "Her zaman bir bedeli vardır Martise.

Havluyu ondan aldı ve havluyu vermeden önce ellerini nazikçe temizledi.

geri. "Fincanını unutma. Büyüm işin çoğunu halletti ama Gurn'un içeceği seni tamamen iyileştirecek, emin olabilirsin."

Fincanı mürekkepten daha siyah demlenmiş ve balla yoğun bir şekilde tatlandırılmış bir çayla doluydu. Basit ama etkili bir onarıcı. Silhara fincanı Gurn'u selamlamak için kaldırdı. Göğsündeki donuk ağrı büyüdü. Yakında Gurn'u da kaybedecekti ve bu neredeyse Martise'i kaybetmek kadar acı veriyordu.

Hastalarının biralarını içmesinden memnun olan Gurn, çalışma odasını temizlemeye başladı. Martise ona yardım etmeye koyulduğunda başarısız bir şekilde onu uzaklaştırmaya çalıştı. Hâlâ izlemekten fazlasını yapamayacak kadar yaralı olan Silhara, devrilmiş masanın diğer tarafına doğru topallayarak ilerledi. Parşömenler yere saçılmıştı ve çoğunun üzerine mürekkep sıçramıştı. Bir sayfayı aldı, Conclave'in Luminary'sine yazdığı mektubu. Mektubun alt kısmına siyah bir leke bulaşmıştı ama yine de okunabiliyordu.

Kardinal Hazretleri, size tek bir hamlede beni öldürme ve Yozlaşmayı yok etme fırsatı sunuyorum. İlgileniyor musunuz?

Silhara, Neith'in Efendisi

Mektup kuruydu, kum taneleri hâlâ kâğıdın üzerindeydi. ve parşömeni sıkı bir tomar haline getirdi. Şarap ve çorba birikintilerinin üzerinden geçip kapıya doğru ilerlediğinde Gurn ona işaret etti.

"Yeterince iyiyim, gerçi artık çocuk doğuracağımdan ." Martise'nin kızarmasına hafifçe gülümsedi.

Gurn gibi o da endişeli bir ifade takındı. "Yolsuzluk..."

"Zamanını bekleyecek. Onu bir daha göreceğinden şüpheliyim." Yolsuzluk onu bir dahaki ziyaretinde Asher'a geri döndüğünden emin olacaktı.

Kapıda durakladı. "Ben odamda olacağım. Sen ve Gurn buradaki işinizi bitirdiğinizde, biriniz bana bir fincan Ateş getirsin."

Martise, Gurn'ün artık şarapla lekelenmiş havlularından birini tuttu. "Yalnız başına iyi olacak mısın?"

Silhara homurdandı. "Ben çocuk değilim Martise. Yıllardır anneme ihtiyaç duymadım.

Onları çalışma odasında bıraktı ve topallayarak odasına gitti. İçeri girdiğinde inledi ve kasıklarını bir kez daha avuçladı. "Bursin'in kanatları, kadın. Hiç düşünmemiştim

bir hadım olarak ölmek."

Bir an için kendi ağrı ve acılarını iyileştirmek için Hediyesinin teklifini reddettiğine pişman oldu ve bacaklarının arasındaki acıyı uyuşturan basit bir büyüyle yetindi. Gömleği mahvolmuş, göğsü kan içinde kalmış ve Martise'in pençe atan elleri yüzünden yer yer yırtılmıştı. Üzerinden çıkarıp yatağın üzerine fırlattı. Yaralı elleri hâlâ titriyordu, tanrının acımasız kontrolünün kalıcı izleriydi bunlar. Silhara homurdandı ve balkona doğru yürüdü. Mavi gökyüzüne karşı, Yozlaşma'nın yıldızı şimdi parlak bir beyaz olarak parlıyordu.

"Kendinden memnun musun, Corruption?"

Tanrı bir kez daha sessiz kaldı ama yıldız zaferle titreşti. Silhara kaşlarını çatı. Yozlaşma her geçen gün daha da güçleniyordu. Tüm gücüne ve becerisine rağmen daha fazla direnebileceğini sanmıyordu. Eğer tanrıya kendi isteğiyle gitmezse, Yozlaşma sonunda onu zorla ele geçirecekti. Ancak tanrının onu ele geçirmesine izin verirse, kısa bir süreliğine de olsa hem kendisi hem de Yozlaşma üzerinde kontrol sahibi olabilirdi; bu süre tanrıyı tuzağa düşürecek ayını gerçekleştirip hem onu hem de kendisini öldürecek kadar uzun olabilirdi.

Cumbria sonunda onun ölümünü görecekti ama istediği gibi değil. İhanet ya da sapkınlık nedeniyle idam edilen bir suçlu yerine, Silhara şehit bir kahraman olarak ölecekti.

Kahramanlık, şehitlik ya da Cumbria'nın planlarını bozmak umurunda değildi. Yaşamak, portakallarını hasat etmek, Conclave burnunu sokmadan Neith'te yaşamak ve bu lanetli asaletin aniden onu etkilemesi yerine yaşlılıktan ölene kadar Martise'i yanında tutmak istiyordu.

Ancak Yozlaşmanın kendisini ve fethetmeye çalıştığı dünyayı tüketene kadar güçle şişmesine seyirci kalsaydı bunların hiçbirisi onun kaderi olmayacaktı. Başkaları ne düşünürse düşünsün ya da tarih bunu nasıl kaydederse kaydetsin, Silhara kendine hizmet ediyordu. Yozlaşma, Iwehven'nin Lich'inden farklı değildi ve Silhara, insanlığını kaybetmiş bir adamın kabuğu olarak yaşamaktansa ruhu bozulmadan ölmeyi tercih etti.

İçinden sinsi bir ses ona fısıldadı. "Yaşayabilirsin. Her gece bir bide jiana'ya bakıyorsun. Onu yapıldığı şey için kullan."

Haftalar önce, Martise'in amacı kendisine ihanet etmek olan bir Conclave aracından başka bir şey olmadığı zamanlarda bunu hiç düşünmeden yapabiliirdi. Ama artık işler değişmişti.

"Acınacak haldeyim," diye mırıldandı. "Kendimi mahkum ediyorum ve bir dünya için

kadın."

Odasına geri döndü. Luminary'ye yazdığı mektup yatağının üzerinde, lekeli gömleğinin yanında yarısı açılmış bir şekilde duruyordu. Silhara mektubu yuvarlayıp yüksükten daha büyük olmayan bir ışık küresine dönüştürmeden önce kısa mektubu tekrar okudu. Balkona döndüğünde ağaçlardan birinden bir karga çağırdı ve küreyi büyülenmiş kuşun kanadının altına yerleştirdi. Karganın sırtını okşarken parlak siyah tüyler pürüzsüzdü.

"Conclave," dedi. "Luminary."

Kuş uçmadan önce bir kez öttü, kıyıya ve Conclave'in kalesine doğru kanat çırpı.

Rahiplerin birkaç gün içinde kapısına dayanmasını bekliyordu. Armatür cevap verme zahmetine girmeyebilirdi; sadece Silhara'yla planlarını görüşmek üzere maiyetiyle birlikte ortaya çıkabilirdi.

kapısı hafifçe vuruldu. Martise'nin sesi balkona doğru sürüklendi.

"Silhara?"

"Şimdilik. Balkondayım."

Hafif ayak sesleri yaklaştı. Gurn'ün aşağı inmesine yardım etmekten yüzü kızarmış ve darmadağın bir halde gülümseyerek ona bir kadeh uzattı.

"Nasılsınız..."

"Taşaklarım mı? Ağrıyor ama en azından artık . Boğazın nasıl?

Boynuna dokundu. "İyi geldi. Gurn bana Ateş'ten biraz içirdi ve yardımı oldu."

Silhara kadehi devirdi ve yarısını boşalttı. İçki içini yaktı ve ardında hoş bir coşku bıraktı. Sertçe nefes aldı ve sulanan gözlerini ovuşturdu. "Hiçbir şey acıyı Ejderha Sidiği kadar öldüremez ya da acıya neden olamaz." Fincanı balkon korkuluğunun üzerine koydu. "Askerlerin savaş yaralarının zehirlenmesini önlemek için Peleta'nın Ateşi'ni kullandığını biliyor muydunuz?"

Onu yaklaştırdı ve kendine doğru çekti. Sırtı sıcaktı ve portakal çiçeği kokuyordu. Adam onun boynunu okşadı.

"Artık piskoposa söyleyecek bir şeyiniz var."

Martise kaskatı kesildi.

"Geldiğin gün buradaki amacını tahmin ettiğimi biliyordun, değil mi?" Onun şakağını öptü.

Sesi sabitti. "Evet, ama benimle daha önce yüzleşseydin bunu itiraf etmezdim." kollarında döndü, bakır gözleri adamın bakışlarıyla buluştuğunda temkinliydi. "Ve piskoposa söyleyecek hiçbir şeyim yok."

Silhara onun sırtını okşadı ve uzun örgüsünü parmaklarının arasından geçirdi. "Yapsan da fark etmez Martise. Yeteneğini sadece sen ve ben bileceğiz. Sırrın güvende.

Ona doğru bastırdı, göğüsleri tuniğinin altında yumuşacıktı. Yaz güneşi kalkık yüzünü okşuyordu. "Koruyacak bir sırrım olmasaydı bile, bugün gördüklerimi piskoposa anlatmazdım."

Sadakat beyanı değişti. Silhara gözlerini kapadı ve ona sarıldı. Kendini muzaffer hissetmeliydi. Casusu yenmiş ve Cumbria'yı küçük oyununda mağlup etmişti. Ama bu pazarlıkta kadını kaybetmişti.

Ona doğru baktı. "Sessizliğin için hangi ödülден vazgeçiyorsun?" Bakışları başka yöne kaydı. "Bir erkeğin hayatına değecek bir şey değil."

Silhara kıkırdadı. "Benim güzel masumum. Erkekler güç, zenginlik, yiyecek ve bazen de sadece eğlence için diğer erkekleri kurban eder."

O kasvetli gözlerle ona baktı. "Kendimizi ne için feda ediyoruz?"

Kızın sorusu onu hazırlıksız yakaladı. Cevap vermedi, sadece alnından öptü.

"Bu sembol ne anlama geliyor, Silhara?"

Öldürmek isteyen bir büyücüden daha inatçı olan kadın, Berdikhan'ın adının yanındaki sembolü bildiği fikrinden vazgeçmeyi reddetti. Bursin'e şükürler olsun ki bu tartışmayı gece yapmıyorlardı. Kurman kampından döndüklerinden beri pek çok kez yaptığı gibi Zafira'nın takımyıldızına bakma karşı koyamayabilirdi.

"Bilmiyorum."

Gözleri kısıldı. "Yalan söylüyorsun."

Silhara kıkırdadı. Onun böyle vahşice davranması çok hoşuna gidiyordu. Ağzını onunkine yaklaştırdı ve dilini alt dudağında gezdirdi. ", " diye fısıldadı.

Adam onu öperken kadın ona sokuldu. Onu kollarında hissetmenin tadını çıkardı. Eğer Corruption'ın ele geçirmesi ve onun etkili savunması yüzünden hâlâ iyileşiyor olmasaydı, onu yatağa götürür ve öğleden sonra ve gecenin geri kalanında onunla sevişirdi.

Kız geri çekilip ona delici bir bakış attığında inledi. "Bekle. Ne demek piskoposa senin avatar olduğunu söylemem fark etmez?"

Gözlerini gökyüzüne kaldırdı. "Baştan çıkarma gücüm buraya kadarmış." Martise hiç gülümsemedi. "Conclave'in Yozlaşma'yı yok etmeye yönelik ilk girişimi sadece uzun bir sürgünle sonuçlandı. Bu kez tanrıyı yenmek için avatara güvenmek zorundalar."

Farkına varmak onu hızlı ve sert bir şekilde çarptı. Gözleri neredeyse onunki kadar siyah olana kadar karardı. "Hayır!" Kollarını kavradı. "Bırak başkası Berdikhan olsun. Luminary ya da Cumbria. Onlar da senin kadar güçlü. Senin kadar güçlüler. Bu Conclave'in amacı, senin değil!"

Silhara omuz silktili. "Ama bu benim kefaretim." Elini dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerini öptü. "Bir saat önce yüzüme baktığında ne gördün?"

Kızın eli adamın titredi. "Ruhsuz bir şey."

Başını öne eğdi. "Uygun bir tanımlama. Conclave beni birçok kez bu tür başarısızlıklarla suçladı. Şimdi haklı olabilirler." Onun elini bıraktı. "Bir şifreye indirgenmek gibi bir niyetim yok Martise. Bu gerçekleşmeden öleceğim ve Yozlaşma'yı da yanımda götüreceğim."

Başını öne eğdi. "Keşke beni sevseydin," dedi küçük bir sesle. "Belki o zaman bu çılgınlığı durdurmanı sağlayabilirdim."

Kadının ifadesi neredeyse onu dizlerinin üzerine çökertecekti. Onu sevdiği için bu yolu izlemişti ama bunu ona söylemek sadece daha fazla itiraz etmesine ya da daha kötüsü, de tehlikeye atabilecek aptalca bir şey yapmasına neden olacaktı. O

bir an için gözlerini kapattı ve en büyük yalanını söyledi.

"Seni sevmiyorum. Sen takdire şayan bir kadınsın, Gurn dışında tanıdığım daha çok. Ama bunun burada pek bir önemi yok."

Öğleden sonra esintisi onu alıp götürmeden önce aralarında belli belirsiz bir inilti dolaştı. Martise ellerini birbirine kenetledi.

"Seni sevdiğimi söylesem bir şey fark eder mi?"

Silhara'bir parçası, insanlığını ve sevme yeteneğini hatırlayan en küçük parçası ürperdi. "Hayır."

Parmak ucuyla çenesinin altından tutarak başını kaldırdı. Gözyaşları solgun yanaklarından süzülerek elinin üzerine damladı. Yandıklarını hayal etti. "Eşyalarını hazırla. Seni gerçek efendine geri götürüyorum."

Onu tekrar öptü, sertçe. Onun tadının hatırasını ölümüne kadar yanında götürecekti.

Kadın balkondan kaçmadan önce öpücüğüne kısa bir süre karşılık verdi. Kapı arkasından kapandıktan sonra, Peleta'nın Ateşi'nin yarım kalmış kadehiyle odasına girdi, yeni bir gömlek giydi ve hokkasını hazırladı.

Tütünün yumuşak tadı alkolün sertliğini azalttı ve Silhara hokkadan uzun çekişlerle sigara içti. Yavaş bir nefesle bir duman bulutu çıkardı ve bunu yaparken esrarlı kelimeler mırıldandı. Duman, Martise'in yüzünün puslu bir kopyasına dönüşerek, amaçlı bir şekilde dönüp durdu. Hayaletimsi görüntü önünde havada asılı kaldı ve ana hatlarının izini

sürdü. "Benim Zafira'm. Beni mahkûm ettin."

YİRMİNCİ BÖLÜM

"Size güvenebileceğimizi nereden bileceğiz?"

Cumbria'nın sorusu çay bardaklarının şangırtısı ve cüppelerin fısıltısı arasında yankılandı.

Silhara, kırmızı cübbesini giymiş ve kütüphanesinde bir grup Conclave piskoposunun arasında rahatça otururken sandalyesine yaslandı ve sırtıttı. "Sen bilmiyorsun."

Fincanları yeniden doldururken sıcak çaydanlıktan çıkan buhar Martise'in parmaklarını haşladı. Aralarında her şeye gücü yeten Luminary'nin de bulunduğu rahip birliği buraya geleli iki saatten az olmuştu ve piskopos ile büyücü daha şimdiden savaşa hazırlanmak için pozisyon almışlardı.

Cumbria yanındaki kısa boylu, saçsız rahibe döndü. Cumbria'dan daha gençti ve onun kadar heybetli değildi; yuvarlak, neşeli bir yüzü ve bakışlarıyla insanı delip geçen keskin gözleri vardı. Martise daha önce Aydınlatıcı'ya sadece bir kez bu kadar yakın olmuştu ve o da uygun bir şekilde hayretler içinde kalmıştı.

Piskopos saygıyla alnına dokundu. "Kardinal , dünyanın kaderini bu serseriye ve onun kanını paylaştığı vahşilerin mitolojisine mi bağlıyorsunuz?"

Silhara'nın kaşları kalktı. Tembel bir parmak ucunu çay fincanının kenarında gezdirdi. "Senin kanını paylaşıyorum amca. Sen bir vahşi misin?"

Diğer rahiplerin boğuk nefesleri Silhara'nın sorusunu noktaladı. Martise neredeyse yarısı boş çaydanlığı daha küçük bir piskoposun kucağına düşürecekti. Bu toplantı için aceleyle hazırlanan derme çatma büfede Gurn sakince ekmek dilimlerini yağladı ve gülümsedi.

"Bana asla öyle deme!" Kemikli elleri yumruk şeklinde kıvrılan Cumbria, Silhara'nın üzerine atılıp onu yumruklayacakmış gibi masaya doğru eğildi.

"Cumbria! Aile kavgalarının zamanı değil." Aydınlıkçı'nın emri, tembel tembel oturduğu yerden doğrulan Silhara da dahil olmak üzere herkesi hazırola geçirdi.

Martise dalgın bir şekilde başını sallayarak Gurn'un uzattığı ekmek tabaklarından birini aldı. Düşünceleri dönüyordu. Piskopos Silhara'nın amcası mıydı? Cumbria'nın aslında bir kadın olduğunu söylese daha çok şaşıracağından şüpheliydi.

Kan bağları vardı ve birbirlerinden doğuştan düşmanlara özgü bir vahşilikle nefret ediyorlardı. Silhara'nın düşmanlığını biraz anlıyordu. Conclave'de ona çoğu inisiyeden daha kötü davranılmıştı ve her kötü muamelenin suçlusu Cumbria'ydı.

Silhara, piskoposun bir çömeze zorbalık etme motivasyonunu sadece ima etmişti ve bu davranışı tuhaf bulmuştu. Asher'in evinde yirmi iki yıl kölelik yapmıştı ve efendisinin böylesine acımasız olduğunu ne görmüş ne de buna maruz kalmıştı. Cumbria adil, gerektiğinde sert, çoğu zaman da hizmetkârlarıyla ilgilenmeyen biriydi. Bir başkasına, özellikle de bir akrabasına karşı neden bu kadar gaddarca davrandığı onu şaşırtıyordu.

Gurn'la birlikte masanın etrafında dönerek yiyecekleri kolay ulaşılabilir şekilde ortaya yerleştirdi. Biraz daha çay dolduruldu ve kütüphanedeki gerginlik yavaş yavaş azaldı. Bu tanıdık rolde rahattı. Neredeyse hiç görünmüyor ve hiç duyulmuyordu, her hareketi gözlemleyebilir, söylenen her kelimeyi duyabilir ve hepsini hatırlayabilirdi. Cumbria yalnız kaldıklarında onu sorguya çekecek, konuşmaya katkıda bulunan herhangi bir kişinin söylediği her cümleyi .

Aydınlıkçı ekmeğe yardım etti. Bir parça ekmeği Silhara'ya doğru uzattı. "Seni çocukluğundan beri tanıyorum Silhara. Kontrolsüz, asi, güçlü iradeli ve hayatta kalma içgüdüğü gelişmiş bir çocuk. Kontrol dışında erkek de hemen hemen aynı. Artık bu konuda oldukça iyisin. Kuzey krallarının ayini işe yarayabilir, özellikle de merkezinde gönüllü bir şehit varsa. Bilmek istediğim şey, neden o şehit olmayı seçtiğin?"

Silhara elindeki fincanı itti ve Armatür'ün keskin bakışlarına kendi karşılık verdi. "Ben yeniden doğan Avatar'ım."

Martise hafif bir çaresizlik iniltisini bastırarak gözlerini kapattı. Bu itirafıyla kendini lanetlemişti.

Cumbria ellerini masaya vurdu. "Biliyordum!" Sesi zaferle çınlıyordu. "Kaç kere onun doğru olduğunu söyledim Kardinal Hazretleri? Aramıza bir engerek yılanı aldık ve şimdi o bize ihanet etti."

Silhara gözlerini devirdi. "Söyle bana amca," diyerek adresi vurguladı ve Cumbria'nın gözleri parladığında gülümsedi. "Conclave'e nasıl ihanet ettim? Tanrıyı öldürmenin bir yolunu bulabilmek için sana bir çırak bulmaya geldim." Martise ilk kez Silhara'nın aleni küçümsemesinde iki adam arasında bir benzerlik gördü. "Martise bir casustan çok daha iyi bir çevirmen olur. Onun yeteneklerini boşa harcıyorsun." Adam ona bakınca gözlerini kaçırdı. "Birlikte sana işe yarayacak bir ritüel ve kurban rolünü oynamaya hazır ve istekli bir aptal bulduk.

"Yalan söylüyor," diye tersledi Cumbria.

"İstedığınıza inanın. Ritüeli kullan ya da kullanma. Beni kullanın ya da kullanmayın ama kararınızı verin ki ölmeye mi yoksa hasada mı hazırlanmam gerektiğini bileyim. Yakında toplamak için portakal çiçeklerim hazır olacak."

Martise başını salladı. Conclave'in toplu olarak dişlerini gıcırdatmasına şaşmamalı. Hiç hürmet göstermedi, hiç dalkavukluk etmedi. Uzak diyarlardaki en güçlü adamların önünde bile hataya yer vermeyecek kadar pragmatikti. Aynı adamların onu Conclave Redoubt'a çağırarak yerine Neith'te toplanmış olmaları, Kargaların Efendisi'yle kendi şartlarına göre anlaşmayı kabul ettiklerini gösteriyordu.

"Avatar olduğundan emin misin?" Luminary'nin yoğun incelemesi Silhara'nın cüppesini ateşe vermiş olabilirdi.

Silhara sinmedi. "Eğer ben değilsem, o zaman Yolsuzluk yanlış kuklaya kur yaparak zamanını boşa harcamış demektir. Dört gün önce tanrı beni tamamen ele geçirdi ve neredeyse piskoposun koğuşunu öldürüyordum." Bir düzine göz aniden ona çevrildiğinde Martise kızardı. "Beni istiyor ve kendisi de bana avatarı adını verdi."

Cumbria şakaklarını ovuşturdu. "Kardinal Hazretleri, ayinde bize düşman olacak." "Şimdi sana düşman olabilirim ve sen beni durduramazsın."

Piskopos onu görmezden geldi. "Başka birini kullanın."

Conclave'in lideri hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle piskoposuna baktı. "Kim, Cumbria mı? Gönüllü müsün?" Cumbria solgunlaştığında bir kaşını kaldırdı.

Silhara güldü. ", yirmi yıldan fazla bir süredir cesedimi en yakın ağaca çivilemeye ya da çalıştınız. Şimdi kendimi bir tabakta sunduğumda reddediyor musunuz? Biraz daha kan sporu yapmayı mı umuyorsunuz?"

Luminary parmaklarını birbirine geçirdi ve önünde oturan rahiplerin her birine baktı. "Hoşuna gitsin ya da gitmesin, Silhara ayinin anahtarı. Tıpkı ondan önceki Berdikhan gibi. İşimizi yapmamıza yetecek kadar uzun süre tanrıyı içinde hapsedecek kadar güçlü ve tanrı ölene kadar saldırımıza dayanacak kadar da fiziksel olarak kuvvetli. Hepsinden önemlisi, Yozlaşma Silhara'yı istiyor. Tanrıyı ona çekmek için hiçbir çaba sarf edilmesine gerek yok."

Cumbria hala direniyordu. "Bunu Kutsal 'a götürmeliyiz."

"Zamanımız yok ve See'nin yarısı zaten burada. Oyumuzu şimdi kullanacağız. Evet çıkarsa, Doğu Prime'da plan yaparız ve iki gün sonra Ferrin's Tor' tekrar buluşuruz." Gözlerini Silhara'ya dikti. "Yozlaşmayı o kadar uzun süre savuşturabilir misin? Yoksa sizi büyüleyerek mı gerekiyor?"

Büyücü kıkırdadı. "Bir ya da iki gün önemli değil. Bir ay sonra dinlenmeye ihtiyacım olabilir."

Luminary elini kaldırdı. "Oyunuzu kullanın. Ritüel için evet. Hayır, karşı. Ben evet diyorum."

Bu açıklamayı bir "evet" korusu takip etti, hatta Cumbria bile somurtkan onayını en son dile getirdi.

Martise ayaklarına baktı. Kusmak istedi. Silhara kendi ölüm fermanını hazırlamış ve rahipler de . Onu ölü görmeyi en çok isteyen adamın onay vermekte en isteksiz kişi olması ne kadar da ironikti.

İki gün. Keşke iki gün sonsuzluğu kapsasaydı.

Başını kaldırdı ve Silhara'nın onu izlediğini gördü, o karanlık gözler öyle derin, öyle sırlar ve gölgelerle doluydu ki. "Lütfen," diye seslendi ona. Silhara başını salladıktan sonra diğer rahiplerle birlikte ayağa kalktı. Yanında Armatür'le birlikte dışarı çıkmadan önce ona son bir kez baktı.

Cumbria geride kaldı ve onu pencerelerin yanında köşeye sıkıştırdı. Gurn, görünüşte masayı temizlemek ve içeceklerinden arta kalanları ortadan kaldırmak için yakınlarda geziniyordu. Piskopos gri ipek cüppesini süslemek için gümüş zincirindeki ruh taşından başka bir şey takmamıştı. İçinde korkunç bir özlem yükseldi ve onu umutsuzluk izledi. Özgür bir kadın olarak yaşama, çocukken kendisinden alınan parçasını yeniden kazanma şansından vazgeçmişti. Fırsat verilse, Silhara'yı Conclave'den korumak için bunu yine yapardı ama bunun farkına varması acısını azaltmadı.

"Başarısız oldun."

Martise bakışlarını mavi mücevherden Cumbria'nın yüzüne çevirdi. "Evet, ." Hiçbir mazereti yoktu, hiçbir özür dilemedi.

Ağzı aşağı doğru döndü. "Hiç denedin mi?"

Vardı. İlk başta. "Evet. Kargana şarkı söyledim. O hiç gelmedi. Ele geçirilmeye tanık oldum ama Sil..." adamın daralmış bakışları karşısında durakladı. "Ben sana bir mesaj göndermeden büyücü Luminary'ye bir mesaj gönderdi."

Parmaklarının taşı okşama hareketi onu hipnotize etti. Martise özlemini gizlemedi. İkisi de o taşın onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordu. Cumbria'nın zayıf yüzü yumuşadı ve elini yanına bıraktı. "Hiçbir şey umduğum gibi gitmedi. Sanırım senin için de öyle.

"Hayır," dedi basitçe. Silhara'nın karşılaştığı şeyle kıyaslandığında onun kaybı hiçbir şeydi.

"Silhara'nın buradaki amacınızı bilmesi beni şaşırtmadı. Bu kadar uzun süre kalmana izin şaşırdım." Gri kaşlarından biri havaya kalkarak ona spekülatif bir bakış fırlattı. "Ve burada kaldığın için hiç de kötü değilsin. Biraz daha zayıf, güneşten biraz daha karanlık."

Vücudu iyiydi ama kalbi paramparça olmuştu. Eteğinin kıvrımlarını karıştırdı. "Helenese tomes ile biraz işe yaradım. Hasada da yardım ettim."

Cumbria cüppesini ona daha sıkı sardı. "Conclave keşfin için seni ödüllendirecek ama seni serbest bırakmayacağım." Martise içini çekti ama ifadesini boş tuttu. "Senin yeteneklerine ihtiyacım var. Ve Silhara'nın ölümü asla bir kahramanın ölümü olmamalıydı. Hazırlan. Bir saat içinde Doğu Prime'a doğru yola çıkıyoruz."

Onun gidişini izledi ve omzuna ağır bir yük indiğinde nefesi kesildi. Gurn onun yanında durmuş, sempati gözlerinin mavisini derinleştirmişti. Cumbria'ya ve esaretinin devam ettiğinin ezici onayına o kadar odaklanmıştı ki, onun hâlâ odada onlarla oyalandığını unutmuştu. Rahatlatıcı bir hareketle onun omzunu sıvazladı.

Elleri havada desenler çiziyor, dudakları sessiz kelimelerle hareket ediyordu. Martise kasvetine rağmen kıkırdadı. "Onu öldürmenin ikimize de faydası olmaz, Gurn. Conclave adaleti hızlı ve acımasızdır. Sen ölmüş olursun, ben de muhtemelen daha kötü birine satılmış olurum." Omuz silkti. "O kadar da kötü değil. Bir sürü

Köle olmak asla kolay değildir ama benimki diğerlerinden çok daha kolay oldu."

Onun elini okşadı. "Eşyalarımı almam gerek." Gurn ve Cael'i özleyecekti. Onlar da Silhara gibi onun ailesi olmuştu. Boğazındaki yumru konuşmasını zorlaştırıyordu. Mırıldanarak bir soru sormayı başardı. "Bize kapılara kadar eşlik eder misin?"

Başını salladı ve bir kez daha kolunu okşadı. Martise kütüphaneyi düzeltmesi için onu yalnız bıraktı ve odasına döndü.

Silhara odasının gölgeli bir köşesinden çıktığında kapı daha yeni kapanmıştı. Parmaklarından bir hava dalgası aktı, odayı kaplayana kadar yayıldı ve duvarlara çarptı. Kulakları protesto için patladı. Susturucu bir koğuş çağırmıştı. Kapının dışındaki hiç kimse bir şey duymayacaktı, bir çığlık bile.

Öfkeden bembeyaz kesilmiş yüzünde gözleri parlıyordu. "Cumbria'nın koğuşu olmadığını biliyordum." Buz gibi ve keskin sözler Martise'nin kollarından aşağı ürperti gönderdi. Adam ona doğru yaklaşırken Martise geri çekildi. "Bir hizmetkâr, evet. Eşsiz ve eğitilmiş biri. Ama bir köle?" Saldırdı ve odadaki tek tabureyi tekmeleyerek karşı duvara çarpmasını sağladı. Bacaklardan ikisi büyük bir gürültüyle kırıldı. "Neden bana söylemedin?" diye hırladı. Boynundaki kordonlar gerildi, derisi kızardı, böylece yara dokusu soluk bir şerit halinde göze çarptı.

Martise onun öfkesi karşısında şaşkına dönmüş bir halde bakakaldı. Onun statüsü neden şimdi önemli olsun ki? "Hiçbir neden görmedim..."

"Sebebi yok mu?" Adamın ses tonundaki keskin küçümseme karşısında irkildi. "Her türlü sebep vardı."

Onu pencereye en yakın duvara yasladı. Martise, onunla sadece birkaç dakikası olduğunu bildiği için yüreği burkulsada korkmadı. Nazik parmaklarıyla onun yüzüne dokundu. "Neden kızgınsın?"

Okşaması kendi büyüsunü yarattı. Silhara gözlerini kapadı ve alnını yasladı. Kirpiklerinin kalın yelpazesi yanaklarına yaslandı. Çenesinin sert çizgisini okşadı, parmaklarını boynundan aşağıya, beyaz yara izine kadar takip etti.

Doğruldu ve gözlerini açtı ama ondan uzaklaşmadı. "Sana özgürlüğünü teklif etti, değil mi?" Gözleri yarıklara kadar kısıldı. "Sen ne açgözlü ne de hırslısın. Soğukkanlı da değilsin. Ama sen köleleştirildin. Sessiz ve nazik bir kadını, bir erkeği ona teslim etmeye iten başka ne olabilir?"

düşmanlarına?"

Ona cevap verme şansı vermedi. "Bakışlarını onun taktığı o biblodan alamadın; başarısızlığını yüzüne vurmaktan kendini alamadı." Sesi yine kırılmış ve soğuktu. "O mücevher parçasının ne olduğunu biliyorum. Bir ruh kelepçesi."

"Evet."

Adam uzaklaşıp volta atmaya başladığında duvara yaslandı. "Martise, sana Yeteneğinle ilgili sessizliğimi özgürce verdiğimi söylemiştim." Durdu ve hayal kırıklığı içinde kollarını iki yana açtı. "Neden ona bir şey söylemedin? Herhangi bir şey? Luminary'ye mektubumu göndermeyi beklerdim, sana da Cumbria'ya kendi mektubunu göndermen için zaman tanırdım."

Martise avuçlarının içiyle gözlerini ovuşturdu. "Luminary'yi yazmayı ve sırlarınızı açıklamayı planladığınızı bilmiyordum." Martise gerekçesini savunmak için ellerini kaldırdığında kaşlarını çatı. "Geceleri uyumak istiyorum Silhara. Ne pahasına olursa olsun bir adamın hayatını pazarlık konusu yapamam."

Aralarındaki mesafeyi kapattı. Martise belini kavrayan sıcak ellere doğru eğildi. Adamın nefesi boğazını gıdıklıyordu. "Herhangi bir erkek?" diye fısıldadı kulağına.

Gözleri kapandı ve kollarını ona doladı, her gergin kasını hissedebilmek için onu kendine . "Özellikle de sen. Herkesten çok sen." Saçları parmaklarına ipek gibi geliyordu ve kadın portakal kokusunu içine çekti. "Sen beni sevmiyorsun ama ben seni seviyorum. Sana asla ihanet etmeyeceğim."

Silhara onu öptü, dili alay etti ve ikna etti. Çaresizlik ve Gurn'un böğürtlen çayının tadını alıyordu. Sıcak eller sırtında ve kalçalarında gezindi. Silhara öpücüğü kestiğinde Martise protesto edercesine inledi. Bir eli yüzüne gitti, uzun parmaklarıyla yanaklarını ve burnunun kenarını okşadı.

"Zengin bir adam , seni ondan satın alırdım."

Kasvetli gülümsemesi onun da aynı derecede kasvetli düşüncelerini yansıtıyordu.

"Asher'li Cumbria, dünyanın en zengin adamı bile olsanız, istediğinizi düşünse size yırtık pırtık bir battaniye satmaz."

"Yüce Piskopos'un yırtık pırtık battaniyeleri var mı?"

" sanmıyorum." Kalbi onun elinin altında güçlü bir şekilde çarpıyordu; dilenci bir kralın kalbi. "Neden bana piskoposun amcan olduğunu söylemedin?"

Kaskatı kesildi ve baştan çıkarıcı ağzı sıkı bir çizgi halinde sıkıştı. "Çünkü onu hiç öyle düşünmedim. O annemin ayrı yaşadığı kardeşiydi, başka bir şey değil."

Martise aynı fikirde değildi. Silhara akrabasını sadece yüzeysel olarak tanıdığını iddia edebilirdi ama aralarında çok daha fazlası vardı; karanlık ve acı verici şeyler. "Neden birbirinizden nefret ediyorsunuz?"

Silhara başının üzerinden baktı. "İkimiz de onun ölümü için birbirimizi suçluyoruz. Benden nefret ediyor çünkü onun aile kucağına dönmesine izin vermemesinin sebebi benim. Onların isteklerine karşı gelerek bir Kurman vahşisiyle evlendi ve Asher adını lekeledi. Ondan nefret ediyorum çünkü gururu onu kısa ve acımasız bir hayat yaşamaya zorladı." Dudakları kıvrıldı. "bu, Asher'li Cumbria'dan nefret etmemin uzun listesinin sadece ilki."

Dudaklarını yara izinin büzülmüş derisine bastırduğunda usulca inledi. "Cumbria senin boğazlanmanı izleyen rahiplerden biriydi, değil mi?"

"Evet."

Böyle bir kalpsizlik karşısında içten içe sarsıldı. Bir zamanlar çok sevdiği kız kardeşinin çocuğunun bir celladın ellerine karşı mücadele etmesine bir adamın seyirci kalabilmesi onu şaşkına çevirmişti. Hayat bazen acımasız seçimler dayatıyordu. Kendi annesi onu köleliğe satmıştı ama çaresizlikten ve diğer altı çocuğu doyurma ihtiyacından. Ölçülemeyecek kadar zengin olan Cumbria böyle bir sıkıntı çekmemişti. Silhara'nın ondan nefret etmesine şaşmamalı.

"Onu her fırsatta alt ettin" dediğinde siyah gözleri zaferle parlıyordu. Devam ettiğinde bu ışık söndü. "Ve yine de sonunda ona en çok istediği şeyi vereceksin."

Parmakları Silhara'nın kollarına gömüldü. Yüzünün oyulmuş açıkları bulanıklaştı. "Lütfen, sana yalvarıyorum, kendini feda etme." Onun inatçı ağzını öptü ve sesi titredi. "Tanrı'nın dünyada olmasını, senin dünyadan gitmene tercih ederim."

"Tatlı kadın, ben zaten ölüyüm."

Silhara onu ayaklarından kaldırdı ve onu tehdit eden bir kucaklamayla sardı.

kaburgalarını kırdı. Gözlerini, burnunu, dudaklarını öptü; dudaklarını parlatan gözyaşlarına aldırmadan. Martise Yeteneğini çağırmaya, son bir bağlantı kurmaya ve ondan kendisi için bir şeyler almaya çalıştı. güç dalgası yükseldi ve göz kapaklarının arkası, bedeninden akan cadı ışığının sıcaklığıyla karıncalandı.

Silhara onu yere bıraktı, bileklerinden tuttu ve ellerini yüzünden çekerek Yeteneği'yle olan bağlantısını aniden kopardı. "Hayır."

Martise onun inkârının şiddetine şaşırarak başladı. Adam bunu hüzünlü bir gülümsemeyle yumuşattı. "Ve teklif ettiğin şeyi almak için can atmadığımı sanma. Ama Yeteneğini herhangi bir nedenle asla çağıramazsın - eğer onu efendinden ve efendilerinden saklamak istiyorsan."

Onun avucunu saygıyla öptü. "Gurn'u Doğu Prime'a gönderiyorum. Sizden bir iki gün sonra orada . Ona ihtiyacınız olursa Ay Tapınağı'na gidin." Kızın kaşları kalktı. Silhara kıkırdadı. "Güzel Anya ona geçici bir barınak sunacak kadar nazik ve oldukça hevesliydi."

"Kendi isteğiyle gitmeyecektir."

Silhara omuz silkti. "Ama iki bacağını da onu Gnat'ın üzerine ben atmak zorunda kalsam bile gidecek. İsterse bir hafta içinde Neith'e dönebilir." Karanlık bakışları kızın üzerine dikildi. "Eğer özgür olsaydın sen de dönebilirdin."

Martise yanaklarından süzülen gözyaşlarını sildi. "Özgür ya da değil, bir hafta içinde burada benim için hiçbir şey kalmayacak." Adamın kırmızı cüppesini kavradı, yıpranmış iplikler ellerinin altında parçalanıyordu. "Dizlerimin üzerinde sana yalvaracağım. Bunu yapmayın."

Parmaklarını bornozdan sıyırdı ve dudaklarını onunkilere değdirdi. Bir veda öpücüğü. "Efendin seni avluda bekliyor. Seni ." Arkasını döndü ve kapıya doğru yürüdü, kız yalvaran bir el uzatıp adını söylediğinde durakladı.

"Silhara..."

Geniş omuzları kaskatı kesilmişti ve ona dönmedi. "Şans senden yana, çırak." Kapı son bir tıkırtıyla kapandı.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Sessizlik Neith'in üzerinde geziniyor, öğleden sonra yerini akşama bırakırken son ışık huzmelerine karışıyordu. Silhara kırık taş ve çalılardan oluşan mezarlığın yanından geçerek avlu boyunca yürüdü. Demir kapıları geçerken kurumuş dallar ve kaya parçaları çizmelerinin altında çıtırdadı. Menteşe gıcırtilarından oluşan ince bir feryatla onu selamlayan kapılar, çevredeki düzlüklerden gelen sıcak esintiyle hafifçe sallanıyordu. Pelerini arkasında dalgalandı, yırtık uçları geçerken parçalanmış bir merdivenin parmaklıklarını ve basamaklarını okşadı.

O burada ikamet ettiği sürece Neith'in bu kısmı hep sessiz kalmıştı. Onu inşa edenlerin hayaletleri huzur içinde dinleniyor, zamanın ve kaderin onu yıkık dökük bir harabeye çeviren yürüyüşünden rahatsız olmuyordu. Harabe ya da değil, Neith eviydi. Lanet yüklü ahşapları, yıkık duvarları ve savaştan kargalarla dolu portakal bahçesiyle malikâne ve toprakları onun için Doğu Prime'in iskelelerinin pislik ve sefaletinden ve Conclave'in kadim sahil kalesinin kasvetli zulmünden uzakta bir sığınaktı. Ruhu Neith'te her zaman sakinleşir, acısının sivri uçları Neith'in rüzgârla savrulan yalnızlığıyla körelirdi. Şimdiye kadar.

Silhara durup gölgeli meşe ormanına ve onun kalbinden geçerek ötesindeki geniş düzlüğe doğru düz bir yara açan yol şeridine baktı. Gurn, Gnat ve hayvan yüklü bir arabaya rehberlik ederek Doğu Prime'a doğru yola çıkmıştı.

-Neith'in tek gerçek zenginliği- sallanan dev damla tohumlu ot okyanusunun içinden. Cael'i, çimen tohumlarıyla süslenmiş kirli paltosuyla, kamçıyı andıran kuyruğunun ucunu ileri geri sallayarak tekerlekli arabanın yanında koşarken hayal etti.

Gitmesi için Gurn'ü sakat bırakmaya ama buna çok yaklaştı. Hizmetkârın Martise'nin gidişinden duyduğu hüznü, Silhara ona değerli ne varsa toplamasını ve Doğu Prime'a doğru yola çıkmasını emrettiğinde şaşkınlığa dönüştü. Silhara'nın rahipler için gerçek planlarının ne olduğunu sorguladığında şaşkınlık yerini inançsızlığa ve öfkeye bıraktı.

İki adam mutfak masasında karşılıklı oturuyordu. Silhara bir fincan Peleta'nın Ateş'i'ni yudumlarken, boğazını ve kaburgalarını yalayan yavaş yanmayı memnuniyetle karşıladı. "Gerçek planları zaten duydun, Gurn. İki gün içinde Ferrin's Tor'da Conclave ile buluşacağım. Tanrıyı yok edeceğiz ve dünyayı kurtaracağız." Omuz silkti ve Ateş'in son suyunu da içti. Ruhların etkisiyle sulanan gözleriyle boş kadehi hizmetkârına doğru kaldırdı. "Ve ben bir kahraman olarak ölüyorum," diye hırıldadı.

Gurn çay fincanını iri bir eliyle kavradı. Sıkı kavrayışının altında fincanın yüzeyinde gergin kırıklar oluştu. Serbest eli havayı keskin hareketlerle keserken yüzü kıpkırmızı oldu.

Silhara fincanını ve Ateş şişesini masanın uzak ucuna itti. "Arabayı yükleyip Gnat'ı koşturamaktan başka bir şey yapmayacağız. Sen onu şehre . Cael'i al. Senin için bir hafta ya da istersen daha uzun süre, houri arkadaşın Anya'nın yanında kalman için ayarlamalar yaptım bile." Gurn'ün kızarmış yüz gülümsedi. "Battaniyelerin altında hatırı sayılır becerilere sahip olmalısın. Ziyaretiniz için sabırsızlandığınızı ifade eden bir mesaj gönderdi."

Gurn gülümsemeye karşılık vermedi, sadece iri ellerini masayı sallayacak kadar sert bir şekilde masaya vurdu ve çılgınca imzaladı.

Martise rahiplerle birlikte yola çıktığından beri Silhara'nın kalbinde şişen uyuşukluk daha da kötüleşti. Ateş karnında fokurduyordu. Sevdığı kadını ve şimdi de hayranlık duyduğu arkadaşını kaybetmişti. Gurn hizmetkârdan çok bir yoldaştı; yalnızlık ihtiyacını anlayan ama sessiz varlığıyla yılların yalnızlığını uzak tutmaya yardımcı olan biriydi. Silhara onun sadakatini takdir ediyor, bunun için minnettarlık duyuyordu. Bir iskele faresi olan kendisi, arkadaşına dönüşen bir hizmetkârda böyle bir inanç yaratmayı nasıl başarmıştı?

"Kalamazsın ve yardım edemezsin. Burada olmaz. Eğer dediğin gibi dostumsan, bana son bir iyilik yapacaksın. Doğu Prime'a ulaştığında Martise'i bul. Onun iyi olduğunu görün."

Gurn'un yüzü soldu ve Silhara'nın amansız iradesi karşısında yalvarmaya başladı.

Silhara kaşlarını çatı. Sözleri niyet ettiğinden daha sert çıkmıştı. "Güçlüyüm Gurn ama yenilmez değilim. Ve ben sadece bir insanım. Martise'i tanrının etkisi altında neye maruz bıraktığımı görmedin. Asıl soru Yozlaşma'nın beni ele geçirip geçirmeyeceği değil, ne zaman geçireceği. Lich yeminden daha iyi değilim ve bir kukla olarak yaşamayacağım. Gün batımına kadar gitmeni istiyorum."

Gurn'un sert direnişi onu şaşırttı ve Silhara sonunda

gitmesini sağlamak için ona büyü yaptı. Yüklü vagonun yanında durup efendisi ve arkadaşıyla son bir kez yüzleşirken devin yanaklarından öfke ve keder gözyaşları süzülüyordu.

Silhara çenesini sıktı ve konuşmakta zorlandı. "Bunu sayısız kez söyledim. Sen çok kötü bir hizmetkârsın." Gurn'ün kolunu vedalaşmak için olduğu kadar kaburgalarını ezebilecek bir kucaklaşmayı engellemek için de kavradı. "Çok yaşa dostum. İyi yaşa."

Daha önce Martise'ye yaptığı gibi, Gurn'ün izlemedi ama odasına çekilip portakal korusu boyunca uzanan akşamüstü gölgelerini inceledi. Neith'in iç sınırlarında yürümek için çıkmadan önce hokkadan iki kâse yakmıştı.

Tahtanın üzerindeki lanet perdelerini kaldırdığında içinden muazzam bir güç dalgası geçti. Kara büyü artık gücünü sürekli olarak tüketmiyor, kanında fırtına dalgaları gibi esiyordu. Ani güç akışı karşısında sendeleyeyen Silhara zorlukla nefes aldı. Parmaklarından çıkan kara şimşek ayaklarının dibindeki kuru çalı çırpıyı yaktı.

Ziyaretçileri uzak tutan çarpık lanetten arınmış ahşap, azalan güneş ışıyla aydınlandı. Bir saat içinde orayı dolduran karanlık her neyse, güneşin inişinden başka bir şey değildi. Silhara ellerini yumruk yaparak kalan büyü dalgalarını bastırdı. Toplayabileceği her türlü güce ihtiyacı vardı. Bunun yolu Neith'in ön girişini korumasız bırakmaktan geçiyorsa, öyle olsun.

Avludan çıktı ve eve döndü, koruya açılan kapıya ulaşana kadar boş koridorlarda ilerledi. Hayalet gibi onu takip etti-Martise'in çekici sesi, Gurn mutfakta uğraşırken tencere ve tavalara takırtısı, Cael'in evde devriye gezerken pençelerinin yerde çıkardığı kesik kesik tıkırtılar. Silhara bir an durdu ve dinledi. Sessizlik.

İçini çekti ve koruya doğru ilerledi. Neith'in girişindeki ormanda olduğu gibi, meyve bahçesinin duvarlarını da güçlü büyülerle korumaya almıştı. Büyüleri kaldırdığında Silhara yine baş döndürücü bir güç dalgasına kapıldı. Artık bütün hırsız kabileleri o duvarları aşabilir ve ağaçlarını temizleyebilirdi. Bu düşünce onu öfkeliendirdi ama sonra bu duyguyu bastırdı.

Ev onu serin gölgeleri ve her yeri saran yalnızlığıyla karşıladı. Silhara odasının kapısını kapattı ve balkona doğru ilerledi. Yaklaşan alacakaranlığın derinleşen çivit renginde alçakta asılı duran Yozlaşma'nın yıldızı, ilk ortaya çıktığından beri en parlak haliyle parlıyordu. Silhara baktı

Tanrı'nın göksel tezahürü ve büyüünü içe çevirdi. Düşünceleri, duyguları, ruhunun her yönü kilitlenmiş, korunaklı kayış menteşeler ve büyücülükten doğan kilitlerden oluşan ruhani bir kapının ardına itilmişti.

Yozlaşma kırılıp geçecekti ama Silhara onu bedeninin kabuğuna hapsedmeden ve onu yok etmek isteyen rahiplere bağlamadan önce değil. Martise'nin solgun yüz hatları zihninin gözünde belirdi. Gece ufkunun kenarında al Zafira takımyıldızı, kardeş yıldızlarıyla birlikte istikrarlı tırmanışını sürdürüyordu. Gülümsedi. Ona sembolden bahsetmeyerek doğru olanı yapmıştı. Bir dünya için kendini feda ettiği için onurlandırılacaktı. Kimse bunu kendisi ve köleleştirilmiş sade bir kadın için yaptığını bilmeyecekti.

Tanrının yıldızı onun saygısını takdir ederek titreşti. Silhara kollarını iki yana açtı ve seçtiği kaderiyle yüzleşti. "Şimdi senin için fahişelik yapayım mı Yozlaşma?" diye fısıldadı.

Bu sözlerin ötesinde, sanki devasa bir el vücudundaki her kemiği kırmış ve kalıntıları bir çizme topuğunun altında öğütmüş gibi burkucu bir acıdan başka pek bir şey bilmiyordu. Görüşünde karanlık patladı ve etrafındaki dünyayı göremez oldu. Binlerce yıldır uyuyan nefretin doğurduğu kadim bir kötülük ruhunu koruyan kapıya vurarak onu doldurdu.

Silhara gözlerini kırıştırdı ve önünde turuncu korusunu ya da çivit rengi gökyüzünü değil, tanıdık bir kâbusun kasvetli manzarasını gördü. Ölü bir dünyanın kara kıyılarına geri dönmüş, aynı derecede cansız bir okyanusa bakıyordu. Gümüş kaplı dalgaların dökülüşünde, aysız bir geceye karşı kenarlı, devasa, karanlık bir şeklin yükselip alçalması suda sörf yapıyordu. Onu dalgaların içine çekmek için daha da yaklaştı.

Sessiz çağrısına cevap vererek dalgaların arasına daldı. Ilık dalgalar ağır ağır bacaklarına çarpıyor, o da sanki su yerine kan içinde yüzyüymüş gibi itiş ve çekişlerine karşı mücadele ediyordu. Arkasından gelen bir fısıltı onu döndürdü ve arkasından yaklaşan Leviathan'ı hissederek suya ayak bastı.

Beyaz bir leinin içindeki bir hortlak, kül ve yanmış kemiklerden oluşan bir ipin üzerinde durdu ve çağırın bir el kaldırdı. Yüzüne vuran dalgaların donuk ritminin üzerinde, sesi sesleniyordu - yalvaran, yok olmuş yıldız ışığından dönmüş.

"Kıyıya gel, aşkım."

Silhara cevap vermek istedi, geri yüzmek istedi ama akıntının çekimi onu kıyıdan ve o son soluk umut kalıntısından uzaklaştırdı. Su başının üzerine kapandı, onu aşağıya, esneyen ağzın içine çekti.

onu bekleyen yaratığın.

Bir çılgınlık girdabına kapılıp gözlerini kapadı ama hemen açtı. Bu kez balkonuna geri dönmüş, tuhaf ve çarpık bir manzarayla karşı karşıyaydı.

Hareket ve renk katmanlarını, hareketi ve zamanı sanki kirli bir su filtresinden geçirilmiş gibi görüyordu. Tanrının ele geçirmesiyle değişen görüşü, ona canlılığından arındırılmış yaz sıcaklığını gösteriyordu. Altınlar soluk sarılar, yeşiller sadece donuk kül rengindeydi. Alacakaranlık gökyüzü, ölmekte olan yıldızların hastalıklı parıltısıyla noktalanmış gri tonlarından başka bir şey değildi.

Yozlaşma'tatlı ve zehirli selamlaması içinde yankılandı. "Hoş geldin Avatar. Seni uzun zamandır bekliyordum."

Silhara, sesi berrak ve yara izlerinden arınmış, insanlık dışı bir netlikte cevap verdi. "Kendi geldim. Conclave rahipleri Ferrin's Tor'da bizi yok etmek istiyorlar."

Tanrı güldü. "O zaman onların oyununu oynayacağız. Beni bin yıl önce kandırdılar. Bu sefer değil."

Silhara kargalarının çırpınışlarını ve gece için ağaçlarına yerleşmelerini izledi. İçindeki yozlaşma duruldu ve tanrının ölçüsünü hissetti.

"Seni ödüllendireceğim, Avatar. Ayaklarının altında bir dünya, yönetimin altında krallıklar, hayallerinin ötesinde bir ölümsüzlük." Şok edici bir soğuk Silhara'nın damarlarını yaktı. "Ama önce, bana karşı geldiğin için bir ceza."

Sanki iplerle çekiliyormuş gibi, Silhara'nın kolları yükseldi. Şimdiye kadar kullandığı her şeyden daha güçlü olan büyü, içinde kükredi. Avuçlarından yayılan beyaz ateş çağlayanlar halinde yere döküldü ve ağaçların fırladı. Hayatı boyunca karşılaştığı engellere karşı kazandığı zaferin kanıtı ve en büyük özeni gösterdiği korusu, yanan ağaçlar ve ılgık atan kuşlardan oluşan bir cehenneme dönüştü. Koruyucu kapının ardında, Silhara'nın kırık ruhu acı içinde feryat etti.

BÖLÜM YIRMI İKİ

"Henüz ölmemiş bir adam için yas tutmayacağım."

Martise şişmiş gözlerini ovuşturdu. Açıklamasına rağmen geceyi ağlamakla yerde volta atmak arasında gidip gelerek geçirmişti. Bir fikir, bir çözüm, hatta Silhara'yı kendisine bilerek kurduğu tuzaktan kurtarabilecek bir mucize için yanıp tutuşuyordu. Şafak çatı katındaki odasının küçük penceresinden içeri girdiğinde, hayal kırıklığından çıldırmak üzereydi.

Ferrin's Tor'daki ayine katılmak üzere seçilen rahipler doğmadan Doğu Prime'dan ayrılmışlardı. Cumbria daha seçilmeden önce gönüllü olmuştu. Martise onun niyetinin ne asil ne de cesur olduğunu biliyordu. Yeğeninin ve hayat boyu hasmının Conclave'in ellerinde ölmesini izleme şansı, Yolsuzlukla yüzleşme riskine değermişti.

Güneş yükseliyor, komşu evlerin kiremit çatılarını kırmızı ve turuncunun ateşli tonlarıyla parlatıyordu. Penceresinden görünen deniz şeridi, suların yüzündeki aynı parlak kırmızı şeritleri yansıtıyordu. Şafak, günün en sevdiği saatiydi ve Martise başka bir zaman olsa ışığın güzelliğine hayranlıkla bakmak için duraksayabilirdi. Ama bugün çalması gereken bir at, yapması gereken bir yolculuk ve kurtarması gereken bir adam vardı.

Cumbria, Ferrin's Tor'a kadar onu takip edenlere katılma talebini reddetmişti. "Sana burada ihtiyacım var. Başarısız olursak, kendini Conclave'de Luminary'ye sunacaksın. Tanrı'ya karşı son engel o olacak. Neith'te geçirdiğin zaman ona yardımcı olabilir." Ona baktı, şüphe ince dudaklı ağzını kaşlarını çatarak aşağı çekti. "O piç büyücüye özlem duyduğun için mi soruyorsun?"

O piç büyücü az önce kendini isteyerek kurban olarak vermişti. Cumbria ayine katılmayı seçmiş olsa da, aynı durumla karşı karşıya kalsa Silhara kadar istekli olacağından şüpheliydi.

"Hayır," dedi gururla, sesi soğuk ve ifadesiz kaldı. "Bu sadece bir merak meselesi." Elinden gelse piskoposun Silhara'yla olan bağından ya da onun Yeteneğini keşfettiğinden asla haberi olmayacaktı. Bunu kendisi kadar ona da borçluydu. Cumbria onun aracılığıyla Luminary'nin gücünü gasp başarırca ruhu sonsuza dek öfkelenecekti.

Cyrtel'ini düzelitti, ayakkabılarını giydi ve cesaretini toplamak için derin bir nefes aldı. Cumbria onun Doğu Prime'da kalma emrine açıkça karşı gelmekle kalmayıp değerli atlarından birini "ödünç aldığını" öğrendiğinde onu bir dayak bekliyordu. Ama Silhara'ya bir şekilde yardım edebilecekse kırbacın önünde eğilir ve her darbeye katlanırdı.

Ev sessizdi, efendinin varlığına alışık olmayan kasaba hizmetkârlarından oluşan asgari bir personel tarafından korunuyordu. Neredeyse tüm Asher hizmetkârları onu Ferrin's Tor'a kadar takip etmişti. Dışarı çıkıp bir iki günlüğüne ortadan kaybolda kimse fark etmezdi.

Asher'daki malikânesinden çok daha küçük olan Cumbria'daki şehir evi de daha az gösterişli değildi. Martise özenle dekore edilmiş ve bakımı yapılmış odalar ve salonlar arasında dolaşıyordu. Neith'in köhne salaşlığından çok farklıydı ama yine de seçme şansı olsa Neith'te olmayı, Gurn'ün sıcak mutfağına ulaşmak için örümcek ağıları ve yerdeki deliklerle dolu hain bir yoldan geçmeyi tercih ederdi.

Ahıra doğru giderken mutfaktan geçti. Bendewin onu unlu bir el ve kaşlarını çatarak selamladı. Uzun boylu ve bir tırmık kadar ince olan kadın, bir Kurman aşiret kadınının ayırt edici özelliklerini taşıyordu. Griye çalan siyah saçları ve bir o kadar koyu renk gözleri, ince burnunu ve yüksek elmacık kemikleri. "Peki bu erken saatte eteklerinizi kim ateşe verdi?"

Martise durakladı. "Yapmam gereken işler var. Bütün gün burada olmayacağım. Bana ihtiyacın var mı?"

Aşçı cevap vermeye hazırlanırken arka bahçeye açılan kapı çalındı. Çekik başlı bir çocuk içeriye baktı. "Üzgünüm, Mim. Beni Saldin gönderdi. Bir ziyaretçin var."

Bendewin'in gözleri büyüdü. Omuz silkmiş olan Martise'ye baktı. Martise'ye bir emir vererek çocuğu bahçeye kadar takip etti. "Burada kal. Neyin peşinde olduğunu bilmek istiyorum."

Aşçı kapının eşiğinde durarak ahıra giden çıkışı kapattı. Martise parmaklarını sabırsızlıkla çalışma masasına vuruyor, küçük un bulutları gönderiyordu. Kadını yolundan çekip kaçmak istiyordu ama aşçıyı kızdırmak istemiyordu. Bendewin sırlarını saklayacaktı.

ve hatta ona yardım edebilir.

Parmakları un serpintileri arasında kıvrımlı çizgiler çizdi ve Helen yazıtlarında Berdikhan'ın adının yanındaki esrarengiz sembolün izini sürdüğünü görünce irkildi. "Bu ne anlama geliyor Silhara?" diye fısıldadı.

Silhara'nın inatçı sessizliğinin sırrını çözmeye o kadar dalmıştı ki Martise, Bendewin'in dönüp yanına geldiğini duymadı.

"Aptal kız. Kendine kötü şans mı getirmeye çalışıyorsun?" Bendewin omzunun üzerinden uzandı ve sembolü hızla sildi. "Kargaların Efendisi'nin Kurman kanı taşıdığını duydum, ama sana halkı hakkında bundan daha iyi bir şey öğreteceğini düşünürdün."

Martise'nin midesinin dibi onun sözleriyle boşaldı ve kalbi çarpmaya başladı. İçinde temkinli bir umut yükseldi. "Bu sembolü biliyor musun?"

Aşçı omuz silkti. "Ben Kurmanda yetiştim; tabii ki biliyorum." Havada aceleyle bir koruma işareti yaptı. "Bir yıldız deseni. Ova insanları gece gökyüzünü Kurmanların gördüğü gibi görmez. Sizin için Curl takımyıldızı Boğa ve Yılan'ın bir parçasıdır. Bizim içinse tek başına. Kurmanci'de biz ona al Zafira deriz."

Martise nefesini içine çekti. Yıldızlara bakışı Conclave'in öğretileriyle şekillenmişti ve Conclave dağ kabilelerinin yöntemlerini öğretmiyordu. Bendewin'in bilgisi olmasaydı, al Zafira'yı asla göremezdi.

Unun üzerindeki deseni tekrar izledi. "Bu ne anlama geliyor?"

Bendewin omuz silkti. "Biraz kötü şanstın başka bir şey değil. Eski bir Sarsin'in eşi adını bu yıldızlardan almıştı. Kocasını da rahipler gibi bir büyücüydü. Zafira onun ellerinde kötü bir sonla karşılaştı. O bizim bide jiana dediğimiz türdendi."

"Bir hayat veren." Martise'nin sesi nefes nefese çıkıyordu.

Aşçının gözleri bir parça büyüdü. "Evet. Eski hikâyelere göre bir tanrının gücünü elde etmeye çalışmış ve bunun için onu kullanmış. İkisi de ölmüş. Bugünlerde hiçbir Kurman kadını kız çocuğuna Zafira adını vermiyor." Bendewin kaşlarını çatı ve Martise'nin omzuna ağır bir el koydu. "iyi olur. Sütten daha beyaz olmuşsun."

Martise onu . Boğazı yeni bir ağlama nöbetine karşı kapandı,

Ama bunlar öfkeli gözyaşlarıydı, hayal kırıklığına uğramış gözyaşları. Eğer çatıya tırmanıp öfkesini haykırabilseydi, bunu yapardı.

Silhara'nın sözleri zihninde fısıldadı. "Seni sevmiyorum."

Elleri yumruk şeklinde kıvrıldı. Lanet olsun ona! O soğuk, alaycı bakışıyla gözlerinin içine bakmış ve bu sözlerle hayatta kalma şansına sırtını dönmüştü.

"Yalancı," diye tersledi ve kapıya doğru koştu.

Bendewin'in "Bekle!" çığlığı duyulmadı. Martise bahçeden yakındaki ahırlara doğru koşmaya başladı. Bir hizmetkârın tanıdık bir figürü tozlu araba yolundan geçirerek arka kapıya götürdüğünü görünce tökezledi.

"Gurn!" diye bağırdı.

Tanrılara şükürler olsun. Silhara'nın seçtiği kadere üzülürken, onun sadık hizmetkârını güvende olması için Doğu Prime'a göndermeyi planladığını unutmuştu. Gurn ona doğru uçarken onu yarı yolda karşıladı. Martise onun nefesini keseceğini düşündü ve adam tutuşunu gevşetene kadar mücadele etti. Adam bitkin görünüyordu, kederden solgunlaşmış yüzünde gözleri çökmüş ve donuklaşmıştı. Kendisinin de aynı görüldüğünden şüpheleniyordu.

Gurn hâlâ bir koluyla onu tutarken diğer koluyla çılgınca işaretler yapıyordu. Martise onun parmaklarını yakalayarak çılgınca işaret etmesini durdurdu.

"Ben iyiyim, Gurn." Onun geniş yüzünü ellerinin arasına aldı ve gülümsedi. "Silhara'nın Neith'i terk etmen için bacaklarını kırmadığını gördüğüme sevindim."

Gurn'un kederli ifadesi öfkелendirdi. İmza atarken boğazından kısık bir sesle hırladı.

Martise iç çekti. Bir geas neredeyse o kadar kötüydü. Büyünün gücüyle bağlanmış ve yolun her adımında direnen Gurn, Cael'i de yanına alarak Neith'ten ayrılmıştı. Aklına bir düşünce geldi. "Silhara sadece senin Neith'e dönmeni yasaklayan bir geas mı koydu?"

Başını salladı, mavi gözleri merakla parlıyordu.

Yakındaki hizmetkârın duymaması için sesini alçalttı. "Sanırım Silhara'yı kurtarabilirim ama bir at çalmam gerekiyor."

Sözcükler ağzından daha yeni çıkmıştı ki, adam onu arabaya doğru çekti.

Ahırlar.

Gurn'ün yer yutan adımlarına ayak uydurdu. Ahırın kapısına vardıklarında onun kolunu çekti. Durakladı, gözleri umut dolu ateşlerle parlıyordu. "Seyis ya da seyis çocuklarından biri olabilir. Ben atı getirirken sen de onların dikkatini dağıtmalısın. Sanırım cüssen yeterince dikkat dağıtıcı olacaktır ve böyle bir yeteneğe hiç sahip olmadım."

Ahıra girdiklerinde, çılgınca kanat çırparak gölgeli kirişlere doğru uçan güvercinleri ürküttüler. İçerideki hava ılıktı ve at, yem, yağlı deri ve at gübresi kokuyordu. Üç ahır hariç hepsi boştu ve atlardan ikisi ziyaretçilerine daha yakından bakmak için boyunlarını kapıların üzerinden uzattı. Biri selamlamak için kişnedi ve Martise onu Asher'den Neith'e ilk taşıyan kır kısrağı tanıdı.

Işık açık kapıdan içerideki kasveti delip geçti ama çatı katının ya da ahır sırasının en ucundaki ahırların karanlığına nüfuz etmedi. Martise en yakın köşelere baktı ve dinledi. "Alo?" diye seslendi. Ona sadece kır at başka bir cevap verdi. Gurn'e baktı, sabah güneşinin aydınlattığı parıldayan bir toz sütunu içinde ışıltı ışıltıydı. Sırayla kapıya ve çatı katına .

"Şansımız yaver gidiyor. Sadece biz varız. Cumbria sabahın ilk ışıklarından önce yola çıktı. Ahır sahibi kahvaltısının tadını çıkarmak için eve dönerse hiç şaşırırmam. Ben kısrağı eyerlerken kapıya göz kulak ol."

At dost canlısı bir yaratık ve sağlam bir binekti. Uzun bacakları kısa sürede çok yol kat etmesini sağlıyordu. Burnunu Martise'nin koluna soktu ve bu hareket ona kulaklarının arkasından hızlı bir tırmık kazandırdığında zevkle homurdandı. Martise onu dizginlemiş, eyerlemiş ve ahır kapısının gıcirtısı bir uyarı sesi gibi duyulduğunda ahırdan dışarı çıkarıyordu.

Martise donup kaldı ve kısrağın boynunun altına baktı. Ahır sahibi, beyaz saçları ve sakalındaki yumurta parçalarıyla sıırım gibi, kır saçlı bir adam, suçlayıcı bir ifadeyle ona bakıyordu. Dev bir el karanlıktan fırlayıp onu kelepçelemeden önce tek bir nefes alacak zamanı vardı. Adam bir toz ve saman bulutunun ortasında gümbürtüyle yere yığıldı. Martise, saklandığı köşeden çıkan ve parmaklarını yere düşen adamın boğazına dayamak için eğilen Gurn'e baktı.

Gurn'ün dikkat dağıtma fikri onunki kadar ince değildi. Martise yüzünü buruşturdu. "Öldü mü?" diye yüksek sesle fısıldadı ve Gurn başını salladığında rahat bir nefes aldı.

Ona hareket etmesini işaret etti ve baygın adamı sanki yarısı boş bir tahıl çuvalından başka bir şey değilmiş gibi omzuna aldı. Martise kısırağın sırtına atladı ve onu tırısla girişe doğru götürdü. Gurn'a doğru uzandı ve uzattığı elini kısa bir süre sıktı.

"onu bağla ve ağzını tıka, sonra da buradan git. Gnat'ı Doğu Prime'a sen mi götürdün?" Başıyla onayladı. "Güzel. Bu kısırağa sıkı bineceğim. Gnat yetişemeyecek ama benimle daha sonra Ferrin's Tor'da buluşabilirsin." Gurn kaşlarını çatı ve elini havaya kaldırdı. Martise başını salladı. "Hayır, Silhara sadece Neith için sana karşı geas koydu. Tor'a gitmeni engelleyen bir büyü yok."

Gözleri parladı. Sırıttı ve kısırağın sağrısına bir tokat attı. Martise bir avuç dizgin ve kaba yeleyi kavradı ve hayvan ahırdan dörtnala çıkarken onu tuttu.

Kapıdan geçmeyi ve şehrin kalbine girmeyi belâsız başardılar. Martise atı yavaşlatarak yürümeye başladı, balçıkla kayganlaşmış ve çöplerle dolu dar sokakların dolambaçlı yollarında ona rehberlik etti.

Kısırağın bacaklarını açıp koşmaya hevesli olmasına rağmen, Martise şehirden ayrılıp düzlüğe çıktıklarında onu kontrol altında tuttu. Tor'a ulaşma telaşıyla atın sabırsızlığına boyun eğme dürtüsünü bastırdı. Sert sürmek atını yere vurmak anlamına gelmiyordu ve bu onu fazla uzağa götürmeyecekti. Eğer kısırak yorgunluktan yere yığılır ve onu tor'a giden yolun geri kalanını yürümek ya da Gurn ve Gnat'ı beklemek zorunda bırakırsa Silhara'ya pek faydası olmazdı.

Batıya, kutsal höyüğe doğru ilerlerken kilometrelerce uzunluğundaki otlar yanlarından geçip gidiyordu. Kısırağını dinlendirmek ve karla kaplı Dramorin tepelerinden güney sahiline uzanan gölgeli yolları oyan derelerden su içmek için iki kez durdu ve bir erik ağacından bir avuç meyve topladı. Yapraklı bir eriğin gölgesinde dinlendiği ve Silhara'nın bronz tenindeki güneş öpücüğüne hayran kaldığı bir başka sıcak yaz gününü hatırladı.

Martise daha uzaktaki dik yamaçları fark etmeden önce Tor'un yakınında olduğunu biliyordu. Obsidyen ışığı gökyüzünü bıçak gibi kesiyor, mavide pürüzlü yaralar açıyor ve bulutları yağlı bir ışıltıyla kaplıyordu. Yaklaştıkça kısırak titremeye başladı. Toynakları protesto için yere çarptı ve Martise onu ilerlemeye ikna etmek için topuklarını yanlarına vurduğunda şaha kalktı.

Tor'a yaklaştıkça gökyüzü sahte bir geceye dönüşmüştü. Kara bulutlar, ürkütücü ve tehditkâr, yukarıda belirmiş, alçalırken güneşin kızıl diskini karartıyordu

batı ufkunda. Yüksek, uğultulu bir rüzgâr ovada hızla ilerliyor, onlara doğru gelirken otları eğiyordu. At başını savurarak panik içinde ciyakladı. Martise dizginler elinden fırlarken yerinde durmakta zorlandı ve kısarak kaçtı.

Gökyüzü eğildi, etekleri ve mavi otların kırbaç gibi şaklamasıyla gizlendi. Martise eyerden yuvarlandı ve tozlu zemine dişlerini takırdacak kadar sert bir şekilde çarptı. Dilini ısırıldığı yerdeki kanın demir tadına yakıcı bir acı eşlik etti. Güvenli bir yere doğru koşarken kısrağın toynakları solmakta olan bir dövmeyle dövüyordu.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin!" Martise düşmenin ve uzun yolculuğun acısıyla sendeleyerek ayağa kalktı. Kan tükürdü ve eteklerinin tozunu aldı. Rüzgâr öfkesini uluyordu ve o da onunla birlikte ulumak istiyordu. Çok yakındı. Tor görüş alanındaydı; at sırtında sadece birkaç dakika, yürüyerek ise yarım saat. Ölme korkusu artık tartışmalı bir noktaydı. Silhara'yla birlikte ayinden sağ çıkmayı başarırca, Cumbria atını kaybettiği için onu öldürecekli.

Tor'a doğru yola koyuldu, zirvesinde patlayan sihirli fırtınanın etkisiyle savruldu. Rüzgâr elbiselerini yırttı, gözlerini kuruttu. Tabanda, muhafızları ve atlarını bir koruma çemberinin koruyucu sınırları içinde bir araya toplanmış halde buldu. Hiçbiri ona doğru bakmıyordu, dehşete kapılmış bakışları torun tepesinden fişkırarak jet ışığının dönen sütununa kilitlenmişti.

Tepeye doğru yürürken dikkat çekmemeye dikkat ederek hizmetkârlardan uzaklaştı.

Tırmanış görüldüğünden daha dik ve çok daha tehlikeliydi. Tepeden akan büyü çevredeki çimi dondurmuş, torun yüzünü buz ve çamurdan oluşan kaygan bir sahaya dönüştürmüştü. Martise iki kez ayağını kaybedip yokuştan aşağı kayarken küfürler savurdu. Yanaklarındaki çamuru silerek, uyuşmuş elleri ve ıslak dizleriyle tırmanmaya çalıştı.

Nefes nefese ve soğuktan titreyerek tepeye ulaştı ve ayakta duran bir taşın üzerine yığıldı. Önündeki tablo onu taşın arkasına itti.

Kaybolmuş bir ırkın pek de insan olmayan elleri tarafından yükseltilmiş kadim nöbetçiler olan taşlar, torun zirvesini granit bir taç şeklinde çevreliyordu. Halkanın içinde, bir düzine Conclave rahibi merkezdeki kara kasırgayla yüzleşti. Solgun, boş gözlü hortlaklara dönüşmüş halde, uluyan girdabın içinde sallanıyorlardı; avuçlarından fırlayan kızıl ışık mızrakları onları Yozlaşma'nın yeryüzündeki tezahürüne bağlıyordu. Cumbria aralarında durdu, gözleri genişti

ve ritüelin büyüyle beyazlaştı.

Martise ağzını kapattı ve inledi. Bu yüksek ve kadim yerde on üç büyücü Yozlaşma'yla savaşıyordu; on ikisi çemberin içinde, biri de fırtınanın içindeydi. Silhara kasırganın merkezinde duruyordu. Bulutların dönüşüyle gizlenmiş, cılız ve tanrının tümüyle ele geçirmesiyle insanlığından sıyrılmış sert yüzünü sadece anlık olarak görebiliyordu. Eskisinden daha uzun görünüyordu, Gurn'un boyuna eşitti ve gözleri Neith'te ona saldırdığı zamanki sürüngen karasıydı. Rüzgâr ona dokunmuyordu ve rahiplerin çabalarını buz gibi bir zafer gülümsemesiyle izliyordu. Kargaların Efendisi tamamen Yozlaşma'nın aracı haline gelmişti.

Umutsuzluk ve öfke korkuyla karıştı, onu azalttı, böylece taşın güvenliğini terk etti ve ritüel toplantısının çevresine adım attı. Yeteneği içinde kabardı, düşmanca, taş halkasının içindeki boşluğu dolduran kötü niyetli güçle karşılaşmak için çaresizce.

Martise yavaşça rahiplerden birine, Conclave'de geçirdiği yıllardan tanıdığı bir kadına yaklaştı. Martise koluna dokunduğunda piskopos kıpırdamadı bile. Martise'in parmaklarında sıcak ve keskin büyü şimşekleri çaktı. Hediyesi tepki olarak çalkalandı, iradesine karşı atıyordu. Elini kadının ön kolunda gezdirerek avucundan dökülen kızıl ışık çağlayanına ulaşana kadar dayanmaya çalıştı.

Rahipleri tanrıya bağlayan ışık Silhara'ya giden yoldu. Martise ürpertici bir nefes aldı, kasırganın içinde sıkışıp kalan sevgilisine baktı ve kıpkırmızı akıntıya dokundu.

Yeteneği kontrolünün bariyerini deldi, ruhani büyülü bağa gömdü ve ruhunu parıldayan obsidyenden bir sütuna doğru koşarken sürükledi.

Renkler -zümrüt ve sedef sarısı, gümüş ve pas- çılgın bir kaleydoskopta kendi içlerine çöktüler. Martise rüzgârın hızıyla soluk soluğa kaldı, Hediyesi siyah kuleye çarpıp dünyanın duvarını paramparça ederken ruhunun bedeninden ayrıldığı acı dolu sarsıntıyı hissetti.

Boğuk bir yumuşak bir şeye çarptı. Kolunda ya da sırtında hiçbir acı hissedilmedi. Yuvarlandı ve ayağa fırladı. Yüzüne ve giysilerine bulaşan soğuk çamur gitmişti. Bir kumsalda duruyordu, ama yaşayan dünyada var olan hiçbir kumsala benzemeyen bir kumsal. Ayaklarının üzerinden kül gibi hafif ve cenaze ateşi kokan gri kumlar sürükleniyordu. Arkasında, işkence görmüş kayalardan yontulmuş uçurumlar, sadece on iki kırmızı yıldızın aydınlatığı sonsuz bir geceye doğru uzanıyordu. Bir okyanus

Önünde uzanan siyah dalgalar sessiz kıyıya doğru yuvarlanıyordu.

Burası ölü bir yerdi, kaybolmuş anıların ve yaşamın, günlerin ölçüsü olmadan geçen sonsuzluğun hapishanesiydi. Kuyruğunu yutan bir yılan gibi kendi kendini yutan ruhsuz bir sessizlik. Tanrının karnındaydı ve Silhara bu sefil hapishanede bir yerlerde bekliyordu.

Onun üzerinde, aysız gökyüzünde on iki ışık noktası parladı. Kaybolan bir ufuktan yuvarlanan düz deniz aniden çalkantılı dalgalara bölündü. Martise derinliklere gömülmeden önce bir tapınak kulesinden daha uzun, kavisli bir şeklin ve devasa bir sırt yüzgecinin görüntüsünü yakaladı. Ölü sulara bir şey yüzüyordu, öfkeyle çırpınan devasa bir şey. Dalgalar kabardı, kale duvarlarından daha yüksekti. Kadim büyülerin ilahileri ağır havayı doldurdu ve çığlık çığlığa kahkahalarla cevaplandı.

Göz ucuyla kıyıdan çok uzakta olmayan, sudan yükselen bir kaya parçası gördü. Kırmızı yıldız ışığında silueti beliren bir figür kayanın üzerine oturmuş, dalgaların ayaklarına vuruşunu izliyordu.

"Silhara!" Martise adını haykırdı ve sesinin hayaletimsi yankısı arkasındaki jet kayalıklarından sekince sıçradı. Su aniden çalkalandığında nefesini tuttu, sudaki şey kayalığa doğru hızla ilerlerken beyaz tepelerden oluşan bir iz bıraktı.

Kıyı boyunca koştu, leviathan'ın sudan doğan yolunu takip ederek Silhara'nın kıyıdaki sığınağından kayalık tüneğiyle karşılaştı. Silhara ona bakmadı, onun yerine gözlerini uzak ufka dikti.

"Silhara!" diye bir kez daha bağırdı ve adam ona sıkılmış bir bakış atacak kadar uzun süre döndü. Martise çılgınca eliyle işaret etti. "Kıyıya yüzün, Usta!"

Bu Silhara, tanrı tarafından henüz sahiplenilmemiş adamın ruhuydu. Onu insan gözleriyle izledi, sert bir kararlılık ve kendi ölümünü kabullenmişlikle dolu gözlerle. Ona bahsettiği acı gülümseme dokunaklı bir şekilde tanıdıktı.

"Koruluğumu yakıp ettiğin yetmedi mi, Yozlaşma? Bu illüzyonla bana işkence mi edeceksin?" Martise'ninki gibi onun sesi de tanrı hapishanesinin mahzeninde yankılandı. Yüzünü ondan çevirdi.

Martise bir an için gözlerini kapattı, göğsüne sempatik bir ağrı saplandı. Sahip olmayı istemek yeterli değildi. Tanrı, Silhara için en önemli şeyi, yani ağaçlarını yok ederek onu cezalandırmıştı. Böylesine küçük bir zalimlik, bırakın tapınmayı, dua etmeye bile değmeyecek kadar değersiz varlıklardan bahsediyordu.

Yolsuzluğa duyduğu nefret onu sarstı.

Yakın geleceğinin getireceklerinden iliklerine kadar dehşete düşmüş olsa da, yine de burada, onun hayatını kendi hayatından üstün tutan adamla birlikte olmaktan memnundu. Onu seviyordu. Uğruna ölmeye değirdi.

"Efendim," diye . "Ben bir illüzyon değilim."

Silhara onu görmezden geldi. Martise ellerini yumruk yaptı ve hayal kırıklığıyla hırladı. İnatçı piçin canı cehenneme, onu kendisine doğru yüzmeye zorlayacaktı.

Ayakkabılarını tekmeledi ve cyrtel'inin eteklerini kemerinin içine soktu. Ayaklarına vuran su ne soğuk ne de sıcaktı. Sadece yağlı bir ıslaklık hissediyordu, sanki gelgit kıyıya su yerine kan vuruyormuş gibi. Bu deniz güneş, tuz ya da balık kokmuyordu, muhtemelen sularında hiç gemi yüzmemişti ya da derinliklerinde Leviathan'dan başka bir şey yüzmüyordu. Nefes alan Martise, sıvı bir lahdin içine girdiğinden emin bir şekilde suya daldı.

Kayaya doğru yüzerken siyah dalgalar yüzüne çarptı. Tanrı'nın özünü bir şekilde yutmaktan ve ruhunu sonsuza dek kirletmekten korkarak ağzını suya karşı sıkıca kapalı tuttu.

Altında devasa bir şey hareket ediyor, sualtı akıntısını karıştırıyordu. Martise onun varlığını hissetti, devasa bir varlık onu kara derinliklerden izliyordu. Daha sert yüzdü. Bu doğal olmayan dünyada, efor sarf etmekten yorulmadı ve kısa sürede Silhara'nın oturduğu, kollarını dizlerinin üzerine rahatça dayadığı çıkıntıya ulaştı.

"Silhara, kalkmama yardım et." Bir elini uzattı. Adam kızgın bir ifadeyle ona baktı. "Benden ne istiyorsun, Yozlaşma?"

Martise elini kaygan kayaya vurdu. "Bu kadar kalın kafalı olmayı bırak! Ben tanrı ya da bir illüzyon değilim." Sağlam bir tutamak bulmak için daha çok çabaladı, yüksek yüzgeçli canavarın şimdi bile derinliklerden yukarı doğru koştuğundan emindi, sıra sıra keskin dişlerle süslenmiş büyük ağzı onu yutmak için ardına kadar açılmıştı. "Lanet olsun, Silhara. Ben Zafira'yım."

Silhara onu cansız denizden çekip çıkarırken suyun emici kavrayışı bacaklarını çekti. Ona ters ters baktı, bu alternatif yere düştüğünden beri yüzünde gördüğü ilk canlı duyguydu.

Dokunuşundan kavrulmuş gibi elini bıraktı. "Şansım kötü. Sen

sembolün anlamını çok erken keşfetti."

Martise sıırıslıklam halini ve onun sert karşılamasını umursamadan kollarını ona doladı ve şiddetle sarıldı. Sular ve kıyı gibi o da bir cenaze ateşi gibi kokuyordu. Ellerini adamın sırtında görebiliyordu ve ürperdi. Bu dünyada onun ruhu da kendisinininki gibi fiziksel bir şekil almıştı ama ruhu soluyordu. Tıpkı rahipler gibi o da bir hayalete dönüşüyor, tanrı tarafından tüketiliyor ve hayata giderek zayıflayan bir şekilde tutunuyordu.

Yine de Martise, onu kucaklayan adamın kollarının ağırlığını ve öpücüğünün vahşetini hissetti. Adamın tadı portakal ya da çay değil, korkunç bir umutsuzluktu. Onu gerçekliklerin bariyerinden geçirdiğinde sessizleşen Yeteneği uyandı. Martise onu bastırdı, gücünü biriktirdi. Silhara'nın ağzını kendi yakaladı ve onun kollarındaki hissinin tadını çıkardı.

"Aptal kadın," diye fısıldadı onun dudaklarına. "Bunu anlamsız hale getirdin."

Çırak geri döndü. Yozlaşma'nın alaycı ve kötülük dolu sesi dalgaların üzerinde gürledi.

"Anlamsız değil," dedi. "Yaşanabilir." Daha fazlasını söylemek istiyordu ama Silhara aniden kucağında kasıldı, uzaktaki yıldızlardan gelen kırmızı bir ışık mızrağı ona çarpınca sarsıldı. Gözleri yuvalarından fırladı, ağzı sessiz bir çığlıkla açıldı. Martise de onunla birlikte haykırdı ve dizleri büküldüğünde onu dik tutmak için çabaladı. Dalgaların altında sörf yapan gölgeli yaratık devasa yüzgecini kayaya vurdu ve Corruption'ın öfkeli uluması onu sağır etti.

Martise, Silhara'yı bir çocuk gibi tutarak ıslak zemine indirdi. Bursin! Rahiplerin gücü ve büyüler. Tek vücut halinde saldırmışlar, tüm güçlerini Yozlaşma'ya ve onu gerginlikten kırılanlaşan bir bedende tutan büyücüye karşı kullanmışlardı.

Bu dünya ve zaman izin verseydi, Silhara gözlerini açtığı anda ağlardı. Sahte gecede kaybolan tüm yıldızlar onun siyah bakışlarında parılıyordu.

"Neith'e geldiğin güne lanet ettim." Yüzünü onun eline çevirdi ve avucunu öptü. "Ve gittiğin güne de lanet ettim."

"Bırak sana yardım edeyim." Yanağındaki bir tutam saçı okşadı, onu gözleriyle, dokunuşuyla sevdi. "Senin asaletini istemiyorum, Silhara. Hiç yakışmıyor

sen."

Uzun bir süre ona baktı. "Burada benimle birlikte ölebilirsin. Ne Berdikhan ne de Zafira hayatta kaldı."

Omuz silkti, dehşetini gizlemek için elinden geleni yapıyordu ama bunu gözlerinde gördüğünü biliyordu. "Daha kötü ölümler de var."

Silhara onu aşağı çekti ve tekrar öptü. Martise bu kez savaş büyüünün acı özünü tattı. Rahipler onu yok etmeye devam edeceklerdi. Tanrıyı tuzağa düşürdüğü ve tarafından tuzağa düşürüldüğü sürece, Conclave Yolsuzluk düşene ve avatarı da onunla birlikte düşene kadar saldıracaktı.

"Seni Iwehvenn'de ölüme terk etmedim," dedi. "Şimdi de öyle yapmayacağım."

Acıdan incelmış şehvetli ağzı sığ bir gülümsemeye dönüştü. "Neith'e ilk gelen ve kendi gölgesine o üzgün fare kadına ne oldu?"

"O zamanlar seni sevmiyordum." Martise onun yanağını okşadı. "Ve ben hala kendi gölgemden korkuyorum."

Kızıl ışık denizin üzerine yağdı. Su canavarı tedirginlik içinde kayaya çarparken Martise ve Silhara'nın altındaki çıkıntı titredi. Silhara onun kollarında debeleniyordu. Martise onun ayağa kalkmasına yardım etti ve sendelerken ağırlığını omuzladı.

"Ölüyorum," diye homurdandı.

Martise kollarını adamın beline doladı ve onun çizgili yüz hatlarına baktı. Birkaç dakika önce yıldızlarla parlayan koyu renk gözleri donuktu.

"O zaman durdur şunu," diye yalvardı ona. "Beni kullan. Yeteneğimi kullan. Ben senin fedakârlığını boşa çıkarmadım. Sen de benimkini boşa harcama." Avucunu onun yanağına doğru kıvırdı. "Bu an için seni sevmeme izin ver. Bu yeterli olacaktır."

Silhara güldü, derin, içi boş bir ses. "Hayır, Asher'li Martise." Kanlı bir ışık nimbusu onu ürkütücü bir parlaklıkla yıkadı. Kadının omuzlarındaki elleri sıkılaştı. "Ben açgözlü bir adamım. Bu sapkın tanrıdan bin yıl daha fazla yaşayabiliriz ama yine de yeterli olmaz."

Ona doğru eğildi, dudaklarını dudaklarıyla okşadı. "Benim için aç, bide jiana. Bırak gireyim."

Martise korkuyla sarsıldı ve sevinçle güldü. İradesinin kapılarına arpan
Yeteneği serbest kaldı, canlı kehribar rengi bir ışıık dalgasıyla kollarındaki
adama doğru koştu. Kadın karanlığın içine düştü.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Onun kollarında ve onun ellerinde ölecekti. Silhara Martise'yi yakınına topladı ve onun istekli ruhunu sahiplendi, onu kendi kırılğan ruhunun içinde biriktirdi ve için tanrıya öfkeleni. Bu bir çiftleşme değil, iğrenç ve asalak bir sahiplenmeydi. Tanrının onun üzerindeki kontrolü sınırlıydı ve varlığının en güçlü kısmına dokunulmamıştı. Silhara sadece Martise'e sahip olmakla kalmamış, onu tüketmişti de. Kendisini bir değil iki kez kurtarmış olan kadına ne yaptığını neredeyse onu düşürüyordu.

Bu sade, mütevazı kız, yüzlerce güneşten daha güçlü bir Yeteneğe sahipti, bu Yetenek onun içinden engin, taşmamış bir nehir gibi akıyordu. Kızın teklifini kabul etmişti çünkü kız ona başka hiç kimsenin vermediği bir şey teklif etmişti -Umut. Yeteneği, onun şamandıralı gücünün altında toparlandı, ruhunu doldurdu, böylece artık denizi ve kayayı kendi elleriyle görmüyordu. Artık tanrının sahip olduğu sersemletici güçten ya da rahiplerin tek düşünceli nefretinden acı çekmiyordu.

Derinlerdeki yaratık kayayı savurup kırık taşları dalgalara yuvarladıkça sular etraflarında kudurdu. Rahiplerin tezahürleri olan yukarıdaki yıldızlar parladı ve tanrıya bir kez daha saldırmaya hazırlanmak için büyülerini birleştirdi.

Silhara Martise'nin huzurlu yüzüne, kapalı gözlerine baktı. Bu iğrenç yerde, kehribar rengi ışıkla halelenerek usulca yanıyordu. Onu delilik derecesinde, saplantı derecesinde ve hatta kurban edecek kadar seviyordu. O Berdikhan değildi ve onu Zafira yapmayacaktı. Onu Yeteneğinden mahrum bırakacaktı ama o yaşayacaktı. Yozlaşmayı, Conclave'i ve kendisini yok etmek zorunda kalsa bile, o yaşayacaktı.

Ziyafetteki aç bir adam gibi onun Hediyesini çekti. Omurgasını ani acı onu haykırmaya itti. Rahipler tüm güçlerini ona ve onun aracılığıyla da tanrıya yönelttiler. Acıya rağmen, Silhara onların

gücü kanalizasyon etti, güçlendirdi ve büyü elinde parlayan bir cirit gibi titreşene kadar biletti. Mızrağı dalgaların içine fırlattı ve yüzeyin hemen altında dalgalanan kara gölgeyi zıpkınladı. Yozlaşma'nın şoku, ani dehşeti, onu rahiplerin saldırısı kadar sert vurdu. Yaratık dalgaların arasından sarsıcı bir yay çizerek fırlarken, yapışkan bir su spreyi gökyüzüne doğru fırladı; koyu, kaygan pulları olan yılan balığına benzer büyük bir şeydi bu, gözsüz başı üzerlerinde yükseliyordu. Silhara'nın yaptığı büyücü mızrağıyla delinmiş ağız, ayı yutacak kadar genişti.

Yozlaşma Silhara'ya doğru geri savrulurken havada büküldü. Büyücü, Conclave'in büyülerinden arta kalan gücü ve Martise'in Hediyesi'nin durmak bilmeyen akışını kullanarak bir kalkan büyü yaptı. Yılan balığı suya düşmeden önce büyücü kalkanına çarptı ve cansız kıyıya doğru bir tor kadar yüksek bir gelgit dalgası gönderdi.

Tanrı öfkesini haykırdı. İhanete uğradım!

Conclave'in rahipleri okyanusu kıpkırmızı ışıkla doldurdu. Silhara, zafer kazanmış ve acıdan delik deşik olmuş bir halde güldü. "Size inanılmıyor," diye bağırdı.

Leviathan yükselen panikle suları çalkaladı. Sen benim avatarımsın!

Silhara acımasızca . "Ben senin mahvın ve celladınım."

Etraflarına ani bir sessizlik çöktü ve deniz cam gibi bir durgunluğa büründü. Yozlaşma'nın sesi anlayış ve kötülük fısıldıyordu. Çırak.

Silhara Martise'nin gevşek bedenine sarıldı, hafifliği karşısında ürperdi, yaşam gücü Yeteneği'nin azalmasıyla birlikte solarken teninin yarı saydamlığı karşısında ürperdi. Daha fazla bekleyemezdi. Tanrı şimdi en büyük gücünün kaynağını biliyordu. "Kadınım," diye fısıldadı. "Benim silahım."

Rahiplerin ışığı daha da parladı ve Silhara onu yakaladı, sadece Martise'yi değil rahipleri de kuruturken kırılmaz bir ağ ördü. Kaybolan ufuktan bulanık bir karanlık yayıldı ve okyanusun yüzeyinden ona doğru yükseldi. Silhara kendini hazırladı, tanrının tüm iradesini ve gücünü ona yönelttiğini biliyordu. Martise'i yok etmek, onu yok etmek ve kendisini sahip olduğu hapisaneden kurtarmak için.

Silhara, siyahlık çöktüğünde dişlerini sıktı. Görünmez pençeler derisini tırmaladı. Hiçbir şey göremiyor, sadece Yozlaşma onu yok etmek için çabalarken çığlıkların ve iblis ulumalarının kakofonisini duyabiliyordu. Silhara karşılık verdi, tanrıyı ruhani zincirlerle bağladı ve karanlığın kanını kuruttu. A

Kara bulut cam gibi kırılıp obsidyen kıymık yağmuruyla patlamadan önce son yalvaran çığlık kulaklarını patlattı. Kargaların Efendisi yere yığıldı.

Sırtüstü yatarken uyandı ve Gurn'ün küt yüzünü ve ona bakan yaş dolu gözlerini yakından gördü. Sırtına ve bacaklarına ıslak bir soğukluk sızdı. Acı ve sıkıntının kırık iniltileri onu kendine getirdi. Konuşmaya çalıştı ama sadece bir ağız kan öksürmeyi başarabildi. Gurn tükürebilmesi için onu yavaşça yan yatırdı.

"Martise." Nefes almakta zorlanıyordu. "Gurn, Martise'i bul."

Dev, Silhara'nın şakağındaki nemli saçları okşadı ve gitmeden önce imzaladı. Silhara onun yanında kaldı. Rahatsız edici rutubet altındaki çimlerden, çamurlanmış ve eriyen ayazla kırılgaılaştı. Büzüldüğü yerden yere yayılmış, hırpalanmış beyaz şekiller gördü. Etrafında yatan rahiplerin bir zamanlar tertemiz olan cüppeleri kir ve kanla lekelenmişti. Bazıları seğiriyor ve inliyordu. Diğerleri uğursuz bir şekilde hareketsizdi.

Görüşü bulanıklaştı ve gözlerini kısarak topluluğun arasında başka bir şekil - küçük ve kahverengi yün giymiş- görmeye çalıştı. "Lütfen," diye dua etti hayatında ilk kez içtenlikle. "Hayatta olmasına izin ver."

Çamurla kaplanmış bir çift ayakkabı ve kirli bir eteklik görüş alanını doldurduğunda duası kabul oldu. Martise onun yanında dizlerinin üzerine çöktü. En az onun kadar kirli ve kanlıydı, tıpkı Gurn'ün gibi bakıyordu ona, gözleri kocaman ve gözyaşlarıyla doluydu ama coşkuluydu.

"Başardın," dedi. Eli, tüy kadar hafif bir okşamayla adamın yüzünde gezindi. "Bir tanrıyı yendin, Silhara."

aşağı çekti ve üzerine oturacak şekilde yuvarlandı. Vücudundaki her kas ve kemik protesto çığlıkları atıyordu ama acıyı görmezden geldi. Kadın donuyordu, çamurluydu ve ne mutlu ki hayattaydı. Yüzünü avuçlarının arasına aldı ve kan tadı aldığını umursamadan onu derinden öptü. Kız da öyle ve çaresiz bir sevgiyle öpücüğüne karşılık verdi, dilini ağzına götürdü ve alt dudağını emdi.

Sonunda ayrıldıklarında gözyaşları kirli yanaklarında gümüş izler bıraktı. "Her gün tapınakta tanrılara saygılarımı sunacağım. Sen bir kahramansın, şehit değil."

Küçümseyerek homurdandı. "İkisi de değilim ve öyle kalmak istiyorum. Hakkını helal et. Sen olmasaydın, Yozlaşma'nın yenilgisini söyleyecek kadar yaşayamazdım."

Martise burnunun altındaki bir damla kanı sildi. "Sadece bittiği mutluyum."

Silhara daha fazla aynı fikirde olamazdı. "Yeteneğini çağırabilir misin?"

Kaşlarını çattı, bir an gözlerini kapattı ve sonra açtı. Alaycı gülümsemesi her şeyi anlatıyordu. "Hayır. Gitti."

İkisi de sonucun böyle olacağını biliyordu ve onun eşsiz büyüğü söz konusu olduğunda, bu sonuç bir lütuftu. Yine de, Yeteneği ilk ortaya çıktığında onun gözlerindeki heyecanı hatırladı ve onun kaybına üzüldü. Onun sırtını okşadı. "Üzgün olduğumu söylesem bana inanır mısın?"

Martise okşadığı yeri öpmeden önce parmağını adamın dudağında gezdirdi. Bakışlarını hiçbir kınama gölgelemiyordu. "Evet. Ama neden üzgün olasın ki? Benim fedakârlığım seninkinden daha büyük değil. Başka bir boyunduruktan kurtuldum ve şimdiye kadar hayatımı böyle bir güç olmadan yaşadım. Yine öyle yapacağım. Ve sen buradasın. Bütün ve fethedilmemiş olarak. Bundan mutluyum." Onu tekrar öptü, bakışlarında onunkine benzer bir keder vardı. "Seni sahilde duydum. Korun için üzgünüm. Yolsuzluk korkunç bir cezaya çarptırıldı."

Şu anki tesadüfi koşullarına rağmen içinde bir ıstırap yükseldi. Korusu. Neith'in kalbi, bir zamanlar onun kalbiydi. Martise'e kadar. Bu düşünce üzüntüsünü hafifletti. Başparmağı ve işaret parmağı arasında saç örgüsünün ucunu ovuşturdu. "Benim için en önemli olan şeyi almadı."

Gözleri parlıyordu, gerçek gecenin gölgelerinde neredeyse onunki kadar karanlıktı. "Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Onu kucakladı, öptü ve ıslak yün ve kanın keskin kokularının altında neredeyse gizlenmiş kokusunu içine çekti. Yozlaşma onu ondan almamıştı ama Cumbria alacaktı. Uzun süreliğine değil. Bu konuda söz hakkı varsa, hayır.

Gurn üzerlerine dikilmiş, dikkat çekici bir şekilde yıldızları seyretmekle meşguldü. Silhara elini kaldırdığında yere baktı. Hizmetkâr ayağa kalkmalarına yardım etti. Gözleri yaşlarla dolmuştu ama Silhara'ya güzel bir gülümseme bahşetti ve imzaladı.

Silhara sendelerken dünya kendi ekseninde dönüyordu. Midesi bulanıyordu; öğürmek istiyordu ve giysileri sıırılsıklam ve soğuktu. Tüm bunlar Gurn'ün bariz mutluluğu karşısında sönük kalmıştı. Devin koluna bir tokat attı ve kaşlarını çatarak alay etti. "Her zamanki gibi zavallı, itaatsiz uşak. Sana karşı bir büyü yaptığımı sanıyordum."

Gurn onu işaret edince Martise masumca göz kırptı. "Senin geas'ın onun Neith'e dönmesini engelledi, Tor'un değil."

Bu kez Silhara'nın kaşları gerçektir. "Genelde bu kadar dikkatsiz değilimdir."

Hizmetkâr da çirak da omuz silkti. "Dikkatin dağınıktı," dedi.

Hayatta kalan rahiplerden daha fazla inilti, atların kışnemesi ve arabaların takırtısıyla birlikte Conclave hizmetlileri efendilerine yardım etmek için tor'a tırmanmaya başladılar.

Zamanı kalmamıştı. Yeteneği artık yok olsa bile, Conclave Martise'in burada olduğunu asla öğrenemezdi. Ne kadar ustaca söylenirse söylensin, hiçbir yalan rahipleri onun yanında durduğunu gördüklerinde izleyici olarak geldiğine ikna edemezdi.

Gücündeki değişimi, kendisine ait olmayan güçlü bir büyü'nün imzasını hissetmişlerdi. Din adamlarını küçümserdi ama onları asla hafife almazdı.

Martise'i yakınında tutma, onu kaçırma ihtiyacıyla yanıp tutuşuyordu. Tartışmasız hüküm sürdüğü ve onu elinde tutma hakkını savunabileceği Neith'e geri dönmek. Ama onu Cumbria'ya bağlayan zinciri o bile kıramazdı. Geri dönmek zorundaydı.

"Defol buradan Martise," dedi sert bir sesle. Martise onun

aniden değişen ruh hali karşısında şaşkına dönmüş bir halde ona

bakakaldı.

"Seni burada bulamazlar. Ayine katıldığını kimse bilemez. Rahipler büyü'nün güçlendiğini hissettiler ama nedenini bilmiyorlar. Eğer kalırsan, öğrenecekler."

Başını iki yana salladı ve adamın kendisini fiziksel olarak yamaçtan aşağı itmesini engellemek istercesine geri çekildi. "Seni burada bırakamam. Ya rahipler..."

"Korunmam için Gurn var ve şu anda benden daha güçlü değiller. Gerekirse kendimi savunabilirim. Senin sayende." Sempatik bakışlarından kaçınarak hizmetkârına döndü. "Onu oraya götür ve hizmetkârların da onu görmesine izin verme. Bir at çalmak için onlardan birini öldürmen gerekiyorsa, öldür." Gurn başını salladı ve kemerindeki kılıfta duran hançere dokundu.

Martise onun önünde durdu, elleri eteklerine gömülmüştü, ağzı titriyordu. "Lütfen," diye mırıldandı.

Onu rahatlatmaya cesaret edemedi, çok yaklaşmaya cesaret edemedi. Eğer yaparsa, gitmesine izin vermeyecekti. Sonraki sözleri onu bıçak gibi kesti ve içi kanadı. "Sen benim değilsin," dedi yumuşak bir sesle. "Evine git Martise... Asher'ın evine."

BÖLÜM YIRMI DÖRT

"Seni sattım."

Sözler Martise'nin kulaklarında gök gürültüsü gibi yankılandı. Karşısında oturan, masasının arkasında taht kurmuş Cumbria'ya bakakaldı. Yozlaşma'nın yenilgisini takip eden iki ay hiç de nazik geçmemişti. Neredeyse tüm hayatı boyunca hizmet ettiği uzun boylu, kibirli piskopos bugünlerde kamburlaşmış, hem bedenen hem de ruhen zayıflamıştı. Ama gözleri her zamanki gibi cam gibi sert ve duygusuzdu.

Martise'nin kalbi kaburgalarına çarpıyordu. Buraya canı sıkılan bir hizmetçi tarafından çağrılmıştı ve bunu hiç düşünmemişti. Cumbria, kendisini ziyarete gelen rahiplere transkripsiyon ya da küçük casusluk görevleri verirken onu sık sık çağırırdı. Yaptığı açıklamayla onu dumura uğratmıştı.

Titremelerini gizlemek için ellerini arkasında kavuşturdu. "Özür dilerim, Majesteleri," dedi usulca. "Anlamıyorum."

Cumbria önündeki bir yığın belgeyi karalamaya geri , meşgul bir tüy kalemin tırmalama sesi sessizliği keskinleştirdi. Cevap verirken başını kaldırmadı. "Anlamayacak ne var? Senin için iyi bir fiyat teklif edildi. Reddedemeyeceğim bir fiyat." Son cümleyi sert bir tonda söyledi. "Eşyalarını toplayacak ve bugün buradan ayrılacaksın. Hizmetçilerimden biri sana Ivenyi'ye kadar eşlik edecek. Yolun geri kalanında seni bir kervan götürecektir. Ruh taşın zaten yeni efendinin yanında."

Martise dizlerinin üzerine çöktü. bir yerlerde, ruh taşı bilinmeyen bir efendinin ellerindeydi. Cumbria'nın esaretinden kurtulmayı dilemişti ama bu şekilde değil.

Sesi titriyordu. "Lütfen, Efendim. Size yalvarıyorum, kalmama izin verin. Asher benim evim. Elbette, hâlâ işinize yarayabilirim."

Cumbria tüy kalemini küçük bir hokkaya batırdı, onun yalvarışlarından etkilenmedi. "Sen

Artık başka bir evim var ve her zaman seninkine benzer becerileri olan birini bulabilirim. Belki o kadar iyi değil ama amaçlarıma hizmet edecek kadar yeterli." Sonunda ona baktı, sinirliliği pürüzlü yüzüne damgasını vurmuştu. "Meşgulüm Martise. Eşyalarını topla ve git."

Tökezleyerek ayağa kalkan Martise beceriksizce bir selam verdi ve odadan geri geri çıktı. Belirsiz bir geleceğin korkusuyla, Dela-fé'nin hizmetçilerinden biriyle paylaştığı küçük odaya doğru ilerledi. Oda boğucuydu. Açık pencereden içeri giren esinti bile öğlen güneşinden içeri dolan sıcaklığı azaltmıyordu. Tanrılar bu gün ona küçük bir merhamet bahşetmişti. Kimse onun sessiz ağlayışına tanık olmamıştı.

Dar karyolasının kenarına oturdu ve pencereyi dolduran mavi gökyüzüne gözlerini kırpmadan baktı. Conclave Redoubt'ta geçirdiği beyhude yıllar dışında, Martise hayatının çoğunu Asher'de geçirmişti. Buradaki hayatların ritmini, hatta büyük evin kendisini bile biliyordu; yaşlı horozun güneş doğmadan önce nasıl öttüğünü ve her yıl Bendewin'in baltasından nasıl kaçtığını, yaz öğleden sonraları güneş batarken ve hava soğurken çatı kirişlerinin nasıl gıcırdadığını ve kırıldığını, kadınların bailey'de yünle yürürken ıslak lif şakırtıları eşliğinde nasıl koro halinde şarkı söylediklerini.

Hizmetkârların çoğu onu çocukluğundan beri tanıyordu ve bazıları statüsü nedeniyle onunla arkadaşlık etmeye tenezzül etmese de, yine de tanıdık ve anlayışlıydılar. Onları da en az yakınlaştığı kişiler kadar özleyecekti. Özgürlüğünü kazanmış olsaydı bile kalmak isterdi. Asher'ı seviyordu; sadece isterse ayrılma hakkına sahip olmak istiyordu. Hâlâ bir köleydi ve kalma hakkı bile yoktu. Ayağa kalktı ve yatağının yanındaki küçük sandığın içindekileri boşaltmaya başladı.

Odasının kapısı hızla açıldı ve Bendewin, keskin yüzü unla bir halde içeri girdi. Martise ona hızlıca bir bakış atıp burnunu çekti ve yetersiz eşyalarını yıpranmış bir çuvala tıkıştırılmaya devam etti.

"Yeni duydum. Neden bana söylemedin kızım?"

Martise omuz silkti. "de yeni öğrendim. Sana kim söyledi?"

Bendewin kollarını iki yana açarak ona baktı ama kara gözlerinde şüpheli bir parıltı vardı. "Jarad. Seni kervanlarla buluşmak üzere Ivenyi'ye götürecek olan kişi o."

Martise gözyaşlarına boğulmamaya çalışarak boğazını temizledi ve çantasına bir leine katladı. "Beni nereye götüreceklerini biliyor mu?"

"Hayır. Yılın bu zamanlarında genellikle kuzey yollarını kullanırlar, ama tek bildiğim bu." Aşçının yüzü sertleşti. "Kaçabilirsin. Sana yardım edebilirim. Bunca yıldan sonra hâlâ bana iyilik borcu olan Kurman akrabalarım var. Sana güvenli bir sığınak sunabilirler."

"Bunun bana ne faydası olacak Bendewin? Piskopos ruh taşı mı çoktan yeni efendime devretti. Ruhum ve bedenimle başka bir sahibime bağlıyım." Bendewin'in kederli ifadesi karşısında durakladı ve onun kolunu okşadı. "Yine de teşekkür ederim." Göğsündeki sızı büyüdü. "Sen benim en yakın arkadaşım, hatta ihtiyacım olduğunda anne oldun. Ayrıldığımda en çok seni özleyeceğim."

Bendewin garip bir şekilde onun elini okşadı. "Burada işini bitir ve mutfağa gel. Senin için yiyecek hazırlatacağım. O kervan mola yerlerini sevmiyorum. Yolculara kurtlu ekmek ve kokmuş et servis ediyorlar. En azından ben yaparsam iyi bir yemek yiyeceğini biliyorsun."

Martise mutfaklara adım attığında, kendisini bekleyen küçük bir iyi dilek kalabalığı buldu. Ona sarılıp ağladılar, koruyucu koğuşlarla ve küçük, kötü kokulu bir kutsandı. Bendewin ona her tarafı şişkin bir torbanın içine bağlanmış ağır bir havlu uzattı.

"İçinde enjita, biraz tavuk, biraz peynir ve birkaç yumurta var. Ayrıca erik ve bir şişe kayısı şarabı." Martise'nin kaşları son söylediğinde kalktı. Bendewin burnunu çekti. "Piskoposun üç fiçisi var. Bir ya da iki kadehi kaçırmaz. Yaşlı dazlak sana bu kadarını borçlu."

Martise Bendewin'i son bir kez kucakladı. Kadın onu kanlar içinde ve yarı baygın halde odasına götürmüş, ona bakmış ve yolculuğunun sırrını saklamıştı. Hatta Gurn'un darbesiyle kafasının yan tarafında oluşan tavuk yumurtasına rağmen, ahırdaki olaydan bahsetmemesi için ahır sahibine rüşvet vermeyi bile başarmıştı.

Bendewin homurdandı ve onu nazikçe mutfak kapısından dışarı itti. Jarad biri alaca kısrak olmak üzere iki atla birlikte bahçede bekliyordu. Martise belli belirsiz gülümsedi ve kısrığın boynunu okşadı. "Seni tekrar görmek güzel, genç kız."

Ivenyi'ye giden yol kısa ve sessizdi. Jarad bir kez suya ya da dinlenmeye ihtiyacı olup olmadığını sormak dışında sessiz kaldı. Köye vardıklarında kısraktan inmesine yardım etti, yüklerini eyerden indirdi ve ona veda etti.

Ticaret kervanları için tozlu bir yerinden başka bir şey olmayan Ivenyi, öğleden sonra sıcaklığında kaynıyordu. Martise yıkık dökük bir dinlenme tesisinin dışında, bir

Parlak boyalı arabalar ve her türden malla yüklü at arabalarından oluşan bir çember. Her klan, kabile ve şehirden gelen insanlardan oluşan göçebe bir grup olan tüccarlar karışmış, bazıları takas etmek için gruplar halinde toplanmış, diğerleri ise yurttaşlarının evdeki yemeklerini bitirmelerini veya arkadaşlarını ziyaret etmelerini beklerken zar atıyorlardı.

Üç farklı karavan mola yerini . Martise'nin onu yeni evine hangisinin götüreceğine dair hiçbir fikri yoktu. Tam araba sahiplerini bulup sormaya hazırlanıyordu ki, harika görünümlü bir adam ona doğru yaklaştı. Gökkuşağını andıran renklere bürünmüştü ve yürürken, taktığı bir sürü boncuktan yansıyan güneş ışığıyla parlıyordu. Zamanın ve güneşin çizdiği çizgide, Martise'nin geniş gözlü bakışlarını yakaladı ve kendi sert, kurnaz bakışlarıyla tuttu.

"Siz Asher'li Martise misiniz?" Kadın başını salladı. "O zaman benim grubumla gel. Seni arabana götüreceğim."

Martise'nin onu takip edip etmediğini görmek için beklemedi. Martise çantasını omuzladı, öğle yemeğini aldı ve ona yetişmek için acele etti.

"Beni nereye götüreceksin?"

O sert gözlerdeki belli belirsiz merhamet gölgesi, içinin düğümlenmesine neden oldu. "Çok az kişinin ziyaret ettiği ve hiç kimsenin hoş karşılanmadığı bir yer."

Park etmiş at arabalarının ve arabaların arasından geçerek ilerlediler, kamp ateşlerinin etrafında toplanmış ve sohbetlerine ara verip onları izleyen kadınların yanından geçtiler. Çocuklar etraflarında koşuşturuyor, bağırıyor ve oyun oynayarak gülüyorlardı. Martise çok yaklaştığında topuklarına vuran huysuz bir köpekten kaçtı.

Vagon ustası, önüne alaca gri bir at bağlanmış bir yolcu vagonunun önünde durdu. Soluk çivit ve bordo renklerine boyanmış olan vagon, kervan standartlarına göre cömertçe döşenmişti. Geniş pencereler içeriden serin bir esintinin geçmesine izin veriyordu. Brokar perdeler geriye çekilmiş, yolcuların rahatı için etrafa serilmiş kalın kilim ve yastıkların görüntüsünü veriyordu. Bu zengin bir insanın ulaşım aracıydı.

Martise vagona hayranlıkla baktı ve vagon şefine göz attı. "Neden duruyoruz?"

Sanki aptalmış gibi ona baktı. "Bu senin araban."

Ona bakakaldı ve arabaya geri döndü. Köleler böyle lüks konaklama yerlerinde yolculuk etmezlerdi. Çoğu zaman hiç ata binmezlerdi. Onun yolculuğu ve

Neith'ten at sırtında gelmek Cumbria için bir hız ve kolaylık meselesiydi, nezaket değil. Nasıl bir efendi sadece mal mülk için iyi para harcar?

Martise geri . "Bir yanlışlık olmalı."

Kervanın lideri omuz silkerken boncuklar birbirine karıştı. "İster bin, ister yanında yürü. Benim için pek bir şey ifade etmiyor. Paramı çoktan aldım." Bir omuz silkme hareketi daha yaparak yanından ayrıldı.

Onun sandığı kadar aptal görünmek istemeyen Martise kapıyı açtı ve iki basamağı yavaşça tırmandı. Loş içeriye girdiğinde etrafı soluk bir zenginlikle çevriliydi. Havada egzotik bir parfümün kokusu . Çantasını ve öğle yemeğini bir köşeye bıraktı ve kervanın tüccarları bir araya gelip ayrılmaya hazırlanırken minderlerin üzerinde rahatça oturdu.

İnişli çıkışlı bir rüzgâr, vagonun geniş pencerelerinden içeri süzülürken rüzgâr çiçeğinin son izlerini ve sonbaharın dokunuşlarını taşıyordu. Kıyıdan uzaklaşıp uzak diyarların içlerine doğru yol aldıkça otlar uzuyor ve kalınlaşıyordu. Uzakta, Dramorinler pürüzlü bir siluet halinde ufku gölgeliyordu. Silhara'nın akrabaları kışlamak için ovalara inmeye başlamış olmalıydı.

Bugünlerde her şey ona sevgilisini hatırlatıyordu. Martise onu özliyordu. Bu özlem kalbinde sıcak bir ateş yakana kadar onu özledi. Ferrin's Tor'dan ayrıldığından beri ne ondan ne de Gurn'dan haber almıştı, almayı da beklemiyordu.

Silhara temkinliydi ve eğer Cumbria hasmının aşağılık kölesine karşı bir şeyler hissettiğinden şüphelenirse, piskopos onu öldürebilirdi. Kargaların Efendisi'nin kanını akıtmak için her şeyi yapardı.

Yine de Neith'in sessizliği zihninde ağır bir yük oluşturuyordu. Haftalar ağır aksak ilerliyordu. Martise, Silhara'nın onu, onun kendisini düşündüğü düşünüp düşünmediğini merak ediyordu. Onu sevdiğinden şüphesi yoktu. Onu korumak için kendini feda etmeye hazırdı. Böylesi bir bağlılık aniden ortaya çıkmazdı ve Silhara'nın nefretinde olduğu kadar sadakatinde ve sevgisinde de sabit olduğunu öğrenmişti.

Ani bir farkındalık melankolisini hafifletti. Artık Asher'in Cumbria'sına ait değildi. Silhara şekilde yeni efendisine hakaret etmeyi ve onu düşman edinmeyi başaramazsa -ki Silhara'yı tanıdığım kadarıyla böyle bir şey ihtimal dışı değildi- ona bir mesaj gönderebilirdi. Kısa ve tarafsız bir şey. Bilmek istiyorsa nerede olduğunu söyleyecek bir şey.

Gelecek planıyla neşelenen kadın, Bendewin'in kendisi için hazırladığı yiyeceklere yumuldu. Yumurta ve ekmek yedi, biraz da şarap içti. Değişmeyen manzara, vagon tekerleklerinin ritmik gıcırtısı ve şarabın etkisi onu uyuşuk hale getirdi. Esneyerek penceredeki perdeleri gevşetti ve vagonun içini yarı karanlığa gömdü. Minderler vücuduna yumuşak geliyordu, onlara kıvrıldı ve Silhara'nın korusunda hasat yaptığı, parlak güneşin bir karga kanadı kadar koyu uzun saçlarında parladığı anıyla uykuya daldı.

Rüyalar onu rahatsız ediyordu. Tor'un buz gibi zeminine yayılmış ölü rahiplerin görüntüleri zihninde oynaşıyordu. Silhara kara bir kıyıda, rahiplerin büyüleri ve tanrının öfkesi karşısında sarsılmış ve eğilmişti. Yeteneği, kehribar rengi bir kan akıntısıyla dışarı akıyor ve ruhunun derinliklerine inen bir boşluk bırakıyordu.

Parmak eklemlerinin vagonun kapısına sertçe vurması ve ardından aynı bir "Asher'in Kadını" sesi onu kendine . Aniden uyanan Martise şaşkınlıkla vagonun karanlığına baktı. O uyurken gece çökmüştü.

"Evet?" Kadın boğuk bir sesle cevap verdi.

"Yolculuğunuz sona erdi. Eşyalarınıza dikkat edin ve bu konuda elinizi çabuk tutun."

Martise cyrtelini düzeltti, örgüsünü elinden geldiğince düzeltti ve eşyalarını topladı. Kapıyı açtığı anda arabanın sahibi onu bekliyordu. Elindeki meşalenin ışığında suratı korkunç bir hal almıştı. Arkasında vagon sırası bekliyordu. Sürücüler yüksek koltuklarından onu izlerken, kadınlar ve çocuklar perdelerin ve vagon kapılarının arkasından bakıyorlardı.

"Yolun geri kalanını yürümek zorundasınız. Burada kimse o yoldan gitmez. Atlar bile."

Bu son cümle kalp atışlarının kulaklarında gümbürdeyene kadar hızlanmasına neden oldu. Martise vagonun kapısının korunağından uzaklaştı. Sağında, uzun ot denizi gümüş ayın ışığı altında fısıltılı bir dansla sallanıyordu. Solunda, sakat ağaçlardan oluşan kara bir orman ovaya çömelmiş, ay ışığını gölgelerine çekiyordu. Daha derin bir karanlıkla örtülü uzun, bulanık bir patika ağaçların arasından bir hat oluşturuyordu.

Martise çantasını göğsüne bastırdı ve sevincini haykırmamaya çalıştı. O

Bunun yerine kervan liderine sırtıttı ve kaşları güldü. Temkinli bir adım geri çekildi ve meşaleyi ona doğru tuttu.

"Al. Bunu isteyeceksin." Büyük caddenin kıvranan gölgelerine baktı ve parmaklarıyla koruyucu bir işaret yaptı. "Tanrılar seni korusun. Bu lanetli yerde onlara ihtiyacınız olacak."

Başını sallayarak teşekkür etti ve bir kez daha gülümseyerek meşaleyi aldı. "Çoktan aldılar."

Bir zamanlar onu kavrayan ağaçları ve sinsi gölgeleriyle korkutan orman, şimdi ona kucak açmıştı. Martise, Neith'e giden patıkaya adımını attığı anda ormanın ıslıklı cesaretlendirmesini ve varlığını kabul ettiğini hissetti. Neith'e giden karanlık yolu takip ederken ıslıklar ve çağrılar, arabaların gürültüsü ve ticaret mallarının şingirtisi sessizliğe gömüldü. Seyrek çalılıkların arasından kıvrımlı şekiller süzülüyordu, karanlığın akıcı şeritleri onun hızına ayak uyduruyordu. Artık onlardan korkmuyordu. Onlar artık muhafızlardı, içlerinden birine evine dönerken eşlik ediyorlardı.

Meşalesi etrafına soluk bir ışık koronası yaydı ve ayak bileklerini okşayan kıvrımlı sis tarafından yutuldu. Orman rutubet, yosun ve altta yatan cüruf kokuyordu.

Uzakta, garip ateşböcekleri gibi ona doğru ilerleyen tanıdık yeşil cadı ışıklarını bir anlığına gördü.

Yaklaştıkça ışıklar parladı ve iki tanıdık figür ortaya çıktı.

"Gurn! Cael!" Martise onları yarı yolda karşılamak için koştu, bu sırada neredeyse meşalesini düşürüyordu.

Gurn ona şiddetle sarıldı. Aynı görünüyordu, kel kafası soluk bir ay gibi parlayan ve mavi gözleri cadı ışığının hayalet parıltısında kararan dev gibi bir adam. Cael kendi selamını mırıldanarak verdi. Martise ona sarılmak ve tüylü kulaklarını kaşımak için eğildiğinde kırbaçlı kuyruğu ileri geri sallanıyordu.

Ayağa kalktı ve burnunu kırıştırdı. "Tanrım, seni son gördüğümünden beri daha da kötü kokuyorsun. Kimse seni yıkamayacak mı?"

Gurn çantasını ve öğle yemeğini aldı, yiyecek mendilinin içindekileri takdirle kokladı. Martise'nin elini tuttu ve onun gelişinden duyduğu heyecanla neredeyse onu malikâneye doğru sürüklüyordu. O zamana kadar

Avluyu kapatan paslı kapılara ulaştığında nefes nefese kalmıştı.

Ay ışığında parlayan Neith, hatırladığı gibiydi; eski bir , çürümüşlüğünün içinde hâlâ zarif ve görkemliydi. Burada kül ve yanmış odun kokusu havada asılı kaldı ve Martise'nin mutluluğu azaldı.

"Koru. Ondan geriye ne kaldıysa kokusunu alıyorum."

Gurn'un gözleri yaşlarla parlıyordu. Parmakları hızlı hareket .

"Burada çok şey kaybedildi." Gurn'ün sessiz cevabı karşısında başını salladı. "Haklısın. Çok şey de kazanıldı."

Kapılardan geçip malikâneye girerken onu takip , sadece bir kez durup büyük salona hızlıca bir göz attı; burası sert derslerin ve sert ifşaatların yeriidi. Gurn onu merdivenlere doğru yönlendirdi ve efendisinin onu yatak odasında beklediğini işaret etti.

Ani bir gerginlik sevincine karıştı ve ikinci kata çıkan çürük basamakları tırmanmadan önce avuçlarını cyrtel'ine sildi. Cadı ışıkları önünde süzölüyor, Silhara'nın kapısına ulaşana kadar siyah koridorda ona yol gösteriyordu. Kapı açıktı ve sessiz adımlarla içeri süzölüdü.

Bu odada sevmiş ve çok sevilmişti. Neith'in geri kalanı gibi, burası da muazzam güce sahip vahşi bir fakir kral tarafından yönetilen, eskimiş bir ihtişamın mabediidi.

Silhara her zamanki yerinde, balkona açılan pencerenin önünde duruyordu. Zengin bordo kadifeden yeni bir cübbe giymişti. Gümüş ve değerli taşlardan oluşan ince bir kemer dar belini çevreliyordu. Gümüşün sıcak ışıltısı Birkaç mum yakmış, zayıf ve uzun boyluydu. Martise'nin elleri geniş ve gururlu omuzlara dokunma isteğiyle karıncalandı.

Düşündüğü kadar sessiz değildi ya da adam onun varlığını hissetmişti. Kolunu uzattı ve uzun parmaklarının arasından geçen zincirde sallanan ruh taşını görünce nefesi kesildi.

"Sanırım bu senin."

Harap olmuş sesi odada yankılandı ve kadının kollarından aşağı tüylerini diken diken etti. Elleriyle olduğu kadar bu sesle de onunla ustaca sevişmişti. Bir uyurgezer gibi onun çağrısına uymuş, ruhunun bir parçasını içeren gümüş ışıklı safire olduğu kadar ona da kapılmıştı.

Yanına geldi ve elini uzattı. Zincir pırıl bir şelale halinde avucuna döküldü, mavi mücevher teninde sıcak ve ağır bir etki yarattı. Martise kolyeyi sıkı parmaklarıyla kavradı.

Silhara'nın pencereden sızan ay ışığında yaldızlanan profili ifadesizdi. Adam ona döndü ve kadın hazineyi unutarak şaşkın şaşkın baktı. Cumbria gibi o da ayının travmasını yüzünde taşıyordu. Gözlerinin kenarlarındaki çizgiler derinleşmiş, elmacık kemikleri daha keskinleşmiş ve sade yüz hatlarına cılız bir görünüm vermişti. Ama onun bakışlarını üzerinde tutan şey saçlarıydı. Beyaz bir çizgi kafa derisinden ucuna kadar uzanıyordu.

Martise uzanıp ipeksi kilidi okşadı, parmakları adamın yanağına değdi. "Bunu ne zaman aldın?"

Ağzı hafif bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Birkaç hafta önce. Bir sabah uyandığımda yaşımın ilerlediğini gösteren bu kanıtla karşılaştım. Bunun ritüelin bir sonucu mu yoksa Gurn'un bir gece önce akşam yemeğinde bana ikram ettiği şey mi olduğuna henüz karar veremedim."

"Sana yakışmış. Neredeyse medeni görünüyorsun," diye alay etti.

"Ben Kurman ," diye karşılık verdi ve gülümsemesi genişledi.

Kolyeyi havaya kaldırdı. "Cumbria ona reddedemeyeceği bir teklif yapıldığını söyledi."

Gülümsemesi tam bir memnuniyet sırtışına dönüştü. "Luminary seni satın aldı. Dünyayı kurtardığım için ödüllерimden biri. Piskopos amirini reddetmeye cesaret edemez."

"Sen olduğunu bilmiyordu."

"Hayır. Eğer bilseydi, ben seni almaya fırsat seni ahırının kırışlarına asardı."

Ürperdi. Sevdiği birini kurtarıırken ölmek başka bir şeydi. Küçük bir intikam uğruna ölmek başka bir şeydi.

Kolyeyi nazikçe ona doğru itti. "Sende istemiyor musun?"

Teklifini rahat bir el hareketiyle geri çevirdi. "Özgürlüğümü korumak için bir tanrıyla savaştım Martise. Neden kendime ait bir kölem olsun isteyeyim ki?"

Parmakları bir kez daha mücevherin üzerine kapandı ve onu göğsüne doğru tuttu. "I

bunun karşılığını asla ödeyemem. Size hizmet ederek on ömür geçirsem de yeterli olmaz."

Silhara'nın gözleri kısıldı. "Borç falan yok. Hediyeni kendimi kurtarmak için senden aldım."

"İsteyerek vermediğim hiçbir şeyi almadın. Ve karşılığında bana özgürlüğümü verdin. Biri benim gözümde her zaman diğerinden çok daha büyük olmuştur."

Karnında kelebekler deli gibi uçuşuyordu. Adam çok güzeldi. Mum ışığı ve ayın parlaklığıyla aydınlanmış bu kadar yakın dururken, sönmüş bir yıldız gibiydi - kararmış ama eksilmemiş. Onunla kıyaslandığında kendini pis ve sade hissediyordu.

"Lütfen bana Conclave'in size benden başka bir şey verdiğini söyleyin. Aksi takdirde, bu kadar büyük bir risk ve bu kadar büyük bir başarı için bu çok yetersiz bir ödeme olur."

Omuz silkti. "Bana güneyde zeytin yetiştiren başka bir malikâne ve onunla birlikte gelen bir baronluk teklif edildi - tabii ki Conclave'e bağlı olarak." Üst dudağı küçümseyerek biraz yükseldi. "Ben reddettim. Neith benim evim. Portakallar benim mahsulüm. Fideler ve önümüzdeki iki yıl boyunca onları dikmeye yardımcı olacak iş gücü için pazarlık yaptım. Ve ben hasada başlayana kadar bizi besleyecek kadar kalın bir kese."

Düşünceleri sarstı. Çok az şey istemişti. Conclave, Kargaların Efendisi'ni istediği her şeyle ödüllendirecek kadar zengin ve minnettardı.

Büyük bir mülk, bir gemi filosunun mülkiyeti, isterse bir piskoposluk. Bunun yerine aşırı eğitilmiş bir köle, tarla işçileri, portakal ağaçları ve bir para kesesi istemişti.

"Hep kral olmak isteyeceğini ."

Silhara'nın alçak sesle kıkırdaması onu okşadı. Saç örgüsünü omzunun üzerinden çekmek için arkasına uzandı. Martise'nin göz kapakları, Silhara'nın saçlarını okşayan parmaklarının nazik çekişiyle yarıya indi. "İstiyorum ama kendi seçtiğim bir krallıkta ve ben Neith'i seçiyorum."

"Koruyu eski haline getirmek yıllar almayacak mı?"

"Birkaç tane. Bir ürünü hasat etmek için büyü kullanılmasını onaylamıyorum, ancak ağaçları hayata döndürmek için büyü kullanmaktan ."

Parmakları kızın örgüsünden çıkıp köprücük kemiği üzerinde dans etti ve kızın içini çekmesine neden olacak kadar hafif bir dokunuş yaptı. Parmakları göğsünün ortasından aşağıya doğru ilerledi ve durakladı.

Kolyeyi tutan elinde durmadan önce kısa süre göğüs dekoltesine yaslandı. Gözlerinin karanlığı derinleşti.

"Sen özgür bir kadınsın," dedi. "Sana taşı kıracak ve ruhunun o parçasını sana geri verecek büyüü yapacağım. Dünyayı gezebilecek, bir zamanlar sana yasak olan şeyleri görebileceksin." Diğer elini kaldırdı, parmakları boynu boyunca kıvrılırken başparmağı çene çizgisinde kayıyordu. "Artık bir mülk değilsin."

Martise'nin gözleri kapandı ve ona doğru sallandı. Bir mülk olmayabilirdi ama özgür de değildi ve onu kendisine bağlamak için zincire ya da ruh taşına ihtiyacı yoktu. Gözlerini açtı ve adamın siyah bakışlarıyla karşılaştı. "Ya burada kalmak istersem? Seninle?"

Boynundaki el gerildi, parmakları tenine bastırdı. Sesi neredeyse gırtlaktan geliyordu. "Eğer istersen burada bir yerin var."

Kadın kollarını adamın beline dolayıp onu kendine doğru çektiğinde nefesini içine çekti. Kaslı ve uzun kemikliydi, kadifenin yumuşak okşayışı ve matalın baharatlı kokusuydu. Ve adam onun olduğu kadar kadın da onun olmuştu.

Başını arkaya yatırdı ve onun acımasız, sevgili yüz hatlarına gülümsedi. "Ne olarak bir yer? Hizmetçi olarak mı?"

Silhara başını eğdi ve zorlu fedakârlıklar ve sarsılmaz bağlılıkla kazanılmış bir tutam beyaz saç yanağını gıdıkladı.

"Bir yoldaş," diye fısıldadı onun ağzına karşı. "Bir sevgili." Alt dudağını ısırды ve eli ensesinden kayarak başının arkasını kavradı. "Sevgili bir eş."

Tüy gibi dokunuşlar ve hafif ağzının köşesini okşadı. Gözlerini görebilecek kadar geri çekilmeden önce dilinin ucuyla onun üst dudağını gıdıkladı.

"Peki beni bir günlüğüne sevecek misin? Bir yıl? Bir ömür boyu?" Cevabı ama onun o güzel, paramparça sesiyle söylediğini duymak istiyordu.

"Bunun ötesinde," diye fısıldadı, gözleri şimdiye kadar kontrol altında tuttuğu duygu fırtınasıyla. "Sahte tanrıların ve işgüzar rahiplerin saltanatının ötesinde. Parlak yıldızları söndüğünde al Zafira'nın ötesinde."

Sonra onu öptü, hayatını onun ağzına, kalbine, ruhuna üfledi.

Tıpkı ölmekte olan bir tanrının boş ruhunda dururlarken ona Yeteneğini üflediği gibi.

Martise de onu öperek karşılık verdi, ona öyle sıkı sarıldı ki kolları acıdı ve tuttuğu kolye sırtına saplandı. Ayrıldıklarında alnını onunkine yasladı. "Birini sevmek için çok uzun bir süre."

Çevik parmaklar cyrtel'inin bağlarını kolaylıkla çözdü. "Yeterince uzun değil."

"Bugünle mutlu olurum."

Silhara cyrtel'in yakasını aralayarak ince kumaşın altından bacaklarını ve göğüslerinin solgun tenini ortaya çıkardı. Arzu dolu bir kızarıklık keskin elmacık kemiklerini kararttı ve gözleri parladı. Bir parmağının kaba pedi boğazının çukuruna daldı, kışkırttı, alay etti. "O zaman başlasam iyi olur." Sesinin tınısı daha da derinleşti. "Biz konuşurken gün ölüyor."

Martise onun kollarında yükseldi. "Ve yatak çok ."

Kulak memesine hafifçe dokunan bir mıncıklamayla noktalanın kısa bir kahkaha onu da güldürdü. "Her zaman olduğu gibi, tatlı kadın. Her zaman olduğu gibi."

-Son-

Yazar hakkında:

Grace Draven, Teksas'ta kocası, üç küçük ve bir büyük aptal köpeğiyle yaşayan bir yazar ve Louisiana yerlisidir. İspanya'da yaşamış, Teton Dağları'nda yürüyüş yapmış, İskoçya'da balayı yapmış, rodeo yarışmalarına katılmış ve bir Nikaragua başkanının büyük büyük torunudur. Ayrıca çamaşır yıkamaktan nefret eder ve hiçbir şeyi ütülemeyi reddeder.

çevrimiçi bağlantı kurun:

<http://grace-draven@livejournal.com/>

MASTER OF CROWS'u beğendiyseniz, Kristen Painter'ın HEART OF FIRE adlı kitabını da sevebilirsiniz:

<http://www.amazon.com/Heart-Of-Fire-ebook/>

İçindekiler [Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Övgü](#)

[Teaser'](#)

[1](#)

[İçindekiler Telif](#)

[Hakkı İthaf](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü](#)

[Dördüncü Beşinci](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Sekizinci](#)

[Dokuzuncu](#)

[Bölüm Onuncu](#)

[Bölüm Onbirinci](#)

[Bölüm Oniki](#)

[Bölüm Onüçüncü](#)

[Bölüm](#)

[Ondördüncü](#)

[Bölüm Onbeşinci](#)

[Bölüm](#)

On Altı Bölüm On Yedi

Bölüm On Sekiz Bölüm

On Dokuz Bölüm

Yirmi Bölüm Yirmi Bir

Bölüm Yirmi İki Bölüm

Yirmi Üç Bölüm Yirmi

Dört Yazar Hakkında

İçindekiler Başlık

Sayfası

Övgü

Teaser'

1

İçindekiler Telif

Hakkı İthaf

Birinci Bölüm

İkinci Bölüm

Üçüncü

Dördüncü Beşinci

Altıncı Bölüm

Yedinci Bölüm

Sekizinci

Dokuzuncu

Bölüm Onuncu

Bölüm Onbirinci

Bölüm Oniki

Bölüm Onüçüncü

Bölüm

Ondördüncü

Bölüm Onbeşinci

Bölüm

On Altı Bölüm On Yedi

Bölüm On Sekiz Bölüm

On Dokuz Bölüm

Yirmi Bölüm Yirmi Bir

Bölüm Yirmi İki Bölüm

Yirmi Üç Bölüm Yirmi

Dört Yazar Hakkında

[İçindekiler Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Övgü](#)

[Teaser'](#)

[1](#)

[İçindekiler Telif](#)

[Hakkı İthaf](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü](#)

[Dördüncü Beşinci](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci](#)

[Dokuzuncu](#)

[Bölüm Onuncu](#)

[Bölüm Onbirinci](#)

[Bölüm Oniki](#)

[Bölüm Onüçüncü](#)

[Bölüm](#)

[Ondördüncü](#)

[Bölüm Onbeşinci](#)

[Bölüm](#)

On Altı Bölüm On Yedi

Bölüm On Sekiz Bölüm

On Dokuz Bölüm

Yirmi Bölüm Yirmi Bir

Bölüm Yirmi İki Bölüm

Yirmi Üç Bölüm Yirmi

Dört Yazar Hakkında

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.